www.burmeseclassic.com
လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်စာရေးဆရာကြီး
သူရိန်ဒွေ
နှင့်
အိုင်အိုဂုန်းပေါက်
ကောလိယ အရှုပ်တော်ပုံ
BURMESE CLASSIC
(စ/ဆုံးလုံးချင်း)
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး

အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး

ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး

ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး

ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး

ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး

နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး

အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး

မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး

တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်စာရေးဆရာကြီး

သူရိန်ဆွေ

အိုင်အိုနန်းထိုက်နှင့် ကောလိယအရှုပ်တော်ပုံ

စဆုံးလုံးချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၂၄၅ / ၂၀၀၃ (၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၈၄၇ / ၂၀၀၃ (၇)
ပထမအကြိမ် – ၂၀၀၃ခုနှစ်အောက်တိုဘာလ၊ နိုဝင်ဘာလ
တန်ဖိုး – ၄၀၀ကျပ်
အုပ်ရေ – ၅၀၀
အတွင်း+အဖုံး – ဒေါ်ခင်စန်းမြင့်(၀၅၅၄၉)
ပုံနှိပ်သူ – တာသ်ာပုံနှိပ်တိုက်
– ၁၁/၁ ၂၅လမ်း၊
– မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ရန်ကုန်မြို့
ထုတ်ဝေသူ – ဦးခင်မောင်သိန်းဆွေ(၀၇၄၇)
– သလ္လာဝတီစာပေ
– တိုက်–၂၄၀၊ အခန်း(၃)
– (၂၅)ရပ်ကွက်
– ဧယျာသုခလမ်း၊သုဝဏ္ဏ၊
– ရန်ကုန်မြို့။

သျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်စာရေးဆရာကြီး

သုရိန်ဆွေ

အိုင်အိုနန်းထိုက်နှင့် ကောလိယအရှုပ်တော်ပုံ

(စ-ဆုံး လုံးချင်းဝတ္ထု)
အသစ်စက်စက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည်သူ့သဘောထား

* ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုးအဆိုးမြင် ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သောပြည်ပနိုင်ငံများအားဆန့်ကျင်ကြ။
* ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူ အဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

စည်းကမ်းလိုက်နာ အေးကင်းကြ၏၊
စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်၊
စည်းမျဉ်းကိုက်ညီ အေးကင်းသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
ပဓာနကျသော တာဝန် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
* အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
* ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
* ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့် အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

* စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြား စီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
* ဈေးကွက် စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
* ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
* နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

* တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး
* အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေ အနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
* မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
* တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး

အခန်း (၁)

သစ္စာခဲရဲရဲတောက်

နေသာသော နေ့တစ်နေ့ပါပေ...။

တနင်္ဂနွေနေ့ ရုံးပိတ်ရက်လည်း ဖြစ်၍ ကန်တော်ကြီးတွင် အပန်းဖြေသူများဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်လျက်ရှိသည်။

ကန်တော်ကြီး ပတ်လည်တွင် အနက်ရောင်အော်တိုကား တစ်စီး ခပ်မှန်မှန်မောင်းနှင်၍လာသည်။

ထိုကားပေါ်တွင် အသက် သုံးဆယ်ခန့် ကျန်းမာရေးလိုက်စားဟန်ရှိသော မြန်မာလူရွယ် တစ်ယောက်သည် ကားမောင်းလျက် သူ၏ဘေးတွင် အသက် သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် လူရွယ်တစ်ယောက်က ထိုင်လျက်သား လိုက်ပါလာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းသာရေးသိုက်အားဟန်ရှိသော လူရွယ်မှာကား အခြား သူမဟုတ် အင်းစိန် စီအိုင်ဒီ ရုံးထောက် ဖွဲ့ကြီးမှ အိုင်အိုနန်း ထိုက်ပင် ဖြစ်သည်။

သူ့ဘေးက လူရွယ်မှာကား စာနယ်ဇင်းဆရာ ကိုငြိမ်းမောင်ပင် ဖြစ်သည်။

ကိုငြိမ်းမောင်သည် ကန်တော်ကြီး တစ်နေရာသို့ လက်ညှိုး ထိုး၍...

'အိုင်အော....ကိုနန်းထိုက်၊ ဟိုမှာ လူစုလူဝေး မနည်းပါ လား၊ ဘာလုပ်နေကြသလဲ မသိဘူး'

ဟု ပြောဆိုမေးမြန်းလိုက်လေသည်။

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ကားစက်ရှိန်ကို လျှော့ချ လိုက်ပြီး၊ ထိုလူစုလူဝေးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

လူစုလူဝေးမှာကား မီးပုံးပျံကြီး တစ်ခု လွှတ်တင်ရန် စိုင်း ပြင်းလျက် ရှိနေသည်ကို ဝိုင်းကြည့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ....

အိုင်အိုနန်းထိုက်က ကိုငြိမ်းမောင်အား....

'ဦးကျော်ရင် မီးပုံးပျံစီးပြမည့် ဖြစ်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့လဲ ဝင်ကြည့်ကြရအောင်၊ အင်မတန်ကြည့်ရခဲတာ ကိုငြိမ်းမောင်'

ဟု ပြောပြီး၊ ကားကို တစ်နေရာတွင် ထိုးရပ်လိုက်လေ၏။

သို့ဖြင့်....

အိုင်အိုနန်းထိုက်နှင့် ကိုငြိမ်းမောင်တို့ နှစ်ယောက် မီးပုံးပျံ လွှတ်မည့်နေရာသို့ သွားရောက် ကြည့်ရှုသောအခါ ဗိုလ်ဖြိုးနေလင်း ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက မြို့နိုင်ရုပ်ရှင်ကားမှ ရဲခေါင်၊ ချစ်ဆွေ

ကြီး၊ ဦးကျော်ရင်မီးပုံးပျံစီး သည့် ဓာတ်ဝင်ခန်းရိုက်ကူးနေသည် ကို တွေ့ရလေသည်။

ဦးကျော်ရင်သည် မြန်မာပြည်သားတစ်ယောက်က ဤကဲ့သို့ သော စွန့်စားခြင်းမျိုးလုပ်ပြနိုင်သည်ကို ရဲခေါင်၊ ချစ်ဆွေကြီးက လည်း ထိုသို့သော စွန့်စားခြင်းမျိုးကိုလုပ်ပြနိုင်သည်မှာ ဂုဏ်ယူ စရာပင် ဖြစ်သည်။

'ဓာတ်ရိုက်မင်းသား ချစ်ဆွေက အပြင်မှာလဲ တော်တော် သတ္တိရှိတာပဲ နော်....'

ဟု လူတစ်ယောက်က ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

နောက်တစ်ယောက်က...

'အေးဗျ....ဦးကျော်ရင်လို မီးပုံးပျံစီးနိုင်တဲ့လူဟာ ချစ်ဆွေ တစ်ယောက်ပဲ ရှိသေးတယ်နော်....'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

ထို့စဉ်....

ဦးကျော်ရင် စီစဉ်ညွှန်ကြားပေးသည့်အတိုင်း ချစ်ဆွေသည် မီးပုံးပျံစီးရတော့မည့်အချိန်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ဗိုလ်ဖြိုးနေလင်း ရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာ၊ ကင်မရာမင်း တက်အဖွဲ့နှင့် သရုပ်ဆောင်များမှာ ဝိုင်းအုံ၍ကြည့်ရှုနေကြသော် မရိုသတ်ကိုပင် ဂရုမထားနိုင်၊ ဒါရိုက်တာက လက်ကိုင်[illegible] ကို ပါးစပ်နားကပ်လျက်....

'ရိုက်မယ်'

ဟု အော်ဟစ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက်....

'ရိုက်....'

ဟူသော ဒါရိုက်တာ၏အသံ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ကင်မရာမင်းကာဘာပည့်များနှင့်အတူချိန်ရွယ်ထားသည့်အတိုင်း စတင်ရိုက်ကူးနေလေပြီ။

ထိုစဉ်....

ကင်မရာမြင်ကွင်းအတွင်းသို့ မင်းသား ချစ်ဆွေ ပြေးဝင်လာသည်။

သူသည် အစမ်း သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့်အတိုင်း စိုးရိမ်တကြီး ဖြင့် နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့နောက်မှ သူ့အား လိုက်လံဖမ်းဆီးမည့်သူများကိုတွေ့ လိုက်ဟန်ဖြင့် ဆက်ပြေးရန် တစ်ဖက်သို့ကြည့်လိုက်ရာ ဦးကျော်ရင် မီးပုံးပျံ လွှတ်မည့်အသင့်အနေအထားကိုတွေ့သည်နှင့်....

ဆက်ပြေး၍ ဦးကျော်ရင်ကိုဆွဲချလိုက်ပြီး သူက ထိုမီးပုံး ပျံကြီးပေါ် ခုန်တက်၍ လိုက်သွားခဲ့လေသည်။

မီးပုံးပျံကြီးမှာ မီးခိုးများပြည့်နေပြီဖြစ်၍ ဆိုင်းကြိုးများ အပြတ်တွင် သစ်ပင်များကြားမြေကွက်လပ်မှ ကောင်းကင်တွင် အမြင့်သို့ ဒယိမ်းဒယိုင်ဖြင့် မြင့်တက်သွားလေတော့သည်။

ချစ်ဆွေသည် ဦးကျော်ရင် သင်ပြထားသည့်အတိုင်း ဆိုင်း ကြိုးဆိုင်းများကို ကိုင်လျက် ခြေတိုင်ခွရင်းလျက်ပါသွားပါ လေတော့သည်။

ကင်မရာမင်းက ပရိသတ် လူစုလူဝေးကိုပါ အရယူကာ ချစ်

ဆွေ စွန့်စွန့် စားစား သရုပ်ဆောင်နေသည့် သရုပ်ဆောင်မှုကို အမီအရ ရိုက်ကူးရျနေလေသည်။

ထို့နောက်...

ချစ်ဆွေ မီးပုံးပျံကြီးနှင့် ဘေးမသီ ရန်မခ သက်ဆင်းမည့် နေရာသို့ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားများသည် ဦးကျော်ရင်နှင့်အတူအရေး တကြီး ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

သည်တော့မှပဲ အိုင်အိုနန်းထိုက်နှင့် ကိုငြိမ်းမောင်တို့လည်း ထိုနေရာမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာရလေတော့သည်။

ရွှေဂုံတိုင် အရှေ့ကောင်းမြန်မာထမင်းဆိုင်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး နောက်ဝေစားသောက်နေစဉ်မှာ အိုင်အိုနန်းထိုက်ကကိုငြိမ်းမောင် အား....

'အိုင်ဆေး ကိုငြိမ်းမောင်၊ အခု ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဦးကျော်ရင်နဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား ချစ်ဆွေကို ဘယ်လို မြင်သလဲ'

ဟု ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်လေသည်။

ကိုငြိမ်းမောင်သည် ထမင်းကို ဇွန်းခက်ရင်းဖြင့်စားရင်း....

'ဒီမှာ အိုင်ဖေဆေးကိုနန်းထိုက်၊ လူအများလိုက်လုပ်ဖို့မလွယ်တဲ့ နက်ကဲတဲ့စွန့်စားမှုမျိုးကို လူမျိုးတိုင်းရဲ့ လူငယ်တိုင်းမှာ ရှိသင့် တယ်၊ အဲဒါမှ အဲဒီလူမျိုး အဲဒီနိုင်ငံဟာ တိုးတက်ပွားစည်း နိုင်မယ်လို့ ယူဆတယ်'

ဟု အစချီလိုက်ပြီး....

'အဲဒါကြောင့် ဦးကျော်ရင်နဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား ချစ်ဆွေတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၂။ သူရိန်ဆွေ

'အခုလို စွန့်စားနိုင်ကြတာဟာ ကျုပ်တို့မြန်မာနိုင်ငံ မြန်မာတွေ တိုးတက်ပွားစည်းတော့မယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲလို့ထင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

'ကျွန်တော် အယူအဆနဲ့တစ်ထပ်တည်းပါပဲ၊ ဟုတ်ပါတယ် ဒီလိုစွန့်စားမှုမျိုးဟာ အခင်မတန် ဂုဏ်ယူစရာကောင်းပါတယ်၊ ကမ္ဘာမှာဟိုနိုင်ငံက ပင်လယ်ကြီးကိုဖြတ်လိုက်၊ ဒီနိုင်ငံက ကန္တာရ တောတောင်တွေ ကျော်လွှားဖြတ်လိုက်နဲ့ တစ်ကိုယ်တော် စွန့်စားခန်းတွေ၊ အဖွဲ့လိုက်စွန့်စားခန်းတွေ လုပ်ပြနေကြတာ မကြာခဏပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့တွေ ဘာလုပ်ပြနိုင်ခဲ့လို့လဲ'

'အခုတော့ လုပ်ပြနိုင်ပြီပေါ့ ကိုနန်းထိုက်ရယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဦးကျော်ရင်နဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား ချစ်ခေါင်ကို သိပ်ကျေးဇူးတင်တာပဲဗျာ၊ ဒီမှ မြန်မာလူငယ်တွေ သတ္တိကိုတန်ဖိုးထားတတ်လာမှာ၊ မှန်ကန်တဲ့စွန့်စားမှုမျိုးတွေမှာ စိတ်ဓာတ်ထက်ကြွလာမှာပေါ့'

'မှန်တာပေါ့ ကိုနန်းထိုက်ရယ်၊ သိပ်မှန်တာပေါ့'

နံနက်စာ စားသောက်ပြီး လျှင် အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ကိုငြိမ်းမောင်ကို ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ပို့ပေးခဲ့ပြီး စကော့ မတ်ကက်ဈေးရှေ့ရှိ ဘိတ်တိဘရားသားတိုက်သို့သွား၍ ကော် ဖောင်ထုပ်တစ်ထုပ်ဝယ်လေသည်။

ထိုမှအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေရာ အိမ်သို့ရောက်သျှင်ရောက်ချင်း မဟာဒွန်းက....

'ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းဆိုတဲ့ ဒေါက်တာ တစ်ယောက်

အိမ်ကိုလာသွားတယ်ဆရာ၊ ဆရာ့ကို အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စနဲ့ တော်သက်လို့ တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

'ဘယ်အချိန်က လာတာလဲ'

'မနက်ဆယ်နာရီကဆရာ'

'မင်းကသူ့ကို မစောင့်ခိုင်းဘူးလား'

'စောင့်ခိုင်းပါတယ်၊ သူလဲ ဆယ်နာရီလောက် ဆရာ့ကို စောင့်နေပါသေးတယ်၊ ဆရာရောက်မလာသေးတာနဲ့ သူက ညနေမှတစ်ခေါက် ပြန်လာတော့မယ်လို့ပြောပြီး ပြန်သွားပါ တယ်'

'သူဟာ ရန်ကုန်ကပဲလား'

'အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်မမေးလိုက်မိဘူး ဆရာ'

'အေး....အေး'

အိုင်အိုနန်းထိုက်မှာကား အတွေးပို၍သာရပြန်လေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂)

ဒုစရိုက်အမှောင်လောကသားလေလား

စတိုင်လိုစီးကရက်ကို ဘူးထဲမှ တောက်ထုတ်လိုက်စဉ် အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ဗဟာဒူးကို တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

'ဘာလဲဟေ့ ဗဟာဒူး၊ ဟိုဒေါက်တာရောက်လာပြီလား'

အိုင်အိုနန်းထိုက် မေးလိုက်စဉ်မှာ ဗဟာဒူးသည် ပြန်မဖြေဘဲ အပြင်ဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့လှုပ်ရှားမှုမှာ သာမန်လှုပ်ရှားမှုမျိုး မဟုတ်မှန်း အိုင်အိုနန်းထိုက် သိလိုက်သည်။

သို့နှင့် သူသည် ဗဟာဒူးကြည့်သည့်နေရာ အပြင်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်သည်။

အသက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိ မှုန်တေတေ လူရွယ်တစ်ယောက်ကို အိုင်အိုနန်းထိုက် တွေ့ရသည်။ ဘလေဇာကုတ်ဝတ်ထားသည်။ အိမ်ရှေ့ကားလမ်း ဟိုမှာဘက် ဗာဒါပင်ရိပ် ယောက်ရေအိုးစင် ဘေးတွင်ရပ်လျက် မိမိတို့အိမ်ဘက်သို့ ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် ကြည့်နေသည်။

သည်တော့မှ ဗဟာဒူးက...

'အဲဒီလူ အဲဒီနေရာမှာ ရပ်နေတာကြာပြီဆရာ၊ ဒီအိမ်ကိုလဲ ကြည့်ကြည့်နေပါတယ်၊ မသင်္ကာစရာဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော် ဆရာ့ကို လာပြောတာပါ'

ဟု ပြောလေသည်။

'အေး...ဟုတ်တယ်၊ ဒီငနဲ တို့အိမ်ကိုကြည့်နေတာကတော့ သေချာတယ်၊ နွေလယ်ခေါင်ဆိုတော့ ဒီကောင်သူခိုးလဲ မဖြစ် နိုင်ဘူး'

'ဟေ...ဟိုမှာနောက်တစ်ယောက် ရောက်လာပြန်ပြီ'

ဗဟာဒူးက လျှင်သည်။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပြီး ချက်ချင်းအသိပေးသည်။

သို့နှင့်....

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ဗဟာဒူးကို မျက် ရိပ် ပြ လိုက် က၁ အဏာအကွယ်ယူပြီး ပြတင်းပေါက် ထောင့်ကွယ်မှ လှမ်းကြည့် နေသည်။

ဗဟာဒူးက မှန်ပြောင်းယူလာ၍ပေးသည်။

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ထိုမှန်ပြောင်းဖြင့် ထိုးချိန်၍ ကြည့် လိုက်ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငုံ့ရိပ်မှာ အနီးသို့ရောက်ရှိလာသည်သို့ပင်။

ဘလေဇာကုတ်ဝတ် မှန်တောလ်ရွှယ်ကို နောက်ရောက်လာသော အင်္ကျီအနီကွက်ကြားနှင့် ပိန်ရှည်ရှည်လူက...

မိမိတို့ အိမ်ကိုပဲ လှည့်၍ကြည့်လိုက်၊ မေးလိုက် လုပ်နေသည်၊

မှန်တောကောလူဟာ ပြန်လည်ဖြေကြားနေပုံရသည်။

လိုသို့ ဖြေကြားရင်း မိမိတို့အိမ်ဘက်ကို လှည့်၍ ကြည့်ပြန်သည်။

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည်မှန်ပြောင်းကိုမျက်လုံးအစုံမှခွာချလိုက်သည်။

'မင်းပြောသလို မသင်္ကာစရာ လူတွေပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့နဲ့ပတ်သက်မယ် မဟုတ်ဘူး'

ဟုပြောလိုက်သည်။

'သူခိုးခတ္တထင်တယ်၊ ဆရာဟိုတလောလေးကပဲ နောက်လမ်းက ပွဲစားကြီး ဦးဘသွင်အိမ်ကို ဒီအချိန်ပဲ တက်ခိုးသွားတာ အတော်ပါသွားတယ်လေ'

'ဒီလောက်နီးတဲ့နေရာမှာ နောက်တစ်ခါ ခိုးတဲ့သူခိုးမျိုးရှိမှာတဲ့လားကွာ၊ ရှိရင်လဲ ငနုံငအ သူခိုးပဲ၊ သူခိုးပါး မဝသေးတဲ့သူခိုးပဲ'

ဗဟာဒူးငြိမ်၍သွားသည်။

ဘာမျှပြန်မပြောတော့။

ကိုနန်းထိုက်ကသာ ဆက်ပြောလေသည်။

'ဒီကောင်တွေဟာ မင်းပြောတဲ့ ဒေါက်တာ မင်းခင်းထွန်းနဲ့ ပတ်သက်စရာရှိတယ်'

'ဟုတ်တယ်....ဟုတ်တယ်'

'ဘာအခုမှ ဟုတ်တာလဲ၊ စုံထောက်နဲ့ နေရင် စုံထောက်အတွေး တွေးမှပေါ့ကွ၊ သူ့ချည်းတွေးလို့တော့ ဘယ်သိမှာလဲ၊ ဆက်စပ်စေ့ငုကြည့်ပေါ့၊ ကဲ...မင်း အိမ်မှာစောင့်နေ ငါ ဒီကောင်တွေကို သွားလှေ့လာလိုက်ဦးမယ်'

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ရှေ့ဘက် ထွက်လာသည်။

ချိုင်းအောက်တွင် ပစ္စတိုသေနတ် အသင့်ပါရှိ၏။

ကိုနန်းထိုက် အိမ်ခြံဝင်းမှ ထွက်လိုက်သည်နှင့် မသင်္ကာဖွယ် လူနှစ်ယောက် လူချင်းခွဲလိုက်သည်။

မှန်တောတောလူရွယ်က တောင်ဘက်၊ ပိန်ရှည်ရှည် လူရွယ်က မြောက်ဘက် ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွားကြသည်။

သူတို့က အိုင်အိုနန်းထိုက် ဘယ်သူ့နောက် လိုက်ရမှန်းမသိအောင် ဖန်တီးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုနန်းထိုက်ကိုယ်တိုင် ဘယ်သူ့နောက် လိုက်ရမှန်း မသိဘဲဖြစ်သွားသည်။

သည်မှာ မှန်တောတောလူရွယ်နောက်သို့လိုက်ရန် အိုင်အိုနန်းထိုက် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

'ရှပ်'

'ရှပ်'

'ရှပ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုနန်းထိုက်လိုက်လာမှန်း မသိသော မှုန်တေတေလူရွယ်က ခပ်မှုန်မှုန်လျှောက်လျက်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့်....

သူသည် နောက်ဘက်ကို လှည့်အကြည့် ကိုနန်းထိုက်မျက်နှာကြီးကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသောအခါ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားပုံရသည်။

'ဟာ'

ဟု အာမေဋ္ဍိတ်ထိသွက်လာပြီး ရုတ်ချည်း ထွက်ပြေးသွားလေတော့၏။

'ဂွစ်'

'ဂွစ်'

'ဟူး'

အိုင်အိုနန်းထိုက်ကလည်း ပြေးမည်မထင်သောမှုန်တေတေလူရွယ် ပြေးသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍....

ရုတ်တရက် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

နောက်မှ လက်လွတ်မခံလိုသည်နှင့် ၎င်းနောက်သို့ပြေးလိုက်သွား၏။

'ဂွစ်'

'ဟူး'

မှုန်တေအေလူရွယ်သည် နောက်ကို တစ်ချက် လှည့်မကြည့်၊ ရှေ့သို့သာ အားသွန်၍ ပြေးနေသည်။

ရန်ကုန်မြို့ ဆင်ခြေဖုံးအရပ်ဖြစ်၍ လူလျှောက်ပလက်ဖောင်း မရှိ၊

ကားလမ်းဘေးမှ ပြေးနေကြရသည်။

ရှေ့ဘက်မှ အုတ်ခဲတင်လောလီကားတစ်စီး မောင်းဝင်လာသည်ကိုပင် ဂရုမစိုက်နိုင်၊

ကားဒရိုင်ဘာက မခါင်းထွက်၍ အော်ဟစ် ပြောဆိုသွားသည်။

'ကားကြီး တစ်စင်းလုံးလာနေတာ မမြင်ကြဘူးလား....ဟေ့....သေနေစေ့ သွားမယ်'

မှုန်တေတေလူရွယ်ကော၊ အိုင်အိုနန်းထိုက်ပါ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်နိုင်။

ဟစ်ခယောက်က အမိမခံလို၍ ပြေးနေသည်။

ကျန်တစ်ယောက်က အမိအရဖမ်းလို၍ လိုက်နေသည်။

'ဒိုး'

'ဒိုး'

'ဒိုး'

မော်တော်ဆိုင်ကယ်စက်သံ နောက်ဘက်မှ ပေါ်လာသည်ကို အိုင်အိုနန်းထိုက် သိလိုက်သည်။

မသက်သာ၍ နောက်လှည့် ကြည့်လိုက်မိ သည်မှာ သူ့အဖို့ ထုံးကောင်းသွား၏။

'ဝေါ'

မော်တော်ဆိုင်ကယ်သမားသည် ကိုနန်းထိုက်အား နောက်မှ ပြေးဝင်တိုက်ချလိုက်ခြင်းပင်။

'ဝှီး'

'ဝုန်း'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟူး'

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် လမ်းဘေးမြက်တောဘက် ခုန်လွှားရှိ ရှောင်လိုက်သည်။

လွတ်ရုံပင်၊

သို့သော်...

မြက်တောထဲ လဲကျကျန်ခဲ့လေသည်။

မော်တော်ဆိုင်ကယ်သမားမှာ စောစောက ပိန်ပိန်လူရွယ် ဖြစ်သည်။

သူ၏ မော်တော်ဆိုင်ကယ်မှာ စပရင်ဖောက် အမျိုးအစား ဖြစ်သည်။

စက်အားမှာကား သုံးကောင်ခွဲလောက် ရှိမည်။

ကိုက်မီလျှင်ကား သေနိုင်လောက်၏။

မြက်တောထဲမှ သူလှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မှုန်တေတေ လူရွယ်သည် မော်တော်ဆိုင်ကယ်နောက် လိုက်ပါသွား၏။

မော်တော်ဆိုင်ကယ် နံပါတ်ပြား မှာကား ရွှံ့များဖြင့်သုတ်၍ သူမသိနိုင်ဖြစ်သွားသည်။

'တောက်'

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် တားလမ်းပေါ် အရောက်တွင်တောက် တစ်ချက် ခတ်လိုက်၏။

လမ်းပေါ်ကလူများ ပြေးလာပြီး မေးမြန်းကူညီကြသဖြင့် ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး ပြန်လှည့်လာခဲ့ရလေတော့၏။

အခန်း (၃)

ရာဇဝင်အူပေါက်

မိမိဘက်သို့ ပြန်၍လျှောက်လာနေသော အိုင်အိုနန်းထိုက် ဘေးသို့ ရှေ့မှမောင်းဝင်လာသော အော်စတင်ကားတစ်စီး ထိုးရပ်လာလေသောအခါ အိုင်အိုနန်းထိုက်က အံ့တိဖြင့် ရပ်နေလိုက်သည်။

ဒုတိယအကြိမ် မိမိအားကားဖြင့်ဝင်တိုက်လေမလား စောင့်ကြည့်ရင်း ရှောင်တိမ်းရမည့်နေရာကိုလည်း ကြည့်ထားရသေးသည်။

ကားမောင်းလာသူကို အိုင်အိုနန်းထိုက် ကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုကားမောင်းလာသူ ဒရိုင်ဘာမှာကား လူညီသန့်ဆစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသားကပြုံ့ဖြုံ့၊ မျက်ခုံးကထူထူ၊

ထိုခေတ် ဘိုကေအာကယ်ခွဲခွဲ၍ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြီးသင်ထား လေသည်၊

ကော့စမစ်ဘစ်ဖြင့် ပွတ်သပ်ထားသည်ဟုလည်း သိနိုင်လေသည်၊

ပိုးရှပ်အင်္ကျီနှင့် သက္ကလပ်ဘောင်းဘီရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထား လေသည်၊

သူ၏လက်ပတ်နာရီမှာ ရွှေရောင်သက်ပတ်နာရီဖြစ်၏၊ သူ၏ လက်သူကြွယ်၌ ဝတ်ဆင်ထားသော လက်စွပ်မှာ မြခကျောက်ကို ရွှေဖြင့်ကွပ်၍ထားသော မြကျောက်စွပ်ဖြစ်သည်၊

တန်တော့...ဒုစရိုက်အာခမှာင် လောကသားတော့မဖြစ်နိုင်၊ သူသည် ကားပြတင်းသို့ခေါင်းပြူ၍...

'အိုင်အိုနန်းထိုက်များလား ခင်ဗျာ'

ဟု တလေးကစား မေးမြန်းစုံစမ်း၍လာသည်၊

သည်တော့လည်း ကိုနန်းထိုက်က အခြေအနေကို ရိပ်စားမိ လိုက်သည်၊

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် နန်းထိုက်ပါ၊ အဲဒီကဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းဆင်တယ်'

ဟု ပြန်လည်ပြောဆိုမေးမြန်းလိုက်သည်၊

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အိုင်အိုက ချက်ချင်းသိလိုက်တာပဲနော်'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ကားပေါ်တက်ပါ အိုင်အို'

ကိုနန်းထိုက်က ကားပေါ်မတက်မီ...

'ဒါထက် ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စဆိုတာ အမှုအခင်းပဲထင်ပါတယ်'

ဟု မေးလိုက်သည်၊

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်'

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းသည် စကားကိုမထောင်မကျ ဖြတ် ထားလိုက်သည်၊

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည်သည်၊ ကားပေါ် အရင်တက်ထိုင် လိုက်တာ...

'ကျွန်တော့်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာ ပြောနိုင်ပါတယ် ဒေါက်တာ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်၊

ထိုအချိန်အထိ ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းသည် ကားစက်ကို စလိုးချထားလေသည်၊

'ကဲ... ဒီလိုလုပ်ပါ အိုင်အို၊ အိုင်အိုကျွန်တော့်အတွက်အချိန် ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီအနီးအနားက စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင် မှာ အရင်ထိုင်လိုက်ချင်ပါတယ်'

'ရပါတယ်၊ အချိန်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်ကျွန်တော့် အိမ်ဘက်သာ မောင်းပေးပါ၊ ကျွန်တော့်လူကို အသိပေးထား ခဲ့ချင်လို့ပါ'

'ဟုတ်ကဲ့... မောင်းပေးပါမယ်'

ထို့နောက် သူတို့ကားလေး ထိုနေရာမှ ပြန်ကွေ့၍ အိုင်အို နန်းထိုက်အိမ်ဘက် မောင်းလာသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်လျှင်အိုင်အိုနန်းထိုက်ကဗဟာဒူးကိုလှမ်းခေါ်၍အသိပေးထားခဲ့သည်။ ပြီးလျှင် ကားလေး ဆက်လက်ထွက်ခွာ၍ လာခဲ့သည်။

သည်အချိန် ကိုနန်းထိုက်က စောစောက မသက်ာဖွယ် လူယောက်နှင့်ပတ်သက်သမျှ ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းကို ထုတ်ပြောပြလိုက်သည်။

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းသည် ထိုအကြောင်းကိုစွန့်နှင့် ပတ်၍ မည်သို့သော မှတ်ချက်မျိုးကိုမျှမပေး။

စားသောက်ဆိုင်သို့ ရောက်ရှိလာတော့မှသာ....

ဆင်းဗဝစ်မုန့်နှင့် ကော်ဖီဘစ်ခွက်စီစားသောက်ရင်းဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းက....

'သေချာတာပေါ့ အိုင်အို၊ အဲ့ဒီလူနှစ်ယောက်ဟာ ကျွန်တော်နဲ့သာ သက်ဆိုင်နေတာ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့အခုလောက် အသဲအမဲဖြစ်နေဘာကတော့ ကျွန်တော်ဖြင့်ပိုလို့တောင် စိတ်ဝင်စားလာရပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆက်လက်၍....

'အိုင်အိုနန်းထိုက် ဘာမှမဆိုင်ဘဲ အခုလို လဲကွဲသွားရတဲ့ အထိဖြစ်ခဲ့ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဖြင့် အိုင်အိုနန်းထိုက်အတွက် အားနာလို့ မဆုံးတော့ပါဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။

'မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်သွားရတာပဲဗျ၊ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

'ဒီဖာတိုင်းသာဆိုရင် မနက်ပိုင်းကတည်းက သူတို့ ကျွန်တော့်နောက်ကို ခြေရာခံလိုက်ခဲ့ကြလို့ပဲဖြစ်မယ်'

ဒေါက်တာ မင်းမင်းထွန်းမှာ ကိုနန်းထိုက်ထက် အသက်ငါးနှစ်လောက် ငယ်သိမ့်မည်ထင်သည်။

ပျော်ပျော်နေတတ်ပြီး အပူအပင် ကင်းမဲ့ပုံရသည့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သို့သော် တစ်ချိန်က မြန်မာလူငယ်များမှာ မြန်မာ့အရေးအပေါ်၌တွေးဆလျက် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိကြသည်။

ဒေါက်တာ မင်းမင်းထွန်းသည်လည်း မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိစသာ လူငယ်ဖြစ်နိုင်သည်။

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်း ပြောသမျှကိုသာ နားထောင်နေရသဖြင့် အဓိကအကြောင်းအရာကို ယခုအထိ မသိနိုင်ဖြစ်၍နေသည်။

သို့နှင့် သူက လက်ကျန်ကော်ဖီကို မော့သောက်ချလိုက်ပြီး....

'အဲဒီလူတွေနဲ့ ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်း ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ပတ်သက်လာရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို မပြောသေးဘူးနော်'

ဟု ပြောလိုက်တော့မှ....

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းက-

'ဪ...ဟုတ်သားပဲ'

ဟု ပြောပြီး သူ့စကားတွေကို အဆက်ဆက်လိုက်သည်။

ပြီး အကြောင်းအရာအသစ်ကို ပြောမည့်ဟန် တူသလို လုပ်ပြီး....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီလိုပါ အိုင်အို၊ တကယ်ကမ်း ပြောရမယ်ဆိုပြန်တော့လဲ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေအားလုံး ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်သူး။ မပတ်သက်ပါဘူး အိုင်အို'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ

အိုင်အိုနွန်းထိုက် မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြစ်၍ သွားပါလေတော့သည်။

'ခြွယ်နွေ၊ စိတ္တဇရောဂါသက်နဲ့ တွေ့နေတာများလား'

ဟုပင် စိတ်ထဲက အတွေးရောက်လိုက်မိလေသည်။

သည်လိုအတွေးရောက်လိုက်မိရာက-

'ပေါက်တာငွဲမပတ်သက်ဘူး ဟုတ်လား'

ဟု အံ့ဩမဲ့တကော မေးလိုက်သည်။

'အဲဒါကလဲ ဒီလိုပါ အိုင်အို၊ ကျွန်တော်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ခရီးသွားဟန်ပေါ့ အိုင်အိုရယ်၊ လူဆိုးတွေလက်က ဝင်ကယ်ထားလိုက်မိတယ်၊ အဲဒီမှာ အားလုံးရှုပ်ကုန်တော့တာပါပဲ အိုင်အိုရယ်'

'အခုပေါက်ကာပြောတော့မှပဲ ကျွန်မတော်လဲ နားလည်သလိုလိုရှိလာပါပြီ'

နားလည်လာမှာပါ အိုင်အို၊ မကြာခင်နားလည်လာမှာပါ၊ အခု ကျွန်တော့်နောက် လိုက်နေတဲ့ကောင်တွေဟာ အဲဒီ မိန်းကလေးနဲ့ ပတ်သက်နေလို့ပါ'

'သူက အခုဘယ်မှာလဲ'

'ကျွန်တော့် အခေါ်တစ်ယောက်အိမ်မှာ ရှိပါတယ်၊အိုင်အိုနဲ့ သူ့ကိုတွေ့ပေးမှာပါ။ သူ့မှာအားကိုးစရာဆိုလို့ အိုင်အိုတို့လို ဥပဒေဘက်တော်သားတွေပဲ ရှိနေတာပါ'

'သူကဘယ်သူလဲ၊ လူဆိုးတွေကရော သူနဲ့ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲ'

'သူ့နာမည်က ယုမင်းခိုင်ပါ အိုင်အို၊ ဘွဲ့ရခေတ်ပညာတတ်တစ်ယောက်ပါ။ ခက်တာက သူမသိတဲ့ လူတစ်စုက သူ့ကို အသေအမဲလိုက်ပြီး အသေသတ်နေကာပါ အိုင်အို၊ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကိုလိုက်သတ်နေတာလဲဆိုတာကို သူမသိသေးတာပါ'

မည်သို့ဆိုစေ....

အိုင်အိုနွန်းထိုက်ကတော့ ပေါက်တာမင်းမင်းထွန်း ပြောခဲ့နေသမျှ ဆက်စပ်နားလည်လိုက်ပါလေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄)

မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် လူနီကြီး

သည်အချိန် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးအခြေအနေများ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေပါ တည်ငြိမ်သည်မဟုတ်။

သခင် အမည်ခံ လူငယ်များမှာ မျိုးနွယ်မြို့ အစိုးရနှင့် ထိုအစိုးရအလိုတော်ရိဘက်တော်သားများက....

'သခင်ပေါက်စ ထောင်ခြောက်လဟူသော ကြွေးကြော်သံဖြင့် လိုက်လံဖမ်းဆီးလျက် မိလျှင် ထောင်ချလျက်ရှိသည်။

သို့သော်....

လူငယ်များ၊ တိုင်းရင်းသားတို့ကား လွတ်လပ်ရေးရနိုင်ရန် အဖက်ဖက်မှ ကြိုးစားနေကြသည်။

သည်အချိန် သည်ကာလ အဓိကရုဏ်းတွေက ဖြစ်လိုက်မြန်သည်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံးက တို့ဗမာဝါဒ၊ အမျိုးသားရေးဝါဒ ချပြသည်။

'ဗမာပြည်သည် တို့ပြည်၊ ဗမာစာသည်တို့စာ၊ ဗမာစကားသည် တို့စကား၊ တို့ပြည်ကိုချစ်ပါ၊တို့စာကိုချီးမြှင့်ပါ၊တို့စကားကို လေးစားပါ'

ကြွေးကြော်လာကြသည်။

ဝိုင်အမ်ဘီအေ ဆရာကင်က တို့ဗမာသီချင်းဖြင့် အမျိုးသားရေးကို ပံ့ပိုးလိုက်သည်။

ထိုအတောအတွင်း လယ်သမားတော်လှန်ရေးကြီးကပေါက်ကွဲ၍ သာသည်။

သည်တွင် မြန်မာတိုင်းရင်းသားအားလုံး ပို၍ နိုးကြားလာသည်။

ပို၍စည်းလုံးညီညွတ်လာသည်။

အရေးကြီးလျှင် သွေးစည်းသော မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့ မဟုတ်ပါလား။

သည်နှစ်ပိုင်းတွေမှာ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့အားလုံးနှယ်၍ မျိုးနွယ်ဖြူများကို ဆန့်ကျင်လိုစိတ်၊ သူတို့လက်တွင်းမှ ကင်းလွတ်လိုစိတ်များ ပို၍ပင် ပြင်းပြလာကြသည်။

ထိုအခြေအနေများကြောင့်လည်း အိန္ဒိယ ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် ဆရာဝန်ဘွဲ့ရပြီး ကာလကတ္တား ဆေးရုံတွင် အမှုထမ်းနေသော ဒေါက်တာ မင်းမင်းထွန်းသည် မိတ်မျှားက မြန်မာခေါ်

www.burmeseclassic.com

ဘဲ သူ စိတ် သူ့သဘောဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ မင်းမင်းထွန်းတို့၏ မိဘများမှာ တောင်ငူမြို့မ နားရပ်တွင် နေထိုင်ကြသူများဖြစ်သည်။

ဘိတိဘုရားသား မိသားစုဝင်များဟုပင်ဆိုနိုင်သည်။

သို့သော်...

ဘိတိဘုရားသား မိသားစု ဖြင့်ဦးလွင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသောအခါ တောင်ငူ သိတောင်ရှိ ယခင် ဘိတိဘုရားသားပိုင် ကော်ဖီခြံလုပ်ငန်းများကို လွှဲပြောင်းယူခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်း ကိုယ်တိုင် မလုပ်နိုင်တော့၍ သိတောင်ရှိ ကော်ဖီစိုက်ခင်းများနှင့်ဘကွ လုပ်ငန်းအချို့ကို ကောလိယကုမ္ပဏီသို့ ရောင်းချခဲ့သည်။

ကောလိယကုမ္ပဏီ၏ ကော်ဖီလုပ်ငန်းမှာ နေ့ချင်း ညချင်း တိုးတက်လာခဲ့သည်။

သို့သော်...

နောက်ပိုင်း ကောလိယကုမ္ပဏီသည် ဘိတိဘုရားကုမ္ပဏီကို လိုက်မမီခဲ့။

သည်လိုအခြေအနေမျိုးကို မှတည်၍ ဒေါက်တာ မင်းမင်းထွန်းကို ဖခင်ကြီး ဦးမင်းဟန်က...

'တိုင်းပြည် အခြေအနေကလဲ ကောင်းသေးတာမဟုတ်ဘူး ဆိုတော့ မင်း ဆရာဝန်အလုပ်ကိုအသာထားပြီး၊ ဖေဖေ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ ဝင်လုပ်စေချင်တာပဲ'

ဟု ပြောလာသည်။

ဒေါက်တာ မင်းမင်းထွန်းက လက်မခံခဲ့။

'ဖေဖေ အကြံ ပေးချက်ဟာ ဒီအချိန် ဒီကာလမျိုးမှာ အလွန် လျော်ကန် သင့်မြတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဖေဖေရယ်... အခုလို ဆေးပညာရှင်တွေ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ ရှားနေတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ ကျွန်တော်က ဆရာဝန်ဘွဲ့ ရထားပြီး ဆရာဝန် မလုပ်ဘဲ စီးပွားရေး လုပ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အတွက် မနစ်နာဘူး ဆိုပေမယ့်၊ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် နစ်နာလှပါတယ်... ခုအချိန် ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ ဆေးပညာ ရှင်ဆိုလို့ လက်ချိုး ရေတွက်ရနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုးပဲ ရှိပါသေး တယ် ဖေဖေ...

'ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လဲ ဆေးရုံကြီးတွေ မရှိသေးပေမယ့် ဆေးခန်းလေး ဖွင့်နိုင်အောင် ကြိုးစားမှာပါ'

ဟု ဖခင်ကြီး ဦးမင်းဟန်ကို ပြောခဲ့သည်။

သည်လိုအခါမျိုးကျတော့လည်း ဝံသာနုစိတ်ဓာတ်တွေကိန်း အောင်းသူဖြစ်သော ဖခင်ဦးမင်းဟန် ကိုယ်တိုင်က...

'ငါ့သား မင်းပြောတာ မှန်ပါတယ်'

ဖြစ်လာသည်မှ...

သည်ညက တောင်ငူမြို့ ကန်ည္ဆိကြီးလမ်းတွင် ကိုယ်ပိုင် ဆေးကုခန်း ဖွင့်ရန်အတွက် အစီအစဉ်လုပ်ပြီး ပြန်လာသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။

အချိန်ကအတော်လေး နှောင်းသွားသည်။

မိုးချုပ်သည့်အထဲ မိုးရိပ်တိမ်တောင်တွေကမည်းမည်းမှောင် နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခိုက်__

သူမနှင့် ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်း တွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။

တွေ့ခဲ့ရပုံမှာ ခါဆန်းဆန်းဟု ဆိုရမလားမသိ၊ မိမိကလမ်းသွယ် တစ်ခုမှ ကားကိုမောင်း၍အထွက် ကန့်လန့်ဖြတ် လမ်းမပေါ်တွင် မိမိကားမီးမောင်းကို အရှင်ဆုံးအစိမ်းရောင်သို့မှေး အအေးခံအင်္ကျီ ဝတ်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြတ်၍ပြေးသွားသည်။

သူ့နောက်က အနီရောင်အင်္ကျီ တောင်းဘီ ဝတ်စုံဝတ်ထားသော လူသန်ကြီးတစ်ယောက် မိမိကားမီးမောင်းကို ဖြတ်ပြေးသွားပြန်သည်။

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းက စိတ်ဝင်စားမိသည်နှင့် သူတို့သွားရာဘက်သို့ ကားကိုချိုးကွေ့ မောင်းနှင်လိုက်၏။

သည်တော့မှ မိုးက ဝေါခနဲရွာချလိုက်သည်။

ကားမီးရောင် မီးမောင်းအောက်တွင်ကား မိန်းကလေးကို လူနီကြီးက လက်တစ်ဖက်လွှဲ၍ ရိုက်ချလိုက်သည်။

'ဝုစ်'

'ဘုန်း'

'အင့်'

မိန်းကလေးမှာ လူနီကြီး၏လက်ဝါး သူမ၏ ပါးချောင်ကို ထိမိကိုက်မိသည်နှင့် အင့် ဟူသော ငြီးတွားသံမျှသာ ထွက်နိုင်လေသည်။

မိုးရေတွေ စိုရွှဲနေသော မြေကြီးပေါ် လဲကျသွား သတိလစ်သွားလေ၏။

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းက သည်လို မတရားမှုမျိုးကို လုံးဝသည်းမခံ။

ကားကို လမ်းဘေးထိုးရပ်လိုက်သည်။

မီးကိုပိတ်လိုက်စဉ်....

လူနီကြီးက ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်း ကားအနီးသို့ ဘယ်အချိန်က ရောက်နေသည်မသိ။

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းကို ကုတ်အင်္ကျီစကိုဆုပ်ဆွဲ၍ မလိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက်တေ့မို့ ရန်သူ၏ လက်ဦးမှုကို ခံလိုက်ရ၏။

'ဝုစ်'

'ဟွူး'

'ဖြောင်း'

'အား'

ဒေါက်တာ မင်းမင်းထွန်းမှာ မြန်မာ့ရိုးရာ သိုင်းပညာ သင်ထားဖူးသည်။

အခုလောက် ချုပ်ထားသည်ကို သူမမှု။

ရန်သူ၏ လက်တစ်ဖက်ကို အရှင်ရိုက်ချလိုက်သည်။

ရိုက်ချက်မှန်သည်။

ပြင်းလည်းပြင်းသည်။

ဖြောင်းဟူသောအသံ နောက်ကျွယ် လူနီကြီး နောက်ဘက်ယိုင်လဲသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူနီကြီးသည် ဝုန်းခနဲလဲကျသွားသော်လည်း ဝုန်းခနဲပြန်ထလာသည်။

မကြာလှ။

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းနှင့် လူနီကြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်အနီးကပ် ထိုးမိပြီ။

'မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ဝင်ရှုပ်တာလဲ'

'မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ယောက် အတီဒုက္ခ ရောက်နေတာကို ကျုပ်က မျက်နှာလွှဲထားရမှာလား'

မှင်းက တို့ဗမာအစည်းအရုံးကလား'

'ဟုတ်တယ် အဲဒါဟာ ဘာဖြစ်တဲ'

'ဂွဲကွာ'!

'ဗွိုး'

'ဝုဇ်'

'ဖြောင်း'

လူနီကြီးက လက်ဟန်အယောင်ပြပြီး ခြေကန်ချက်တစ်ချက်ပစ်သွားလိုက်သည်။

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းက ခုန်၍ရှောင်လိုက်ပြီး လွှားဝင်၍ မျက်နှာကို ဖြတ်ရိုက်ချလိုက်သည်။

'ဗွိုး'

'ဝုဇ်'

'ဖြောင်း'

'အား'

တကယ်ခံရသူမှာ လူနီကြီးဖြစ်သည်။

'ဝုန်း'

လူနီကြီး ဖွဲ့အိတ်ကြီးလိုလဲအကျမှာတော့ ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းက သူမကို ကားပေါ်တင်၍ အိမ်သို့ ခေါ်လာခဲ့လေသည်။

❖

အခန်း (၅)

အတိတ်ပုံရိပ်များ

'မေမေ'

'မေမေ'

ယမင်းခိုင် သတိရလာသည်ဆိုပေမယ့် ညင်ညင်သာသာသတိရလာခြင်းမျိုးမဟုတ်။

တစ်စုံတစ်ခုကို ကြောက်လန့်ပြီး မိခင်ကိုတသ၍ သတိရလာခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။

သတိရလျှင်ရချင်း ယမင်းခိုင်သည် ပက်လက် အိပ်နေရာမှ ရုတ်တရက်ထလိုက်သည်။

ဘေးပတ်ဝန်းကျင် ရှေ့နောက် ဝဲယာ ကျီးကန်းတောင်းမှောက်ကြည့်လိုက်သည်။

အခန်းမှာမကျယ်သော်လည်း အတော်လေးသန့်သန့်ပြန့်ပြန့်ရှိသည်။

အခန်းနံရံများကို အရွက်စိမ်းနု ဖက်ဖူးရောင် ဆေးသုတ်ထားသည်နှင့်အညီ ပြတင်းပေါက်လိုက်ကာမှာလည်း အစိမ်းနုဖက်ဖူးရောင်အောက်ခံ အဖြူရောင်အပွင့်စိပ်စိပ် လိုက်ကာကို တပ်ဆင်ထားသည်

ပြီးတော့ မီမီလဲလျောင်းနေသော ခုတင်တစ်လုံးနှင့် ဆေးပုလင်းနှင့်ရေခွက်၊ ဖန်ခွက်စသည်တို့ တင်ထားသည့် ခုံသေးသေးတစ်လုံးရှိသည်။

ဤသို့သော အဆင်အပြင်အနေအထားကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် မီမီသည် ဆေးရုံသို့ရောက်ရှိလာခြင်း မဟုတ်မှန်း ကောင်းကောင်းသိလိုက်သည်။

ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းဆိုလျှင် မီမီရောက်ရှိနေသော အခန်းနံရံများကို အစိမ်းနုဖက်ဖူးရောင် ဆေးသုတ်ထားလိမ့်မည်တော့ မဟုတ်။

ပြတင်းလိုက်ကာလည်း အစိမ်းနုဖက်ဖူးရောင်လိုက်ကာအစား အဖြူရောင်လိုက်ကာများ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

သည်တော့မှ ယမင်းခိုင်သည် မီမီကြုံဆုံခဲ့ရသော အိပ်မက်ဆိုးအကြောင်းကို ပြန်လည်မြင်လာသည်။

တောင်ငူမြို့ အုတ်ကျွတ်တန်းရပ်ရှိ မီမီအမေ့ဆိုင်အိမ် ဖြစ်သော 'ကောလိယ' နေအိမ်ကို ပြန်ရောက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိမိလက်ရှိ နေထိုင်လျက်ရှိသော ရန်ကုန်က ဒေါ်အေးကြူ အိမ်မှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ်…ယမင်းခိုင်သည် ကောလိယအိမ်ကြီးကို စိတ်နာခဲ့ခြင်းကြောင့် အပြီးအပိုင်သဘောထားပြီး ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကောလိယအိမ်ကြီးကို ကျေးဇူး ကန်းသည်တော့လည်း မဟုတ်။

စင်စစ် ကောလိယ အိမ်ကြီးသည်လည်း မိမိတို့မိသားစု၏ အမှတ်တရများစွာထဲက တစ်ခုသော အမှတ်တရဟု ဆိုရမည်ပင်….။

ဖေဖေ ဦးကျော်ခိုင်နှင့် မေမေဒေါ်သက်ထား လက်ထပ်သောအချိန်မှစပြီး ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်သည် မိဘ လက်ငုပ်လက်ရင်းဖြစ်သော ကော်ဖီခြံလုပ်ငန်းကိုဦးစီးပြီး လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

အဘိုးအဘွားတွေ မရှိတော့သော အချိန်သည် ကော်ဖီခြံလုပ်ငန်းကို ဖေဖေဦးကျော်ခိုင် ဦးစီးပြီး လုပ်ကိုင်နေသည့်အခါက….

ဘိုးဘွားများ မိသားစုက တောင်ငူမှ ပြင်ဦးလွင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ကြစဉ်က ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သော သိမ်တောင်ရှိ ကော်ဖီခြံများကို လုပ်ငန်းတူ လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော ဖေဖေ၊ ဦးကျော်ခိုင်ထံ ရောင်းချခဲ့သည်။

ရောင်းချရာတွင်လည်း နှစ်ရှည်ငွေချေသောစနစ်ဖြင့်ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သည်တော့ ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်၏ လုပ်ငန်းမှာ နေ့ချင်းညချင်းတိုးတက်လာသည်။

'ကောလိယ ကော်ဖီလုပ်ငန်း'သည် မြန်မာပြည်စီပွားရေးဈေးကွက်တွင် အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

သည်တော့ ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်က တောင်ငူအုတ်ကျုတ်တန်းရပ်တွင် ကောလိယအိမ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။

ကောလိယအိမ်ကြီး ဆောက်လုပ်နေစဉ်မှာ မေမေဒေါ်သက်ထားဝေသည် သမီးလေးယမင်းခိုင် ဆယ်နှစ်သမီး ရှိနေပြီဟုဆိုလေသည်။

မေမေ ဒေါ်သက်ထားဝေရော ယမင်းခိုင်ပါ ကောလိယအိမ်ကြီးနှင့် အကြောင်းဆက်မရှိခဲ့ဟုဆိုရမည်လားမသိ။

ကောလိယအိမ်ကြီး ပြီးစီးချိန်တွင် မေမေဒေါ်သက်ထားဝေသည် သမီးယမင်းခိုင် ဆယ့်တစ်နှစ်အရွယ် ပဲခူးမြေငလျင်ကြီးသည် တောင်ငူစီရင်စုနှင့် ပဲခူးစီရင်စုတို့ကို အခြေပြုထုန်လှုပ်ခဲ့သည်။

တိုက်တွေ၊ ကျောင်းတွေ၊ ဘုရားတွေပြိုပျက်ခဲ့ရသည်။ ပဲခူးရွှေမောဓောဘုရားသည်ပင် ထီးတော်မြေခတော်မှုခဲ့ရ၍ ပြန်လည်တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့ရသည်။

ထိုပဲခူးမြေငလျင် လှုပ်စဉ် ကောလိယအိမ်ကြီးမှာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပြိုကျပျက်စီးခဲ့ရာတွင် မေမေဒေါ်သက်ထားဝေမှာ ရှိနေသည့် အခန်းအပေါ်ဘက် အစိတ်အပိုင်းများ၊ ပြိုကျလာလာသည်နှင့်ကြုံပြီး အပျက်အစီးများအောက် ရောက်ခဲ့ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေဒေါ်သက်ထားဝေ၏ အသက်ကို ဖို့ခဲ့ကြသော်လည်း မရခဲ့၊ ဆေးရုံသို့ပင် မရောက်မီ ကွယ်လွန်ခဲ့ရလေသည်။

ဖေဖေသည် မေမေဒေါ်သက်ထားဝေတိုက်ပ၍ အဖြစ်ဆိုးဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည့်အကြောင်း သမီးလေးယမင်းခိုင်မသိစေလို၍ ချက်ချင်းဒေါ်လေးကြူထံ အပ်နှံခဲ့သည်။

ဒေါ်လေးကြူကို တောင်ငူမြို့မှချက်ချင်းရန်ကုန်သို့ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်စေသည်။

ဒေါ်လေးကြူမှာ မေမေဒေါ်သက်ထားဝေ၏ညီမဖြစ်လေသည်။

ဒေါ်လေးကြူအဖို့မှာကား ရန်ကုန်စမ်းချောင်းတွင် အမွေဆိုင်အိမ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေရေးထိုင်ရေးဘက်တွင် အထူးစီစဉ်စရာမလိုရှိခဲ့သည်။

ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်သည်လည်း ကောလိယအိမ်ကြီးကို ပြန်လည် ပြုပြင်ဆောက်လုပ်ခဲ့သော်လည်း သူကိုယ်တိုင် ကြာကြာမနေခဲ့။

မိခိုတို့မိသားစုတွေ အေးချမ်းပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်မည်ဟု သောရည်ရွယ်ချက် အကောင်အထည် ပေါ်လာခြင်း မရှိသည်နှင့်ကောလိယအိမ်ကြီးကို ဖေဖေဦးကျော်ခိုင် စိတ်မဝင်စားတော့သည်မှာ အမှန်ပါပေ။

ဝယ်သူရှိသော်လည်း ကောလိယအိမ်ကြီးကိုဖေဖေဦးကျော်ခိုင်မရောင်းရက်ဘဲရှိသည်။

အမှတ်တရ အဖြစ်ထားသည်။ ပြီးတော့သံတောင်ရှိ ကော်ဖီခြံတွင် အမြဲလိုလိုနေခဲ့သည်။

ယည်တော့လည်း ပတ်ဝန်းကျင်က ဖေဖေ ဦးကျော်ခိုင်ကို……

'ဒီလိုချည်းပဲ နေသွားဖို့ကတော့ မသင့်တော်ဘူးထင်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဦးကျော်ခိုင်လို စီးပွားရေးသမားတစ်ယောက်က တစ်ကိုယ်တော် စွန့်စားခန်းမျိုး မလုပ်သင့်ဘူး၊ မိမိစိတ်ကြိုက် ဇနီးကောင်းတစ်ယောက်ကိုရှာပြီး လက်ထပ်ဖို့လိုတယ်၊ အဲဒီဇနီးနဲ့လက်ထပ်တာဟာလဲ စီးပွားရေးမှာတိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက်ဖြစ်နေရမယ်'

ဟု ပြောဆိုအားပေးကြသည်။

အချို့က ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်၏ဘဝကို အတွင်းကျကျ သိရှိထားသည်နှင့် နှပ်ကြောင်းသဘော……

'အမယ်လေး ကိုကျော်ခိုင်ရယ်၊ နောက်အိမ်ထောင်ပြုဖို့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ သမီးလေးယမင်းခိုင် ငယ်သေးလို့ဆိုတဲ့ အချက်ကိုပဲ ထောက်ထောက်ပြနေတာယ်၊ ယမင်းခိုင်ရဲ့ ဒေါ်လေး မသက်ထားကြူနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရင် ပြီးရောမဟုတ်လား'

ဆိုသော အကြံမျိုးပေးလာကြသည်။

ဒါကလည်း လူမှုရေးလောကတွင် မကြာခဏ တွေ့ရမြဲ ကြုံရဖူးသော အစဉ်အလာ အကြောင်းအရာအဟောင်းများပင် မဟုတ်ပါလား။

သည်မှာအချို့က……

'ဟုတ်သားပဲ ကိုကျော်ခိုင်၊ မသက်ထားကြူကလဲ မသက်ထားဝေရဲ့ ညီမဆိုတော့ စိတ်ချင်းသာမက ရုပ်ချင်းကလဲ တူကြတယ်လေ၊ ယမင်းခိုင်အဖို့ သူ့အမေကွယ်လွန်သွားတယ်လို့တောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်နိုင်လောက်တဲ့ အခြေအနေမျိုးအထိ ရှိလာမှာမဟုတ်လား။
စိတ်ထူးမလဲ့နဲ့ ကိုကျော်ခိုင်

ဟု ရေလာမြောင်းပေးစကားမျိုးတွေ ပြောလာသည်။

သည့်တော့လည်း ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်က ဒေါ်လေးကြူရှိရာ သမီးလေးယမင်းခိုင်ကို အကြောင်းပြုပြီး အလာများလာသည်။ အဝင်အထွက်တော့ စိပ်သည်ထက် စိပ်လာသည်။

ခက်သည်မှာ ဒေါ်လေးကြူအား ခံမှန်ဖူးသော စာသူငယ် ဖြစ်နေသည်။

တက္ကသိုလ်မှာ ဒေါ်လေးကြူ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို အရူးအမူးချစ်ခဲ့ဖူးသည်။

ထိုယောကျ်ားက ဒေါ်လေးကြူကို အမှန်တကယ်ချစ်ခဲ့သည် မဟုတ်၊ လှည့်စားခဲ့ခြင်းသာ၊ ပြီးတော့ နိုင်ငံခြားရောက်သွားသည်။ သည်ကတည်းက ဒေါ်လေးကြူသည် ယောကျ်ားတွေကို ကန့်တော့လုပ်လိုက်သည်။

နှလုံးသားနှင့်ပတ်သက်၍ စာရင်းရှင်းပြီး မင်နီတား၍ ပိတ်လိုက်သည်။ တူမလေး ယမင်းခိုင်သည်သာ ဒေါ်လေးကြူ ဘဝသစ်ဟု ယူဆထားလိုက်သည်။

ယမင်းခိုင် ကံကောင်းပေမယ့် ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်မှာကား ကံဆိုးသည်ဟု ဆိုရမည်မဟုတ်ပါလား။

ဒေါ်လေးကြူ ဘာပြောခဲ့သည်မသိ ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်မှာ သံတောင်ကော်မီခြိုကမထွက်တဲ့ ရှိခဲ့ရပါလေတော့၏။

အခန်း (၆)

ကောလိယနှင့်ပတ်သက်၍

သည့်လိုနှင့်ပဲ ယမင်းခိုင်သည် ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်နှင့်အတူ ကောလိယအိမ်ကြီးနှင့် ဝေးမှန်းမသိ ဝေးခဲ့ရသည်။

ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်မှာ နောက်ပိုင်း အရက်သောက်လိုက်၊ အမဲပစ်ထွက်လိုက် အလုပ်ကိုပဲ အများဆုံးလုပ်လာသည်။

အလုပ်ကိစ္စတွေကို ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်ကိုယ်တိုင် မလုပ်တော့ဘဲ လက်မှတ်ထိုးသော အလုပ်နှင့် အန်ကယ်ဦးဘတိုးတော်ကြားရှင်းလင်းပြသော ငွေစာရင်းရှင်းတမ်းတွေ အသွင်း-အထုတ် လယ်ဂျာစာရင်းစာအုပ်တွေအပေါ် အန်ကယ်ဦးဘတိုး သစ်ထောက်ပြသည်ကိုကြည့်ပြီး ရှင်းပြသည်ကို နားထောင်ခဲ့ ရှိလာသည်။

www.burmeseclassic.com

ဒါကို ဒေါ်လေးကြူက ယမင်းခိုင်ကို ပြောပြဖူးပေမယ့် အန်ကယ်ဦးဘတိုးကျတော့ ဒေါ်လေးကြူ ပြောပြဖူးသလို မဟုတ်ခဲ့ပေ။

အန်ကယ်ဦးဘတိုးသည် စမ်းချောင်းအိမ်သို့ မကြာခဏ ရောက်ရှိလာတတ်သည်။

အစကတော့ ရန်ကုန်ရောက်လေတိုင်း အန်ကယ်ဦးဘတိုး စမ်းချောင်းအိမ်သို့ ဝင်လာတတ်သည်ကို ယမင်းခိုင်အတွက် ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်ပေးခိုင်းလိုက်သောငွေ ရောက် မရောက်....

စာတိုက်က အချိန်မီ ပို့ မပို့၊ နွေခင့်ငွေ ကြန့်ကြာမှု ရှိ မရှိ သိလိုသည်ကတစ်ကြောင်း၊

သည်တွင်ဝရီးသောက်ဖို့ ခြံထွက်ကော်ဖီပုံးတွေ လာပို့ခြင်း၊ ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်က သမီးယမင်းခိုင်အတွက် စားစေချင်သော အစားအစာ၊ ဝတ်စေချင်သောအထည်၊ သုံးစေချင်သော အသုံးအဆောင်တွေ ပို့လာသည်ကတစ်ကြောင်းတို့ကြောင့်ဟု ယမင်းခိုင် အတွေးရောက်ခဲ့မိသည်။

နောက်တော့လည်း အန်ကယ်ဦးဘတိုးကိုယ်တိုင်က ဒေါ်လေးကြူအပေါ်တွင် အစွဲအလမ်းရှိနေပါကလားဆိုတာ ယမင်းခိုင် သိခဲ့ရသည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုးက ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်ကို အပြတ်မပြော မြွေမသေတုတ်မကျိုးနေခဲ့သည်။

ဒေါ်လေးကြူမှာလား ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်ကို ပင်လျှင် ကန့်တော့ဆွမ်းလောင်းလိုက်နိုင်သူ မဟုတ်ပါလား။ အန်ကယ်ဦးဘတိုးလို လူမျိုးကျ ဖုတ်လေသည့်ငါးပိ ရှိလေသည်ပင်မထင်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုး စမ်းချောင်းအိမ်သို့ ရောက်လာလျှင်—

'ယမင်း ငါ့ရယ်၊ နင်တို့သားအဖ အတူမနေသေးသရွေ့ ငါတော့အနားယူဦးမှာကို မဟုတ်ပါဘူး၊ ကောလိယအိမ်ကြီးမှာ လာနေပါလား ယမင်းခိုင်ရယ်၊ ကောလိယအိမ်ကြီးရဲ့ တစ်နှစ်တစ်နှစ် ထိန်းသိမ်းစရိတ်ဟာမနည်းဘူး၊ အဲဒီစရိတ်တွေကို ဘာလို့အလဟဿ အကုန်ခံနေမှာလဲ'

ဟု ပြောလေသည်။

ယမင်းခိုင်က....

'ကောလိယအိမ်ကြီးကို ဖေဖေ စိတ်မဝင်စားသလို ယမင်းခိုင်လဲ စိတ်မဝင်စားပါဘူး အန်ကယ်ဘတိုးရယ်'

ဟုပြောမိသေးအခါ အန်ကယ်ဦးဘတိုးက....

'ဒီလိုဆိုရင် သမီးဖေဖေကို ကောလိယအိမ်ကြီးကို ရောင်းပစ်လိုက်ဖို့ ပြောကြည့်ပါလား'

စကားကို ပြောသည်။

သည်လိုဆိုတော့လည်း ယမင်းခိုင်က ဒေါ်လေးကြူ့လေတွေ ဝင်နေသည်။

'ကောလိယအိမ်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ ဖေဖေနဲ့ပဲဆက်ဆိုင်နေတာ ကောင်းပါတယ်၊ ကောလိယ အိမ်ကြီးကို အငှားထားချင်ထား အပြတ်ရောင်းချင်လဲရောင်း၊ သမီး ယမင်းခိုင်နဲ့ ဘာမှမပတ်သက်စေချင်ဘူး၊ သမီးယမင်းခိုင်ကြောင့်၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်၊ ဘယ်ဝါကြောင့်ဆိုတာ မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ ဒါလဲသမီး ယမင်းခိုင်ဘက်က ဖေဖေ့ကို နားလည်ပေးထားတာပါ'

ဟု ပြောခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးကာမှ....

'ဖေဖေ အရက်သောက်နေတယ်ဆို'

စကားမျိုး မေးကြည့်ဖူးသည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုး အမှန်ကိုပြောသည်ပဲလား အမှားကိုပဲ ပြောလေသလား၊ ယမင်းခိုင် မသိခဲ့။

အန်ကယ် ဦးဘတိုးကတော့ ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်....

'မသောက်ပါဘူးကွယ်'

စကားမျိုး သူပြောမြဲ။

'ဒါဖြင့် ဖေဖေဟာ ကော်ဖီခြံ လုပ်ငန်းတွေထက် အမဲပစ်ထွက်ရတဲ့အလုပ်ကို ပိုပြီး စိတ်အားထက်သန်လာတယ်ဆို'

ဟုမေးကြည့်သောအခါ....

အန်ကယ်ဦးဘတိုး မျက်နှာပျက်သည်တော့မဟုတ်၊ ရယ်ကျဲကျဲပင်။

ယမင်းခိုင်မေးသည့် အမေးစကားသည်ပင်လျှင် ဖြေစရာမလိုတော့လေဟန်...

'အဲဒီမှာကတော့ သမီးရယ် ကိုယ့်အရပ်နဲ့ ကိုယ့်ဇာတ်ဆိုတာမျိုးလိုပါပဲ၊ လူကုံထံတွေ၊ အစိုးရဝန်ထမ်းတွေနဲ့ မျက်နှာဖြူတွေဟာ တပည့်သက်သား တစ်အုပ်တစ်မကြီးနဲ့ အမဲပစ်ထွက်ကြတာဟာ ကျွန်းမာရေးအတွက်ရော စိတ်ချမ်းသာမှု ကိုရော ရနိုင်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုလို့ သတ်မှတ်ထားပေမယ့်လဲ သတ်မှတ်ထားသလို ရှိခဲ့တယ်လေ'

ဟုပြောလိုက်သည်

'အမဲပစ်ထွက်တာဟာ အလကားမဟုတ်ဘူး အန်ကယ်တို့၊

တော်တော်ကြာ တောင်ပေါ်က ချော်ကျတာတို့၊ လူ့ရွာပစ်မိတာတို့တွေ ဖြစ်နေပါဦးမယ်'

ဟု ယမင်းခိုင်က အန်ကယ်ဦးဘတိုးကို ပြောလည်း ပြောဘူးသည်၊ ပေးခဲ့ဖူးသည်။

သည်လိုအချိန်မျိုးအထိ အန်ကယ် ဦးဘတိုးသည်ရယ်ကျဲကျဲ သူ့အကြည့် သူ့အပြုံးတွေကိုက....

'ကောင်မလေး ငယ်ပါသေးဘယ်၊ လောက အကြောင်းဘယ်လောက် နားလည်လို့ လူကြီးတွေကို မိကျောင်းမင်းရေမင်း လုပ်နေရတာဇသို့'

သဘောမျိုး...

အန်ကယ်ဦးဘတိုးနှင့် ဒေါ်လေးကြူဆုံသည့်အခါရှိသလို၊ ဆုံသည့်အခါလည်း ရှိသည်။

ဒေါ်လေးကြူက ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဗေဒနိကာဗေဒဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရသော လက်ထောက် ကထိကဖြစ်သည်။

ဒေါ်လေးကြူနှင့် အန်ကယ်ဦးဘတိုး ကြုံလိုက်လျှင်...

ဒေါ်လေးကြူက အန်ကယ်ဦးဘတိုးကို....

'ဘယ်တုန်းက ရန်ကုန်ရောက်သလဲ၊ နေထိုင်ကောင်းရဲ့လား အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေရဲ့လား'

သည်လောက်ပဲပြောသည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုး ပြန်သွားလျှင်ကား ဒေါ်လေးကြူက...

'ညည်းအဖေက ဒီလိုလူမျိုးကို လူယုံတော်ကြီး လုပ်ထားတာ ဒိပါနဲ့၊ သူ့မျက်လုံးတွေကိုကြည့်ရတာ မယုံနိုင်စရာ'

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်ရ၏ ဒီပြောတတ်သည်။

'ဒေါ်လေးကြူက စိတ်ပညာစာအုပ်တွေဖတ်ပြီး သင်တော့လဲ ဒီပညာတွေပဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ လူတွေကိုစိတ်ပညာ သိဝရိတွေနဲ့ ကြည့်နေလို့ နေမှာပါ'

ဟု ယမင်းခိုင်ကပြောလျှင်...

ဒေါ်လေးကြူ မခံနိုင်။

'ဟဲ့...မခိုင်၊ နင်ကများ ငါ့ကို စားပွဲပေါ်က စာအုပ်တွေနဲ့ ကိုင်ပေါက်နေပါလား။ ငါက လူတွေကို လူတွေလို့ပဲမြင်တာပါ ဒေအး အဲဒီစာအုပ်တော့ ဆိုတာကလဲ ဟိုစာအုပ်က ဟိုလိုပြောပြီး ဒီစာအုပ်က ဒီလိုပြောထားတာပါ။ တွေးခေါ် ပညာရှင်ကြီး တွေကို ခေါ်ကားတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့အကြောင်းသူ ဆောင်ကြတာ မဟုတ်လား'

'ငါက ဒီဘတိုးကို ရိုးရိုးကြည့်ပြီး ရိုးရိုးမြင်တာပါ။ ဒေအး ကြည့်ပါလား သူ့မျက်လုံးတွေက အဲဒါ ဘာမျက်လုံးတွေလဲ သိလား'

ထိုအခါ....

ယမင်းခိုင် ဘာမျှပြန်မပြောဝံ့တော့၊ ခေါင်းကိုပဲ ခါရမ်းပြ လိုက်ရသည်။

'မြွေခွန်းမျက်လုံးတွေလေ'

ဟု ဒေါ်လေးကြူပြောလျှင်....

ယမင်းခိုင်က....

'မြွေခွေးကို မနိုင်မှ မမြင်ဘူးတာဘဲ၊ ဒေါ်လေးကြူကကော မြွေခွေးကို မြင်ဖူးလို့လား'

ဟုပြန်မေးလျက်၊ ဒေါ်လေးကြူသည်....

'တော်တော် ညည်းနဲ့ စကားပြောရတာလဲ အပေါက်အစပ် ကို မတဲ့ပါဘူး'

ပြောကာ သူ့ အလုပ်သူဆက်လုပ်နေတတ်သည်။

သည်အကြောင်း ယမင်းခိုင်က ငယ်ချင်း ဖြူဖြူကို ပြန် လည် ပြောကြည်ချသောအခါ....

ဖြူဖြူက

'ဒီလိုဆို မိခိုင်တို့ အန်တီကြူ ဒါ့ချောင်သွားပြီနဲ့ တူတယ်'

ပြောကာ၊ လက်ဖက်သုပ်စားနေသော ဂျင်နီသန်းက....

'ဟဲ့... မိခိုင် ငါ အကောင်းဆုံး အကြံပေးမယ်၊ နင့် အန်တီ ကြူကို ယောကျ်ားပေးစားလိုက်၊ ဦးနှောက်ပြန်ပြည့်သွားလိမ့် မယ်'

ဟု ပြောကာ အားလုံး ရယ်ပွဲဖွဲ့လိုက်ပါလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၇)

ဒေးဗစ်ဆိုသော လူငယ်

နယ်ချဲ့ကိုလိုနီမျက်နှာဖြူများ လက်အောက်တွင် မြန်မာစစ်စစ်က အဖေ့နာမည်ကို မိမိနာမည် နောက်တွင် တွဲစပ်ကာ ဦးကျော်သား မိုးသာထူးက သာထူးကျော် ဖြစ်၍၊ ဦးဘသွင်သမီး မရွှေစင်က ရွှေစင်ဘသွင် ဖြစ်လာကြသည်မှာ မဆန်းတော့ပြီ။

ခမ္ဘ ကာရှံကျောင်းတိုက် ဆရာတော်က မောင်ရွှေပေါ်ကို လူမျိုးက စိန့်ဂျွန်းကွန်ဗင်းကျောင်းတွင် ကျောင်းအပ် ကျောင်းသား ထားရာမှ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းဆရာ၏ဩဇာအောက်မှ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်သွားသော မောင်ရွှေပေါ်၏ အဖြစ်မျိုးကတော့ ဆန်းသလိုရှိခဲ့သည်။

သည်လိုနှင့် ဘိုလိုပြော၍ ဘိုလိုဆက်ဆံရာမှ ဘုရားကိုးဆူအခ မွေးနေ့ပွဲတွေ ခေါ်စား လာသောအခါ ယမင်းခိုင်မှာ သူငယ်ချင်းတွေလို ကျွေးမွေးပွဲ ကျင်းပ လေမလားဆန္ဒရှိခဲ့ဖူးသည်။

သို့သော်...

ဒေါ်လေးကြူက...

'အမယ်လေး မိခိုင်ရယ်...သူများတွေ အရူးထတိုင်း လိုက်ပြီး အရူးထစရာ မလိုပါဘူး၊ ဘုရားကိုးဆူ ထပ်မလား၊ သင်္ဂြိုဟ် ဆွမ်းကပ်မလား၊ လူအိုရုံကို သွားလှူမလား၊ မွေးနေ့သက်စေ့ ငါးလွှတ်မလား၊ မြန်မာဆန်ဆန်၊ မြန်မာပီပီ၊ လုပ်စရာတွေ အများကြီးပါအေ'

ပြောရုံနှင့် ယမင်းခိုင်သည်လည်း မွေးနေ့ပွဲ ကျင်းပလိုသည့် ဆန္ဒကို အဟုတ်နိုင်ဆုံး ချိုးနှိမ်ထားလိုက်ရသည်။

သို့ပေမယ့်...

သူငယ်ချင်းတွေ ဖိတ်လာသော မွေးနေ့ပွဲမျိုးကိုတော့ ယမင်းခိုင်က...

'ဒေါ်လေးကြူရေ... ဖြူဖြူက အခု စနေနေ့ သူတို့အိမ်မှာ ဘုရားကိုးဆူ ကပ်မလို့တဲ့ မိခိုင်ကို ဖိတ်ထားတယ်၊ သွားမယ်နော်...'

ဟု ခေါင်းစဉ်ပြောင်း၍ပြောပြီး ဖူးကယ်တာမီး ကြည်မြင့်တို့၏ နှတ်ဝင်လင်းက ဂျင်နီသန်း မွေးနေ့ပွဲကို ဖြူဖြူနှင့်အတူ သွားခဲ့သည်။

'ဟဲ့...မိခိုင်၊ ဘုရားကိုသွားတာ ဒီလိုဝတ်စားသွားရသလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်သော ခွေါလေးကြူစကားကို ယမင်းနိုင်မသိဘန်ဆောင်ကာ ပြေးထွက်ခဲ့ရသည်။

သည်အကြောင်း အခုကိတ်မုန့်စားရင်း၊ ကော်ဖီသောက်ရင်း၊ နှုတ်ခမ်းစပ်က ကိတ်မုန့်အစ အမှုန့်ကို လက်ကိုင်ပဝါအဝါနုကလေးဖြင့်တို့ရင်း....

ပြန်လည်ပြောပြသောအခါ ဖြူဖြူ၊ မူမူ၊ ဥမ္မာကျော်၊ မျိုးမမဘို့ထ အကောင်းဆုံး ရယ်စရာ ပျက်လုံး အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ တဟားဟား။

သည်မှာ မွေးနေ့ရှင် ဂျင်မီသန်းက ဒေးဗစ်ကိုခေါ်ယာပြီး မိတ်ဆက်ပေးသည်။

'မီနိုင်တို့အဖွဲ့က ပွဲဆူတယ်နော်'

ပြော၍အပြီး ဂျင်မီသန်းက ဒေးဗစ်လက်မောင်းကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်းဆွဲ၍—

'သူ့ကိုသိကြ...းဟေ့'

ဟု အပျော်...မေး ပဟေဠိလုပ်လေသည်။

ဖြူဖြူက ခေါင်းခါပြသည်။

မူမူကလည်း လက်ခါပြသည်။

ဥမ္မာကျော်က—

'.... ....'

ဟု ဘိုလိုမှတ်...ိုက်သည်။

မျိုးမမဘတော့—

'.... ....'

ဟု ဘိုလိုပဲ ပြန်မေးလိုက်သည်။

သည်တော့ ဂျင်မီသန်းက နှာခေါင်းရှုံ့ပြပြီး—

'.... ....'

ဟု ပြောဖြစ်လိုက်သည်။

ဒေးဗစ်ကမူ တဟဲဟဲနှင့် ရယ်ကျဲကျဲလုပ်နေသည်။

နောက် သူကစကားပြောခွင့် အရယူကာ—

'အိုင်ကတော့ ယူတို့အားလုံးကို သိနေတယ်လေ'

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့်—

မီနိုင်က မျက်ခုံးနှစ်ဖက်တန်းသွားပြီး—

'အမယ်လေး'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဥမ္မာကျော်က—

'.... ....'

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'အိုင်က တခြားသူ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဂျင်မီသန်းကာဇင်ပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေရာ အားလုံးပို၍ မျက်လုံးပြူးသွားကြရပါလေတော့၏။

ကာဇင် မောင်နှမဝမ်းကွဲဆိုသော အဓိပ္ပါယ်မှာ အမျိုးမျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ သည်တော့လည်း အတွေးစိတ်မှာကားဝေဝေဝါ။

ဂျင်မီသန်း၏မွေးနေ့ပွဲသို့ ယမင်းနိုင်တက်ရောက်၍ ကဲမီကာမှ—

ဒေးဗစ်ဆိုသော လူငယ်တစ်ယောက်နှင့် သိကျွမ်းခင်မင်ခြင်းပင်။

www.burmeseclassic.com

ခက်သည်မှာ....

ဒေးဗစ်သည် ယမင်းနိုင်၊ ဖြူဖြူ၊ ဥမ္မာကျော်၊ မျိုးမမရှိသော အမျိုးအော့်စုအနက်မှ...

ယမင်းနိုင်ကို အစွဲကြီးစွဲ၍ အကြွေကြီး ကြွေနေသည်ဟု ဆိုလာသည်။

ထိုသတင်းစကားကို သယ်ယူပို့ဆောင် လုပ်သူမှာကား ဥမ္မာကျော်ပင်တည်း။

စင်စစ်...ဥမ္မာကျော်ကဒေးဗစ်ကိုစတီးဝပ်ဂရင်ဂျာနှင့်တူလိုက်တာစကားမျိုး ပြောခဲ့သူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဥမ္မာကျော်သည် ရှေးရှေး အချစ်ဇာတ်လမ်းဟောင်းများက ဒေအာင်သွယ်တော်နဲ့ ညားလေသတည်း... ဆိုသောအစဉ်အလာကို မျှော်လင့်၍ အခုသူက ဒေးဗစ်စကားလုံးများကို ယမင်းနိုင်ထံ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးတွေ လုပ်နေဟန်သည်လင့်။

'ဒေးဗစ်က မိနိုင်ကိုအကောင်းနိုက်နေတာ၊ ဘိုကမသိလို့၊ တို့တွေစကောင်းမားကတ်မှာ တစ်ပတ်အယ်ခေါက်မလာက် ရောက်တာကချစ သူသိနေတယ်ဘ'

'နောက်ဆုံးအခေါက်က' 'မိနိုင်ခရမ်းရောင် ပိုးရှင့်မီးအကျီလေးဝတ်သွားတာကချစ သူက ထုတ်ပြောနိုင်တယ် မိနိုင်'

သည်တော့ ယမင်းနိုင်ရင်မှာ မလှုပ်ခတ်ဖူး လှုပ်ခတ်မိလေသည်။

'ဟင်း....ဟင်း....ဟင်း၊ နောက် ဘာပြောသေးလဲ စတီးဝပ်ဂရင်ဂျာက'

ဟုပင် ကုန်လိုက်သေးသည်။

သည်တုန်းက အမေရိကန် ရုပ်ရှင်မင်းသား စတီးဝပ်ဂရင်ဂျာမှာ တက္ကသိုလ်ပျိုဖြူတို့ အသည်းစွဲ အိပ်ရာဝင်တမ်းတစရာ ရှေမင်းသားလေး မဟုတ်လား။

ဥမ္မာကျော်က အနေရာကောင်း ဒိန်းခေါင်းဖျက် လုပ်ပစ်လိုက်သည်။

'ဒါပဲလေ....ပြောစရာကုန်ပြီ ဟူး'

'သွား....ကောင်မ'

သို့သော်- ဥမ္မာကျော်က ဒေးဗစ်၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို ရှုတ်ပြပြန်သည်။

ဒေးဗစ်က ဂျင်မီသန်းတို့နဲ့ ဆွေမျိုးတွေလို့ ပြောတာပဲ၊ သူ့အမေက မီးရထားကုမ္ပဏီက မင်ဘာတစ်ယောက်ပဲ၊ မစ္စတာဘန်းတားဆိုလားပဲ၊ သူ့အခေါ်က မိနိုင်မြင်ဖူးမှာပါ၊ အက်ဒေတာဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကြီး ဂျင်မီသန်းဘတ်ဒေးမှာ တို့နဲ့မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ဘာလေ'

ဟု ပြောသည်။

အက်ဒေတာဆိုသော အမျိုးသမီးသည် တစ်ချိန်တွင် ယမင်းနိုင်တို့ ကောလိယအနွယ်ဝင် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ကို ယမင်းနိုင် အဲဒီတုန်းက စိုးစဉ်းမျှ မထင်မိခဲ့ပါချေ။

'သူတို့က နာမည်တွေကသာ ဘိုနာမည်တွေ ဖြစ်နေတာပါ၊ အမှန်တော့ ဗမာတွေပါ'

ဟု ဥမ္မာကျော်က ပြောသွားပါသေး၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၈)

အရှေ့ကိုလျှောက်ပါလို့

သည်နေ့ ယမင်းနိုင်ကို ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားသည်။
ဒေါ်လေးကြူအိမ်မှာ ဖုန်းရှိသည်။ ဒေါ်လေးကြူရှိနေသည့် အချိန်များတွင် ယမင်းနိုင်သည် ဖုန်းကို ကိုင်လေ့ကိုင်ထမရှိ။

ဒေါ်လေးကြူကိုယ်တိုင်က–
'ဒေါ်လေးကြူက ဒီဖုန်းကို အလုပ်ကိစ္စအတွက်သာ တပ်ဆင်ထားတာ မိနိုင်၊ ဒါကြောင့် ဒေါ်လေးကြူကိုယ်တိုင် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတွေကို မသုံးချင်ဘူး'
ဟု ပြောခဲ့ဖူးသည်။
ဒေါ်လေးကြူ ဆိုလိုသေးသည်တောကို ယမင်းနိုင် ကောင်းကောင်း သိနေသည်။

သည်တုမနှင့် သည်ဒေါ်လေး အတူနေလာကြသည်မှာ ကြာပြီပဲ။
အမှန်မှာ ဒေါ်လေးကြူသည် ယမင်းနိုင် ဆယ်နှစ်သမီးကတည်းက ခေါ်၍ကျွေးမွေးလာရသူ ဖြစ်လေရကား၊
ဒေါ်လေးဟူသော အရာထက်ကျော်ကာ မွေးစားအမေ ဖြစ်နေပြီ။
ထို့ကြောင့်–
ဒေါ်လေးကြူက ယမင်းနိုင်ကို အချို့နေရာတွေမှာ ဒေါ်လေးထက်ယောက်လိုပဲ ဆက်ဆံပေမယ့်....
အချို့နေရာများတွင် မိခင်တစ်ယောက်လိုပဲ ဆက်ဆံသည်။ ကျောင်းကသူငယ်ချင်းတွေပဲ ဆိုပမယ့် ဒေါ်လေးကြူက....
'မြူမြူက မဆိုးပါဘူး၊ သူ့အဖေက သစ်တောမင်းကြီးလေ၊ သူ့အမေကလဲ သစ်တောမင်းကြီး ကတော်မို့သာ ဘာမှမလုပ်ဘာ၊ အမ်အေပဲ မဟုတ်လား'
ဟု ပြော၍....
ဉမ္မာကျော်ကတော့ ပျာပျာပျာပျာနဲ့ ကြည့်ရတာ မငြိမ်ဘူးနော်၊ အေးလေ....သူ့အဖေကိုယ်တိုင်က ယစ်မျိုးအရာရှိမင်း မဟုတ်လား၊ သူတို့က ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းမှ ကားထည့်လဲစီးပြနေနိုင်တာ၊ ဒါ့ထက် တလောက ပဲခူးကလာပ်မှာ အရာရှိတွေနဲ့ အိလိယက်သိုးနေတုန်း အငြိမ့်သမတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ဘာဘာညာညာတွေပြောလို့ အဆော်လေး ပြောရျမြသွားတယ်လို့ ကြားတယ်'
ဟု ပြောလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ယမင်းခိုင်က ဥမ္မာကျော်ကို အရိပ်အမြွက်မျှ ပြောရှိနှင့် ဥမ္မာကျော်က....

'အလကားပါဟယ်၊ ဒယ်ဇီတို့လောကမှာလဲ အပြိုင်ဒေတ အတိုက်တွေ ရှိတာပဲ့လေ၊ အဲဒါဖယောင်းတိုင်ထွန်းတာ မပေါက် မပြောက်လို့ ထင်ပါတယ်၊ အောက်လမ်းနည်းသုံးလိုက်'

ဟု ပြောလေသည်။

'ဘာအောက်လမ်းနည်းလဲ၊ စုန်းတွေ ကဝေတွေကို ခေါ် သုံးတဲ့နည်းလား'

ယမင်း ငယ်ငယ်တုန်းက သူ ကြည့်ဖြစ်ခဲ့သော အောက်မေ့ဖွယ်ရာ ရုပ်ရှင်ကားထဲက ရိုက်ကူးထားသည့် ဆရာမနှင့် နှစ်ဆောင်ပြိုင် ရုပ်ရှင်ကားကို အစွဲအလမ်းဖြစ်ပြီး ဥမ္မာကျော် ပြောခဲ့သော အောက်လမ်းနည်းကို စုန်းတွေ ကဝေတွေ မှော်ပညာ ဂန္ဓာရီအတတ်လေလား အတွေးရောက်လိုက်မိသည်မှာ အမှန်

သို့သော်-

ဥမ္မာကျော်က ထပ်ရှင်းပြသည်။

'ဒယ်ဒီရာထူးကို လိုချင်နေတဲ့ အရာရှိတစ်ယောက်က ကလပ်မှာ လာဖျော်ဖြေနေတဲ့ အငြိမ့်သမ ရုပ်ချောချော ဝေဝေသောင်းကို ငွေပေးပြီး လုပ်ကြံဇာတ်ခင်းခိုင်းလိုက်တာပါ၊ ခုတော့ ရှင်းသွား လင်းသွားပါပြီ'

ဟု ဥမ္မာကျော်က ပြောလေသည်၊

ဒေါ်လေးကြူ ကြားလာသည်က မှုကွဲနေပြန်သည်၊

'ကျောင်းမှာ အင်္ဂလိပ်စာဌာနကဒေါ်ထွေးထွေးတို့ရပ်ကွက်ထဲက ခြံတစ်ခြံမှာ အဲဒီအငြိမ့်မင်းသမီးကို ဥမ္မာကျော်တို့ အဖေ သွားထားပါသတဲ့၊ အေး...သမီးလေးတစ်ယောက်တောင် ရနေပေါ့'

ဟု ပြော၏။

မည်သို့ဆိုစေ ယမင်းခိုင်က ကျောင်းရောက်လျှင် ဥမ္မာကျော်ကိုပဲ သူငယ်ချင်းအဖြစ် ပေါင်းသင်းသည်။

သူ့ဘဝ သူ့အကြောင်း သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မစပ်စုအောင်တဲ့ မသိကျိုးကျွန်နေလိုက်သည်။

သည်ကြားထဲက မျိုးမမက မနေနိုင် မထိုင်နိုင်၊

'ကြားပြီးပြီလား'

မေးလာ၍...

'ဘာကိုကြားရမှာလဲ'

ဟု မှုမှုက ဩချထောက်ခံနေသည်၊

သူတို့ဘာပြောပြော ယမင်းခိုင် မကြားသလိုနေမည် တွေးနေစဉ်မှာပဲ-

မျိုးမမက....

'ဥမ္မာကျော်တို့ ဒယ်ဒီနဲ့မာမီ ဒိုင်ဗိုစ်လုပ်ကြတော့မလို့တဲ့၊ ဥမ္မာကျော် ကျောင်းတက်တာ သုံးရက်ရှိသွားပြီလေ၊ အဲဒါကြောင့် ငါ့ကို ဒေးဗစ်ကပြောတာ'

ပြောလာ၍...

'ဟယ်... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ'

စကားမပြောမဖြစ် ပြောလိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်ပါသေးသည်။ ခုတော့လည်း ဥမ္မာကျော် ကျောင်းပြန်တက်လာသည်။

သူ့အဖေနှင့် အမေလည်း မကွာရှင်း မပြတ်စဲဟု ပြောသည်။

အခု ဥမ္မာကျော်က ယမင်းနိုင်ကို ဖုန်းဆက်လာသည်။

ဒေါ်လေးကြူမရှိခိုက်ဖြစ်၍ ဖုန်းကို ယမင်းနိုင် အေးအေးဆေးဆေး ပြောခွင့်ရလေသည်။

'တို့အိမ်ကိုလာခဲ့၊ အခု နေ့လယ်ပွဲ သွားကြည့်မှာ ဖြူဖြူနဲ့ မှုမှုလဲပါမယ်၊ နင်ကြည့်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ရုပ်ရှင်ကားလေး ဘာလဲဆိုတဲ့ အချစ်ကားလေးလေ၊ ကာလ်တန်ရုံမှာကြည့်မှာ'

'တကယ်လား၊ အရင်တစ်ခါလို လက်ဖက်သုပ်ပွဲ ဒေါ်ကျွေးတာမလုပ်နဲ့နော်'

'အမယ်လေး ငါနှယ်မနော်....စကားပြောရတာလက်ဝင်လိုက်ပါတိတော့၊ လာသာ လာခဲ့'

'အိုကေ... လာခဲ့မယ်'

ယမင်းနိုင်သည် ဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ချောက်ခနဲ ချလိုက်သည်အထိ ဘာဆက်လုပ်ရမည်မသိဖြစ်နေသည်။

ဒေါ်လေးကြူကို ဘယ်လိုပြောပြီး ထွက်ရမလဲ'

ဒေါ်လေးကြူကလည်း လျှင်လိုက်သည်မှာ ယွ လွှားကာအမေ ဒေါ်ရလောက်သည်။

သူပါးဖုံက ရွှေတောင်စက္ကူအပါးမျိုး။

ချက်ဆိုလျှင် ဒေါ်လေးကြူက နားရွက်က မီးထတောက်သည်။

တော်သေးသည်။

ယမင်းနိုင်က ဒေါ်လေးကြူ၏ ပျော့ကွက်ကို သိနေသည်။

ဒေါ်လေးကြူသည် ယမင်းနိုင်ကို သမီးအရင်းလို ချစ်သည်။

ထိုချစ်စိတ်ကြောင့် ယမင်းနိုင်ဘက်က သာ၍ ကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် တင်ပြလျှင် ဒေါ်လေးကြူသည် ယမင်းနိုင်ကို အလိုလိုက် ကြိုက်ဆောင်သည်ချည်းသာ။

သို့နှင့်...

ဒေါ်လေးကြူ အပြင်ကပြန်လာပြီး အနားယူပြီးသည်နှင့်....

'ဒေါ်လေးကြူ ဖြူဖြူက ဖုန်းဆက်တယ် သူတို့မိသားစု အနောက်ပိုင်း ပဲခူးဘုရားဖူးသွားကြမယ်တဲ့၊ ကားအသစ်ဝယ်လို့ ချောင်းပင်မှာ ကားပြရင်း ပဲခူးဘုရားဖူး ဆက်သွားမှာတဲ့'

ဟု ပြောလိုက်ရုံနှင့် ဒေါ်လေးကြူက...

'သမီးက ဖြူဖြူနဲ့ ဘုရားဖူးလိုက်ချင်တယ် မဟုတ်လား'

ဟု မေးပြီး ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ယမင်းနိုင်မှာ ဒေါ်လေးကြူကို လိမ်ညာ ပြောလိုက်ရသည်အတွက် စိတ်မကောင်းပေမယ့် ဝမ်းတော့ အသားသားပင်။

သို့သော်....

လူကြီး မိဘကို ယမင်းနိုင် လိမ်ညာမိသောကြောင့်ပဲ ထင်သည်။

ဥမ္မာကျော်တို့အိမ် ရောက်သည်နှင့် ဥမ္မာကျော် ဆင်ခဲ့သော ထောင်ချောက်မှန်း သိလိုက်သည်။

ဖြူဖြူ၊ မှုမှုတို့လည်း မရှိ၊ ဥမ္မာကျော်ကလည်း မျက်နှာထောင်း ကြောင်အမ်းအမ်း။

အမှန်တော့....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥမ္မာကျော်သည် ယမင်းခိုင်ကို ဒေးဗစ်နှင့် တွေ့ပေးလိုက်ခြင်းပင်။

'နေပါဦး မခိုင်ရယ်၊ ကျွန်တော် မခိုင်ကို လွတ်လွတ် လပ်လပ် တွေ့ချင်လွန်းလို့ ဥမ္မာကျော်ကို ခုလို အကူအညီတောင်းလိုက်ရတာပါ'

ပြော၍ ယမင်းခိုင် လက်ဘစ်ဖက် ကိုကိုင်လိုက်လေရာ ထိုလက်ကို ယမင်းခိုင်က ပုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး....

'အို...ရှင်က ကျွန်မကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်တွေ့ချင်ရအောင် ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

'မခိုင်ကလဲကွာ'

'ဘာရယ်'

အခန်း (၉)

နတ်ဆိုး၏ လက်များ

'မခိုင် ကျွန်တော့်ကို အခုလောက် မစိမ်းသင့်ပါဘူး'

'အို...မဆိုင်လိုက်တာ၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ဘာဆိုင်လို့လဲ မစိမ်းသင့်ဘူး ဆိုတဲ့စကားမျိုးသုံးတာကိုက ရှင့်ဘက်က ဖောင်း[illegible]နေပြီ'

ယမင်းခိုင်သည် ပြောပြောဆိုဆို ကြားက ဧည့်ခန်း အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ရန် ခြေလှမ်း လှမ်းလိုက်သည်။

'နေပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော့် အပြုအမူဟာ မှားချင်လဲ မှားနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒါဟာ မခိုင်အပေါ်မှာ အလေးအနက် ထားမိတဲ့ သဘောပါပဲ မခိုင်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောရင်း ဒေးဗစ်က ယမင်းခိုင်သွားမည့် လမ်းကြောင်းမှ ကာဆီးပိတ်ဆို ထားလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အိမ်ရှင် ဂျင်မီသန်းမှာ အနီးတွင်မရှိ။

ဘယ်ပျောက်နေသည်မသိ၊

အမှန်တော့လည်း ဤအိမ်တွင် လူကြီးမိဘတွေမရှိခိုက် ဂျင်မီသန်းနှင့် ဒေးဗစ်တို့ ပူးပေါင်းကြံစည်လိုက်ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

ယမင်းခိုင်သည် ဂျင်မီသန်းကို ဟိုသည်လှည့်၍ ကြည့်လိုက်သည်၊

ဂျင်မီသန်း အရိပ်အယောင်ကိုမျှမတွေ့ရဘဲ ဖြစ်နေသည်။

အသည်တော့လည်း ဒေးဗစ်သို လူမျိုးကို မိမိဘက် စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်မိရန် ယမင်းခိုင် ချိန်ဆလာမိသည်။

အမှန်ဆင်စစ်....

မိမိသည် အသားစားကျားကို ရင်ဆိုင်မျက်ပင်းပါ တွေ့နေရပြီဆိုသော အခြေအနေမျိုး ဖြစ်သည်။

အင်အားချင်း ဖက်ပြိုင်လျှင်ကား ကောနမုချ မိမိဘက်ကသာ အရှုံးကြီး ရှုံးသွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့်....

ယမင်းခိုင်က အမျက်ကို ထိန်းသိမ်းလိုက်ကာ....

'လူတော်လုပ်တဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက်က ယဉ်တော်လုပ်တဲ့အမျိုးသမီးကို ချစ်ခွင့်တောင်းတယ်ဆိုတာ အပြစ်ရယ်လို့တော့ မဟုတ်တာ အမှန်ပါ၊ ဒါပေမယ့် ရှင်အခု အစီအမံ အပြုအမူတွေကမှားနေတယ်၊ သိပ်ကိုမှားနေတယ် ကိုဒေးဗစ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်၊

'ဒီမှာ မခိုင်၊ ကျွန်တော်ဟာ မိကောင်း ဖခင်သားသမီးတစ်ယောက်ပါ၊ ကျွန်တော့်ကို ဘာဖြစ်လို့ မချစ်နိုင်ရမှာလဲဗျာ'

'ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အဆင့်တွေ လူတန်းစားတွေမှ မရှိတာ၊ ပြီးတော့ အခုကိစ္စမှာ ကိုဒေးဗစ်က ကျွန်မကို ချစ်ခွင့်ပန်နေတာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒါက အကြမ်းဘက်မှု တစ်ခုပဲလေ'

ထိုအခါ....

ဒေးဗစ်သည် ယမင်းခိုင်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်ကာ....

'ဩော်....မခိုင်က ကျွန်တော့်ကို အကြမ်းဖက်တယ်လို့ ထင်နေတာလား'

'စဉ်းစားကြည့်လေ'

'ဘာကို စဉ်းစားရမှာလဲ'

'ရှင်က ဂျင်မီသန်းကို ဖုန်းဆက်ခိုင်းတယ် မဟုတ်လား၊ ဂျင်မီသန်းက ကျွန်မကို ဖုန်းဆက်တယ်၊ ဖုန်းထဲမှာ ပြောတာကလဲ ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြဖို့ကိစ္စ'

'ဟုတ်တယ်လေ'

'ဘာဟုတ်တာလဲ၊ အဲ့ဒီ အကြောင်းအရာမှာ ရှင် မပါဘူးလေ'

ယမင်းခိုင်မှာ ဘယ်လိုပဲ စိတ်ကိုထိန်းထားပေမယ့် ဒေါသတွေက ရှန်းကြွလာသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကဲ…အခြေအနေက ဒါပဲမထွက်လား၊ ကျွန်မကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး'

ယမင်းခိုင်က ပြောပြောဆိုဆို လှည့်ထွက်သွား၏။

ဒေးဗစ်သည် တခဏသာ ငေးငိုင်၍ ကျန်ရစ်သည်။

နောက် သူသည် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရလိုက်သည့်အလား။

'ဝှစ်'

'ဝှစ်'

'ဟူး'

ကျောက်ရုပ်လို ငြိမ်သက်နေရာမှ ကျွဲတစ်ကောင်လို လှုပ်ရှား၍လာ၏။

မှန်သည်။

သူသည် ဆတ်ခနဲပြေး၍ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်လုံးကိုအနောက်မှ ပွေ့ဖက်လိုက်သည်။

'အမေ'

သူမမှာ ပါးစပ်ကိုလည်း အပိတ်ခံလိုက်ရသဖြင့် 'အမေ'ဟူသာ အသံထွက်နိုင်သည်။

သူမသည် ဒေးဗစ်၏ ပွေ့ချီ သယ်ယူသွားရာ နောက်သို့ စွေ့ခနဲပါသွားသည်။

လှုပ်ရှားနိုင်သော လက်တွေခြေတွေကို လှုပ်ရှားရင်းမှာပဲ အခန်းတစ်ခန်း အတွင်းသို့ ရောက်လာသည်။

ဒေးဗစ်သည် သူမကို ခုတင်ပေါ်တင်လိုက်ပြီး သူက သူမ လွတ်ထွက်မသွားစေရန် သူ့ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အပေါ်က ဖိထားသည်။

'ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ'

'ရှင် ရှင်…မယုတ်မာနဲ့နော်'

ထိုအခါ…

ဒေးဗစ်က ဘက်တစ်ဖက်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် လှမ်းရိုက်လိုက်သည်။

'ဝှစ်'

'ဖြောင်း'

'အင့်'

ထိုအသံပလံများနောက်တွင် သူမသည် မျက်နှာတစ်ဖက်သို့ စိုက်ကျပြီး သတိလစ်သွားပါလေ၏။

ခုနကပဲ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေသော သူမသည် အခုတော့ ခုတင်ပေါ်တွင် အင်္ကျီထဘီများ တွန့်တက်လျက် ရင်သားအထက်မှ ကြယ်သီးအချို့ပြုတ်ကာ ခြေပစ်လက်ပစ်။

သည့်လိုအဖြစ်ကို ဒေးဗစ်သည် အပေါ်မှမိုး၍ စိုက်ကြည့်နေသည်။

မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ နူးညံ့ဖွံ့ထွားသည့် အလှတို့က ဒေးဗစ်ကို လူစင်စစ်က လူသားစားကျားအဖြစ်သို့ တွန်းပို့၍ နေလေပြီ။

'ထိုအခါ…

'ရှပ်'

'ရှပ်'

ပြေးလာသော ခြေသံတစ်သံ။

ပြီးနောက်….

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ချောက်'

'ရှုန်း'

စေ့ထားသော အခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်သည့်အသံ သည့်အသံတွေကို ဒေးဗစ် အမှန်ပဲ မကြားလိုက် သည်မှာ အမှန်။

'ဒေးဗစ် နောက်ဆုတ်လိုက်စမ်း'

ဂျင်မီသန်း၏ ဒေါသနှောသော အော်သံတစ်သံ ပေါ်ထွက်လာတော့မှပဲ...

ဒေးဗစ်မှာ လူသာမန်စိတ် ပြန်ဝင်လာသည်ဟု ဆိုရမည်။

ဒေးဗစ်က ဂျင်မီသန်းဆီက် လှည့်ကြည့်လိုက်ကာ....

'ဂျင်မီ နင် ခေါက်ဆွဲကြော် သွားဝယ်တာလဲ မြန်လှချည်လား'

ဟု မချိမချဉ် မျက်နှာပေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။

'နင့်ကို စိတ်မချလို့ ပြန်လှည့်လာတာ'

အမှန်တော့လည်း၊ ဂျင်မီသန်းကိုယ်တိုင်က ဒေးဗစ်အပေါ်တွင် သံသယဇဉ်ရိပ်တွေ သမ်းနေသည်ပဲ၊

အခုလိုမျိုး မိမိမျက်စိရှေ့အောက်တွင် ဒေးဗစ်အပြုအမူများကို မမြင်ချင် မကြားချင်သည်ကတော့အမှန်။

'နင်ကလဲ ကြောင်နေပြန်ပြီ၊ ဆင်တစ်ကောင်ကို ကြိုးသွင်းတဲ့အလုပ်မျိုးတွေ နင်ကိုယ်တိုင်လဲ မသိနားမလည်တာမှတ်လို့'

'တော်ပြီ ဒေးဗစ်၊ နင် ဆက်မပြောနဲ့'

ထိုအခိုက်-

ယမင်းခိုင် သတိပြန်ရလာသည်နှင့် ရုတ်ခြည်း ထ,ကာ....

'ယင်း....'

ဟု အာမေဋိတ်သံထွက်လာသည်။

ဖွင့်ဟနေသော ကြယ်သီးတွေ ပြန်တပ်၍ တွန့်တက်နေသော အင်္ကျီ၊ ထဘီများကို အမြန်ဆုံးဆွဲဆန့်ရင်း ဂျင်မီသန်းကိုဖြတ်ကာ အခန်းအပြင်ဘက် ပြေးထွက်သွားလေသည်။

'နင်ဝင်ရှုပ်တာနဲ့ ပွဲပျက်သွားပြီ'

'ဘာပွဲလဲ'

'ဗီပွဲလေ'

'ဆက်မပြောနဲ့ ဒေးဗစ်၊ နင်ပြောတဲ့အစီအစဉ်ထဲမှာ ဗီပွဲမျိုး မပါဘူး၊ ဗီပွဲမျိုးပါရင် ငါကခုလို အရိပ်ချမင့်နဲ့ လုပ်ပေးမှာတဲ့လား'

'ဟူး....'

ဒေးဗစ်ကမူ အရာရာကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ သဘောထားပုံရသည်၊ လေပူတစ်ချက်ပင် မှုတ်ထုတ်လိုက်လေသည်။

'ဝူး....'

အိမ်ရှေ့တွင် ကားရပ်သံတစ်သံပေါ်ထွက်၍ လာလေသည်။

'ဒယ်ဒီတို့ ပြန်လာပြီ၊ လာ....အပြင်ဘက်သွားမယ်'

အဖြစ်အပျက်မှာကား အရှုပ်ဆုံး အကျည်းတန်သွားပါ၏။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၀)

ပျက်ပြယ်သွားသော အိပ်မက်ဆိုး

ဒေါ်လေးကြူ မရိပ်မိစေရန် ယမင်းခိုင်စိတ်ကို အတော်အခလေးထား၍ ထိန်းလိုက်ရသည်။

သူမ အမှတ်မထင် ဖြတ်သန်းလိုက်ရသော အိပ်မက်ဆိုးမှာ ကြောက်ပဲ သဲထိတ်ရင်ဖိုစရာ ဖြစ်နေသည်။

မိမိဘဝသည် တောင်ထိပ်မှ ကျတော့မည့်အခြေအနေမျိုးပါပေ။

ကျစ်မီသန်းသစ အချိန်မီရောက်မလာလျှင် မိမိဘယ်လိုအဖြစ်မျိုးတွေ ဆက်တိုက်ရင်ဆိုင်ရမည်ကိုပင် ယမင်းခိုင် ဆက်၍မတွေးဝံ့သဲ ရှိခဲ့သည်။

'သမီး မခိုင်၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ နေမကောင်းလို့လား'

ဒေါ်လေးကြူက ယမင်းခိုင်ကို စူးစမ်းမိအောင် စူးစမ်းလိုက်ပါသေးသည်။

သည်တော့လည်း သူမက—

'ဟုတ်တယ် ဒေါ်လေးကြူ၊ ခေါင်းထဲငြီးစီစီကြီး ဖြစ်နေလို့ပါ'

ဟု ပြောရသည်။

'ဆေးသောက်လေ၊ အမယ်လေး...ရောဂါဆိုတာ မမွေးကောင်းဘူး၊ မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒီကောင်မလေး'

ဒေါ်လေးကြူက ယမင်းခိုင်တကယ်ကျသိုလ်ကျောင်းသူကြီး ဖြစ်နေသည်ကို တစ်ခါတစ်ခါမေ့နေဟန် တူသည်။

သူ့အမြင် သူ့အတွေးမှာကတော့ ယမင်းခိုင်သည် အရွယ်မတိုင်သေးသော ပီတိကလေးငယ်ဖစ်ယောက်ပင် မဟုတ်ပါလား။ အခု ကြည့်...

အနားတစ်လှဲ၊ ဆေးကတခြား၊

ယမင်းခိုင်မှာ ခန့်ရင်းထိုင်ရင်း ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးကို သောက်ရပါလေတော့သည်။

ဒေါ်လေးကြူ ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးကလည်း ကြင်ဦးမြန်မာတိုင်းရင်းဆေး၊

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ဆိုတော့လည်း ခပ်ငန်ငန်၊ ခပ်ခါးခါး။ ယမင်းခိုင်က ဆေးသောက်ကြောက်တတ်ပါဘိနှင့်။

စေတတ်သာ၊ ဒေါ်လေးကြူတိုက်သောဆေးကို ယမင်းခိုင်သောက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ထဲမှာတော့ အခုနေ ဂျင်မီသန်း အိမ်လာလိုက်လျှင် ကောင်းမည်ဟုတွေးမိရာက....

'မဖြစ်သေးပါဘူးလေ၊ ဒီအကြောင်း ဒေါ်လေးသိသွားလို့ မဖြစ်ဘူး'

ဟု ဆက်လက်တွေးလိုက်သည်။

ဂျင်မီသန်းမိမိကိုအမြန်ဆုံးဆက်သွယ်လာလိမ့်မည်ဟု ယမင်းခိုင်တွက်ထားပြီးဖြစ်သည်။

သူတွက်ချက်ထားသည့် အတိုင်းပင် ကျောင်းရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ယမင်းခိုင်သည် ဂျင်မီသန်းကို သွားရာလမ်းဘေး ရေမြောင်းကူးအုတ်ခုံမှာ တွေ့ရလေသည်။

ယမင်းခိုင်က ဂျင်မီသန်းကိုတွေ့ပေမယ့် မတွေ့ဟန်ဆောင်ရင်း သူမကခေါင်းကိုမော့ပစ်လိုက်ပြီးဆက်လျှောက်မည်အပြု....

ဂျင်မီသန်းက ယမင်းခိုင်လက်တစ်ဖက် လက်ကောက်ဝတ် ရှေလက်ကောက်ပါးပါးသုံးကွင်းကိုဖိအုပ်၍ကိုင်ဆွဲထားလိုက်ပြီး

'နေပါဦး မခိုင်ရယ်'

ပြောလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ပုဂံလမ်းဘက်ကို လျှောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

'ခိုင် ငါမှားပါတယ်'

ဂျင်မီသန်းက သည်တစ်ခါ အလေးအနက် ပြောလာခဲ့လေသည်။

'မင်း ဒီလိုလုပ်ဖို့ မကောင်းဘူး'

ယမင်းခိုင်ပြောချင်သောစကားမှာက အများကြီး၊ တကယ် ပြောဖြစ်သည်မှာကား ဤမျှသာ၊

ဟု လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ကံကော်ပင်များသည် အကိုင်းအခက်ချင်းယှက်၍ အရွက်ချင်းထပ်ကာ နေရောင်ကို အကာအကွယ်ပေးထားသည်။

လေပြည်သည် ကံကော်ပွင့်များ၏ရနံ့ကို သယ်ဆောင်၍ လမ်းတစ်လျှောက် ဖြန့်ဝေပေး၍နေလေသည်။

'ဒေးဗစ်ဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်ပါ၊ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်သွားရသလဲ မသိပါဘူး'

ဟု ဂျင်မီသန်းက ပြောလာသောအခါ ယမင်းခိုင် ဂျင်မီသန်းကို လှည့်ကြည့်ပေးလိုက်သည်။

သူမကယမင်းခိုင်ကို သွေးတိုးစမ်းလိုက်လေသလား၊

'အမယ်လေးလေး....ဒါလား....လူကောင်း တစ်ယောက်တဲ့လား'

ဟု ယမင်းခိုင်က မဲ့ကာရွဲ့ကာ ပြောလိုက်ပြီး လမ်းပေါ်အကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ခြေတစ်ဖက်ဖြင့် ခတ်တုတ်လိုက်လေတော့သည်။

ကျောက်ခဲလုံးသည် လမ်းဘေးမြောင်းဘဲ လွင့်စဉ်၍ကျသွားလေသည်။

'အလကားလူတွေပါ ဂျင်မီရယ်၊ အထင်မကြီးစမ်းပါနဲ့'

ဟု ယမင်းခိုင် ပြောလိုက်သောအခါ ဂျင်မီသန်းက....

'ဘာပဲပြောပြော ဟိုမနေ့ကကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ သူ့ ခိုင့်ကို အမုန်းအတေး မထားချေင်တာ အမှန်ပဲ'

ဟု စစ်ပြေငြိမ်းလဘ်နက်ချစာချုပ်ချုပ်ဆိုလိုက်သည့်လေသံမျိုးပြောလာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မနိုင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မမုန်းချင်ပါဘူး၊ အမုန်းအတေးလဲ မထားချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်'

ဟု ယမင်းနိုင်ဘက်ကလည်း စစ်ရှုံးနိမ့်သူအနေမှာထားပြီး စစ်ပျော်ကြေး တောင်းလိုသည့်သဘော စကားပလ္လင်ခံလိုက်သောအခါ…ဂျင်မီသန်းက ခြေလှမ်းများကိုပင် ရပ်တန့်လိုက်ကာ ယမင်းနိုင်ကို လှည့်ကြည့်ကာ…

'ဘာလဲ မနိုင်'

ဟု အလောတကြီး မေးလိုက်သည်။

'ဒီအကြောင်းကို ဖြူဖြူမှုမှုနဲ့ ဥမ္မာကျော့်တို့ သိသွားလို့ မဖြစ်ဘူး ဂျင်မီသန်း၊ ဘာမှ ဖြစ်တာမဟုတ်ပေမယ့် သိတယ် မဟုတ်လား၊ ချောက်ကော့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ထဲက ကျောင်းဆရာ ငါး ကြော်သွားနမ်းမိတဲ့ကိစ္စ'

ဟု ယမင်းနိုင်က ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

ချက်ကော့ ဝတ္ထုထဲက ကျောင်းဆရာသည် မေးနွှဲနည်းခံပွဲ လုပ်နေသည့်အချိန် ထမင်းချက်ကပ္ပိလီမကြီးက သူကြော်ထားသော ငါးကြော်ကိုအမြဲ…ကျောင်းဆရာကလည်း ငါးကြော်ကို ကုန်း၍အနမ်း…

'မိဘ်းဆွေတစ်ယောက် ဖြတ်သွားဖြတ်လာလုပ်ရင်းမြင်သွားသည်ကို ကျောင်းဆရာက ထမင်းချက် ကပ္ပလီမကြီးကို ကုန်းနမ်းနေတယ် ထင်သွားသလား မသိဘူး'

အတွေးသိသယဖြင့် လိပ်ပြာမလုံဖြစ်ပြီး ညှော်ခံပွဲကညှော်သည် တစ်ယောက်ကို ရှင်းပြမိရာက အမှန်က အမှား ဖြစ်သွားသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

'အခုလဲ မနိုင် အဲဒီလိုအဖြစ်မျိုးတော့ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး၊ ဖြစ်လာလို့ကတော့ ဒေါ်လေးကြီးက အရင်ဆုံး ရှက်လို့သေမှာ'

ဟု သူမက ပြောပြသောအခါ…

ဂျင်မီသန်းက မျက်နှာတွင် ပြန်လည်ဝင်းပလျှသာ၏။

'စိတ်ချပါ ယုံချင်းရယ်၊ ဒီအတွက်စိတ်ချပါ၊ ဒေးဗစ်ဘက်က ဘာဘာညာညာ ပြောခဲ့ရင်တောင် အိုင်က ဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်မယ်၊ အဓိကလူက အိုင်ပါ'

ဟုပြောလေသည်။

မှန်သည်။

သည်အကြောင်းကို ဒေးဗစ်က ဘယ်လိုပဲပြောပြော…

အထောက်အထားမရှိ၊ လက်တွေ့မရှိ ကြောင်းကျိုးညီညွတ်မှုလည်း မရှိ၊

ဒေးဗစ်ကိုပဲ ခပ်ကြောင်ကြောင် လူတစ်ယောက်ဟုအားလုံးက အသိအမှတ်ပြုပေမည်။

ဂျင်မီသန်းက နှုတ်မဖွာဖို့ပဲလိုသည်။

တော်သေးသည်။

သည်အကြောင်းကို ဂျင်မီသန်းက ရေငုံ့နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

သူမမှာ ဂျင်မီသန်းကို ပြန်၍ ကျေးဇူးတင်နေရပါ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၁)

မိသားစုအသိုက်အမြုံ

ကြားလိုက်ရသော သတင်းစကားကြောင့် သူမရင်ထဲ၌အစာ မကြေသလိုလို ဆူးသေးသေး နစ်မြုပ်ဝင်နေသလိုလို သူမခံစား နေရသည်။

ကြားရသည်မှာ ဒေါ်လေးကြူ့ထံမှ ဖြစ်နေသည်။

အမှန်မှာ...

သည်သတင်း သယ်ဆောင်လာသူသည်ကား အန်ကယ်တို့ ဖြစ်နေသည်။

'သမီးကျောင်းက မရောက်ခင် ဦးဘတိုးတို့ မြို့ထဲဆိုပြီး ထွက်သွားတာပဲ၊ လာမှာပေါ့'

ဟု ဒေါ်လေးကြူ့ ပြောလိုက်၍သာ ဖြေသိမ့်လိုက်ရ၏။

ပြီးတော့...

ဒေါ်လေးကြူ့ ပြောလာသော သတင်းစကားကိုက သေချာ ရေရာလှသည် မဟုတ်။

'ဟဲ့...ဦးဘတိုးကိုယ်တိုင် ဒီအကြောင်း ငါ့ပြောတာမဟုတ် ဘူး သူ့စကားထဲ ရောပါလာလို့ ငါက ပြန်အမေးမှာ သူက ခပ်လျှိုလျှိုလုပ်သွားတာကို ငါက ထပ်မေးလို့ ရကောင်းပါ့ မလား'

ဟု ဒေါ်လေးကြူ့ ပြောနေသည်ပဲ မဟုတ်ပါလား။

သည်တော့လည်း သူမက...

'အန်ကယ်ဦးဘတိုးက ဘယ်လိုပြောတာလဲ ဒေါ်လေးကြူ'

ဟုထပ်၍မေးလိုက်သောအခါ ဒေါ်လေးကြူသည်လာမည့် သတင်းပတ်တွင် ဝတ်ဆင်ရန် အဝတ်အထည်များကို မီးပူတိုက် နေရာမှ...

မီးပူကို အပူခံစင်ပေါ် လှမ်းတင်လိုက်သည်။

မီးသွေး ကြေးမီးပူဖြစ်၍ အဖုံးက ချောက်ခနဲ အသံတစ်သံ ထွက်လာသည်။

'ဒီလိုဟေ့၊ ဦးဘတိုး ရောက်ရောက်ချင်း စကားတစ်ခွန်း မှာ ကောလိယအိမ်ကို ရန်ကုန်က မိန်းကလေးဧည့်သည် တစ်ယောက် လာတဲ့အကြောင်းပြောတယ်၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာတော့ မပြောဘူး၊ ငါကလဲ စပ်စပ်စုစုလုပ်တတ်တာ မဟုတ်လို့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်လေးကြူသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်း ဆရာမကြီးပီပီ အလွန်သိမ်းကာဝိုင်းကာ ပြောတတ်သည်။ ယမင်းခိုင်မှာသာ....

လက်ညှာညှီးနဲ့ တွေ့ ကိုက်ဖဲ့ လိုက်ချေ၊ ငှင်ဘတ်ပေါ်ကျလေ သော ဆံနွယ်စတွေ နောက်ကျောဖို့လိုက်ချေလုပ်ရင်း ဒေါ် လေးကြူ စကားကို နားစွင့်နေရသည်။

'နောက် ဦးဘတိုးပြောတာကတော့ ပိုရှင်းတယ်၊ အစ်ကို ကြီးလဲ အိမ်ထောင်ပြုချင်နေသလား မသိဘူးတဲ့၊ ပထမတော့ ငါ့ဘာ ဒီစကား ငါ့ဘက်လှည့်လာမလားလို့ ထင်လိုက်မိသေး တယ်ပေါ့'

'စောစောက သူပြောတဲ့စကားထဲက ရန်ကုန်က မိန်းကလေး ညှိအညီတစ်ယောက် ကောလိယအိမ် လာတဲ့အကြောင်းနဲ့ ဆက်စပ်မိပြီး ငါလဲသဘောပေါက်လိုက်မိတာပေါ့'

သည်မှာ ဒေါ်လေးကြူစကားအဆုံးသတ်သွား၍ ယမင်းခိုင် က....

'ဒီလိုဆိုရင် ဖေဖေက နောက်အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ့် အစ့်နဲ့ မျိုးပေါ့'

ဟု တဲ့ဘိုးမေးလိုက်သည်။

ဒေါ်လေးကြူတို့က လူဘစ်မျိုး တဲ့ဘိုးချည်းခမ်းတော့လည်း အမှန်ကို ပြောချင်မှပြောသည်။

'ဟဲ့...ဒီလိုလဲ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပါ၊ ငါ့အထင်တွေ ပြော တာနော်၊ သူတို့အကျိုးတူ ပေါ်ဖော်ကိုင်ဖက်ထဲက တစ်ယောက် ယောက် အလုပ်ကိစ္စနဲ့လာရင်း ကောလိယအိမ်မှာ ဝင်တည်း သွားတာမျိုးလဲ ဖြစ်မှာပေါ့'

ဟု ယုက သူ့စကားသူ ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။

'ဟုတ်မှာပါ၊ ဖေဖေမိန်းမယူချင်နေတာက သေချာနေပါပြီ'

ဟု ယမင်းခိုင် ပြောလိုက်သောအခါတွင် ဒေါ်လေးကြူ ... မကောင်း၊ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားသည်လား ... ဘာမျှမပြောဘဲ ငြိမ်နေလေသည်။

ထို့နောက်....

သူမသည် အိမ်ပေါ်ထပ် တက်သွားသည်။

အိမ်ပေါ်ထပ် အိပ်ခန်းတွင်းရှိ ခုတင်ပေါ်၌ထိုင်ရင်း သူမ ... သူ့အဖေအကြောင်းကိုသာ ထပ်ခါထပ်ခါ တွေးရှုံ့နေမိ ... သည်။

ခြောက်ပြင်ဘက်တွင် လေသည်ခပ်နှဲ့နှဲ့တိုက်ခတ်၍ ပြတင်းပေါက် ... ပိတောက်ကိုင်းသည် တစ်ချက်တစ်ချက်လှုပ်လျှက်။

သည်တော့လည်း သူမသည် ဖခင်နှင့်အတူနေလိုင်၍ နေကြရ ... စိတ်ကထင်မိလေသည်။

ထို့ပြင်....

မိမိရန်ကုန်ကိုမလာခင် ကောလိယအိမ်တွင် နေခဲ့ရပုံများ၊ ... ထောင်တော်ဖိခြံထဲသွားလျှင် ဖခင် အမြဲပြရှေ့ထားသော ... ကောင်ဦးချိုများ၊ အစွယ်နှင့်သားရေခွံများ ဖခင်ပြ၍ ... အကောင်၏ဦးချို အစွယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘာကောင်၏ ... ရေခွံ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်များကို လျှောက်၍တွေးကြည့် ... မိပြန်လေသည်။

ပြီးတော့ ဖခင်သည် သားကောင်ပေါလှသည့် တော ... ကြောင်း၊ လသာသောညများ၌ ထိုတောအတွင်း ဖခင်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိခင်လိုက်ခဲ့ဖူးသည့်အကြောင်း ပြောပြဖူးသည်ကိုလည်း သူမ တွေးမိ၏။

ဖခင်က ထိုတောထဲ၌ သမင်ဖြူရှိတတ်ကြောင်း၊ ထိုသမင်ဖြူကို သတ်ပစ်မိလျှင် သတ်မိသူမှာ တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်တတ်ကြောင်း ပြောဖူးသည်ကိုလည်း သူမ ပြန်၍တွေးမိလာလေသည်။

သည်နေ့ သည်ရက်ကျကာမှ သူမသည် ဖခင်ကြီးဦးကျော်ခိုင် အကြောင်းကို ဘာကြောင့် တွေးနေမိပါလိမ့်ဟုလည်း သူမ အတွေးရောက်လိုက်မိလေသည်။

ယမင်းခိုင်သည် အဝတ်အစားလဲရန် မေ့၍ သွားလေသည်။ ခုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်လှန်ချလိုက်ပြီး၊ မျက်တောင်မွေးယှက်ကာ နဖူးပေါ် လက်တင်လိုက်သည်။

ဖခင်အကြောင်းပဲ ဆက်၍ တွေးနေမိသည်။

'အစကတော့ ဖေဖေလည်း ပတ်ဝန်းကျင်က သမီးအတွက် အကောင်းဆုံးအစီစဉ်တွေထဲမှာ ဖေဖေနဲ့သမီး၊ ဒေါ်လေးကြီး အိမ်ထောင်ပြုစေဖို့ အစီအစဉ်လဲ ပါခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ဘူးလေ'

'အမှန်မှာတော့လဲ ဖေဖေတို့ဘဝ အခုအနေအထားမှာပဲ မြဲ ကျားနေမြဲပဲ ကောင်းပါတယ်၊ တစ်နည်း ပြောရမယ်ဆိုရင် သမီးအဖို့မှာ သိပ်မထူးခြားပါဘူး၊ ဖေဖေနဲ့ သမီးဒေါ်လေး ကြီး အိမ်ထောင် မပြုကြပေမယ့်လဲ သမီးက ဒေါ်လေးကြီးနဲ့ အတူနေရတာပဲ မဟုတ်လား'

'အခုတော့ ဖေဖေ ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ချလိုက်ပါပြီ

ဒီသမီးကလေး အရွယ်မရောက်မချင်း၊ ပညာမစုံမချင်း၊ ဖေဖေ ဒီအတိုင်းပဲ နေသွားမယ်လို့...မကောင်းဘူးလား သမီး'

'ဖေဖေ့ဘဝဟာ ပျင်းခြောက်ခြောက်ကြီးနေမှာပဲလို့တော့ ထင်စရာရှိတာပေါ့...ဟုတ်ပါတယ်၊ လူနှစ်ယောက် အတူရှိနေတဲ့ အချိန်မှာ တစ်ယောက်ယောက်က ရုတ်တရက် လမ်းခွဲထွက်ခွာ သွားတဲ့အခါမျိုးမှာ ကျန်ခဲ့တဲ့တစ်ယောက်အဖို့ အရင်ဆုံးခံစားရမှာက နာကြည်းမှုဝေဒနာပဲ'

'နောက်ပိုင်း အထီးကျန်ဝေဒနာပေါ့၊ ဒါပေမယ့်လဲ ဖေဖေ့မှာ အဖော် ရှိလာပါပြီ၊ အဲဒါက အမဲပစ်တဲ့အလုပ်ပါပဲ၊ အမဲပစ် ထွက်ရတာကို အစတုန်းကတော့ အလုပ်တစ်ခုလို ထင်ခဲ့မိတယ်၊ အခုတော့ မထင်တော့ဘူး၊ အပန်းဖြေစရာ ဖျော်ဖြေရေး တစ်ခုလိုပဲ ထင်နေပြီ သမီး'

'ဒီတော့ ဖေဖေ့ဘဝအတွက် သမီး ဘာမှမပူနဲ့၊ သမီး ဘဝအတွက်ကိုပဲ ကြည့်၊ သမီးဘဝမှာ ဘာတွေ ဖြစ်ချင်သလဲ ပြော...ဟုတ်လား'

ယမင်းခိုင်သည် ဖခင်ပြောခဲ့သောစကားများကို ပြန်လည် ကြားယောင်ရင်း အိပ်ပျော်၍ သွားပါလေတော့သည်။

အိပ်မက်ထဲတွင်ကား ယမင်းခိုင်သည် မေမေ့ကို တွေ့လာရလေသည်။

မေမေသည် ယမင်းခိုင်ရှိရာအရပ်သို့ ဟိုအဝေးတစ်နေရာမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်။

ယမင်းခိုင်သည် မေမေ့ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ...

'မေမေ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မေမေ'

ဟု ခေါ်၍ ပြေးလိုက်သွားသည်။

မေမေ့ကိုကား မတွေ့ရတော့ပေ။

'ဟင်....မေမေ ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်'

ဟု တွေးနေစဉ်....

တစ်ဖက်၌ သည်အမေ သည်အဖေနှင့် သည်သမီး သားအမိ သားအဖ သုံးယောက် အတူသက်တွဲလျက် တွေ့ရလေသည်။

သည်မြင်းကွင်းကို ယမင်းခိုင်သည် ရပ်ရှင် ကြည့်နေရလေသည်။

သည်အချိန် ယမင်းခိုင် အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်၍ နိုးလာ ...ရကား ရင်မှာ တလှပ်လှပ် အိပ်မက်ထဲကလို ဖြစ်ချင်စမ်း ပါတော့ဟုလည်း အတွေးရောက်လိုက်မိသည်။

အခန်း(၁၂)

တွေ့ခဲ့သူတစ်ဦး

'အေး...ဟုတ်တယ် သမီး၊ သမီးဖေဖေက အခုအိမ်ထောင် ...ဘာ့မယ်လို့ ထင်တာပဲ'

ဟု အန်ကယ်ဦးဘတိုး ပြောချလိုက်သောအခါ ယမင်းခိုင် ... မိမိမေးလိုက်မိသည်ကိုပဲ မှားမျှားမှားသွား လေသလော ...တွေးရောက်လိုက်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ယမင်းခိုင်သည်အန်ကယ်ဦးဘတိုးအား...

'ဘာရယ်...ဖေဖေအိမ်ထောင်ပြုမယ်တဲ့ ဟုတ်လား'

ဟု အံ့ဩမှတ်ဖွယ်ရာ မေးလိုက်လေသည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုးနှင့် ယမင်းခိုင်တို့မှာ ချုံအတွင်းသစ်ပင် ...ာက်ခုံတန်းတစ်ခုတွင် စကားပြောနေသဖြင့် မိမိတို့ကား ...နေသည့်စကားသံကို ဒေါ်သေးကြူ မကြားနိုင်ပေ။

www.burmeseclassic.com

သည့်အကြောင်းကို မိမိတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ဒေါ်လေး ကြူကိုမသိစေချင်သည်မှာ အမှန်။

'တုတ်မယ်လို့တော့ ထင်တာပဲသမီးရဲ့'

ဟု အန်ကယ်ဦးဘတိုးက စကားကိုခပ်ဆိုင်းဆိုင်း ပြောသောအခါ...

ယမင်းခိုင်က ခုံတန်းလျားပေါ် ထိုင်နေသော အန်ကယ်ဦးဘတိုးအနီးသို့ တိုးကပ်၍သွားကာ...

'သမီးကိုတော့ စကားအကုန်ပြောပါ အန်ကယ်ဦးဘတိုးရယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သမီးဟာ ဖေဖေ့သမီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ပါပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုးသည် ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်၏အကြောင်းကို အကုန်ပြောရန်ကျတော့ ပြောသင့်မပြောသင့်ချိန်ဆနေပုံရလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် ယမင်းခိုင်ကို ကြည့်လိုက်သည်ပြီးနောက် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချသည်။

'ပြောပါ အန်ကယ်တိုးရယ်၊ ဘာလဲ...ဖေဖေက အကြောင်း သမီးတို့ကိုမပြောရဘူးလို့ နှုတ်ပိတ်ထားလိုက်တာ လား'

ယမင်းခိုင်ပြောလိုက်လျှင် အန်ကယ်ဦးဘတိုးက ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

'သမီးဖေဖေ အန်ကယ်တိုးကို နှုတ်ပိတ်လိုက်တာ မဟုတ်

ပါဘူး၊ အန်ကယ်တိုးကိုယ်တိုင်က ဒီအကြောင်းသမီးကိုပြောပြဖို့ စောသေးတယ်ထင်နေလို့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်ပြီး ခုံတန်းလျားပေါ်ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်လေသည်။

ခြံအတွင်းတွင် သစ်ရိပ်များကျကာ အေးဆနေလေသည်။

'သမီးပြောပြီကော အန်ကယ်တိုးရယ်၊ ဖေဖေနဲ့ သမီးကြားမှာ ဘယ်လိုကွာဟမှုတွေ ရှိနေလို့လဲ မစောပါဘူး'

ယမင်းခိုင်က ကလေးတစ်ယောက်လိုသူ့အလိုရှိလှသောအရာကို သူ့မိခင်ထံမှ တွတ်အတင်းတောင်းသလို ပြောလိုက်သောအခါတွင်ကား...

အန်ကယ်ဦးဘတိုးက...

'အန်ကယ်တိုး ပြောဖို့စောသေးတယ် ဆိုတာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး'

ဟု ပြောတော့မည်လုပ်ခါမှ ဒေါ်လေးကြူ ရောက်လာ၍ အန်ကယ်ဦးဘတိုး သူပြောမည့်စကားကို ဆက်မပြောဖြစ်ဘဲ ရှိသွားသည်။

ဒေါ်လေးကြူ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အန်ကယ်ဦးဘတိုးက ယမင်းခိုင်ကို ဘာတွေပြောနေသည့်အကြောင်းသိလို၍ တစေ့တစောင်းသိလိုသဖြင့် အိမ်ထဲမှထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

သူ မိမိတို့အနီးရောက်ခါမှ မိမိတို့က ပြောလက်စ စကားတွေ ရုတ်တရက်ရပ်နားသွား၍ ဘာကြောင့်မကောင်းဖြစ်သွားဟန် [illegible] သည်။ သို့သော် ဒေါ်လေးကြူက ဘယ်နေရာမျိုး၌မဆို စိတ်ကို [illegible]တတ်သည်မဟုတ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့်လည်း....

ဒေါ်လေးကြူသည် ယမင်းခိုင်တို့အနီးသို့ရောက်၍ စကားစများရုတ်တရက် ပြတ်တောက်ငြိမ်သက်သွားသည့်တိုင်....

အရာရာကို မသိကျိုးကျွန်ပြုလျက်....

'သမီးမခိုင်....ပန်းထိုင်မကောင်းဘူးဆို၊ အပြင် လေစိမ်းထဲမှာ ဒီလောက်အကြာကြီး ဘာလို့ထွက်ရပ်နေရတာလဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သည်တော့လည်း အန်ကယ်ဦးဘတိုးက ဒေါ်လေးကြူကို မလွန်ဆန်နိုင်ဖြစ်ကာ....

'ဪ...ဟုတ်သားပဲ၊ ရှေးဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ်တွေ ပြောရင်း မေ့နေလိုက်တာ၊ ဟုတ်တယ်၊ အပြင်မှာ အေးလာပြီ၊ အိမ်ထဲဝင်တော့ သမီး'

ဟု ပြောလိုက်ရပါလေတော့သည်။

အိမ်ထဲရောက်ပြန်တော့ အန်ကယ်ဦးဘတိုး အိမ်အပြင်၌ နေရစ်ခဲ့သည်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ဒေါ်လေးကြူသည် ယမင်းခိုင်အား....

'အဲဒီလူက သမီးကိုဘာတွေ အခုလောက် ကြာကြာကြီး ပြောနေရတာလဲ'

ဟု သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် စပ်စုနေပြန်သည်။ ယမင်းခိုင် စိတ်ထဲကတော့....

'ဒေါ်လေးကြူကိုကတော့ အပိုတွေလုပ်ပြီ၊ သိချင်တာကို သိမှုင်တဲ့အကြောင်း ထုတ်မမေးဘဲ အခုမှဘာဖြစ်လို့ လာမေးနေရတာလဲ'

ဟု ကြိတ်၍ရေရွတ်လိုက်ပြီးမှ....

'အန်ကယ်တိုးက ဖေဖေ အိမ်ထောင်ပြုတော့မလိုလို၊ အိမ်ထောင်ပြုချင်သလိုလို ပြောနေလို့ပါ'

ဟု ဒေါ်လေးကြူ သိချင်နေသော စကားကိုပဲ ပြောလိုက်သည်။

ဒေါ်လေးကြူ တစ်ချက် တွေ၍သွားသည်။

သည်ဇာတ်လမ်းတွင် မိမိပါဝင် သရုပ်ဆောင် လိုက်လျှင် အဆင်ပြေသွားနိုင်စရာ ရှိသည်ဆိုသော အချက်ကို ဒေါ်လေးကြူ သိနေသည်ပဲ မဟုတ်ပါလား။

အခုတော့လည်း ဒေါ်လေးကြူက သည်ဇာတ်လမ်းတွင်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခြင်း မပြုဘဲ ပွဲကြည့်ပရိသတ် ဝင်လုပ်နေလေသည်။

သူနှင့် မဆိုင်သလိုနေသည်။

သို့သော်....

စိုးရိမ်ပူပန်နေပုံတော့ ရသည်။

ဒေါ်လေးကြူက....

'သမီး ဘွဲ့ယူပြီးလို့ မာစတာတက်ရင်လဲ တက်ပါစေ၊ အဲဒီအချိန်မှာတော့ သမီးကို လက်လွှတ်နိုင်ပြီဖြစ်လို့ သူက အိမ်ထောင်သစ် ထူထောင်ချင် ထူထောင်မယ်လို့တော့ ပြောဖူးပါတယ်'

ဟုပြောသောအခါ....

သူမမှာ ဒေါ်လေးကြူစကားကို အတော်လေး စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့နှင့် သူမက....

'ဖေဖေက ဒေါ်လေးကြီးကို အဲဒီလိုပဲပြောသလား'

ဟုသာ မေးလိုက်မိသည်။

'ငါ့ကိုတော့ တိုက်ရိုက်ပြောမလား၊ ငါ့ကို ပြန်ပြောမယ့် လူမျိုးကို ပြောတာပေါ့၊ အင်္ဂလိပ်စာဌာနက ဆရာကိုမောင်မောင်ဟာ သမီးဖေဖေနဲ့ အပေါင်းအသင်း တွေလေ၊ အဲဒီ ကိုမောင်မောင်ကို ဒီအကြောင်းတွေ သွားပြောတော့ သူ့ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ပါတယ်၊ ကိုမောင်မောင်က ငါ့ကိုချက်ချင်းပဲ ပြန်ပြောပြပါတယ်'

ဟု ဒေါ်လေးကြီးက ရှည်ဝေးစွာ ရှင်းပြလေသည်။

'တကယ်တော့ ဖေဖေက ဒေါ်လေးကြီးအပေါ်မှာ သံယောဇဉ် ရှိတာအမှန်ပါ ဒေါ်လေးကြီးရယ်....

'ဒေါ်လေးကြီးက ဖေဖေ့ကို ဘာဖြစ်လို့ လက်ခံနိုင်တာလဲဟင်၊ ဖေဖေက ဆိုးလို့လား'

သူမ သည်လိုသည်ပုံ ပြောလာလိမ့်မည်ဟု ဒေါ်လေးကြီး တွေးမိထားပြီး ဖြစ်သည်။

သည်လို သူမက မေးလာလျှင် ပေးစရာအဖြေ ဒေါ်လေးကြီးတွင် အသင့်ရှိသည်။

ဒေါ်လေးကြီးတို့က ပညာရှိသတိဖြစ်ခဲမဟုတ်၊ ပညာလည်း ရှိသည်။

သတိလည်းရှိသည်၊

သို့နှင့်....

ဒေါ်လေးကြီးက သက်မကလေးချကာ လက်တစ်ဖက်က သူမခေါင်းကို ပွတ်၍....

'ငါက သမီးဖေဖေကို လက်မထပ်သေးတာပေါ့၊ လက်မထပ်နိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊....

'ကိုကျော်ခိုင်ဟာ ယောကျ်ားပီသတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ဦးပေါ့ မဆိုးပါဘူး၊ မမကို သူယူတုန်းက အမေလေးအနက် တောင်းရမ်း လက်ထပ်ယူခဲ့တာပါပဲ....

'သမီးလေးမွေးတဲ့အချိန်အထိလဲ သူဟာ သမီး မေမေကို နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်ခဲ့တာပါပဲ'

ဟုဒေါ်လေးကြီး ပြောလာသောအခါ သူမမျက်နှာမှာညို့လျှော်နေရာမှ ဖြူစင်ဝင်းပ၍ လာပါတော့သည်။

သည်လိုစကားမျိုး ဒေါ်လေးကြီး အခုမှ ပြောလာခဲ့လေသည်။

သို့သော်....

ဒေါ်လေးကြီးက....

'အဲဒီလို သူဟာ မမအပေါ်မှာ အလေးအနက်ထားခဲ့တာတွေကို ဂု သူဟာ ငါနဲ့လက်ထပ်ခဲ့ရင် အနှောင့်အယှက်တွေဖြစ်လာမလားလို့ ငါ့ဘက်က တွေးပြီးစိုးရိမ်နေတာပေါ့ သမီးလေးရယ်'

ဟု ပြောနေပါတော့လား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၃)

ဘယ်သူ့အမှားလဲ

မမျှော်လင့်သောအချိန် မမျှော်လင့်သော သူနှင့် တွေ့လာရသည်ဟု သူမ မှတ်ယူရမည်ပင်။

'ဟယ်.... မနိုင်'

ဟူသော အာမေဍိတ်သံနှောသော နှုတ်ဆက်ခြင်းဖြင့် ဆက်လာသူကို သူမ မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ....

မလေးခင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'မလေးခင်'

သူမနှုတ်ဖျားကလည်း ဤရှိဤမျှပင် ရပ်တန့်သွား တော့သည်။

ဝမ်းသာခြင်းဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေ ရှိကြရသည်ပဲ။

မလေးခင်မှာ တောင်ငူသူ မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီးတစ်ရပ်တည်း နေခဲ့ကြသည်။

ခုနစ်တန်းအောင်သည်အထိ တစ်ကျောင်းတည်း အတူတက်ခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းက ကျောင်းနေဘက်သူငယ်ချင်းတွေအနက် မလေးခင်နှင့်ကျ ကျောင်းမှာလည်းအတူ၊ အရပ်တည်း၊ ကျတော့လည်း အတူရှိခဲ့ဖူးသည်။

သူမ ရန်ကုန် ဒေါ်လေးကြီး၏ အိမ်သို့ ထွက်လာရသောအခါ....

မလေးခင်နှင့် သူမတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ဖက်ပြီး ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုခဲ့ကြရသည်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သည်းလိုသည်ပုံမျိုး သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။

သူမ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်မြင်သောနှစ်က မလေးခင်လည်း သိစာမေးပွဲ အောင်ခဲ့သည်ဟု ကြားခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် မလေးခင် တက္ကသိုလ်တက်လေမလား အထင်နှင့် စောင့်ကြိုနေမိသေးသည်။

မလေးခင်တစ်ယောက် တက္ကသိုလ်သို့ မရောက်မလာခဲ့။

နောက်မှသိရသည်မှာ သူ့မိဘများ၏ လက်ငုတ်လက်ရင်း ဓတိုးဆိုင်ကိုပဲ ဦးစီး၍ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားလုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်နေသည်ဟု ပြောသည်။

ယခု...

သူမ မလေးခင်ကို တွေ့ရသည်မှာလည်း သိမ်ကြီးဈေးအနီး တစ်ဆိုက်မှာ ဖြစ်သည်။

'ရန်ကုန်ကို ဘာလာလုပ်တာလဲ လေးခင်'

ဟု သူမက မေးလိုက်လျှင် မလေးခင်က သူမလက်ကို တင်းတင်းကြုပ်ကြုပ်ဆုပ်ကိုင်ပြီး...

'ကုန်ပစ္စည်းလာဝယ်တာပေါ့၊ အားလုံးပြီးသွားပါပြီ'

ဟု ပြောလေသည်။

'ကုန်ပစ္စည်းတွေက ဘယ်မှာလဲ'

'ပက္ကင်ထုပ်ပိုးပြီး ဟိုင်းဝေးကားပေါ် တင်ပေးလိုက်ပြီ၊ ရွှေတိဂုံဘုရားဖူးပြီး ပြန်ရုံပဲရှိတော့တယ်'

'ဒီလိုဆို အချိန်ပေးနိုင်သေးလား လေးခင်'

'အမယ်လေး မခိုင်ရယ်၊ အဲဒီစကားကို ငါကပြောရမှာပါ'

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ဖရေဇာလမ်းက ဟိုတယ် ဒီစီတီး သီးသန့်ခန်းမှာ ထိုင်ဖြစ်ကြသည်။

မလေးခင်က...

'ငါကတော့ ၊ အဲဒီတော့ မနက်စာပဲ မှာစားလိုက်တော့မယ်'

ဟု ပြော၍ သူမလည်း သူငယ်ချင်းအကြိုက်ကိုပဲ လိုက်ရပါလေတော့သည်။

'ဒီဆိုင်က ကုလားဆိုင်ဆိုတော့ ကုလားဟင်းတွေပဲ စားရမှာ လေးခင်'

ဟု သူမက သတိပေးသောအခါ မလေးခင်က...

'သူတို့ချက်တဲ့ ကုလားဟင်းက စားလို့ကောင်းပါတယ်'

ဟု ပြောသည်။

သည်တွင် သူမသည် မလေးခင်ကို စိုက်၍ကြည့်ကာ...

'နင်ကတော့ အရင်အတိုင်းပဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထမင်းစားရင်း မလေးခင်က သူမစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကော
သော စကားတစ်ခွန်းကို ပြောလာ၏။

'ဒါထက်ငါ နင့်ကိုမေးရဦးမယ်၊ အခု နင့်အဖေက နေ
အိမ်ထောင်နဲ့မဟုတ်လား'

ဟူသော စကားတစ်ခွန်းဖြစ်သည်။

'ဘာပြောတယ် လေးခင်'

သူမမှာ ထမင်းကိုပင် ဆက်မစားနိုင်ဖြစ်သွားသည်။

သည်တော့လည်း မလေးခင်က သူမကို အံ့သြသော အကြ
ဖြင့် ကြည့်လေသည်။

'ဘာလဲ မခိုင်၊ နင့်အဖေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုက်
ငါတို့ကို မသိစေချင်တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် နင် မသိသေး
လား'

'ဖေဖေ အိမ်ထောင်သစ်ထူထောင်တဲ့ကိစ္စကို ငါကဘာ
ဖုံးကွယ်ထားရမှာလဲ'

'ဒါဆို နင် မသိသေးဘူးလို့ ပြောချင်တာလား'

'ဖေဖေက ဒီအကြောင်းကို ငါ့ကိုခုထိ မပြောသေး
လေးခင်'

'ဒီလိုဆိုရင် သေချာတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ မခိုင်တို့
ကောလိယအိမ်ကို အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ခေါ်လာ

www.burmeseclassic.com

တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ၊ အရပ်ထဲက စကားနဲ့သိရတာကတော့ သူတို့ ရန်ကုန်မှာ တရားဝင်လက်ထပ်ခဲ့ပြီးပြီလို့ ပြောတယ်'

'ဆက်ပြောလေးခင်'

'သူတို့ ကောလိယအိမ်ကြီးမှာ လာနေတယ်ဆိုတာ အမြဲ မဟုတ်ဘူး၊ လာနေတဲ့အခါနေတယ်၊ မနေတဲ့အခါမှာမနေဘူး၊ ဦးကျော်ခိုင်က အဲဒီအမျိုးသမီး ကောလိယအိမ်မှာရှိရင် ရှိတယ်၊ အဲဒီအမျိုးသမီးမရှိရင် သူလဲမရှိဘူး'

'အဲဒီအမျိုးသမီးက တောင်ငူက မဟုတ်ဘူးလား'

'မဟုတ်ဘူး မခိုင်ရွှေ၊ ရန်ကုန်ကလို့ ပြောတယ်'

'ရန်ကုန်ကတဲ့လား'

'နာမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ မြန်မာပဲလား'

ထိုအခါ…

မလေးခင်က ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'အဲဒါ ငါကမေးရမှာ၊ နင်ကပြန်ခံမေးနေရတယ်လို့ ဟယ်၊ ဒီအာတိုင်းဆို နင် အတော်နဲ့ သေးတာပဲ၊ မှတ်ထား၊ အဲဒီမိန်းမ နာမည်က အက်စ်တာတဲ့၊ မြန်မာ အင်္ဂလိပ်ကပြားနဲ့တူတယ်၊ အတော်လေးလှတယ်'

'အက်စ်တာတဲ့လား၊ ခရစ်ယာန်ပေါ့၊ ခက်တော့တာပဲဖေဖေ ဘာတွေလုပ်နေပါလိမ့်'

အကြောင်းအရာမှာ လေးနက်၍သွားသဖြင့် သူမနှင့်မလေး ခင်တို့ နှစ်ယောက်မှာ ထမင်းစားရုံသာ ပြီးသွားသည်။ စကား ပြော၍မပြီး။

သည်တော့လည်း သူတို့သည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆက်ထိုင် ကြရသည်။

'အရင် ငါကြားတာက နင့်အဖေက နင့်ဒေါ်လေးကြူကို …လို့ဆို၊ နင့် ဒေါ်လေးကို ငါမြင်ဖူးသားပဲ၊ နင်တို့အမေနဲ့ …တော်ဆင်တာပဲဟာ၊ နင့်အဖေက နင့်ဒေါ်လေးကို ဘာလို့ မယူ …တာလဲ'

'ဖေဖေက ဒေါ်လေးကြူကို လက်ထပ်ချင်ပါတယ်၊ လေးခင် …၊ မယူတာ လက်မခံတာက ဒေါ်လေးကြူပါ'

'ဘာဖြစ်လို့တဲ့လဲ'

'ခက်လို့နေမှာပေါ့'

'အမယ်လေးဟာ ဒါမျိုးရှက်စရာမှတ်လို့၊ နင့်အဖေက …းဖိုဆိုပေမယ့် ကော်ဖီခြံပိုင်ရှင် သူဌေးတစ်ယောက်ပဲဥစ္စာ'

'ဒေါ်လေးကြူတို့ကလဲ မိဘဘိုးဘွားလက်ထက်ကတည်းက …စုံခဲ့ကြတာပဲ'

'ဘာပဲပြောပြော နင့်ဒေါ်လေးကြူဘက်က လိုက်လျောဖို့ …ာင်းတယ်၊ ခုတော့ အမှောင်ပယောဂတွေဝင်လာပြီ မဟုတ် …း မခိုင်'

ဟု ပြောပြီး မလေးခင်က လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးကို …သောက်လိုက်လေသည်။

မလေးခင်နှင့် လမ်းခွဲလိုက်သောအခါ သူမရင်မှာ ဆွေး …းတွေကြ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

အခန်း (၁၄)

အကီစ်တာဂင်နီဘယ်သူလဲ

ကောလိယအိမ် အရှုပ်တော်ပုံ စပြီ ဆိုတာကို ယမင်းခိုင် ကောင်းကောင်းသိလိုက်ရချေပြီ။

အခုမှ ခက်ပြီ။

သည်အကြောင်း ဒေါ်လေးကြူကို ချက်ချင်း အသိမပေး ချင်။ ဒေါ်လေးကြူကို သည်အကြောင်း ချက်ချင်းအသိပေး လိုက်လျှင် ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်လာမလဲဆိုတာ ယမင်းခိုင် မတွေး မဖြစ် တွေးရပြီ။

ဒေါ်လေးကြူဟု ပွဲကြမ်းလာပေလိမ့်မည်။

သည်တော့လည်း မဖြစ်သေး။

ယခု အကြောင်းကိစ္စသည် ဇာတ်လမ်းအစစုကလည်းဆိုနိုင် သလို။

ဇာတ်လမ်းရှည်အခန်းဆက်ဟုလည်း မှတ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့်....

ယမင်းခိုင်သည် မလေးခင်နှင့် လမ်းခွဲခဲ့သည်နှင့် ဖြူဖြူဆီကို အရင်ဆုံး ပြေးလာခဲ့ရလေသည်။

'ကူညီပါဦး ဖြူဖြူရယ်'

ဟု စကားကို ယမင်းခိုင် ပြောသောအခါ....

ဖြူဖြူက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင်။

သူငယ်ချင်းတွေ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အကူအညီ တောင်းကြရသည်ဆိုသော အကြောင်းကိစ္စဆိုတာမျိုးက လေး နက်လှသည်မှ မဟုတ်ဘဲ။

အရေးအကြီးဆုံး အရေးကိစ္စ ဆိုသည်မှာ နှလုံးသားရေးပဲ ရှိမည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဖြူဖြူက—

'ဘာလဲ၊ ဝေလင်းက မခိုင်ကို စာပေးသွားပြီ မဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဝေလင်းဆိုသော ကျောင်းသားသည် ရိုးရိုး အေးအေးပင်။ ဥက္ကာမြို့သားဟုလည်း သိရသည်။

ဒီဂရီ မျက်မှန် တပ်ထားလေတော့ ကျောင်း မရောက်ခင် ကတည်းက စာတွေကို ကြိုးစားလွန်းသည်လား။

သို့မဟုတ်....

စာကျပိုးလေလား၊ ဒါကိုတော့ ခွဲခြားမသိရသေးပေ။

ဝေလင်း မိမိတို့ဆက်ဆံရေးအသိုင်းအဝိုင်း ထဲရောက်လာသည် မှာ မူမူကြောင့်ပင်။

www.burmeseclassic.com

မှုမှုတို့နှင့် ဝေလင်းသည် ဆွေရိပ်မကင်းမျိုးရိပ်မကင်း။

ဝေလင်းက ယမင်းခိုင်အပေါ် စွဲလမ်းမှု ရှိနေသည်ကိုကား မှုမှုကတစ်ဆင့် ဖြူဖြူသိထားသည်။

'မဟုတ်ပါဘူး ဖြူဖြူရယ်၊ ကိုယ့်နှလုံးသားရေး ဈေးတန်း မတင်ချင်သေးပါဘူး'

ဟု ပြောသောအခါမှပဲ ဖြူဖြူသည် ယမင်းခိုင် အခုလို ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်လာသည့်ပုံကို စိတ်ဝင်စားလာသည်။

'ဘာဖြစ်လာလို့လဲ-မခိုင်'

ဟု ဖြူဖြူ မေးလိုက်သောအခါတွင်ကား...

ယမင်းခိုင်က သည်ကနေ့ တောင်ငူမောတွန်းက ခုနစ်တန်း အထိ အတူကျောင်းတက်ခဲ့သော သူငယ်ချင်း မလေးခင်နှင့်ကြုံ ဆုံခဲ့သည့်အကြောင်း...

ထိုသို့ ကြုံဆုံမိရာမှကြားသိလာရသော ဒေါလီယအိမ်ကြီး၏ အရုပ်တော်ပုံအစ ဇာတ်လမ်း တစ်ပိုင်း တစ်စကို လိုပ်ပတ် လာသည့်အောင် ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်သေးသည်။

ဖြူဖြူသည် သူမပြောနေစဉ် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး မျက်နှာ လွှဲ၍ ကြိုတင်စဉ်းစားဟန် ပြုလိုက်မှုရှိနေ၏။

သူမ၏ကား ဆုံးတော့မှ...

ဖြူဖြူက...

'ဒီနာမည်ကို ငါကြားဖူးနေသလိုပဲ၊ အဘောင်လေးရင်းနှီး နေတဲ့ နာမည်ပါ'

ဟုကောက်ချက်ချလိုက်သလို ပြောလိုက်၏။

'ဘယ်နာမည်ကို ပြောတာလဲ'

'မခိုင်ကလဲ မခိုင်ငါ့ကိုပြောတဲ့အထဲမှာ နင့်အဖေ ဦးကျော် ခိုင်ရယ်၊ ဟိုမိန်းမ အက်စတာဆိုတဲ့ နာမည်ပဲရှိတာ၊ နင့်အဖေ နာမည်ကိုတော့ ပြောမှာလား၊ အက်စတာဆိုတဲ့ နာမည်ကိုပဲ ပြောတာပေါ့'

ဖြူဖြူက စကားပြောမြန်သလို ကောက်ချက်ချရာတွင်လည်း မြန်သည်။

သူမတို့အုပ်စုတွင် ဖြူဖြူသည် နာမည်ကြီးသော ရိုးအေးသေ သနီ အသွင်ကို ဆောင်နေသည်။

ဖြူဖြူသည် အလွန်သွက်၍ အလွန်လျင်သည်။

အလွန်အကွက်မြင်၍ အလွန်ကြိုး၍ မြင်တတ်သူ မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။

သူမက...

'နင် ဒီနာမည်နဲ့ ရင်းနှီးနေတယ်ဆိုတာ နီးစပ်သယ်၊ အဲဒီ မိန်းမက တောင်ငူကမ ဟုတ်တာ၊ ရန်ကုန်ကပဲ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဖြူဖြူက ယက်ကာပြန်၍...

'ဒီလိုတရားသေတွက်လို့လဲ မရဘူးမခိုင်၊ တောင်ငူကရန်ကုန် ပြောင်းလာရာဆိုရင် ဘယ်နှယ်ပြောမလဲ'

'တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဖြူဖြူ'

'တစ်ခုရှိရင် တစ်ယောက်တစ်ပေါက်စီ ခွဲယူလိုက်ကြတာပေါ့'

သူမက ဖြူဖြူ ပခုံးကို ဖျတ်ခနဲလှမ်းရိုက်လိုက်ကာ...

'အရေးထဲ နင်ကနောက်နေပြန်ပြီ၊ ဒီမှာဖြင့် ဦးနှောက် ခြောက်နေရတဲ့အထဲ'

www.burmeseclassic.com

'ကဲ… ပြော မခိုင်၊ ငါမနောက်တော့ဘူး'

'ဩော်… အက်စတာဆိုတဲ့ နာမည်ကိုတော့ နာမည်မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ဒီမိန်းမဟာ ခရစ္စယာန် ဖြစ်ဖို့များတယ်'

လည်တော့မှ ဖြူဖြူဟာ လက်ဖြောက် တစ်ချက် ခတ်လိုက်တော့…

'ဟုတ်ပြီ၊ ဒီနေရာမှာမခိုင်က ငါ့သက်တော်တယ် ခရစ္စသာန် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာနဲ့ ငါတစ်ချက် အလင်းရလိုက်တယ်'

'ပြောစမ်းပါဦး'

'တစ်ခါက ငါဟာ ဂျင်မီသန်းရှယ်၊ ဒေးဗစ်ရှယ်၊ ဈေးဝယ်နေတုန်း ဟော်ခေါ်ချ…ပြီး စမတ်ကျတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနဲ့ တွေ့တယ်၊ အင်္ဂလိပ်လို တစ်ယောက်နဲ့တွဲပြီး လျှောက်လာတာ'

'အဲဒီအမျိုးသမီးနဲ့ တွေ့တဲ့အချိန်မှာ ဒေးဗစ်က တို့နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးတယ်၊ သူ့ အစ်မပါလို့လဲ ပြောတယ်'

'ဘာဆိုင်လို့လဲ ဖြူဖြူရယ်'

'ဖြည်းဖြည်းဆရာ၊ တိုးထား'

'နောက်ပြန်ပြီ'

'ဟဲ…ဟဲ…အကျင့်ပါနေလို့ပါ၊ အဲဒီဒေးဗစ်အစ်မနာမည်က အဂ္ဂမာဝင်နီဆိုလား အက်စ်တာဝင်နီဆိုလား ကြားလိုက်မိတယ်၊ အမျိုးသမီးက သိုးချောချောလို့ ဂရုတစိုက်ကြည့်နေမိတာနဲ့၊ ဒေးဗစ်ပြောတဲ့ သူ့နာမည် ဝါးသွားတာ၊ အက်စတာနဲ့ အတော်နီးစပ်သွားတာပေါ့'

ငါပြောနေတဲ့ အက်စ်တာမှာ ဝင်နီမပါဘူးလေ'

'နင် အတိအကျ သိနေလို့လား'

သည်တွင် သူမ တွေ့ရှိသွားသည်။

မှန်သည် သူမသည် အက်စ်တာဆိုသော အမည်ကိုဝင် သူငယ်ချင်း မခလေးခင်ပြောမှ သိခဲ့ခြင်း ဖြစ်နေသည်။

'သေချာတယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဒေးဗစ်ကိုရှာပြီး မေးကြည့်လိုက်ရင် ဒီကိစ္စ ရှင်းသွားမှာပါ…'

'ဒေးဗစ်ကို ငါကိုယ်တိုင် မမေးချင်ဘူး၊ ငါနဲ့ သူ မျက်နှာချင်း မတွေ့ချင်ဘူး'

'သူက နင့်ကို စိတ်ဝင်စားနေလို့ မဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုလဲ နင်မမေးနဲ့ ငါပဲ မေးပေးမယ်'

ဖြူဖြူက သူမ ကြုံဆုံလာသော အရေးကိစ္စကို ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကူညီတော့မည့် အခြေအနေတွင် ရှိသည်။

ပွဲဝင်ခါနီး အပြုံးမှာတင်ပရမည် ဆိုသော စကားအတိုင်း အစမ်းလေ့ကျင့်မှုတွေ လုပ်ရပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၅)

အနောက်တောင်လေ

သည်ရက်အတောအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံရေး အခြေအနေ တွေက အခံတော်လှိုင်းထနေသည်။

ဒေါ်လေးကြူတို့ ကိုယ်တိုင် ပါဝင်လှုပ်ရှားရသော အခြေ အနေတွေ ရှိနေသည်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ကိုဗဟိန်းတို့ပင်လျှင် မကွေးသပိတ်စခန်းတွင် ပုဒ်မ ၁၄၄ ကို ဖီဆန်။

နယ်ချဲ့ကိုလိုနီဗြိတိသျှအစိုးရက ကိုဗဟိန်းတို့ကို ဖမ်းဆီးချုပ် နှောင်ခဲ့သည်။

ထည်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ယုဒသန်ကောလိပ်နှင့်ရန်ကုန် ကကျောင်းပေါင်းစုံတို့သည် မျက်နှာဖြူအစိုးရ ဖိနှိပ်ချုပ် ချယ်မှုများ ရုပ်ဆိုင်းရန်၊

သပိတ်များတောင်းဆိုချက်ကို လိုက်လျောရန်၊ ဖမ်းဆီးချုပ် နှောင်ထားသူတွေကို လွှတ်ပေးရန် အဆိုပြုကြသည်၊

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ယုဒသန်ကောလိပ်မှ ကျောင်းသူကျောင်း သားများသည် အတွင်းဝန်ရုံးကို ဆန္ဒပြကြသည်။

သည်တုန်းက ယုဒသန် ကောလိပ်ကျောင်း၊ ကျောင်း သားကိုအောင်ကျော် မျက်နှာဖြူအစိုးရ၏ နံပါတ်တုတ်ဒဏ်ဖြင့် လဲကျသေဆုံးခဲ့ရသည်ရှိရာ ဒေါ်လေးကြူတို့မှာစမ်းချောင်းအိမ် တွင်မကပ်နိုင်လောက်အောင် အလုပ်တွေရှုပ်နေလေ၏။

ထိုကြောင့်....

ယမင်းခိုင်နှင့် ဖြူဖြူတို့မှာလည်း အမျိုးသားရေးအရေးကိစ္စ များတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားလာကြပြန်သည်။

ထိုနောက် ယမင်းခိုင်နှင့်ဖြူဖြူမှာ လျှပ်ခြေ လိုက်ဖက်တွေလိုက် ဖြစ်နေသည်။

ဖြူဖြူက ဒေါ်လေးကြူနှင့်တွေ့နေလျှင် မိမိတို့နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံရေးတွင် အဟန့်အတားဖြစ်နေမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ပါပေ။

ဒါကိုလည်း ယမင်းခိုင်ကသိလိုက်သည်။

သို့နှင့် ဖုန်းဆက်ပြီး တစ်နာရီအတောအတွင်း ဖြူဖြူနှင့် ယမင်းခိုင်တို့နှစ်ယောက် ကမ်းနားလမ်းရှိ စားသောက်ဆိုင်တစ် ဆိုင်တွင် ထိုင်ဖြစ်သည်။

'ဒီမှာမခိုင်...ဒေးဗစ်အုစ်မဟာ အက်စ်တာဝင်နီလို့ ပြောင် ပြောတယ်၊ မခိုင်တို့အဖေဖေနဲ့ တာဘာညာညာဆိုတဲ့ အမျိုး သမီးနာမည်အပြည့်အစုံကို သိဖို့ပဲလိုတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလေသည်။

ယမင်းခိုင်က...

'စိတ်ချဖြူဖြူ၊ အက်စ်ပဲသား၊ ဝင်နီ နောက်ပါလာသေးလား၊ ငါစုံစမ်းပေးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆက်လက်၍...

'အဲဒီအက်စ်တာဝင်နီက အတော်ချောတယ် ဆိုတာကရော ဟုတ်လား'

ဖြူဖြူသည် ကရင်ဆိုဒါကို ပန်းခွက်ထဲ ထည့်ခဲ့သောက်ရင်း သူဖော်ဘွဲ့ခဲ့ဖူးသော အက်စ်တာဝင်နီ၏ပုံရိပ်ကို ပြန်လည်စဉ်းစားသလို ခေါင်းကိုငုံ့၍ မျက်စိအစုံကို မှေးချကြည့်သလိုဆိုပြီး...

'လှတယ်၊ တော်တော်ကိုလှတယ်၊ အရပ်အမောင်းကောင်းတယ်၊ မျက်လုံးတွေကအစ၊ တစ်ခါက ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်ဖို့ အေဝမ်းရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီနဲ့ စကားကမ်းလှမ်းဖူးတယ် ပြောတယ်'

'ဒီမိန်းမက ခြေလှမ်းအတော်ကျဲတာပဲနော်'

'ဒီလိုပဲမခိုင်၊ တချို့က ကြွက်ခေါသတစ်ခုအရင်းပြု၍ မဟုတ်ဘူး၊ ရုပ်ရည်တစ်ခု အရင်းပြုနေကြတာ၊ လူတိုင်းတော့လဲရုပ်ရည်တစ်ခုအရင်းပြုလို့ ရကြတာမှမဟုတ်ပါဘူး'

'အေဝမ်းရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီက ဒါရိုက်တာ အေဝမ်းဦးတင်မောင်က အက်စ်တာဝင်နီကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး ဘာပြောလိုက်တယ် မှတ်သလဲ'

'ရုပ်ရည်အနေနဲ့ကတော့ ပြင်းစရာမလိုပါဘူး၊ ဟဲ...အဲဒါကို ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်ဖို့ သူက စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးတဲ့'

'ဒီလိုဆို ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကျပေါ့နော် ဖြူဖြူ'

'မင်းသမီးကျအဆင့်တောင် မရှိပါဘူး၊ အက်စ်တာဝင်နီက ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်ဖူးသေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ မင်းသမီးကျဆိုတာက ရုပ်ရှင်တစ်ကား နှစ်ကားလောက်မှာ သရုပ်ဆောင်ဖူးတယ်...

'နောက်...အကျင့်စာရိတ္တကြောင့် ဖြစ်စေ သရုပ်ဆောင်သာမှာ အားတက်မှု မရှိလို့ သရုပ်မဆောင်ရတော့ဘဲ ဘေးရောက်သွားတာမျိုးလေ'

'ဖြူဖြူပြောတော့မှ ရှင်းသွားတော့တာပဲ၊ ကဲ... ဒီ အမျိုးသမီးသာ ဖေဖေနဲ့တကယ်ငြိခဲ့ရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

'ဒီလောက်အထိ မခိုင် ဘာလို့စဉ်းစားနေရတာလဲ'

'အို စဉ်းစားထားရမယ်လေ'

'အက်စ်တာဝင်နီ ဟာလဲ မဟုတ် သိရသေးတာမှ မဟုတ်တာပဲ'

'ငါ တောင်ငူကို သွားလိုက်ရင် ဒီကိစ္စပြတ်သွားမှာပါ'

'ဒေါ်လေးကြူက လွှတ်မှာလား'

'ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲ၊ ဘာပဲပြောပြော ငါ့တောင်ငူ ကောလိယ အိမ်ကြီးကို သွားဖို့က အဓိကမဟုတ်လား၊ ဒေါ်လေးကြူကို မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ပြောရတော့မှာပဲ'

ထို့နောက်ပိုင်း ယမင်းခိုင်သည် တောင်ငူ ကောလိယအိမ်ကြီးသို့ သွားရန် တာစူရပါတော့သည်။

အရင်ဆုံး ဒေါ်လေးကြူကို ချဉ်းကပ်ရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ ယမင်းခိုင် ဒေါ်လေးကြူကိုချဉ်းကပ်တော့မှ ဒေါ်လေးကြူက ယမင်းခိုင်ထက်ပို၍ သိနေသည့်အဖြစ်ကို ယမင်းခိုင်သိလာရပါလေတော့သည်၊

ဒေါ်လေးကြူက ယမင်းခိုင်ကို ခပ်ပြုံးပြုံးကြည့်ကာ...

'သမီး ဘောင်ဒု ကောလိယအိမ်ကြီးကို နှစ်ပေါင်းများစွာ မေ့ထားတာကအခုလိုအလောတကြီးသွားချင်နေတယ်ဆိုကတည်းက သမီး ဘာကြောင့် သွားချင်နေတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်'

ဟု ပြောခဲ့လေသည်။

ယမင်းခိုင်မှာ မျက်လုံးအဝိုင်းသားနှင့် ဒေါ်လေးကြူကို ပြန်၍ကြည့်နေရပါလေတော့သည်။

ဒေါ်လေးကြူက သူ့စကားကိုဆက်၍ပြော၏။

'ဟိုတလော ကိုဘတိုးလာတုန်းက သမီးကိုပြောပြသွားတဲ့စကားတွေဟာ ကောလိယရဲ့ အခြေအနေကို ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့တယ်ပါပဲ....

'အဲဒါကြောင့် ငါလဲကောလိယအိမ်ကြီးမှာ ဘာတွေဖြစ်နေပြီလဲလို့စိုးရိမ်သွားတယ်၊ ငါ့အတွက် မဟုတ်ဘူးနော်၊ သမီးအတွက်စိုးရိမ်နေရတာ'

'ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ သမီးအခုဟာ ကောလိယအိမ်ကြီးကို မိန်းမတစ်ယောက် ခေါ်လာတယ်၊ သူ့မိန်းမလို့ ပြောနေကြတယ်၊ အဲဒီမိန်းမကရန်ကုန်ကလို့ပြောတယ်၊ ကိုကျော်ခိုင်နဲ့ဘယ်လိုတွေ့သလဲတော့ မသိဘူးပေါ့'

'မိန်းမက အတော်လေး လှတယ်လို့ပြောတယ်၊ ဘိုချော ချောတယ်ဆိုလားပဲ'

သည်နေရာသို့ ရောက်လာသောအခါ ယမင်းခိုင်မှာ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်ရုံမက ပါးစပ်များပင်ဟ၍သွားလေသည်။

'ကိုကျော်ခိုင်က အဲဒီမိန်းမကို တရားဝင်ယူထားမယ်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ သူကသာအဲဒီမိန်းမကို တရားဝင် လက်ထပ်ယူမယ်ဆိုရင် သူမယူခင် ငါတို့ကိုအသိပေးမှာပေါ့၊ ငါ့ဆီကိုဆိုတာထက် သမီးကိုမလွဲမသွေ အသိပေးမှာ မဟုတ်လား'

'ဒါပေမယ့် သမီးအနေနဲ့ဒီကိစ္စကို လျစ်လျူရှုနေဖို့ မသင့်ဘူး၊ သွားရမယ်၊ သတင်းအတိအကျယူရမယ် သမီး'

'ဒေါ်လေးကြူ'

'ဘာလဲ...သမီး'

'အဲဒီမိန်းမ နာမည်က ဘယ်သူလဲ ဟင်၊'

'ဘိုလိုပြောနာမည်လေး အက်စတာဝင်နီတဲ့'

'ရှင်'

ယမင်းခိုင်မှာ ရှင် ဟူသာ အာမေဋိတ်သံ ပြုနိုင်ပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၆၂

လျှို့ဝှက် ညှိုးဖိုစခုများ၏အစ

'သေချာသွားပြီ ဖြူဖြူ၊ ဖြူဖြူမပြောတဲ့ ဒေးဗစ်ရဲ့ အိမ်အက်စ်တာဝင်နီဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ ငါ့ဖေဖေကောလိယ အိမ်ကြီးကိုခေါ်လာတဲ့ မိန်း ပဲ'

ဟု ယမင်းနိုင် ပြောလိုက်လျှင်....

ဖြူဖြူက ရေးလက်စ ပေါ်ကားဖောင်တိန်အဖုံးကို သွားနှင့်ဟိုခတ်နေရာမှ....

'မခိုင်....တောင်ငူမသွားတဲ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဒီနာမည် လုပ်နိုင်တာလဲ'

ဟု ကောက်မေးလိုက်သည်၊

ဆည်မှာတင် ယမင်းနိုင်သည် ခပ်လှမ်းလှမ်းက စကားပြောနေရသည်ကို အားမရသည့်အနေဖြင့် ထိုင်ရာမှ ထ၍လာကာ—

'သိပ်ဆန်းကြယ်စရာကောင်းတာပဲ၊ တောင်ငူကကောလိယ အိမ်ကြီးအကြောင်းကို ဒေါ်လေးကြူက ငါ့ထက်ပို သိနေဘယ်မြူး'

ဟု ပြောလိုက်လေရာ....

ဖြူဖြူက စက်ကိုပုလိုက်ပြီး....

'ဟောနေတာ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပြီးတော့မှ....

'ဒါပြီးဒီအကြောင်းတွေကို နင်ကဒေါ်လေးကြူကို နေ့သင်မှ သိပေးမယ်လို့'

ဟု ဆေး၏၊

'ငါဆန္ဒပြောတာလေ၊ ဆန္ဒကတော့ဆန္ဒပဲပေါ့၊ သက်သေတော့ဒေါ်လေးကြူက ငါ့ရဲ့အနန်ကယ်တိုး ပြောနေတဲ့စကားကိုကြားကြားချင်း သူက တောင်ငူက သူ့လူတွေဆီကို ချက်ချင်းအမိန့်ပေးလိုက်တာကြီး'

'အင်းပေါ့ဟာ၊ မခိုင့်ဟိုဒေါ်လေးကြူကလည်း မခိုင့်တို့ဖေဖေအပေါ်မှာ သံယောဇဉ် မရှိဘူးလို့ ပြောလို့ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ'

'ဟုတ်ချင်လဲ ဟုတ်မှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် တို့ဒေါ်လေးကြူက ကျော်တော့လေ့သူကြီး ဖြစ်မှာပါ၊ ကဲ.... ဖြူဖြူ...ဒေးဗစ်အင်းဘာကောလိယရဲ့ရန်သူဖြစ်နေပြီ၊ ဘာဆက်လုပ်မှာလဲ'

ဖြူဖြူက ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မစဉ်းစားတော့ဘဲ....

'ဒီကိစ္စအတွက် ငါကြံပြီး တွေးထားပြီးပါပြီ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။
ထို့နောက် ဖြူဖြူက...
'လူတစ်ယောက်ဆီကို သွားမယ်'
ဟု ပြော၍...
ယမင်းခိုင်က...
'ဘယ်သူ့ ဒေးဗစ်အစုတ်ပလုတ်ဆီကို သွားမယ်မဟုတ်လား....'
ဟု ပြောလိုက်သည်။
'မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုကျတော့ နင်သိလိမ့်မယ်'
ဟု ပြောပြီး လှမသည် စိပ်ပုတီးစိပ်လျက် တရားမှတ်နေသော သူ့အဘွားနား နားကပ်၍...
'အဘွား...မေမေလာရင် သမီး ယမင်းခိုင်ကို မောင့်ဆရာတစ်ယောက်ဆီ သွားပို့တယ်လို့ ပြောပေးပါနော်'
ဟု ပြောလိုက်သည်။
ယမင်းခိုင်ကို မျက်ရိပ်ပြကာ အိမ်မှထွက်လာခဲ့ကြ၏။
ကြည့်မြင်တိုင်ဈေးလမ်းထဲ လျှောက်လာခဲ့သည်အထိ ဖြူဖြူက သူမကို မိမိတို့ ဘယ်သူ့ဆီလာကြောင်း ထုတ်မပြောပေ။
'အဲဒါ စာဆိုတော်ဆရာကြီး ရွှေတိုင်ညွန့်နေတဲ့ လမ်းပေါ့'
ဟု ဖြူဖြူက ပြော၍ ယက်ညိုးထိုးပြသည်။
စကားတခဲပြောပြောနှင့် လမ်းတစ်လမ်းအတွင်းသို့ ချိုးချွေ၍ဝင်လာခဲ့သည်။
သည့်မှာ အိမ်တစ်အိမ်မှ မူမူ ပြေးထွက်လာကာ...
'လာဟော့ ဖြူဖြူ၊ မခိုင်လဲလာ'

ဆီးကြိုနေ၍ ယမင်းခိုင်က ဖြူဖြူကို ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
ဖြူဖြူက သည်မှာ မူမူဆီကိုများလားဟု သူမအတွေးမိသည်။
မိမိတို့ အကြောင်းကိစ္စတွင် မူမူက မည်သို့မည့်ပုံ ပတ်သက်သနည်း။
အတွေးစိတ်ကူးမှာ အဆုံးမသတ်သေး၊ အားလုံး မူမူတို့အိမ်ခန်းတွင် ထိုင်မိကြသည်။
မူတို့အိမ်ခြံဝင်းမှာ မကျယ်သော်လည်း နှစ်ထပ်တိုက်တစ်ဖြစ်သည်။
မူတို့မိဘများက မီးရထားကုမ္ပဏီတွင် အမှုထမ်းဆောင်သော အဆင့်မြင့်အရာထမ်းများဖြစ်သဖြင့် မူမူတို့၏ဘဝမှာလည်း ဖြူဖြူတို့ထိုင်ရ အဆင့်မြင့်မြင့်နေနိုင် စားနိုင်သူဖြစ်သည်။
မှာ ဒေါ်လေးကြူ၏ ခမ်းချောင်းခုပ်ရှိ ပျဉ်ထောင်အိမ်တွင် နေထိုင်ရသူ ဖြူဖြူနေ၍ သူတို့ဘဝကို ကြည့်ပြီးတွေနေမိသည်။
ခါမှာသာ မေမေ ခေါ်ခေါ် လူ့ဘဝကထွက်ခွာမသွားဘူး မိစုံဖစုံဘဝမျိုးနဲ့ သူတို့လိုပဲ အေးချမ်းပျော်ရွှင်စွာ နေရ
ပင် ဝင်ကိုယ်တည်း တွေးနေ၏။
ဖြူက လက်တို့လိုက်ကာ—
ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ'

www.burmeseclassic.com

ဟု မေးလိုက်တော့မှ လက်ရှိဘဝနှင့် ပြန်လည် ဆက်စပ်ခဲ့ရလေတော့သည်။

သူမသည် ဖြူဖြူနှင့်သာ ကျောင်းမှာရောအပြင်မှာပါ အတွဲများပြီး မှုမှု ဥမ္မာကျော်နှင့် ဂျင်မီသန်းတို့ကိုကား ကျောင်းမှာပဲ တွဲခဲ့ဖူးသူ သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သည်။

မှုမှုတို့အိမ်ကိုပင် သူမသည် ယခုအကြိမ် ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းပင်

'ဘယ်လိုလဲ မှုမှု'

ဟု ဖြူဖြူက မေးလိုက်သည်နှင့် မှုမှုသည် ကော်ဖီပန်းကန်ပြားကို စားပွဲပေါ် ချရင်း....

'လာလိမ့်မယ် အခုလာတော့မှာပါ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သည်တော့သည်။ ဖြူဖြူပြောသော သူသည် မှုမှုဟုတ်မှန်း သူမ သိလိုက်ပြန်သည်။

ဖြူဖြူနှင့် မှုမှု အချိန်းအဆက်တွေ ရှိထားမှန်းကိုလည်း သူမ နားလည်လိုက်ပြန်သည်။

ကြည့်ရပါဦး ကောလိယအိမ်ကြီးနှင့် နီးနွယ်ပတ်သက်လာခြင်း ကြောင့်လား မဆိုနိုင်။

သူငယ်ချင်းတွေက အခုစ လျှိုဝှက်သဲဖို ဖြစ်နေသည်။

'ရှပ်'

'ရှပ်'

'ရှပ်'

ညှော်ခန်းအတွင်း ဝင်လာသော ခြေသံကို ကြားလိုက်ရ

သူမသည် ဖြူဖြူ မှုမှုတို့နှင့်အတူ ထစ်ဖက်သို့လှည့်၍ကြည့်လိုက်သည်။

ဖြူဖြူ မှုမှုတို့အဖို့ အံ့ဩစရာအကြောင်း မဟုတ်ပေမယ့် သူမအဖို့တော့ အဟော်လေး အံ့ဩစရာ ဖြစ်နေသည်။

တွေ့လာရသောသူမှာကား အခြားသူမဟုတ်။

သူမကို စိတ်ဝင်စားနေသော ကိုဝေလင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

'လာ...ကိုဝေလင်း'

မှုမှုက အိမ်ရှင်ဖြစ်နေ၍ စတင်ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

မှုမှုတို့အိမ်တွင် လောလောဆယ် မှုမှုတို့ လူငယ်များချည်းသာရှိသည်။

နေ့လယ်နေ့ခင်း ဖြစ်နေ၍ မှုမှုတို့ ဖခင် အလုပ်ခွင်မှာပဲ ရှိမည်။

မိခင်ကတော့ အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ ဟုဆိုသည်။

'ကိုဝေလင်းက ဒီအရပ်ထဲမှာပဲလား'

'ဟုတ်ပါတယ် မခိုင်'

သည်မှာ ဖြူဖြူက စာတ်လမ်းစလိုက်သည်။

'ကိုဝေလင်း မှင်အ ဓေးဗစ်တို့နဲ့ အတော်ရင်းနှီးတယ် ပြောလို့ သူတို့မိသားစုအကြောင်းကို သိချင်လို့ပါ၊ ဒါကလဲ မခိုင်တို့အားအဖနဲ့ ပတ်သက်နေလို့ပါ'

ဖြူဖြူက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ပြောလိုက်သည်။

ကိုဝေလင်းက သူ့မျက်မှန်ကိုင်းကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မတင်လိုက်ကာ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ပြဿနာတစ်ခုတော့ ရှိနေပြီနဲ့ တူတယ်'

ဟု အစချီကာ…

ဆက်လက်၍…

'ဒေးဗစ်တို့ မိသားစုက သံလျှင် ဘီအိုစီလိုင်းထွေမှာနေပါတယ်၊ အရာရှိလိုင်းမှာပါ၊ သူတို့အဖေက အင်္ဂလိပ်လို၊ အမေကတော့ မြန်မာပါ'

'ဒေးဗစ်က အငယ်ဆုံး၊ သူ့ထက်အကြီးရှောဘက်ကဆုံးဟာ သုံးနှစ်လောက်ရှိပြီ၊ သူ့အစ်မက အက်စတာဝင်နီတဲ့၊ သူက အဘော်ချောတယ်၊ ရုပ်တယ်ပေါ့၊ ခုတော့ အိမ်ထောင်ကျသလား မကျသေးလား မသိဘူး'

ဟုပြောလိုက်သည်။

အခန်း (၁၇)

ချောက်ချားဖွယ်စကားတစ်ခွန်း

အခုတော့လည်း တောင်ငူကောလိပ်အိမ်ကြီးကို ယမင်းခိုင်အမြန်ဆုံးသွားရန် ဒေါ်လေးကြူကိုယ်တိုင်က လိုလားနေချေပြီဖြစ်သည်။

သို့သော်…

ယမင်းခိုင်သည် ကျောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်နှင့် ရုပ်သာရက်ချက်ချင်း ထမသွားနိုင် ဖြစ်ရသည်။

ဒေါ်လေးကြူမှာကျောင်းဆရာမတစ်ဦးဖြစ်နေသည့်အတွက်လည်းပင် တာဝန်ပိုလေသည်။

အကယ်၍ ယမင်းခိုင်ကိုယ်တိုင် ကောလိပ်အိမ်ကြီးသို့သွားရမည်ဆိုလျှင်ပင် သွားနိုင်မည့်အခြေအနေမျိုး မရှိ၊

www.burmeseclassic.com

'အခုဖြေရမယ့်စာမေးပွဲကို ဖြေလို့ပြီးတာနဲ့ သမီး ကောလိယအိမ်ကြီးကို သွားလို့ရပါပြီ'

ဟု ဒေါ်လေးကြူပြောသောအခါ ယမင်းခိုင်က....

'ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေးကြူ၊ သမီးလဲ ဒီစာမေးပွဲကို စောင့်နေတာ'

'ဘယ်ရက်လောက်ပြီးမှာလဲ'

'လာမယ့်လ ပထမပတ်ထဲမှာဆိုရင် သမီးတို့စာမေးပွဲက ဖြေပြီးလောက်ပါပြီ၊ တိုင်မ်တေဘယ်လ်ဆွဲထားပါတယ်၊ ကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

ယမင်းခိုင်က ပြောမပြောဆိုဆို ထလိုက်မည်အပြု....

ဒေါ်လေးကြူက လက်ကာပြလိုက်သည်၊

'နေ....နေ၊ တိုင်မ်တေဘယ်လ် ယူပြစရာ မလိုပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်၊

'သမီးကို ဒေါ်လေးက လွှတ်သာလွှတ်ရမှာ စိတ်ချလှတယ် မဟုတ်ဘူး၊ တိုင်းပြည်အခြေအနေက ကောင်းနေရင်တော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ အခုတော့ ဆရာစံလယ်သမားအရေး၊ ရေနံမြေ အလုပ်သမားအရေးကနေ ကျောင်းသားသပိတ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မဟုတ်လား'

'ကိစ္စမရှိပါဘူး ဒေါ်လေးကြူ၊ ဒီလှုပ်ရှားမှုတွေက ကျွန်မတို့တိုင်းရင်းသား ပြည်သူလူထုတွေအားလုံး လွတ်လပ်ရေးရဖို့အတွက် နယ်ချဲ့ကိုလိုနီဗြိတိသျှတွေအပေါ် အရေးဆိုတိုက်ခိုက်တာပဲ မဟုတ်လား'

'သမီးပြောတာမှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် တောကြောင်တွေ ဘောင်ကောင်တွေ မသမာသူတွေက မြေခွေးတွေလို တစ်ချောင်က အလစ်ချောင်းနေတတ်ကြတာကလား'

'ဒီလိုဟာမျိုးတွေကတော့ ဘယ်လိုအချိန်မျိုးမှာမဆို အနည်းနဲ့အများ ရှိနေကြမှာဆိုတော့ သူတို့ရှောင်ဖို့မလိုပါဘူးဒေါ်လေးကြူ၊ ဒီတော့ ကံဥာဏ်ဝီရိယကို ဆောင်သွားရမှာပေါ့'

ဤသို့ဖြင့်....

ဒေါ်လေးကြူတို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေသည့်ရက်တွင် ယမင်းတို့အိမ်သို့ အန်ကယ်ဦးဘတိုး ရောက်ရှိလာသည်၊

ထူးခြားသည်မှာ အန်ကယ်ဦးဘတိုး မျက်နှာမကြည်မသာဖြစ်နေခြင်းပင်။

ဒါကို ယမင်းခိုင်သိရှိ၍ သူက အန်ကယ်ဦးဘတိုးအား....

'အကြောင်းထူးများရှိနေလို့လား အန်ကယ်ဦးဘတိုး'

ဟု မေးသော်လည်း အန်ကယ်ဦးဘတိုးကရေရေရာရာမဖြေ၊

'အကြောင်းထူးမရှိပါဘူး သမီးရယ်'

ဟု အန်ကယ်ဦးဘတိုးက ညည်းညည်းညူညူ ပြောသည်၊

'ဒါဖြင့် အန်ကယ်တို့ ဒီတစ်ခေါက် ရန်ကုန်ကို ဘာလာ လုပ်တာလဲ'

ဟု မေးသော်လည်း ဦးဘတိုးက....

'ကော်ဖီဖိုးအကြွေးတွေ လာသိမ်းတာပါ'

ဟု လည်းကောင်း....

'ဘဏ်တိုက် ငွေသွင်းငွေထုတ်ကိစ္စရှိလာတာပါ'

ဟု လည်းကောင်း အန်ကယ်ဦးဘတိုးကပြောနေသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ထိုအလုပ်တွေ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ဟန်မတူ၊ အန်ကယ်ဦးဘတိုးသည် ရန်ကုန်သို့ရောက်ရှိလာပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက်ခင်းမှာပဲ တောင်ငူသို့ ပြန်သွားလေသည်၊

ထိုသို့ အန်ကယ်ဦးဘတိုး ချက်ချင်း ပြန်သွားသည်ကိုပင် ယမင်းခိုင် မသိလိုက်၊

ညနေကျောင်းအပြန် အန်ကယ်ဦးဘတိုးကို မတွေ့ရ၍ဒေါ်လေးကြူအား....

'ဒေါ်လေးကြူ...အန်ကယ်ဦးဘတိုးလဲ မတွေ့ပါဘူး'

ပြောတော့မှ....

ဒေါ်လေးကြူက—

'ပြန်သွားပြီလေ'

ဟု မဖြေချင်သလိုလို၊ ဖြေချင်သလိုလို ပြောသည်၊

'သမီး...စာမေးပွဲ ထိုင်ရတော့မယ် မဟုတ်လား၊ စာကို ဖိဖိစီးစီး ဖတ်အော့'

ဟူသော သတိပေးစကားကို ဆက်ပြောသည်၊

ယမင်းခိုင်သည်...

'ဟုတ်ကဲ့'

ဟု ဖြေလိုက်ရပေမယ့် စိတ်ထဲကမူ'

'အန်ကယ်တိုးဟာ သွားကတည်းက ဒေါ်လေးကြူလဲ တစ်မျိုးဖြစ်သွားသလိုပဲ၊ ဘယ်လိုလဲမသိဘူး၊ တစ်ခုခုတော့ ကစ်ခုခုပဲလေ'

ဟု စိတ်ထဲကြိတ်၍ တွေးနေမိသည်၊

သည်အကြောင်း ဖြူဖြူကို ယမင်းခိုင် ပြောပြသောအခါ သူမက တွေးတွေးဆဆဖြင့်....

'ထင်သာလိုပါပဲ၊ နင်မသိစေချင်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ရှိလိမ့်မယ်၊ ဒါကလဲ နင့်အတွက်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အထူးသဖြင့် နင်စာမေးပွဲဖြေရတော့မှာဖြစ်လို့ လျှို့ဝှက်ထားတာဖြစ်မယ်'

ဟု ခံပြောလေသည်၊

'ဟင်...ဒုက္ခပါပဲဟယ်၊ ဖေဖေနဲ့ပတ်သက်လိမ့်မယ်၊ ငါဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ဖြူဖြူ'

ယမင်းခိုင်မှာ သူမပြောခါမှ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်၍သာပေသည်၊

သူမသည် ယမင်းခိုင်လက်နှစ်ဖက်ကို အသာအုပ်၍ကိုင်လိုက်ကာ.....

'မခိုင် အခုလောလောဆယ် ဆက်လုပ်ရမှာ စာမေးပွဲထိုင်ဖို့ကိစ္စပဲလေ၊ စိတ်ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး အလုပ်တစ်ခုကို အရင်ပြတ်သွားအောင် လုပ်လိုက်တာပေါ့'

ဟု ပြောလေသည်၊

ပြီးတော့....

သူမက မျက်စကိုဖြင့်၍ပြလိုက်သည်၊

သူမပေးသော အကြံဉာဏ်သည် မလျော့မတင်းသော စေခင်းကြီးထားစကာကို ဆောင်၍နေသည်၊

ယမင်းခိုင်သည် အရေးရာကိုခေါင်းထဲကထုတ်ပြီး စာမေးပွဲဖြေရန် စတင်ပြင်ဆင်ပါလေတော့၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမေးပွဲဖြေသည့်နေ့ ရက်အားတာအတွင်း ဒေါ်လေးကြူနှင့်ညဘက်တွင်သာ တွေ့ကြရသည်။

သည်ခေတ်လည်း စကားပြောချိန်မရ၊သူ့မှာလည်း စာစစ်ဌာနများတွင် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲနေရသဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေဟန်တူသည်။

ဒါက တက္ကသိုလ်ပရဝုဏ်အတွင်းမှာ ရှိသေးသည်။ အပြင်မှာကား အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှုတွေက ပွက်လောရိုက်လျက်ရှိသည်။

အနောက်နေမဝင်နိုင်ငံမှာနေဝင်ဆည်းဆာအချိန်ကျရောက်နေပြီမဟုတ်ပါလား၊

ဤသို့ဖြင့် ယမင်းခိုင်တို့စာမေးပွဲဖြေဆို၍ ပြီးစီးခဲ့သည်။ ဖြူဖြူ၊ မူမူ၊ ဥမ္မာကျော်တို့နှင့်အတူစိတ်အပန်းဖြေဆိုသည့်သဘောရုပ်ရှင်တစ်ပွဲကြည့်ခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီး ယမင်းခိုင်အိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသောအခါ....

ဒေါ်လေးကြူကို အိမ်ရှေ့ဝရံတာတွင် ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံး၌ ထိုင်လျက် တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ယမင်းခိုင်သည် ဒေါ်လေးကြူ မျက်လုံးအရိပ်အယောင်များကိုမြင်ရသည်နှင့် စိတ်ထဲအထင့်ထားပင်။

'သမီး'

ဒေါ်လေးကြူ'

'စိတ်ခိုင်ခိုင်ထားနော်'

'ရှင်'

'ဟိုတလောက ကိုတတိုးက ပြောသွားတယ်၊ သမီးဖေဖေ [illegible]ပ်ထွက်ရင်း ပျောက်သွားတယ်တဲ့'

'ဖေဖေပျောက်သွားတယ် ဟုတ်လား ဒေါ်လေးကြူ'

ဒေါ်လေးကြူသည် ယမင်းခိုင်ကို သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ဆွဲယူ[illegible]ပိုက်ကာ ထားလိုက်ပါလေတော့သည်။

❖

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁၈)

ကောလိယအိမ်ကြီးသို့အဝင်

ပူပြင်းသော နွေရာသီရောက်ခါမှ သူမမှာ ခရီးထွက်လာ လေသည်။

သူမသည် ရန်ကုန်-မန္တလေး စာပို့မီးရထားကို ဦးလေး သိန်းနှင့်အတူ စီးနင်းလိုက်ပါလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်

ဦးလေးသိန်းမှာ စင်စစ်ဦးစံသိန်းဖြစ်၏။ ယမင်းခိုင့်တို့မိခင် ဘက်က မောင်တစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သည်။

သူက လူပျို့လူလွတ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

လောလောဆယ် ခေါင်းလေးကြူဝယ်ထားသော သံလျှင်ဘ ခြံတွင် ရာသီသီးနှံပင်များ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်လျက်ရှိ၏။

ယခု သူမ တောင်ငူက ကောလိယအိမ်ကြီးကို သွားရောက် ရန်အကြောင်းရှိလာသောအခါ ခေါင်းကြူကဦးလေးသိန်း ကို အဖော်ထည့်လိုက်ခြင်းပင်။

ဦးလေးသိန်းက အတွေ့အကြုံများသူတစ်ယောက် ဖြစ်သေ သည်။

ထို့ကြောင့်....

ယခုလိုခရီးရှည်ဘစ်ခုသွားရာတွင် ဦးလေးသိန်းက ယမင်း ခိုင်ကို မငြိုးငွေ့စေချေရှုပါ။

'လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်ရဲ့ တပည့်တွေထဲမှာ စိန်ခေါင်းမြောင် နားသီးဆိုတဲ့အကောင်ကတော့ မိုက်သလား မမေးနဲ့၊ ရန်ကုန် အနောက်ပိုင်းမှာ လူမိုက်ဆယ်ယောက်က ဓားတွေနဲ့ ဝိုင်းခုတ် တာ မသေဘူး ဆေးရုံရောက်လာတယ်'

'အဲဒီတုန်းက ငါက ဆေးရုံကြီးမှာ လုပ်နေတာ၊ အရေး ပေါ်ဆိုတော့ ထုံဆေးမပေးနိုင်ဘူးလေ၊ အဲဒီမ်းချုပ်တာ တစ် ချက်လေး မငြဲဘူး'

'သူကပြောသေးတယ်၊ အလကားကောင်တွေတဲ့၊ ဓားနဲ့ခုတ် တာဟာ တော်ရုံနဲ့ မသေဘူးတဲ့၊ ဓားနဲ့ထိုးမှသာ သေနိုင်တာတဲ့'

'ငါက ဘာဖြစ်ကြတာလဲ မေးတော့၊ ဘယ်လိုဖြေတယ်မှတ် သလဲ၊ လူမိုက် လူမိုက်ချင်း ဘုကြည့်ကြည့်လို့တဲ့၊ ကဲ.. အဲ့ဒော့ အဲဒီတုန်းက ဝိုင်းရိုက်တဲ့ဘက်က ငါ့လက်ထဲ လျှော်ကြေးငွေ ပေးတယ်၊ ငါ ပေးလိုက်ပါတယ်'

'အဲဒါတောင် သူက ဆေးရုံက ဆင်းပြီး သူ့ကို ဝိုင်းရိုက် တဲ့ လူတွေကို သွားရိုက်သေးတယ်၊ သူ့လက်မောင်းမှာ နာမည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်လုံး ဆေးမင်ရကြောင်နဲ့ ထိုးထားသေးတယ်၊ တွေ့ရင်တွေ့တဲ့နေရာမှာပဲ သတ်မလို့တဲ့'

'မိုက်တကာ့ ထိပ်ခေါင် မိုက်မိုးမှောင်တွေပဲပေါ့ မခိုင်ရယ်'

ဦးလေးသိန်း ပြောပြခဲ့တာတွေမှာပဲ ဗြိတိသျှအစိုးရလက်အောက်တွင် သည့်လိုလူမိုက် အဆေးအမွှားတွေ ခေါင်းမျိုးလှကြောင်း သူမ အတွေးရောက်လိုက်မိ၏။

မီးရထားသည် ဥသြသံပေးကာ မီးခိုးငွေ့နှင့် ကျောက်မီးသွေး အမှုန်အမွှားတွေလွှင့်ကာ...

တောမြို့တွေ၊ လယ်ကွင်းတွေကို ဖြတ်ခဲ့သည်။

စိုက်ခင်းများမှာ နေရောင်တွင် အစိမ်းရောင် လှိုင်းများနှယ် တအိအိရှိသည်။

သူမတို့ မီးရထားသည် တစ်ခါတစ်ခါ ချော်၍ နေ သော သစ်ပင်အုပ်များအနီးမှ ဖြတ်ခဲ့သည်။

ဦးလေးသိန်းကား တစ်ရေးတစ်မေး မအိပ်၊ သူ့ဘေးက သူ့လို ဗဟုသုတစုံသူ လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် စကားလက်ဆုံကျနေလေသည်။

ရထားတွဲ အတွင်းအပြင်မှ လေတိုးနေသည်ကြားကပဲ ပူလှသော ဥတုကြောင့် ပူလောင်အိုက်စပ်၍ နေလေသည်။

ပြတင်းပေါက်မှ ကျောက်မီးသွေး အမှုန်အမွှားတွေတိုးဝင်လာပြီး မျက်စိထဲ ပါးစပ်ထဲ ဝင်ကြသေး၏။

နောက် ဖုန်နီမှုန်လုံးတွေ တိုးဝင်လာတတ်သေးသည်။

ထိုသို့ အပူဓာတ်နှင့် ပူပြင်းသောခလတ္တိတည် သူမ၏အတွေးစိတ်ကူးများကို အတိတ်ကာလသို့ တွန်းပို့၍ နေလေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်....

သူမသည် ဦးလေးသိန်း၏ စကားသံများကို ကြားနေသည့်ကြားကပဲ....

အခု သူမ တွေ့မြင်နေရသော တောမြို့များနှင့် အလားတူ ဇာတိမြို့အကြောင်းနှင့် ထိုစဉ်က နေထိုင်ခဲ့ပုံအကြောင်းများသို့ စိတ်အသိက ရောက်နှင့်နေသည်။

သူမတို့ ဇာတိမြို့မှာကား ကေတုမတီ တောင်ငူမြို့ပင် ဖြစ်သည်။

ပူလျှင် အလွန်ပူပြီး၊ အေးလျှင် မေးခိုက်ခိုက်တုန်အောင်အေးသော ရာသီဥတုဒဏ်ကို ခံသည့် မြို့ပါပေ။

ဖေဖေနှင့်အတူ ကော်ဖီခြံများရှိရာ သံတောင်သို့ ကားဖြင့်သွားသည့်အခါ စစ်တောင်းမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်သည်နှင့် တောရိုင်း တောင်ရိပ်တွေကို တိုးဝင်လာရလေသည်။

ဆယ်မိုင်အကျော် မြော်သိုက်လျှင်ကား ပသီချောင်းနှင့် ပသီချောင်း ရေတံခွန်စခန်းကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

တဝေါဝေါ ရေတံခွန်ကျသံကား တစ်တောလုံး တစ်တောင်လုံးကို လွှမ်းခြုံထားဘိသကဲ့သို့ပင်။

သည့်အချိန် ဦးလေးသိန်းက....

'မခိုင်...မခိုင် တောင်ငူဘူတာကို ရထားဆိုက်တော့မယ်'

ဟု သတိပေး၍ သူမမျက်လုံးအစုံကို ဖျတ်ခနဲဖွင့်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်၏။

ခရီးသည်တို့ကား တစ်ဘူတာ တစ်ခါဆိုက်တော့မည်ဆိုလျှင် ဆင်းမည့် ခရီးသည်ရော မဆင်းသေးသည့် ခရီးသည်ရော...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခုံလိုပဲ လှုပ်လှုပ်ရွရွနှင့် ပြတင်းပေါက်အပြင်ဘက် ခေါင်း ထုတ်သူ ထုတ်လုပ်ကြမြဲ။

မကြာလှပေ။

'ဒုတ်'

'ခလုတ်'

'ဒုတ်'

ခလုတ်…မီးရထားဘီးက သံလမ်းအဆက် ကြိတ်သည့်အသံ သည်။

'ဒုတ်…ဒုတ်…ဒုတ်'

ဟူသောအသံက ယိုသိုသာသာ ပြောင်းလဲလာကာ မီးရ ထားကြီးသည် ဘူတာတွင် မဆိုသလောက် ကွေ့ကာ ဝိုက်ကာ ဆိုက်ကပ်ယာလေတော့၏

'ကျွ'

'ချွ်း…ချွ်း ချွ်း'

'ချွ်းချောင်း'

မီးရထားကြီးသည် တောင်ငူဘူတာတွင် ဆိုက်ကပ်လိုက်ပြီး ရေနွေးငွေ့များကို မှုတ်ထုတ်နေ၏။

'ရှူး'

'ချူး'

'ရှဲ'

ဦးလေးသိန်းမှာ တောင်ငူသားပေမယ့် မကြာခဏ ရောက်ခဲ့ဖူးလေသည်။

…န်ပြော်စလှည်းများ၊ ထမ်းပိုး၍ ခရီးသည်တွေ၊ ဈေးသည် …အလုပ်လမားတွေကို တိုးခွေ့ဖြတ်ကျော်ရင်း…

…ဘာလာ မခိုင်- မြန်မြန်လာ အချိန်မရှိတော့ဘူး'

…ပြောလိုက်သေးသည်။

…သည်။

…ပိုမီးရထားသည် မြို့တိုင်း မရပ်မနားပေမယ့် မြို့မ မည် …ဘူတာကုန်းတောတားရှိသည်။

…ဘူတာတိုင်းလိုလို ရပ်နားခဲ့သဖြင့်…

…တောင်ငူမြို့ကို ညနေ ၅ နာရီလောက် ကျကာမှ ဆိုက်နိုင်ခဲ့ …ဘူတာရုံအတွင်းအပြင် လျှပ်စစ်မီးလုံးများဖြင့် လင်းထိန် …နေလေသည်။

…ဦးလေးသိန်းက-

…သမကြိုလဲ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုမှာ မြင်းလှည်း …ရှိသားပဲ၊ မခိုင် ဒီမှာခဏနေခဲ့'

…ပြောပြီး ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်၍အသွား-

…လူရွယ်တစ်ယောက်က သူမအားတွင် လာရောက် ရပ်လေ …။

…မသည် ထိုလူရွယ်ကို မော့၍ကြည့်လိုက်သည်။

…ဆံပင်က ခပ်သန့်သန့်၊ ခေါင်းက ဆံပင်များကို ကောင်းစွာ …ထားပြီး ဘေးတစ်ဖက် ကော့စမတ်တစ်ဖြင့် ဖိတိုက်လျက် …နေစေသည်။

…တိုင်သည်ပတ် မပါပေမယ့် မီးခိုးရောင်သက္ကလတ်အကုတ် …ကို ဝတ်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

ရုပ်အင်္ကျီမှာဖြူဆွတ်နေ၏။

ထိုလူရွယ်၏ ပန်းပရျုးမှာ အနက်ရောင် ပြောင်လက်နေ၏

'ဒီက မနိုင်ထင်ပါတယ်'

'ကျွန်မ ယမင်းခိုင်ပါ'

စပြီးတွေ့ဆိုကတည်းက ပေထိအသံကို ကြားလိုက်ရသည့်သို့ပင်၊

'ဟုတ်ပါတယ်နော၊ ကောလိယ အိမ်သားတွေက မနိုင်လို့ ပြောနေကြလို့ပါ'

'ရှင်က ဘယ်သူလဲ'

'ကျွန်တော် တင်မောင်လတ်ပါ'

သူမ တစ်ချက်တွေသွားသည့်အခါ...

တင်မောင်လတ်က...

'ကြော်...ကောလိယက မမလေး အက်စ်တာဝင်နီရဲ့မောင်ပါ...'

ဟု ထပ်၍ဖြည့်စွက်လိုက်တော့မှ ယမင်းခိုင် သဘောပေါက်သွား၏။

သည်ညခင်း ယမင်းခိုင်သည် တင်မောင်လတ်ကားကို မတက်ဦးခလေးသိန်းငှားလာသော မြင်းလှည်းဖြင့်သာ ကောလိယအိမ်ကြီးသို့ လာခဲ့သည်။

❀

အခန်း(၁၉)

အသံတိတ်လှုပ်ရှားခြင်းများ

'ခလောက်ခွပ်'

'ခလောက်ခွပ်'

'မြင်းလှည်းကိုဆွဲ၍ ပြေးနေသောမြင်းသည် ဆူဖြိုးလှသည် မဟုတ်ပေမယ့် မြင်းပိန်တစ်ကောင်တော့ မဟုတ်ပေ။

ကဲ...ညိုမောင်၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ'

ဟု မြင်းလှည်းသမားဆရာကြီး အသံပေးလိုက်ရုံနှင့် သူ့မြင်းညိုမောင်က အသွေ့နှင်သည်။

'ခွပ် ခွပ်'

'ခွပ် ခွပ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလေးသိန်းက မြင်းနှင့် မြင်းလှည်းဆရာကြီးတို့ အတိုင် အဖော် ညီနေပုံကိုကြည့်ပြီး အလွန်အမင်း အာဘောဂကျ၍နေသည်။

သို့သော် သူ့ခေါင်းထဲ၌တွေးတစ်ခုဝင်လာသည်နှင့် ယမင်းနိုင်ဘက်လှည့်ကာ...

"ဟဲ့....မနိုင်....နေပါဦး၊ ဟိုလူငယ်တွေရှေ့ဖြစ်လို့ မမေးဘဲ ခုမှမေးတာ၊ ဘာဖြစ်လို့ သူက ကားနဲ့လာကြိုတာ မလိုက်တာလဲ"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သည်တွင် ယမင်းနိုင်၏ မြင်းလှည်းသမားကြီးကို မေးထိုး၍ ပြလိုက်ပြီး....

လက်ညှိုးက သူမနှုတ်ခမ်းများတွင် ကန့်လန့်တားပြလိုက်သည်။ သူစိမ်းတွေရှိနေ၍ ထိုအကြောင်း ယမင်းနိုင် မပြောမှန်း ဦးလေးသိန်းသိလိုက်သည်။

အချိန်မှာ ညနေဆည်းဆာပိုင်းဖြစ်၍ လမ်းတစ်လျှောက်ရှိ သစ်ရိပ်တန်းများမှာ အရှေ့ဘက်သို့ ရှည်ကျားစွာ ထိုးကျနေသော လမ်းစသည်အရိပ်များ ကွက်တိကွက်ကျားရှိ၏။

လမ်းမပေါ်တွင်ကား မြို့သူမြို့သားများ ဟိုမှသည်မှ ဥဒဟို သွားလာနေကြသည်။

ညနေဆည်းဆာဖြစ်သဖြင့် လေညှင်းခံ လမ်းလျှောက်သူများစွာ အေးအေးဆေးဆေးရှိသည်။

အမွေးရှည်သတော်ခွေးကို သံကြိုးချည်၍အိမ်ခြံများအတွင်းမှထွက်လာသူများကို ယမင်းနိုင်ငေး၍ကြည့်နေသည်။

လားလမ်းဟုဆိုသော်လည်း လမ်းပေါ်တွင် စလွန်းကား ရောလော်လီကားပါ အလွန်နည်းသည်။

မြင်းလှည်းတွေ၊ လန်ချားတွေသာ ဥဒဟိုသွားလာ၍ နေကြလေသည်။

မှတ်ချက်။ ။၁၉၃၀ပြည့်နှစ် ပတ်ဝန်းကျင်အချိန် တော်မြို့များ၌ကိုယ်ပိုင် စလွန်းကားစီးသူ မရှိသလောက်ပင်။ တစ်မြို့လုံးမှာ စလွန်းကား တစ်စီးနှစ်စီးလောက်ရှိသည်။ ထိုနည်းတူ ဂရမ်မှာဖုန်း ခေါ် ခေတ်စက်သည်လည်း တစ်မြို့လုံး သုံးလုံးလောက်သာရှိသည်။ ဂေါ်ရဂျီများ ပြေးဆွဲသော.... ခေါ် လန်ချားများ အလွန်ပေါပါသည်။

ယမင်းနိုင်သည် မိမိအသက် ဆယ်နှစ်သမီးအရွယ်လောက်က ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ဖူးသော အရပ်ဒေသသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောအခါ အလွန်ပင်ကြည်နူး၍နေသည်။

သည်နေရာက ကျုံး၊ သည့်နေရာက မြို့ပတ်လမ်း၊ ပြီး....ရွှေဆံတော်ဘုရားစေတီကို သည်နေရာက လှမ်းမျှော်၍ ဖူးနိုင်လေသည်။

မလေးခင်နှင့်များ တွေ့ရဦးမည်လား။

မြင်းလှည်းသမားကြီးကိုကား နောက်ထပ် လမ်းညွှန်စရာ ဘူတာမှာတည်းက ယမင်းနိုင် 'ကောလိယ အိမ်ကြီးကို သိလား၊ အဲဒီကိုသွားမလို့ပါ'

ဟု ပြောထားပြီးဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်းလှည်းသမားကြီးက....

'သိတာပေါ့၊ ဒီမြို့မှာ အထင်ကရပဲ၊ တက်တက်'

ဟု ပြောခဲ့သည်။

သူ့ကို ပြောစရာမလိုတော့သလို သူကလှည်း၊ ယမင်းခိုင်ကို ထပ်ခမေးစရာအကြောင်း မရှိတော့။

'ခလောက်ခွပ်'

'ခလောက်ခွပ်'

မြင်းလှည်းသမားကြီးသည် သူ့မြင်းခြေလှမ်းနှေးသွားသည် သတိရလိုက်ဟန် မတူ။

ဦးလေးသိန်းဘက် လှည့်ကာ....

'ဆရာကြီးတို့က ကောလိယအိမ်ကြီးကိုလာတဲ့ဧည့်သည်တွေ ထင်တယ်'

ဟု မေးလာသည်။

ထိုသို့ အမေးခံလိုက်ရသည့်အတွက် ယမင်းခိုင် ရင်ထဲမှာ မျက်ဘက်ဘက် ဖြစ်သွားသည်။

ဦးလေးသိန်းကတော့ အခြေအနေ အချိန်အခါကို အသုံးပြုတတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

သူသည် သူမဘက် တစ်ချက်လှည့်၍ကြည့်လိုက်ကာ....

'ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်၊ ရန်ကုန်က လာတာပါ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

'ဦးလေးသိန်း'

'ဟုတ်ပါတယ်'

ဆိုသည်မှာ....

ကောလိယအိမ်ကြီးက ဧည့်သည်တွေလား၊ သို့မဟုတ် သူ့စကားက...

'ရန်ကုန်ကလာတာကိုပဲ တုတ်ပါတယ်လား၊ ခွဲခြားပိုင်းခြားထားသည် မဟုတ်ပေ'

သို့သော်....

မြင်းလှည်းသမားကြီးက ကောလိယအိမ်ကြီးသို့ လာလည်သော ရန်ကုန်က ဧည့်သည်တွေ ဆိုတာကိုပဲမှတ်ထင်လိုက်ကာ...

'သူဌေးဦးကျော်ခိုင် နောက်အိမ်ထောင်ကတော့ အတော်ကို လှတာပဲနော်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မြင်းလှည်းသမားကြီးက အလိုက်မသိ ဖြစ်သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

အမှန်မှာ....

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ရှေ့တွင် အခြား မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ လှကြောင်းကို ထုတ်ပြောနေသည်ကိုက သူသည် အခြေအနေ သဘာဝကို အမှတ်မထားလိုက်မိခြင်းပင်။

သို့သော်....

အက်စ်တာဝင်နီ၏ ရုပ်ရည်အလှကို ပြောရလောက်သည် အထိ လှနေမည်မှာ သေချာနေမှန်း သူမ ကောင်းကောင်း နားလည် သဘောပေါက်လိုက်သည်။

သည်တော့မှ သူမသည် မျက်စိထဲ စောစောက ဗွီတာတွင် ကြုံဆုံလိုက်ရသော တင်မောင်လတ်ဆိုသူ လူရွယ်၏ ပုံရိပ်ကိုပြန်လည် မြင်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'သူက သူ့ကိုယ်သူ ကောလိယက မမလေး အက်တော ဝင်နီရဲ့ မောင်လို့ ပြောဆိုမိတ်ဆက်နေပါလား၊ ကိုဝေလင်း ပြောပြထားတဲ့အတိုင်းဆိုရင် အက်စ်တာဝင်နီမှာ မောင်အရင်း ဆိုလို့ ဒေးပစ် တစ်ယောက်ပဲရှိတာ မဟုတ်လား၊ ဒေးဗစ် အပြင် မောင်တစ်ယောက်လို့ ပြောရအောင်ကလဲ အဲဒီမောင် က သေသွားပြီဆို'

'တွေးစရာတွေ၊ စဉ်းစားစရာတွေက မနည်းပါလား၊ ကော လိယအိမ်ကြီးမှာ ဘာတွေဖြစ်နေပြီလဲ...

'ဖေဖေကော ပျောက်နေတယ် ဆိုတာ သေသွားတာ လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်ကို ရောက်နေတာလဲ၊ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခု...

'အေးလေ...ဖေဖေက သူ့စိမ်းတွေကို ကောလိယအိမ်ကြီး ထဲ ခေါ်သွင်းလာတာကို ပြဿနာတွေ ပေါ်လာခဲ့ပြီပေါ့...

'ပြဿနာတွေ ပေါ်လာတော့လဲ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ ဖြေရှင်း ထိုအခါ...

သူမတို့စီးနင်းလိုက်ပါလာသော မြင်းလှည်းသည် ကောလိယ အိမ်ကြီးသို့ မိုမိုမားမား ပေါ်ထွက်နေသော ခြံကျယ်ကြီးရှေ့ သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

ခြံတံခါးကြီး ပွင့်လာလျှင် မိမိတို့မြင်းလှည်းသည် ကောလိ ယ အိမ်ကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက် ရောက်သည်အထိ မောင်းနှင်၍ ရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်—

တင်မောင်လတ်ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ ဘူတာသို့ လာကြိုသော ကားက ရောက်နှင့်နေပြီး ဆင်ဝင်အောက် တည့်တည့်တွင် ရ ထား၍ မြင်းလှည်းကို နောက်ဆုတ်၍ ရပ်ရလေသည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုး ထွက်ကြိုသည်။

သူမတို့ ရောက်ရှိလာသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုး ခြင်းမျိုးမဟုတ်။

တာဝန်ကျေရုံသဘောမျိုး ဖြစ်နေသည်။

ကောလိယအိမ်ကြီးတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ခြံစောင့်အဖြ တာဝန်ယူခဲ့သော ဦးထွန်းမြူကိုလည်း သူမ မတွေ့ဘဲ ဖြစ်ေ သည်။

တင်မောင်လတ်က သူမနဲ့ ထပ်မတွေ့အောင် ရှောင်ထွ သွားပုံ ရလေသည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုး ကိုယ်တိုင်သည်ပင် မျက်နှာခပ်ပျက်ပျ ဖြစ်နေသည်ဟု သူမ အတွေးရောက်လိုက်မိသည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုးက—

'ဝေါပန်းမြိုင် ကြောလာပါဦး၊ တစ်ယောက် ယောက် ခေါ်ခဲ့ပါဦး'

ဟု အသံပေးလိုက်စဉ်မှာပဲ...

မိန်းမကြီးတစ်ယောက်နှင့် လူကြီးတစ်ယောက် ထွက်ေ ကြသည်။

'ကြော်...ဦးဘရွှင်ကြီး ရှိသားပဲ၊ ဒီပစ္စည်းတွေကို အပေ ထပ် တင်ပေးလိုက်ပါဦး၊ မနေ့က ရှင်းထားတဲ့ အခန်းနှစ် မှာပေါ့'

www.burmeseclassic.com

ဟု အန်ကယ်ဦးဘတိုးက ပြောလိုက်သည်။

ဒေါ်မန်းမြိုင်နှင့် ဦးတရုတ်ကြီးတို့သည် ပစ္စည်းများကိုယယ် ယူသွားကြလေတော့သည်။

ဦးလေးသိန်းက တစ်အိမ်လုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုလေ့လာ၍ နေသည်။

ထိုစဉ်...

အန်ကယ်ဦးဘတိုးက...

'သမီး မနိုင်၊ နေကြဦးနော် ကနေ့အားယူလိုက်ပါဦး'

ဟုပြောပြီး သူ့မစကားကို မစောင့်ဘဲ လှစ်ခနဲ ထွက်ခွာသွားပါလေတော့သည်။

အခန်း (၂၀)

အဖြေမဲ့ပုစ္ဆာ

ကောလိယအိမ်ကြီးမှာ ရှေးခေတ်က အိမ်ကြီးတစ်လုံးဖြစ်သည်။

အပေါ်ပိုင်းတစ်ပိုင်းလုံး ပျဉ်များဖြင့် အခိုင်အခန့်ဆောက်ထားသည်။

အောက်ပိုင်းမှာ အုတ်ဖြင့်ဆောက်လုပ်ကာ ကျွမ်းခင်းမှာ ကျွန်းကရစ်သမ်တလင်း ဖြစ်သည်။

အပေါ်ဘက်အမိုးသည် အုတ်ကြွတ်အနီများကို မိုးအုပ်ထားသည်။ အဆောင်တွေများသဖြင့် ထိုအုပ်ကြွတ်မိုးသည် ညီးများ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အုတ်ကျွတ်နံရိုများမှာ အနီရောင်မရှိသလောက်ဖြစ်၍ နေရှေပြီး အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရေညှိစိမ်းတွေ ဖုံးအုပ်နေသောကြောင့်ပင်၊ အချို့နေရာများတွင် ကျေးငှက်တွေ သယ်ယူ ဆောင်ယောက်ရာမှ ကျကျန်ရစ်သော သစ်စေ့များမှ သစ်ပင်များပင် ပေါက်၍နေသည်၊

အိမ်ကြီး၏အပေါ်ပိုင်း ဂျဉ်ထောင်များကို အနုစ်နှစ်အလာကရန်ချေးများ ထပ်ကာထပ်ကာ သုတ်ထားသဖြင့် ရေချေးများဝကာ နက်မှောင်၍နေသည်၊

ပြတင်းပေါက်များမှာ ရှေးခေတ်အိမ်ကြီးများ၏ အစဉ်လာ အတိုင်းအလှန်များ၏၊ အားလုံး မှန်တံခါးတွေ မှန်ပြတင်းပေါက်တွေဖြစ်သည်၊

တပ်ဆင်ထားသော မှန်များသည် ပန်းပွင့်ပန်းခက်များပါသော ထူထဲသောမှန်များ ဖြစ်သည်၊

အန်ကယ်ဦးဘတိုး ချထားပေးသောအခန်းမှာ ယမင်းခိုင်ယယ်စဉ်ကနေခဲ့သော အခန်းမဟုတ်ပေ၊

သို့သော်...

ယမင်းခိုင်က ဒေါက်ပြသာနာမလုပ်၊ မိမိအခန်းတွင် အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်ယောက်ရှိနေသည်လျက်ရှိနေသေးသည်ဟု ယမင်းခိုင်အတွေးရောက်လိုက်မိသည်၊

ဦးလေးသိန်းကို ယမင်းခိုင်အပေထပ်မခန်းတွင် နေရာချထားမည်ပြောရာ ဦးလေးသိန်း....

'ရပါတယ်၊ ငါ့ဘယ်အခန်းမဆို နေလို့ရပါတယ်၊ သမီးအဆင်ပြေဖို့ပဲလိုတယ်'

ဟု ပြောလေသည်၊

'ဪ... ဦးလေးသိန်းရေ၊ အဲဒီဝရံတာကိုတော့သတိထားဦး ဒေါ်ပန်းမြိုင်သတိပေးသွားတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေရာ...

ဦးလေးသိန်းက....

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

မေးလိုက်သည်၊

'ဆွေးနေလို့တဲ့၊ ပြင်မယ်ဆိုပြီး မပြင်ဖြစ်သေးလို့တဲ့'

'အေးလေ...ခုလိုကြိုသိထားတော့လဲ ကောင်းတာပေါ့'

ဟုအခိုက်....

ဦးတရုတ်ကြီးဆိုသူလူကြီး အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာတာ....

'အောက်ထပ်မှာ ဆရာတိုးရောက်နေပါတယ်'

ဟု ပြောသည်၊

ဦးတရုတ်ကြီးမှာ လေငန်းရောဂါသည်မှန်း သိလိုက်ရလေသည်၊

အကြောင်းမှုကား သူ၏ပါးစပ်သည် စကားပြောလိုက်လျှင် ဆုံကျမဖြစ်တဲ့ လှဲချော်စောင်းသွားရုံသာမက မျက်လုံးတစ်ဖက်ပါပိတ်လုမတတ် မှေးသွားသောကြောင့်ပါပေ၊

'ဪ...ဟုတ်ကဲ့'

ဟု ယမင်းခိုင်က ဦးတရုတ်ကြီးကို ပြောပြီး...

တစ်ဆက်တည်း ဦးလေးသိန်းအား....

'ကျွန်မ အန်ကယ်တိုးနဲ့ တွေ့လိုက်ဦးမယ်၊ ဦးလေးသိန်းလဲ လာလေ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'သမီး....သွားနှင့်လေ'

'ဟုတ်ကဲ့'

အမှန်တော့ ယမင်းနိုင်သည် ကောလိယအိမ်ကြီးတွင် မိမိဖေဖေမရှိသည့်အတွက် ဦးလေးသိန်းကိုပင် အယုံထားရ အားကိုးရသတ်မှတ်ထားခြင်းပင်။

'အတော်ပဲ၊ ကျွန်မအန်ကယ်တိုးနဲ့ တွေ့ချင်နေတာ'

ဟု ယမင်းနိုင်ကပြောလိုက်ပြီး ဆက်တီ ဆိုဖာတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

အန်ကယ်ဦးဘတိုးကမူ စောစောကတည်းက ဆက်တီ ဆိုဖာတစ်လုံးတွင် ထိုင်လျက်ရှိသည်။

သူက ပြုံးရုံသာပြုံးသည်။ သူ့အပြုံးကလည်းရွှင်ရွှင်ပျပျ အပြုံးမျိုးမဟုတ်ပေ။

'သမီးကို ကောလိယက မျှော်နေတာ ကြာပါပြီကွယ်'

အန်ကယ်ဦးဘတိုးက အစပျိုးပြောရှာသည်။

ယမင်းနိုင်သည် အန်ကယ်ဦးဘတိုး အရိပ်အကဲကို ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ဒေါ်လေးကြူက ကျွန်မစာမေးပွဲမဖြေမှာစိုးလို့ ကောလိယအကြောင်းမပြောဘဲ ထားလိုက်လို့ ခုလိုနှောင့်နှေးကြန့်ကြာသွားရတာပါ'

ပြောပြီး ဆက်လက်၍....

'ဒါထက်....ဖေဖေ တောပစ်ထွက်ရင်း ပျောက်သွားတာကို အန်ကယ်တိုးတို့က လိုက်မရှာကြဘူးလား အန်ကယ်တိုး'

ဟု လူမအသိချင်ဆုံးသောအရာကို အရင်ဆုံးမေးလိုက်လေသည်။

အန်ကယ် ဦးဘတိုးမျက်နှာတစ်ချက် ကွက်ခနဲ ပျက်၍သွားလေသည်။

'ရှာကြတာပေါ့ သမီးရယ်၊ မရှာဘဲ ဘယ်နေကြမှာလဲ၊ခက်တာက ကျားခြေရာကိုတော့ တွေ့တယ်၊ ဆရာကြီးရဲ့အလောင်းကို မတွေ့တာပဲ'

'ကျားဆွဲခံရတယ်ဆိုရင် ဗီကျားဟာ အလောင်း ရှာမတွေ့နိုင်လောက်တဲ့ နေရာမျိုးအထိတော့ ဆွဲသွားမယ် မထင်ပါဘူး'

'ဟုတ်တယ် သမီး'

'ပုလိပ် မတိုင်ဘူးလား'

'တိုင်ထားတယ်၊ ခုထိတော့ မထူးခြားသေးဘူး၊ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုတွေကလဲ ရှိနေတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ကိုလိုနီဆယ်ချဲတွေကို ဆန့်ကျင်နေတဲ့ အဖွဲ့ထဲ ဆရာကြီး ရောက်သွားသလား'

ယမင်းနိုင်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ကာ....

'နောက်ပြီး ဖေဖေ ခေါ်ထားတဲ့ အက်စ်ဟာဝင်နီက အခုဘယ်မှာလဲ၊ ကျွန်မမတွေ့ းမိသေးဘူး၊ သူ့မောင် ကိုတင်မောင်ဆိုတာကတော့ ဘူတာလာကြိုလို့ တွေ့လိုက်ပြီးပါပြီ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'မမလေး ဝင်နီက အမီးမလာခင် ရန်ကုန်ကိုထွက်သွားတယ် ဘာကိစ္စသွားတယ်လို့တော့ ပြောမသွားဘူး၊ မောင်တင်မောင်ဆိုတာ မမလေး ဝင်နီရဲ့ မောင်လေ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ရှက ကောလိယမှာ ဘာလဲ'

'အမှန်အတိုင်းပြောရရင်တော့ အန်ကယ်တို့ နေရာမှာ ဝင်လုပ်နေတဲ့ လူပဲပေါ့ သမီးရယ်'

'ဟင်---ကောလိယကော်ဖီခြံ ကုမ္ပဏီကြီးရဲ့ မန်နေဂျာပေါ့'

'ဟုတ်ပါတယ် သမီး'

'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ဖေဖေ့ အစီအစဉ်လား အန်ကယ်တို့'

'အဲဒါပဲပေါ့၊ သမီးဖေဖေဟာ ပထမနှစ်က မမလေးဝင်နီနဲ့ ရန်ကုန်က တရားရုံးတစ်ခုမှာ လက်ထပ်ခဲ့တယ်လို့ ပြောတယ်'

'သေချာလို့လား၊ ဖေဖေ ကျွန်မတို့ကို တိုင်ပင်လုပ်တဲ့ကိစ္စမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ'

'မပြောတတ်ဘူး၊ သမီးတို့ ဖေဖေကလဲ အရက်သောက်တာ များလွန်းတာပဲကိုး၊ မမလေး ဝင်နီကို ကောလိယ ခေါ်လာတာလောက်ပဲ အန်ကယ်တို့ သိတာပါ'

'မကြာဘူး၊ မောင်တင်မောင်လတ် ရောက်လာတယ်၊ ပြီးတော့ အန်ကယ်တို့လဲ ဘေး ရောက်ခဲ့ရတော့တာပဲ'

'ခြံစောင့်ကြီး ဘကြီး တွန်းသာကကော'

'သူ့ရွာ ကင်းဆိပ်ကို ပြန်သွားပြီ သမီး'

'သမီးကတော့ ဖေဖေ ပျောက်ဆုံးနေတာ မရိုးသားဘူး၊ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ရှိရမယ်လို့ ထင်တယ်'

သူမ ရင်ဖွင့်ပြောပြနေသည်ကို အန်ကယ်ဦးဘတိုးက အငေးသား နားထောင်၍နေသည်။

*

အခန်း (၂၁)

ကေအက်စိမ်းသုံးလုံး

ထောင်ပွမြို့ အခနောက်ဘက်သို့ သွားသည့်လမ်းသည် ကား ရှိ၏။

နားလှည်းလမ်းကြောင်းသာရှိသည်။

၍သည်ပင် မိုးတွင်းဘက်၌ ထိုနွားလှည်း လမ်းကြောင်းကို သုံး၍မရတော့ပေ။

နေသို့ နွေဘက်တွင်မူ ဖုန်တွေက တထောင်းထောင်းထ၍ သည်။

သေမဘိုက်လျှင် တော်၏။

နွားလှည်း မလာလျှင်လည်း တော်၏။

www.burmeseclassic.com

လေတိုက်လျှင် နွားလှည်းတစ်စီးလောက်လာလျှင် ထိုနွားလှည်းလမ်းရှိ ဖုန်မှုန့်များသည် အဆိပ်ခေါက်ငွေ့ လုံးများလို တထောင်းထောင်း ထပါလေတော့၏။

ယမင်းခိုင်သည် ထိုနွားလှည်းလမ်းမှ ထိုဖုန်တွေကို ရှူရှိုက်ရင်း တဂျုန်းဂျုန်း တချိုင်းချိုင်းသောင့်သော ခုန်သော နွားလှည်းကိုစီးကာ ခပေါင်းချောင်းလမ်းရှိ ကင်းဆိပ်ရွာသို့ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

သည်ရွာကိုလာသည်မှာ ဦးထွန်းသာနှင့် တွေ့လို မေးမြန်းစုံစမ်းလို၍ ဖြစ်သည်။

သည်လိုအကြံမျိုးကို ပေးလိုက်သူကတော့ မလေးခင်ပင်ဖြစ်သည်။

မလေးခင်က....

'တို့က ကောလိယအိမ်ကြီးကို အပြင်ဘန်းကသာသိနေတာ မဟုတ်လား၊ အတွင်းပိုင်းအနေနဲ့ သိနိုင်တဲ့လူက အန်ကယ်တို့ခြံစောင့်ကြီး ဘထွန်းသာတို့သာ မဟုတ်လား....

'အခု အန်ကယ်တို့က သူတို့ကိုလန့်ပြီး ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းထုတ်မပြောဘူးဆိုတော့ အကောင်းဆုံးက နင် ကင်းဆိပ်ကိုသွားပြီး ဘကြီးထွန်းသာနဲ့ တွေ့ပြီး မေးမြန်းစုံစမ်းဖို့ပဲ'

မှန်သည်။

မလေးခင်၏ အကြံဉာဏ်ကို အမြန်ဆုံး အကောင်အထည်ဖော်ရမည်ဟု တွက်သည်။

ကင်းဆိပ်ရွာသို့ ယမင်းခိုင် ရောက်ရှိလာသောအခါ....

ဦးထွန်းသာကို ခက်ခက်ခဲခဲ မစုံစမ်းလိုက်ရပေ။

သည်လို တောရွာမှာကား တစ်ရွာလုံး အမျိုးလှည့်တော်စပ်နေတတ်ကြသည်ပဲ မဟုတ်ပါလား'

'ကျွန်မတို့အဘိုးပါ၊ အခု အဘိုး ရွာဦးက ဓမ္မာရုံကျောင်းတိုက်မှာ ရှိတယ်'

ဟု ကလေးမလေးကပြောပြီး....

'ကျွန်မ လိုက်ပို့မယ် မမ'

ဟုဆိုကာ ချက်ချင်းထလိုက်ပါလေတော့သည်။

ဦးထွန်းသာသည် ယခုအခါ အသက် ၇၀ ကျော်လာပြီဖြစ်၍ ဘုရားရိပ် တရားရိပ် ခိုခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဓမ္မာရုံကျောင်း ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် သစ်ရိပ်တန်းအောက်ရှိ သင်ရှုက်ခြောက်တွေကို မတ်ရပ်တံမြက်စည်း တစ်ချောင်းဖြင့်လှည်းနေသော ဦးထွန်းသာသည် ယမင်းခိုင်ကိုကြည့်ကာ ကြည့်၍နေသည်၊ လုံးဝမမှတ်မိတော့ပေ။

ထိုနည်းတူ သူမကလည်း သူမ ဆယ်နှစ်သမီး အရွယ်တသံယောဇဉ် ကြီးခဲ့ရသော ဦးထွန်းသာကို သူ့ မြေးမလေးကာ လက်ညှိုးထိုးပြ ပြော၍သာ မမှတ်မိပေ'

'ကျွန်မ ကောလိယကပါ၊ ဖေဖေ ဦးကျော်နိုင်ရဲ့ သမီး ယမင်းခိုင် လေ'

ဟုပြောလိုက်တော့မှပဲ ဦးထွန်းသာသည် ဝမ်းသာအားရ—

'ကြည့်စမ်း ဒီကောင်မလေးပဲ၊ မခိုင်....မခိုင် အမေးအမြန်းသိပ်ထူတဲ့ မခိုင်'

ဟု ပြောကာ ဝမ်းသာခြင်းဖြင့် ရစ်ဝိုင်းတွဲခိုလာသော မျက်ရည်စတွေ လက်ဖမိုးဖြင့် သုတ်နေ၏။

အန်ကယ်ဦးဘတိုး၏ ကြိုဆိုအပြုံးနှင့်တကာ၊ ပျော်ရွှင်ခြားလှ ပါဘိ။

ထိုနောက် ဦးထွန်းသာ မြေးကလေး ပြန်လှည့်သွားပြီး ဦးထွန်းသာနှင့် ယမင်းခိုင်တို့သည် ဆုတောင်းပြည့် စေတီကို အရင်ဖူးသည်။

ပြီး လစ်ရိပ်အောက်တွင် ဝင်ထိုင်ကြသည်။

'ဆရာတော်ကြီးကိုတော့ အပြန်မှ ဝင်ဝတ်ပြုဖို့တာပေါ့၊ ခုလဲ ကျိန်းနေပါတယ်'

ဟု ဦးထွန်းသာကပြောပြီး တံမြက်စည်းကို ကျွပ်ပျစ်အောက်မှာ အသာထောင်ထားသည်။

'အဘသာက သမီးကိုသိပ်အမေးအမြန်းထူတဲ့ မခိုင်လို့ နာမည်ပေးထားတာ နာမည်က လူကိုစီးသွားပြီထင်တယ် အဘသာရယ်၊ အခုလဲအဘသာ့ကို မေးမြန်းဖို့ သမီး လာခဲ့ရတာပါပဲ'

ဟု ယမင်းခိုင်က ပြောလိုက်သောအခါ…

ဦးထွန်းသာက…

'ငါ သိနေပါတယ်၊ မခိုင်လိုသိလိုက်တာနဲ့ မခိုင်လေး ငါ့ကို မေးတော့မြန်းတော့မယ်ဆိုတာ ငါကြိုသိခဲ့တယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

'ဖေဖေ တောမှထွက်ချင်းက ပျောက်နေတဲ့ အကြောင်း အဘသာ သိပြီးပြီလား'

'ဟေး…ဟုတ်လား၊ ငါကဒီမှာရောက်နေတာ ဘယ်လိုလုပ် သိမှာလဲ'

သည်တွင်… ယမင်းခိုင်က မိမိဖခင်နှင့်ပတ်သတ်သမျှ ဦးထွန်းသာအား ရှင်းလင်းပြောလိုက်လေသည်။

သည်အကြောင်းကို အခုမှသိရသော ဦးထွန်းသာမှာကား အတော်ပင် ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်နေသည်။

ဦးထွန်းသာမှာ ယမင်းခိုင်မိခင်ရှိစဉ်ကတည်းက ကောလိယ အိမ်ကြီးတွင် မွေးချင်းသားချင်းတွေလို နေခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

'အေးကွယ်…ပထမဆုံး ခြေလှမ်းမှားတဲ့လူကတော့ ဆရာကြီးဦးကျော်ခိုင်ပဲပေါ့တယ်၊ သူက ခယ်မ မသက်ထားကြူကို လက်ထပ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ပွဲကပြီးသွားပြီ၊ ခုတော့ ဆရာကြီး ဦးကျော်ခိုင်က မသက်ထားကြူကို လက်မထပ်ခဲ့ဘူး'

'ဒေါ်လေးကြူက ပြင်းလိုက်တာလဲ တစ်ကြောင်း မဟုတ်လား အဘသာ'

'မိန်းမတွေဆိုတာကတော့ ဒီလိုမျိုးလုပ်တတ်ကြတာပဲလေ၊ ဟိုက ပညာတတ်ဆိုတော့ ပိုသိတောင် လုပ်ဦးမှာပေါ့၊ အဲဒါကို သူက ဘာဖြစ်လို့ လျှော့လိုက်ရမှာလဲကွယ်'

ဦးထွန်းသာပြောတော့လည်း ဖေဖေဦးကျော်ခိုင်နှင့် ဒေါ်လေးကြူတို့၏ဇာတ်လမ်းသည် ရိုးရိုးစင်းစင်း ဖြစ်၍သွားပါလားတော့၏။

'အဲဒီတော့ ဆရာကြီးဦးကျော်ခိုင်က တောပက်ထွက်တယ်၊ အရက်သောက်တယ်၊ အဲ့ဒီဒန်းမချော ကောလိယအိမ်ကို ခေါ်လာတော့တာပဲ၊ သူတို့တရားဝင် လက်ထပ်တယ်လို့ ပြောနေတာပဲ၊ ငါတော့ တယ်မြို့မယုံဘူး'

www.burmeseclassic.com

'မကြာပါဘူး၊ ဘိုရှုးအကောင်လဲ ကောလိယကို ရောက်လာတော့တာပဲ'

'ကင်းမောင်လတ်ကို ပြောတာလား အဘသာ'

'ဟုတ်တယ်၊ တင်မောင်လတ်က မိန်းမချောခေမွာင်လို့ ပြောတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက် ဆရာကြီး ဦးကျော်ခိုင်ကွယ်ရာမှာ ဆက်ဆံတာ မောင်နှမနဲ့မတူဘူး၊ အဘသာ စကားကုန်ပြောရရင် လင်မယားလား မသိဘူး'

'ဖြစ်နိုင်တယ် အဘသာ၊ ကျွန်မသိထားတယ်၊ ဒီမိန်းမမှာ ဒေးဗစ်ဆိုတဲ့ မောင်တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်'

'ဒါဆို သူတို့လင်မယားတွေဖြစ်မယ်၊ မခိုင်တို့အဖေကို လှည့်စားပြီး ချုပ်ကိုင်ထားတာ ဖြစ်မယ်၊ အဖေတော့ကိုအကြံပက်စက်ကြတာပဲ'

'အခု ဖေဖေပျောက်နေတယ်ဆိုတာ သူတို့ဖေဖေ့ကို သတ်ပစ်ကြတာပဲဖြစ်မယ်'

'နေဦး မခိုင်လေးရဲ့၊ သူတို့အဘသာကို ကောလိယအိမ်ကြီးကမထွက်ခင် ဆရာကြီးဦးကျော်ခိုင်က အဘသာကို ကျောက်စိမ်းသုံးလုံးအပ်ခဲ့တယ်၊ မခိုင်လက်ထပ်တဲ့အခါမှာ အမွေလက်ဖွဲ့အဖြစ်ပေးဖို့တဲ့—'

'အဘသာလဲ ရွှေရောက်ရောက်ချင်း ဆရာတော်ဆီမှာ အပ်ထားတယ်၊ မခိုင် အခုပြန်သွားမယ်ဆိုလဲ ယူသွားပေါ့'

'ဒီပစ္စည်းအတွက် သူတို့ဆရာကြီး ဦးကျော်ခိုင်ကို သတ်ပစ်တာပဲလား၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်နေရာကိုခေါ်ပြီး ဒီပစ္စည်းဘယ်မှာလဲလို့ မေးနေသလား မသိဘူး'

ယမင်းခိုင် ဦးထွန်းသာထံ လာရကျိုးနပ်သွားချေပြီ။
ယမင်းခိုင်သည် ဆရာတော်ကြီးနှင့်တွေ့ပြီးလျှောက်သင့်သည်
တို့ကိုလျှောက်ထား၍ ဝတ္ထုငွေအချို့ ကပ်လှူသည်။
ထို့နောက် ကောလိယသို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၂)

ခြေရာခံနေကြသူများ

တောင်ငူအနောက် ကင်းဆိပ်ရွာသို့ သူမ သွားသည်ကိုဘယ်သူကမှ မသိလိုက်။

အကြောင်းမှုကား သူမသည် ဦးလေးသိန်းကိုပင် ကင်းဆိပ်ရွာ သွားမည် မပြော။

ရေတာရှည်မြို့သို့ သွားမည်၊ ဒေါ်လေးကြူ၏ တပည့် တစ်ယောက်ထံ စာတစ်စောင်ပေးရန် ကိစ္စရှိ၍သွားမည်ဟု ပြောခဲ့လေသည်။

သည်နေ့က တင်မောင်လတ်ကားကို ရေတာရှည် ကားဂိတ်တွင်တွေ့၍ သူမက မိမိနောက် လိုက်ချောင်းမှန်း သိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း၊ သူမသည် တင်မောင်လတ် မြင်သာ ထင်သာမအောင် ရေတာရှည် ဘတ်စ်ကားပေါ် တက်၍ ထိုဘတ်စ်ကား ထွက်ခွာသည့်အထိ စီးနင်းလိုက်ပါသွားသည်။

ထို့နောက်....

ကျုံးအလွန် ဘတ်စ်ကားလည်း ထိုနေရာက ရပ်စောင့်၍ စီးသောခရီးသည်တင်ရန် ရပ်သည့်အခါ သူမ ဆင်းနေခဲ့သည်။

အခု သူမ ကောလိယအိမ်ကြီးသို့ ပြန်လာသော အခါတွင် အားလုံး သူမ တစ်နေကုန် ပျောက်သွားသည်ကို မသိလိုက်ကြပေ။

သို့သော်....

ပြဿနာတစ်ရပ် အစပေါ်၍ လာ၏။

ဒါလည်းဦးလေးသိန်းအကင်းပါးခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

'မခိုင် ဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ'

ဟု လေသံအုပ်၍ မေးလေရာ....

ယမင်းခိုင်က....

'ဦးလေးသိန်းကို ပြောခဲ့တယ်လေ၊ ရေတာရှည်ကို သွားမှာလို....'

ဟု ပြေလိုက်ပေမယ့်....

'မခိုင် နှင့် ငါ့ကိုတော့ အမှန် ပြောသင့်တယ်'

ဟု ဦးလေးသိန်း ပြောလာသဖြင့် သူမ မျက်ခုံးနှစ်တန်းပြိုင် တက် ယှက်သွမ်း၍ သွားလေသည်။

'ငါ ဘယ်သွားတယ်ဆိုတာ သူတို့ သိသွားပြီလား၊ သိသွားရင် အခက်ပဲ'

www.burmeseclassic.com

တွေးမိလိုက်သေးသည်။

ထိုသည်တွင် သူမက ဟိုသည် ဘေးဘီဝဲယာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရှု အကဲခတ်ပြီး....

'ဦးလေးသိန်း ဘာသိထားလို့လဲ'

မေးလိုက်သည်။

ထိုသည်တွင် ဦးလေးသိန်းက....

'နွေလယ် အပြင်ဘက်က ပြန်အလာမှာ အိမ်နောက်ဖေးခန်းမှာ တင်မောင်လတ်နဲ့ ဒေါ်ပန်းမြိုင် တိုးတိုး တိတ်တိတ် စကားပြောနေတာ ငါကြားလိုက်လို့ပါ....

'တင်မောင်လတ်က ဒေါ်ပန်းမြိုင်ကို သူတို့ကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့၊ မရှိးသားဘူးတဲ့၊ အခု မခိုင် ရေတာရှည် ဘက်စကားပေါ် တက်သွားပြီး မြို့ပြင်က သူသွားစောင့်ကြည့်တော့ မခိုင် ပါမလာတော့ဘူးလို့ ပြောတယ်'

သူမရင်ထဲ အေးချွသွားသည်။

စိတ်ထဲက....

'တော်ပါသေးရဲ့၊ ကင်းဆိတ် သွားတာကို သူတို့ မသိလိုက်လို့....'

ဟု တွေးလိုက်မိလေသည်။

'ဒီမှာဦးလေးသိန်း၊ သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ကျွန်မ တခြားတစ်နေရာကိုသွားတာ၊ ဦးလေးသိန်းကိုလဲ ပြောမှာပါ၊ ခုတော့ မပြောသေးဘူး'

ထိုအခါ....

ဒေါ်ပန်းမြိုင် အနီးသို့ရောက်လာတာ....

'ထမင်းပွဲ ပြင်လိုက်ရတော့မလား'

ဟုမေးလာသဖြင့် စကားပြော ဖြတ်တောက်၍ သွားလေသည်။

သူမထ တစ်စုံတစ်ရာကို တွေးလိုက်ပြီး၊

'နေပါစေ ကျေးဇူးပဲ၊ ကျွန်မတို့ ဈေးဝရီးအပြင်မှာ သွားစားလို့ပါ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဒေါ်ပန်းမြိုင် ပြန်လှည့်၍ သွားတော့မည်အပြု....

ယမင်းခိုင်က....

'ဪ....အဒေါ်ရေ အန်ကယ်တို့ လာရင်လဲ ပြောလိုက်ပါ၊ မနက်ဖြန်ကစပြီး ကောလိယအိမ်မှာ ထမင်း မစားတော့ဘူးလို့'

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဒေါ်ပန်းမြိုင်သည် ဘာမျှမပြော ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြပြီး လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

တစ်နေရာ၌ ဦးတရုတ်ကြီး မိမိတို့အား မျက်လုံးကျောက်ကျ မတတ် စိုက်ကြည့်နေသည်။

သူမပင်လျှင် ရင်ထဲသိမ့်ခနဲခုန်၍ သွားလေသည်။

အပြင်သို့ရောက်လျှင် လန်ချားတစ်စီးစီး၍ မြို့တွင်းရှိနာမည်ကြီး ထမင်းဆိုင် ဦးကောက်ရ ထမင်းဆိုင်သို့ လာခဲ့လေသည်။

ယမင်းစားရင်း ဦးလေးသိန်းက စတင်၍....

'မခိုင် သိပ် အတင့်မရဲနဲ့၊ အခုပြဿနာက သာမန်မဟုတ်ဘူး နော်၊ အဲဒီမိန်းမ မောင်နှမက မခိုင် အဖေနဲ့ ဦးကာတိုးတို့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချည်ပြီးတုတ်ပြီး ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေ ရောက်နေပြီ၊ အမင်္ဂလာ တို့ဝင်သင့်တဲ့အချိန် မဟုတ်တော့ဘူး၊ အတော်ကို နောက်ကျနေပြီ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'ဦးလေးသိန်းပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်လဲ သူတို့ကို အရှုံးပေးလိုက်လို့ ဖြစ်မလား၊ ပြီးတော့ သူတို့က ကောလိယ အိမ်ကြီးရဲ့ အဆက်အနွယ်တွေမှ မဟုတ်တာ'

'ရဲအဖွဲ့ အကူအညီယူမလား'

'ဒီနယ် ရဲအဖွဲ့ကို အကူအညီ တောင်းလို့ ကခတော့ အရာ ရောက်မှာမဟုတ်၊ ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ လက်အောက်မှာ အင်္ဂလိပ်တွေ အပေါ်စီးရနေတာ မဟုတ်လား'

'ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲ'

'ကြော်...ဦးလေးသိန်းကိုတော့ ကြိုပြောထားရဦးမယ်'

'ဘာများလဲ'

'တင်မောင်လတ်နဲ့ အက်စ်တာဝင်နီတို့ နှစ်ယောက် ဟာ မောင်နှမ မဟုတ်ဘူး၊ သူဟာ အက်စ်တာဝင်နီရဲ့ မောင် မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဖြစ်ချင်ဖြစ် လင်ပဲဖြစ်လိမ့်မယ် ဦးလေးသိန်း'

သည်စကားကို ကြားလိုက်ရသော ဦးလေးသိန်းမှာ ပါးစပ်ထဲ ပစ်သွင်းတော့မည့် ထမင်းလုတ်ကို ကိုင်လျက်သား မင်သက် မိသွား၏။

ပြီး သူက—

'ဟယ်...ဒီကောင်မလေး မဟုတ်မတတ်'

ဟုပင် ဟန့်လိုက်လေသည်။

သို့သော်....

ယမင်းခိုင်က ရန်ကုန်က အက်စ်တာတို့ မိသားစုအကြောင်းကို အသေအချာ ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်၏။

'ဒီကောင်ဟာ ဒေးဗစ်မဟုတ်နိုင်ဘူးလား'

ယမင်းခိုင်က—

'ဦးလေးသိန်းကလဲ အဲဒီ ဒေးဗစ်က တင်မောင်လတ်မဟုတ်ဘူး၊ သူ့လောက်လဲ မကြီးသေးဘူး၊ ကျွန်မ ကုန်ကုန်ပြောရရင် ဒေးဗစ်က ကျွန်မကို ကြိုက်ဖူးလို့ ကြိုးစားဖူးလို့ပဲ'

'အခုလို အက်စ်တာဝင်နီအကြောင်း ကျွန်မကြိုသိနေတာလဲ အဲဒီဒေးဗစ်ကြောင့်ပဲ'

ဟု ပြောလိုက်တော့မှ ဦးလေးသိန်းသည်လည်း ထမင်းဆက်စားကာ....

'ငါဖြင့် မျက်စိကိုလည်သွားတာပဲ'

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

'အဲဒီမိန်းမက ချောတော့ချောတယ်တဲ့၊ ကျွန်မနဲ့တော့မဆုံဖူးသေးဘူး၊ ချောလလောက်လဲ ကြောက်စရာတော့ အလွန်ကောင်းတယ်'

'ဟုတ်လားဟာ၊ ဦးကျော်နိုင် ဒါမျိုးနဲ့မှ တွေ့တတ်ပလေတယ်'

'ဖေဖေ ညှိ့တာပဲပေါ့၊ ဒီမိန်းမက အထက်တန်းလွှာအသိုက်အဝန်းမှာ မိန်းမလှယ်သိန်းကြွယ်၊ အချိုကြီးမှချောတာ'

'ပိုင်းလုံးပေါ့'

www.burmeseclassic.com

'ပိုင်းလုံးထက် ဘာတယ်ဦးလေးရဲ့၊ ပိုင်းလုံးက ဝင်လာတဲ့ လူကိုဖမ်းတာ၊ သူကလိုက်ဖမ်းတာ၊ နောက် အကွက်ဆင်ပြီး ပိုင်မှရိုက်တာ၊ တချို့ယောကျ်ားတွေများဆို ရွှးသွားကြတာ တဲ့....'

'ဒီလိုဆို မနိုင်အဖေပျောက်နေတာမရှိးသားတာ အမှန်ပဲ၊ သတ်ပစ်လို့ကတော့ ငါနဲ့တွေ့စေရမယ်'

ဦးလေးသိန်းသည် တကယ်ပဲ ယမင်းခိုင်အတွက် အားကိုးစရာ ယုံကြည်စရာပင်ဖြစ်သည်။

သည်ညက သူတို့ကောလိယအိမ်ကြီးသို့ ညမိုးချုပ်မှဝင်ကြ လေသည်။

အခန်း (၂၃)

နေ့မြင်ညပျောက်

လက္ကယ်ည ဖြစ်သည်။

'ဝူ....ဝူ'

'ဝူ'

ခပ်လှမ်းလှမ်းက ခွေးတစ်ကောင် ရုတ်တရက်ထ၍ အူလိုက်ခါမှ လက္ကယ်ညမှာ ပို၍ကြောက်စရာအသွင်ကို ဆောင်ပါလေတော့သည်။

'ဝေါင်း....ဝေါင်း'

ခွေးတစ်ကောင် ဟောင်သံကလည်း ဟိန်း၍ထွက်လာတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ချောက်'

'ဝှီး ဘစ် ဘစ် ထစ်'

ပြတင်းပေါက်အပြင်ဘက်က အသံဗလံများကို ကြားနေရ၍ ယမင်းခိုင် ပက်လက်လှန်လှဲနေရာမှ ထထိုင်သည်။

နွေဘက်ဖြစ်၍ ပွဲခလောင်အိုက်စပ်နေသည်။

ယမင်းခိုင် ချွေးမထွက်တတ်သူဖြစ်လျှင် လက်မောင်း၊ ချိုင်းနှင့်ခန္ဓာကိုယ်မှာ ချွေးစေးတွေစို့လာသည်။

ဇော‌ချွေးတွေများလား။

ယမင်းခိုင်သည် ခုတင်ထက်ကအမှောင်ထဲမှာ ထိုင်နေမိသေးသည်။

အခန်း၌ ရန်သူတစ်ဦးဦးက မိမိကိုတိုက်ခိုက်လာလျှင် မိမိမည်သို့မည်ပုံ ပြန်လည်ခုခံမည်နည်း။

မိမိတို့မှာ သေနတ်မပါ။

ဓားကိုလည်း ဆောင်မထား။

ထိုအခိုက်....

'ရှပ် ရှပ်'

'ရှပ်'

အခန်းတံခါးအပြင်ဘက်မှ အခန်းတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်လာသော ခြေသံတစ်သံကို ယမင်းခိုင် ဆတ်ဆတ် ကြားလိုက်ရလေသည်။

သည့်တွင် ယမင်းခိုင်သည် ခြေသံကိုနားစွင့်လိုက်၏။ ခြေသံပျောက်သွားသေးသော်လည်း ခိုညည်းသံတွေ ဆက်လက်ပေါ်ထွက်လာသည်။

ထိုနိမ့်များမှာ အပေါ်ခေါင်မိုးဘုံအဆင့် ကွက်ကျဲ၍နေရာများတွင် အသိုက်ဖွဲ့၍နေကြသော ခိုများမှ ကြားရသောခိုညည်းသံများဖြစ်သည်။

'ရှပ် ရှပ်'

'ရှပ်'

ဤသည်မှာကား လူတစ်ဦး တစ်ယောက်၏ ခြေသံဆိုတာ သေချာနေပြီ၊ ပြီးတော့ လင်းခန်းလက်ခန်း အလင်းရောင်တန်းသည် အခန်းတံခါးအပေါ်ဘက် လေဝင်ပေါက် တန်းများမှ နေ၍ ရောင်ပြန်ဟပ်၍လာတတ်သည်။

ယမင်းခိုင်သည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ကောက်ကိုင်လိုက်လေသည်။

ထိုလက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို မအိပ်ခင်ကတည်းက အိပ်ရာဘေးမှာ ဆင့်ထားသည်။

ယမင်းခိုင်တွင် လက်နက်သံ၍ ဘာမျှမရှိ။

မည်သို့ဆိုစေ...သူမသည် အရဲစွန့်ကာ အခန်းတံခါးအနီးသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

သော့ပေါက်မှ အပြင်ဘက်ကိုကြည့်လိုက်ရာ အလင်းရောင်တန်းနဲ့မျက်စိကိုလာဟပ်၍ မျက်လုံးကို ပြန်ခွာလိုက်ပြီး....

ပုံမှန်အနေအထားအတိုင်း ရပ်၍ ကြည့်ခဲ့လိုက်လေတော့သည်။

'ရှပ်'

'ရှပ်'

ခြေသံမှာ နီး၍လာသည်။

www.burmeseclassic.com

'ဟင်း'

'ဟင်း'

ခိုများ၏ အောင်သည်းသံကိုလည်း ကြားနေရသည်။

'ခေါက်'

'ခေါက်....ခေါက်'

တံခါကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ခေါက်သဖြင့် သူမ ခေါင်းနပန်းကြီး၍သွား၏။

ပြန်၍အသံမပြုဘဲငြိမ်နေ၏။

'ခေါက်'

'ခေါက်....ခေါက်'

တံခါးကို ဆက်ခေါက်၏။

ထို့နောက်....

'မခိုင်'

ဦးလေးသိန်းအသံကို သူမ ကြားလာရ၍ ကြောက်စိတ်ပြေသွားသည်။

သို့ပေမယ့် ဦးလေးသိန်းအသံ အမှန်တကယ် ဟုတ် မဟုတ် စိစစ်ရန် တံခါးမဖွင့်သေးဘဲ ငြိမ်နေသည်။

'မခိုင်'

ထပ်ခေါ်ပြန်သည်။

'ဦးလေးသိန်းပါ'

သည်တော့မှ သူမသည် အပြင်ဘက်တွင် ဦး လေး သိန်း ရောက်နေမှန်း သိလိုက်သည်။

'ရှင်....ဦးလေးသိန်း'

'အော....ငါပါ'

'တံခါးဖွင့်လိုက်ရမလား'

'မဖွင့်နဲ့ စိတ်မချလို့ ငါလာတာ၊ အကြောင်းရှိရင် မီးထိုးပြလိုက်ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေးသိန်း'

သည်တွင်....

သူမသည် ဦးလေးသိန်းကို အတော်လေး ကျေးဇူးတင်၍သွားသည်။

စောစောက ခွေးအူသံနှင့် အခြားအသံဗလံများကို ကြားနေရသည်ဖြစ်၍ သူမ ကြောက်ရွံ့နေမည် အမှတ်ဖြင့် လာရောက်အားပေးဟန် တူသည်။

ထို့နောက်....

သူမသည် မီမိခုတင်ဘက် ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။

ထိုအခါ....

'ဝုန်း....ဝုန်း'

'ဒုန်း'

ဆိုသော အသံဗလံများကို ဆက်တိုက်ကြားလိုက်ရသဖြင့်....

သူမသည် ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲ ထကာ အခန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ တလျှောက်လုံး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုးကာ....

'ဦးလေးသိန်း'

'ဦးလေးသိန်း'

ဟု ခေါ်လျက် ဦးလေးသိန်း အခန်းထဲ ပြေးဝင်လာခဲ့သည် အခန်းတံခါးမှာ ဖွင့်လျက်—

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလေးသိန်းဟိုကာ၊ ယမင်းခိုင် မတွေ့ရတော့ပေ။

'ဦးလေးသိန်း'

လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ဟိုသည်နေရာအနှံ့ထိုး၍ ဦးလေးသိန်းကို ခေါ်စဉ်....

ဒေါ်ပန်းမြိုင်နှင့် သူ့ယောကျ်ား လေရောဂါသည်တို့ အိမ်ပေါ်ထပ်တက်လာခဲ့ကြသည်။

ဒေါ်ပန်းမြိုင် အာလာဒင်ဖန်မီးအိမ်များကို ကိုင်လျက် အိမ်အပေါ်ထပ် တက်လာခဲ့ကြခြင်းပင်။

မှတ်ချက်။ ။ထိုခေတ်က တောမြို့များတွင် လျှပ်စစ်မီးမသုံးကြပါ။ ရေနံဆီသုံးမီးဇာနှင့် အာလာဒင် မှန်အိမ်များကို သုံးကြသည်။

ဆင်းရဲသားများမှာကား ရေနံဆီ မီးအိမ်၊ မီးခွက်နှင့် ကညင်ဆီတိုင်များ သုံးစွဲကြပါသည်။

စာရေးသူ။

ဒေါ်ပန်းမြိုင်က....

'ဘာဖြစ်တာလဲ'

ဟု မေးသည်။

ယမင်းခိုင်က ဟိုသည်ရှာဖွေလျက်ကြည့်မကြည့်လျက်....

'ဝှန်းခနဲ အသံတစ်သံကြားလိုက်လို့'

'အေး....အဒေါ်လဲ အဲ့ဒီအသံကြားလို့၊ ဦးစံသိန်းရော'

'ကျွန်မလဲ ဦးလေးသိန်းကို ရှာနေတာ'

သည်မှာတွင်....

ယမင်းခိုင်သည် ထွေးနေသည်ဟု ဒေါ်ပန်းမြိုင်ပင် သတိမေး...းသော ပြင်ပဝရန်တာဘက် အကြည့်ရောက်သွားသည်။

သို့နှင့်....

အပြင်ဝရန်တာဘက် ဖျတ်ခနဲအကြည့်၊ ဦးလေးသိန်း ဝတ်...သော အနီရောင်အကွက်တုံး ရှပ်အင်္ကျီတစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဝရန်...၌ ချိတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍...

'ဟင်'

ဟု ပြောကာ ဒေါ်ပန်းမြိုင်နှင့် ဦးတလုဘ်ကြီးတို့ကို ဖြတ်၍ ...အပြင်ဝရန်တာဘက်ပြေး၍သွားကာ အောက်ဘက်သို့ ငုံ့...ကြည့်လိုက်လျှင်....

'အမယ်လေး'

ဟု ယမင်းခိုင် အထိတ်တလန့် အော်လိုက် ပါလေတော့၏။

သူ အောက်ဘက်လက် နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် လှမ်း၍ထိုးအကြည့် ...အိုင်ထဲမှောက်လျက်သား လဲလျောင်းနေသော ဦးလေး...သိန်းကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ပေ။

'ဟိုမှာ...ဟိုမှာ၊ ဦးလေးသိန်း ရေ့အိုင်ထဲမှာ'

ယမင်းခိုင်မှာ အရူးတစ်ပိုင်း ခံစားနေရလေပြီ

မိနစ်ပိုင်းပင် ရှိသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

အခုပဲ ဦးလေးသိန်းဟာ မီးတံခါးရှေ့သို့သွား၍ တံခါးခေါက်...း ခေါ်ခြင်းဖြင့် သွားသောလှုပ်ရှားနေခဲ့သည်ပဲ။

အခုတော့လည်း ယမင်းခိုင်တယ်သ...ကိုအားကိုးရမှာလည်း။

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂၄)

နာနာဘာဝလော၊ လူလော…

မှန်သည်။

ယမင်းခိုင်မှာအားကိုးအားထားပြုစရာဆို၍ ကောလိယအိမ်ကြီးတွင် ဘယ်သူမှမရှိတော့ပြီ၊

အန်ကယ်ဦးဘတိုးမှာ ယမင်းခိုင်တို့ကောလိယအိမ်ကြီးသို့ ရောက်သည့်နေ့နှင့်နောက်နေ့လောက်သာ သူ့အရိပ်အယောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်၊

တွေ့ရပြန်တော့လည်း အရင် အန်ကယ်ဦးဘတိုးနှင့် ပတ်သက်သေးမိထားသလိုလို၊ တစ်စုံတစ်ယောက် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဂိုဏ်းသင်္ဂိုဏ်း၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းမျိုး ခံနေရသယောင်၊

အန်ကယ်ဦးဘတိုးနှင့် တွေ့ရသည်မှာ အားမရ၊

အခု ဦးလေးသိန်းကောလိယအိမ်ကြီးပေါ်က မတော်တဆ ချော်ကျ သေဆုံးခဲ့ရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယမင်းခိုင်က အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြမည်ကို အန်ကယ်ဦးဘတိုးအလေးမထားသလို ဖြစ်နေသည်၊

ပုလိပ်အဖွဲ့က အရာရှိနှင့်တော့ ဥပဒေအကြောင်း စကားပြောကြဆိုကြသည်၊ လာရောက်စစ်ဆေးကြသည်၊

စစ်ချက်တွေ ယူသည်။

မှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံရိုက်သည်၊

ဦးလေးသိန်း၏ ကိုယ်ရေးကအစ အားလုံး လိုလေသေးမရှိ၊

သို့သော် ယမင်းခိုင်က…

'ကန်ကယ်ဘိုး ဒီကိစ္စ ကျွန်မ မကျေနပ်ဘူး၊ ဒါဟာ တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ လုပ်ကြံမှုပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ဟု ပါးစပ်က ဟရုံပဲ ရှိသေးသည် အန်ကယ်ဦးဘတိုးသည် မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ…

'သမီး…ဒီအကြောင်းတွေကိုပြောချင်ရင် နောက်မှပြောပါ သေတဲ့လူကလဲ သေသွားပြီ၊ ဒီကြားထဲက ထပ်ရှုတ်လာရင် မကောင်းဘူးလေ…၊ စစ်ဟယ်…ဆေးဟယ်…လုပ်တဲ့ အခါမှာ သမီးကအစ စစ်ဆေးမှာ ခဏလောက် နေပါဦး၊ ဒီကိစ္စ တွေ့တွေ့ အချင်းချင်း နောက်မှ ပြောကြတာပေါ့၊ နောက်ဆိုတာ တလဲ အကြာကြီးပြောတာမဟုတ်ပါဘူး'

ဟုသော စကားတွေပြောသွားသည်၊

မည်သို့ဆိုစေ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယမင်းခိုင်ကတော့ သည်ကိစ္စကို လုံးဝမကျေနပ်။

မကျေနပ်၍လည်း ဒေါ်ပန်းမြိုင်ကို အရင်ဆုံး ပြောပြလိုက်သည်။

'ဒီကိစ္စဟာ မရိုးသားဘူး။ ဦးလေးသိန်းကို တစ်ယောက်ယောက်က အပြင် ဝရန်တာကနေ တွန်းချလိုက်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်....'

ထိုအခါ...

ဒေါ်ပန်းမြိုင်က ယမင်းခိုင် ထင်သလို ပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု အထင်ရှိနေပေမယ့် ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ အလေးအချာ နားထောင်ပြီး လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

စိတ်ရောဂါ ဝေဒနာရှင် တစ်ဦးနှင့်ပင် တူနေသည်။

'မဖြစ်ဘူး၊ ဒါဒီကောလိယအိမ်ကြီးက အမြန်ထွက်သွားမှ ဖြစ်မယ်....'

ဤသို့ တွေးလိုက်မိသောအချိန်တွင် အချိန်က နှောင်းသွားချေပြီ....။

နေ့လယ်ပိုင်းကပင် မလေးခင် ရောက်လာပြီး၊ ယမင်းခိုင်ကို အားပေးစကားတွေ ပြောနေသေးသည်။

'ဒီမှာ မဘာ်းချင်လို့ ငါတို့အိမ်ကို လိုက်တည်းချင်တယ်ဆိုရင်လဲ လိုက်ခဲ့လေ'

ဟုပင် မလေးခင် ပြောသွားပါသေးသည်။

သည်အချိန်က ယမင်းခိုင်က အခုလိုစိတ်ကူးမျိုးမရှိသေး၍—

'နေပါစေ ရပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်မိသည်။

'ဒါပေမယ့် ငါ ရန်ကုန်ကို မပြန်သေးခင်၊ ဒေါ်လေးကြူ လာမခေါ်သေးခင်၊ ကောလိယ အိမ်ကြီးမှာ နေလို့ဖြစ်တော့မယ် မထင်ဘူး....၊ မလေးခင်တို့အိမ်ကိုပြောင်းနေ၊ ဒါမှ မဟုတ် အနီကယ်ဦးဘတိုးကို တစ်နေ့ရာရာပြောင်းနေဖို့ ပြောမှ ဖြစ်မယ်'

မှတ်ချက်။ ။ ထိုခေတ်က တောမြို့များတွင် တည်းခိုရိပ်သာများ ဟိုတယ်များ မရှိသေးပါ၊ ဆွေမျိုးအသိမိတ်ဆွေနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းများ၌သာ တစ်နယ်တစ်ကျေးက လာသူများ တည်းခိုလေ့ရှိကြပါသည်။

စာရေးသူ။

နောက်ဆုံးတော့လည်း ယမင်းခိုင်သည် ကောလိယအိမ်ကြီးတွင် သည်ညတစ်ညအိပ်ရမည့်အခြေအနေပင် ရှိခဲ့ရလေသည်။

ညနေဘက်တွင် တင်မောင်လတ်ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူက ယမင်းခိုင်အား....

'ဒီမှာ မခိုင်၊ မင်း ဒီည ကောလိယအိမ်ကြီးမှာ အိပ်ဝံ့ပါ့မလား၊ မအိပ်ဝံ့ဘူးဆိုရင် ကျုပ်တစ်နေရာကို ပို့ပေးမယ်၊ ကျုပ် အခုနေတဲ့အိမ် မဟုတ်ပါဘူး၊ မိတ်ဆွေတစ်ဦးရှိအိမ်ပါ'

ဟု ပြောလေသည်။

ယမင်းခိုင် လန့်၍ သွားမိသည်မှာ အမှန်ပါပေ။

တိုင်နေအာဏောင်းသား ထသွားမှ ကျိုးမှန်းသိ အပြင်မျိုး ဖြစ်နေလျှင် အခက်မဟုတ်ပါလား။

www.burmeseclassic.com

သည်မှာက အကြောင်းမဟုတ်။

သေဆုံးသွားသူမှာ အခြားသူမဟုတ်၊ မိမိ ဦးလေးအရင်းကြီး ဖြစ်နေသည်ပဲ။

ကောလိယအိမ်ကြီး ဆိုတာကလည်း မိမိငယ်စဉ်ကတည်းက နေလာခဲ့သောအိမ်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ယမင်းခိုင်က....

'ရပါတယ်၊ ကျွန်မ ဒီမှာပဲ နေပါ့မယ်'

တင်မောင်လတ်က မဲ့ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်ပြီး ထပြန်သွားလေသည်။

သူက ကားနှင့် လာသူမဟုတ်။

ခြေလျင် လာခြင်းဖြစ်သည်။

တင်မောင်လတ် ပြန်သွားရာသို့ ယမင်းခိုင် ပြတင်းပေါက်လိုက်ကာကြားမှ ကြည့်နေမိသည်။

တင်မောင်လတ်သည် ခြံအပြင်ဘက်သို့ မရောက်မီ တစ်ခနရာတွင် ရပ်နေသည်။

ထိုအခါ...

ဒေါ်ပန်းမြိုင် သူ့ထံသို့ လျှောက်သွားကာ ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ စကားပြောနေကြသည်။

အရေးတကြီး ပြောနေဟန်ပင်။

ထို့နောက်....

တင်မောင်လတ် ပြန်သွားလေသည်။

ဒေါ်ပန်းမြိုင်က ဘေးဘီ ဝဲယာ ကြည့်ပြီး၊ အိမ်ဘက် ပြန်လျှောက်လာသည်။

အိမ်ထဲသို့မဝင် ဘေးမှပတ်ကာ နောက်ဘက်သို့ဆက်လျှောက်၍ လျှောက်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ယမင်းခိုင်သည် သည်ည သတိဝီရိယဖြင့် နေရန် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိချပ်လိုက်ရသေးသည်။

တစ်မိုးချုပ်လေပြီ....။

ယမင်းခိုင်သည် ထမင်းကိုလည်း ထွက်မစားတော့၊ အသင့်ဝယ်ထားသော ပေါင်မုန့်နှင့် ... ပါးသေတ္တာဘူးကို ဖောက်ပြီး၊ ပေါင်မုန့်နှင့် စားလိုက်သည်။

ညမှာကား ဦးလေးသိန်း သေဆုံးခဲ့ရသော ညကထက်ပင် ပို၍ မည်းမှောင်တိတ်ဆိတ်နေသည်ထင်၏။

ပို၍ဆိုးသည်မှာ လေတိုက်နေခြင်းပင်

သည်ည လေတွေက တဟူးဟူးတိုက်နေသည်။

ရာသီဥတုဆိုတာမျိုးက တစ်ခါတစ်ခါ အစဉ်အလာအတိုင်း မဖြစ်ဘဲ ဖောက်ပြန်တတ်သည် မဟုတ်ပါလား။

'ဟူး...ဟူး'

ထိုအခါ....

ယမင်းခိုင်၏ အခန်းပြတင်းပေါက်ဘောင်ကို တဖြည်းဖြည်း လာရောက် ရိုက်ခတ်တတ်၏။

ဤသည်ကပင်လျှင် ဦးလေးသိန်း၏ ဝိညာဉ် ပူးကပ်နေလေသလား၊ ယမင်းခိုင် အတွေးရောက်လိုက်မိသည်။

အချိန်မှာ ည ဆယ်နာရီလောက်ရှိမည်။

သည်အရပ်မှာ သည်အချိန် လမ်းများပေါ်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူသူမရှိတော့ပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခိုက်....

'ဖြောင်း'

ပိုကောက်ကိုင်း ရိုက်ခတ်၍ ပြတင်းပေါက်တံခါး ပွင့်အန်ထွက်သွားလေသလားဟု ယမင်းနိုင် ထင်လိုက်မိသည်။

သို့ပေမယ့် မိမိ ထင်ထားသလိုမဟုတ်။ ပြတင်းပေါက် ပွင့်လွင့်သွားရာမှ အနီရောင် ဝတ်ရုံနှင့် လူနီကြီး တစ်ယောက် အခန်းတွင်းသို့ ကျော်တက်၍ ဝင်လာခြင်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။ တစ္ဆေကောင်လား.... သို့မဟုတ် လူလား....ယမင်းနိုင် တွေးနေသည့်အခိုက်....

'ဝါး...ဟား ဟား ဟား'

'ဝါး....ဟား ဟား ဟား'

ဟူသော ရယ်မောသံကြီးနှင့်အတူ ရှေ့သို့တိုးလာသည်။

အပြင်ဘက်တွင် လေတွေကျနေ၍ သူ၏ ရယ်မောသံများမှာ အခန်းအတွင်း၌သာ ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်လုံခတ် မြည်ဟိန်းနေသည်။ အပြင်ဘက်သို့ မထွက်ရ။

'ဝေါ...ဝေါ'

လေကတိုက်နေသည်။

လူနီကြီးသည် ယမင်းနိုင်ကို လှမ်း၍ ရိုက်ချလိုက်သည်။

'ဒိုး'

'ဝုန်း'

'အမယ်လေး'

ယမင်းနိုင်မှာ မည်မျှ အရိုက်အနက် ခံနေရသည်မသိ။ ပါးစပ်မှာ သွေးများယိုစီးကျလာသည်။

'ဝုန်း'

သည်တစ်ကြိမ်မှာတော့ ယမင်းနိုင်မှာ အခန်းတံခါးနားသို့ ကျရောက်သွား၏။

လူနီကြီးမှာလည်း ခုံတစ်လုံးနှင့်တိုက်ပြီးလဲကျသွား၏။

လူနီကြီးကုန်းရုန်းထနေသည့်အခိုက် ယမင်းနိုင်သည် တံခါးကို ဖွင့်၍ အပြင်ဘက်ပြေးထွက်လာခဲ့၏။

ထိုနောက် အောက်ထပ်သို့ဆင် ကာ မိမိသိထားသော သို့ဂုက်တံခါးမှထွက်၍ ကောလိယအိမ်ကြီးတည်ရှိရာ ခြံကျယ်ကြီး အတွင်းမှ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။

'ဝေါ...ဝေါ'

မလေတွေတိုက်နေ၍ ရှေ့မှကားတစ်စီး မောင်းဝင်လာသည်ကိုပင် ယမင်းနိုင် သတိမထားလိုက်မိ။

သည်အချိန် ကားက မိမိကို ဝင်တိုက်သည်ပဲလား၊ မိမိက ကားကို ပြေးဝင်တိုက်လိုက်မိလေသလား မသိ။

သတိလစ်သွားသည်ကတော့အမှန်ပါပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၅)

လေနီကြမ်းတိုက်သော ည

သည်နေ့ညဦးပိုင်း လေတိုက်သည်မှာ နွေလေမဖြစ်နိုင်၊ အနောက်တောင်ရပ်လေဖြစ်နိုင်သည်။

နွေရက်နွေကာလကုန်ဆုံးတော့မည်ဖြစ်၍ မုတ်သုန်လေအကြို တောက် လေဟန်တူသည်။

တောင်ငူသည် အရှေ့ ရိုးမနှင့် အလယ် ပဲခူးရိုးမစပ်ကြား ဆုံရာတွင် အကျဉ်းဆုံးသော စပ်ကြားနေရာဒေသဖြစ်သည်၊

ထို့ကြောင့်....

ရာသီဥတုသည် အပြောင်းအလဲအလွန်မြန်သည်၊

ပူချင်လည်း ခုချက်ချင်း၊

အေးချင်တော့လည်း အခုချက်ချင်း၊

သည်ညဲဦးပိုင်းလေတိုက်နေသည်ကိုပဲကြည့်ဦး၊

ထို့ကြောင့်....

ဦးလေး ကိုလန်ဘာနှင့် ကိုစိုးတို့ သံတောင် ကော်ဖီခြံက အပြန် နောက်ကျနေသည့်အတွက်....

သားဖြစ်သူ မင်းမင်းထွန်းက ဖခင်ကြီးလေကျနေသည့်အချိန် တစ်ေ၁မာင်းထွက်လိမ့်မည်ဆိုတာ ကြို၍သိနေသည်၊

ဒေါ်ဒေါ်တင်က မင်းမင်းထွန်းကို မျက်ရိပ်ပြ၍ ခေါ်လိုက်သည်၊ သည်တော့လည်း....

မင်းမင်းထွန်းသည် တုံတေဆေးတက္ကသိုလ်တွင် ဒေါက်တာဘွဲ့ကိုရပြီး ကာလကတ္တားသို့ သွားရောက် အမှုထမ်းခဲ့သည့်အကြောင်းတွေ....၊

ဖခင် ဦးမင်းဟန်နှင့် စကားလက်ဆုံပြော၍မကုန်ပြောပြနေစဉ် ဒေါ်ဒေါ်တင်ထံသို့ ထ၍လျှောက်သွားလေသည်၊

'ဘာများလဲ... ဒေါ်ဒေါ်တင်၊ ကျွန်တော့်ကို ဘာ ်င်း မလိုလဲ'

ဟု မင်းမင်းထွန်းက ဒေါ်ဒေါ်တင်အား မေးလိုက်လေ၏၊

မင်းမင်းထွန်းသည် အင်္ဂလိပ်သောအတွင် အိန္ဒိယပြည်တုံတေ ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် ဆရာဝန်ဒေါက်တာဘွဲ့ယူလာသောဆရာဝန် တစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း....

အိမ်မှာ သည်အမေ၊ သည်အဒေါ်တွေ့ မျက်စိအောက်မှာ ဆား ကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်သည့်တိုင် အနိုင်းခံ လွှယ် တစ်ယောက်ကတေတွင်သာ ရှိလေသည်၊

www.burmeseclassic.com

'မင်းဦးလေး လေလန်ကားနဲ့ မေခင်စိုးတို့ သံတောင်ဆောက်ဖီခြံကို နေ့ချင်း ပြန်သွားမယ်ဆိုပြီး... လွှတ်လိုက်တာ၊ ခုထိပြန်မရောက်သေးဘူး မင်းမင်းထွန်း၊ အဲဒါ မင်းတို့ သားအမိက မပူပေမယ့် ဒေါ်ဒေါ်တင်ဖြင့် ပူလှပြီ'

ဟု ဒေါ်ဒေါ်တင်က ပြောလေရာ မင်းမင်းထွန်းက...

'ဒေါ်ဒေါ်တင်ကလဲ စိတ်ပူစရာမရှိ ရှာကြံပူနေတော့တာပဲကိုး၊ သူတို့တွေ ကလေးမှ မဟုတ်တဲ၊ နေ့ချင်း ပြန်မယ် ဆိုပေမယ့် မိုးချုပ်သွားလို့ ဟိုမှာ ညအိပ်ချင် အိပ်ကြမှာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်၊

ထိုအခါ ဒေါ်ဒေါ်တင်က...

'ဟဲ့ မင်းမင်းထွန်း၊ ငါက ရှာကြံပူတာမဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ပူသင့်လို့ ပူနေရတာ'

ဟု လူကြီးပီပီ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုလျှင် တပြစ်တောက်တောက်ဖြင့် မပြီးနိုင်၊ မစီးနိုင် ပြောနေတတ်သည်၊

ဦးမင်းဟန်တို့မှာကား ကောင်ဒူဇာတိ မဟုတ်၊ မန္တလေးမှ ရောက်ရှိလာသူများဖြစ်သည်၊

အညီမှာနေထိုင်၍ သံတောင်တွင် ကော်ဖီခြံစိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်နိုင်သော လုပ်ငန်းရှိ၍ လာရောက်လုပ်ကိုင်နေကြခြင်းပင်၊

ကော်ဖီခြံများကိုကား ဘီတီဘရားသားကုမ္ပဏီပိုင် ကော်ဖီခြံများကို ဦးမင်းဟန်က ဝယ်ယူလုပ်ကိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်၊

ဘီတီဘရားသားမိသားစုမှာ ကောင်ဒူသံတောင်တွင်ကော်ဖီခြံများ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ပြီးနောက်ပိုင်း ကော်ဖီစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းအောင်မြင်လာသည်နှင့်...

လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လို၍ ပြင်ဦးလွင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခြင်းဖြစ်သည်၊

ဘီတီဘရားသားမိသားစုကော်ဖီခြံများကိုကား ၎င်းလုပ်ငန်းလုပ်ဖူးသူများကို ခွဲဝေရောင်းချခဲ့ခြင်းပင်၊

ထိုလုပ်ငန်းရှင်များတွင် ဦးမင်းဟန်သည်လည်း တစ်ဦး အပါအဝင် အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့လေသည်၊

ဦးမင်းဟန်လက်ထဲတွင် ကော်ဖီ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းမှာအောင်မြင် ခဲ့လေသည်၊

အမှန်တော့...

နယ်ချဲ့ကိုလိုနီ ပြိတ္တာ လူမျိုးများသည် ရေသောက်သူများမဟုတ်ဘဲ အရက်၊ ဘီယာ၊ အချိုရည်များနှင့် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ သောက်တတ်သူများဖြစ်သောကြောင့်...

သည်က မြန်မာများကလည်း အတုခိုးကာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအစား အရက်၊ဘီယာ၊အချိုရည်များနှင့် လက်ဖက်ရည်ကော်ဖီများ အတုခိုးကာ သောက်သုံးနေကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

သံတောင် ကော်ဖီ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းရှင်များအနေဖြင့် ကောင်ဒူနှင့် သံတောင် မော်ချီ မိုင်း အိမ်ဦးနှင့် ကြမ်းပြင်ဖြစ်၍နေသည်၊

မင်းမင်းထွန်း နှင့် ဒေါ်ဒေါ်တင် စကား ပြောနေသည့် အကြောင်းအရာကို မကြားသိရပေမယ့်...

ဒေါ်ဒေါ်တင် အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုခုကြောင့် မင်းမင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းကို အပူကပ်နေမှန်း ဦးမင်းဟန်ချက်ချင်းနားလည်သဘော ပေါက်သွားသည်။

ထို့ကြောင့်….

ဦးမင်းဟန်သည် မင်းမင်းထွန်းနှင့်ဒေါ်ဒေါ်တင်တို့စကား ပြောနေသည့်နေရာသို့ လျှောက်၍ လာကာ ဒေါ်ဒေါ်တင်အား….

'မတင်….ဘားကို ဘာကိစ္စအတွက် ပြဿနာရှာတာလဲ….၊ အေးအေးဆေးဆေး နေပါစေကွယ်'

ဦးမင်းဟန်က ဒေါ်ဒေါ်တင်ကို လူနာနှင့် တူဆရာဝန်တို့ အကြား လူပွဲစားလုပ်နေသလားအတွေးဖြင့် ဤသို့ မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ဒေါ်တင်သည် ဦးမင်းဟန်ဘက်လှည့်ကာ….

'ဘယ်ကလာ ပြဿနာ ရှာရမှာလဲ….၊ လန်ဘားနဲ့မောင်စိုး သိတောင်ကော်ဖီခြံထဲသွားကြတာ ပြန်မရောက်သေးလို့ ပြောနေတာပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

'သြော်….သူတို့ ကော်ဖီခြံထဲကအိမ်မှာပေါ့၊ ခါတိုင်းအလဲ ဒီလိုပဲလေ၊ လန်ဘားရော မောင်စိုးပါ တောပစ် ဝါသနာပါ ကြတာ၊ တောပစ်ထွက်ချင်ထွက်နေမှာပေါ့'

ဦးမင်းဟန်ကတော့ ခုချိန်အထိ ခပ်အေးအေးပင်။

ဦးမင်းဟန် အခုလို အေးစက်စက် အမူအရာမျိုးကိုပဲ ဒေါ်ဒေါ်တင်က ဘဝင်မကျဖြစ်နေသည်။

သည်တွင် မင်းမင်းထွန်းက….

'ကဲ….ကျွန်တော်ပဲ သူတို့ကိုသွားကြိုလိုက်ပါ့မယ်'

ဟု ဒေါ်ဒေါ်တင်ကိုပြောပြီး၊ ဦးမင်းဟန်ဘက်လှည့်ကာ….

'ဖေဖေ….ကျွန်တော် ကားယူသွားမယ်နော်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'အေး….အေး၊ အပြင်မှာ လေတွေကျနေတယ်နော်၊ ကား ကို သတိထားမောင်း'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လေတိုက်ကွင်း အတွင်း မင်းမင်းထွန်းသည် မိမိကားလေ လေကြောင်းအတိုင်း ရွေ့လျားလွင့်မသွားရအောင် ကားကို မင်းမင်းထွန်း အတော်လေးဂရုတစိုက်မောင်းနှင်နေရသည်။

'ဝေါ'

'ဝေါ'

လေတစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

လမ်းဘေးသစ်ပင် သစ်ပင်အထက်မှ သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခု ရုတ်တရက် ပြုတ်ကျလာသည်။

'ဝှီး'

'ဖြန်း'

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထိုသစ်ကိုင်းခြောက်သည် မင်းမင်းထွန်း မောင်းလာသော ကားရှေ့မှန် ဘောနက်ပေါ်ကျလာသည်။

မင်းမင်းထွန်းသည် ကားဘရိတ်ခုံပေါ် တင်ထားသောခြေ ထောက်ကို ဖိနင်းလိုက်သည်။

တော်သေးသည်၊ သစ်ကိုင်းခြောက်ကို ကျော်ဖြတ်ပင်ရမလို ဖြစ်သွားလည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းမှာကား မိန်းကလေးတစ်ယောက် မိမိကားကို ပြေးဝင်တိုး တိုက်လိုက်သောကြောင့်ပါပေ။

အမှန်တော့ မင်းမင်းထွန်းဖမ်းလိုက်မိသော ဘရိတ်သည် ထိုမိန်းကလေးအတွက် မဟုတ်၊ သစ်ကိုင်ခြောက်ကျလာ၍ လန့်ပြီးလုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်လိုက်မိခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်လိုမဟုတ်ပါက ထိုမိန်းကလေးရှေ့ဘက်သို့ လွင့်စဉ်သွားပြီး သည်ခနရာ၌ပင် သေသွားနိုင်ပေသည်။

ယခုပင်လျှင် ထိုမိန်းကလေးမှာ ခမ္ဘမျှောသွားလေပြီ။

မင်းမင်းထွန်းသည် လေတွေတဟူးဟူးကြားတွင် ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမည်မသိ။

'မဖြစ်ဘူး၊ အိမ်ခေါ်သွားပြီး ဆေးကုပေးရမှာပဲ'

ဟု မင်းမင်းထွန်း တစ်ကိုယ်တည်း မပြောပြီး တစ်ပြိုင်နက် မိန်းကလေးကိုပွေ့ချီပြီးကားပေါ်တင်လိုက်၏။

သည်ကိစ္စတွင် မင်းမင်းထွန်းက မိမိကိုယ်ကို မိမိ လိပ်ပြာသန့်သည်။

မိမိက မိန်းကလေးကိုဝင်တိုက်သည်မဟုတ်၊ မီးထိုး၍မောင်းနှင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဘောနက်ပေါ် သစ်ကိုင်းခြောက်ပြုတ်၍အကျ၊

ထိုမိန်းကလေးက လမ်းသွယ်အတွင်းဘက် ကမန်းကတန်း ပြေးဝင်လာပြီး ကားကို ဘေးဘက်မှ ဝင်တိုက်လိုက်သည် သာဘောပင်။

သည်အဖြစ်ကို တစ်စုံတစ်ယောက် တွေ့မြင်ပါစေ ဟုပင် မင်းမင်းထွန်း အလိုရှိလိုက်မိသည်။

ထိုမျက်မြင်သက်သေ ရှင်းပြရုံနှင့် မိမိက ထိုမိန်းကလေးအား ကားနှင့်ဝင်တိုက်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သက်သေခံပေးပေလိမ့်မည်။

မင်းမင်းထွန်း ကာတားတံခါးတို့ ပိတ်မည်အပြုတွင်ကား…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၆)

ဘယ်သူပြိုင် နိုင်မလဲ

မင်းမင်းထွန်းသည် ကားတံခါးကိုဆွဲ၍ပိတ်သည်။ ပိတ်၍မရ။

'ဘယ်လို ဖြစ်တာပါလိမ့်'

သူက မော့၍ကြည့်လိုက်သည်။

လူနီကြီးတစ်ယောက်ကို ပက်ပင်းပါ ဘွားခနဲ တွေ့လာရတော့သည်။

ဆံပင်တွေမှာ ကွေးကောက် တွန့်လိမ်၍ ဖားလျားဝဲကျနေသည်။

မျက်နှာသည် တစ္ဆေတစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုး အနီးစပ်ဆုံးဖော်ပြရလျှင် မကောင်းဆိုးဝါးနတ်ဆိုးတစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုးပါပေ။

ထိုမျက်နှာကြီးသည် ရဲရဲနီနေသလို သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း အပေါ်အောက် အနီရောင်များသာ။

လူနီကြီးတစ်ကောင်ဟုပင် ဖော်ပြရပေလိမ့်မည်။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကလည်း ဂျပန်နပန်းသမားကြီး တစ်ယောက်အလား ကုပ်ပိုးကြီးတက်၍ သန်မာထွားကျိုင်းလှပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လူနီကြီးသည် ကားတံခါးကို ဆွဲဆောင့်၍ဖွင့်လိုသည်။

'ဘုန်း'

'ဝုန်း'

အခြေအနေမှာ ကောင်းမလိုကြားက ပို၍ ဆိုးသွားချေပြီ…။

လူနီကြီးသည် ကားတံခါးအဖွင့်တွင် အရင်ဆုံး မင်းမင်းထွန်းကို ကုပ်ကဆွဲကိုင်ကာ အပြင်ဘက် ဆွဲထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

'ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ'

'ဘာလုပ်တာလဲ'

မင်းမင်းထွန်းမှာ အော်၍အော်၍ပြောမိသော်လည်း ပြောနေသည့်ကြားက လူနီလူသန်ကြီး လွှင့်ပစ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသောရာ လမ်းဘေးချုံဘေးသို့ ကျုံရောက်သွားပါလေတော့၏။

သည်တော့မှ…

မိန်းကလေး ဘာကြောင့် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ထွက်ပြေးလာပြီး မောင်းလာသောကားကိုပင် စိတ်မှတ်မထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်ခရောက်တိုက်မိသွားခြင်း၏ အဖြေကို မင်းမင်းထွန်း၊ သိလိုက်လေသည်။

ချုံမပေါ်မှ ကုန်းကျုံးထလိုက်ပြီးနောက် လူနီ လူသန်ကြီးနှင့်မင်းမင်းထွန်း မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

လူနီလူသန်ကြီးသည် မင်းမင်းထွန်း၊ ခမ်းနေသည်ကို လုံးဝဂရုမစိုက်။

သူ့ အလုပ်သာဆက်လုပ်ရမည့် သဘော။ ကားနောက်ခန်းဆီဖာပေါ် ခွေးခွေးလေး သတိလစ်နေသော မိန်းကလေးကို အမြင်ဘက်ပြန့်ဆွဲထုတ်ရန် ဟန်ပြင်နေသည်။

'ဒီမှာ...ကိုယ့်လူ၊ နားကန်နေသလား'

လူနီလူသန်ကြီးက မင်းမင်းထွန်းကို လုံးဝဂရုမစိုက်။

သည်တော့....

မင်းမင်းထွန်းသည် လမ်းဘေး ယူရပ်နေသောအောက်ရှိ တစ်စုံတစ်ခုကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

အုတ်နီခဲ တက်ပိုင်းကျိုးတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။

ထိုအုတ်နီခဲထက်ပိုင်းကျိုးနှင့် လူနီလူသန်ကြီး၏နောက်ကျောကို ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

'ဂုတ်'

'ဝုံး'

လူနီလူသန်ကြီး ခကျောကော့သွားပြီဟု မင်းမင်းထွန်း ထလိုက်သည်မှာ မှားသွားသည်။

လူနီ လူသန်ကြီးက ပြေးဝင်လာသော အုတ်ခဲနီ ထက်ပိုင်းကျိုးကို ညာဘက်လက်ဖြင့် အမိအရဖမ်းလိုက်မိ၏။

ခကောင်းလိုက်လေသော တိုက်ကွက်၊ မိမိနောက်ကျောကို တစ်စုံတစ်ယောက်က နောက်မှထိုအုတ်ခဲထက်ပိုင်းကျိုးနှင့် ချိန်ရွယ်၍ ပစ်သွင်းလိုက်သည်ကို အမိအရ ဖမ်းဆုပ်နိုင်သည်မှာ အံ့ဩစရာပင် ဖြစ်နေသည်။

မင်းမင်းထွန်းမှာ လန့်သွား၏။

လူနီလူသန်ကြီးသည် နာနာဘာဝလော၊ လူလော၊ နာနာဘာဝဆိုလျှင် လှည့်စားမှုဟု ဆိုနိုင်ပါသေးသည်။

လူဆိုပါက သိုင်းပညာတတ်ကျွမ်းသူပင်ဖြစ်နိုင်သည်။

ထိုအချိန်....

'ဟား ဟား ဟား'

လူနီလူသန်ကြီးသည် အုတ်ခဲထက်ပိုင်းကျိုးကိုလက်ပေါ်တွင် ဆကာ ဆကာလုပ်၍ တဟားဟားရယ်မောလျက် မင်းမင်းထွန်းရှေ့သို့ တိုး၍ တိုး၍လာနေသည်။

'ဖေါ်'

'ဝေါ်'

'ဖေါ်'

လေနီကြမ်းက ပို၍တိုက်ခတ်လာသည်။

သစ်ကိုင်းတွေ၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်တွေ တဖျောဖျောတသောသော ဖော်မြည်လျက်ရှိသည်။

သည်တစ်ကြိမ်ကတော့ မင်းမင်းထွန်းခံရမည့်အလှည့် ဖြစ်နေသည်။

ရန်သူကို မိမိတိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်အဖြစ်မှာ အခုမှပဲ ရန်သူ့လက်ထဲ လက်နက်တပ်ဆင်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွား ပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆေးထိုးအပ်သော အစဉ်သဖြင့်ကိုင်နေသော ဆရာဝန် မင်းမင်းထွန်းသည် လူနီလူသန်ကြီးကို မည်ကဲ့သို့ ခုခံကာကွယ်တိုက်ခိုက်နိုင်မည်နည်း။

'ဟား ဟား ဟား'

'ဟူး ဟူး'

လူနီလူသန်ကြီးသည် ရှေ့သို့တိုးလာရင်းအုတ်ခဲထက်ပိုင်းကျိုး ကိုင်ထားသောလက်ကို မြှောက်မိုးလိုက်လေပြီ။

မင်းမင်းထွန်းမှာကား နောက်ဆုတ်၍ မရတော့။ သစ်ပင် တစ်ပင် တားဆီးပိတ်ပင်ထားသည်။

'ဟား ဟား ဟား'

လူနီလူသန်ကြီးတွင် ရယ်သံအဆုံးတွင် မိုးထားသော လက်ကို အောက်ဘက် မင်းမင်းထွန်း၊ ခေါင်းထည့်တည့်သို့ လွှဲရိုက်ချလိုက်သည်။

'ဝုန်း'

'ဗိုး'

'ဖလတ်'

'ဒုတ်'

'အင့်'

မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်၊ လှုပ်ရှားမှုတွေပဲ ပြောရပေတော့မည်။

အကြောင်းမှာကား....

ယိုသို့သော လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှ 'မင်းမင်းထွန်းထံသို့ လုံးဝရောက်မလာခြင်းကြောင့်ပါပေ။

မှန်သည်။ လူနီလူသန်ကြီးက အုတ်ခဲထက်ပိုင်းကျိုးနှင့် မင်းမင်းထွန်းကိုအပေါက်။

ထိုလက်ကိုခုန်လွှားဝင်လာသော ဦးလေး လေလန်ဘားက ကြားဝင်တားဆီး၍ တံတောင်နှင့် လူနီလူသန်ကြီး မေးရိုးကို ပင့်ရိုက်လိုက်သည်။

လူနီလူသန်ကြီး တစ်ဖက်သို့လန်အကျ သူ့လက်ထဲကိုင်ထားသော အုတ်ခဲထက်ပိုင်းကျိုးသည်လည်း လွတ်ကျသွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန် ဦးလေး လေလန်ဘားက မင်းမင်းထွန်းခန္ဓာကိုယ်ကိုတစ်ဖက်သို့ တွန်းထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

'ဝုန်း'

'ဟူး'

'အင့်'

ထိုစဉ် ဦးလေးမောင်စိုးက ဖြောင့်လက်သီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

'ဝုန်း'

'ဒုတ်'

လူနီလူသန်ကြီးက ဘယ်ဘက်လက်မောင်းနှင့် ကာကွယ်၍အပြီး လက်ရိပ် လက်ဟန်ပြကာ တကယ်တမ်းကျတော့ ညာဘက်ခြေကန်ချက်တစ်ချက် ပစ်ကန်သွင်းလိုက်သည်။

'အင့်'

ဦးလေးမောင်စိုး မရှောင်နိုင်။ ခံသွားရလေပြီ။

ထိုအခါ....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလေး လေလန်ဘားက မင်းမင်းထွန်းအား...

'မင်းသွားနိုင်'

ဟု ပြော၍ ကားဘက်သို့တွန်းထိုးကာ လှူနီလူသန်ကြီးရှိရာသို့ ပြန်သည်လှည့်သွားပြန်သည်။

မင်းမင်းထွန်းမှာ ကားပေါ်တက်၍ ကားစက်နှိုးထားလိုက်သော်လည်း ကားကို မောင်းထွက်လာခြင်း မရှိသေးပေ။

ဖိုးဦးလေးနှစ်ယောက်ကို ဥစ္စာကျွမ်းပြီး ထားခဲ့နိုင်သော စိတ်မျိုး သူ့မှာ မရှိသေးပေ။

ထို့ကြောင့် သွားရောက်၍ ဦးလေးတို့ဘက်မှ ကူညီတိုက်ခိုက်ရကောင်းလေ မလား တွေးနေဆဲ၊

'ဝုတ်'

'ဖြောင်း ဖြောင်း'

နှစ်ယောက်တစ်ယောက် တို ပွဲမှာ ပိုရှုံပွဲကြမ်းသွားပါလေတော့သည်။

သည့်တစ်ကြိမ်တွင်ကား လှူနီလူသန်ကြီး မဟန်နိုင်၊ ဆက်တိုက်ဆက်ကာ ခံနေရချေပြီ။

'အင့်'

'အား'

လှူနီ လူသန်ကြီးက ပါးနပ်သည်။

မြေတွင် ပုံလဲကျသွားရာမှ ထ၍ ခြံအတွင်းသို့ လှည့်၍ ဖွက်ပြေးသွားပါလေတော့သည်။

❖

အခန်း (၂၇)

ရေစက်ဆုံ၍ ကြုံလေသလား

'ဦးလေး လေလန်ဘား သိုင်းပညာတတ်တာကို ကျွန်တော် အစကလုံးလုံး မသိဘူး၊ သိရင်ကျွန်တော်သင်ထားတာပေါ့'

ဟု မင်းမင်းထွန်းက ပြောလိုက်သောအခါ ဦးလေး လေလန်ဘားက...

'ဒါက မင်းကိုသိုင်း ပညာသင်ပေးမလို့ ကြံပါသေးတယ်၊ မင်းအဖေက မသင်ပေးပါနဲ့ ထားခဲ့လို့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ မင်းမင်းထွန်းဖခင် ဦးမင်းဟန်က...

'မြန်မာ့ရိုးရာ သိုင်းပညာဆိုတာ အဆင့်အတော် မြင့်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သားတို့ခေတ်မှာကျတော့ ဟိုတုန်းက လူကြီးတွေ ဒီပညာသင်ရတဲ့ရည်ရွယ်ချက်က အမျိုးသားရေးအတွက်နည်းပြီး ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွက် တစ်ကိုယ်တော် ကောင်းစားဖို့အတွက် ဖြစ်လာတယ် မဟုတ်လား...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အဲဒါကြောင့် ဒီပညာသင်ပြီး အယူအဆ မှားသွားမှာ စိုးလို့ မင်းမေမေက မင်းကို သိုင်းပညာမသင်ပေးဖို့ တားခဲ့တာ ပါကွယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဦးလေးမောင်စိုးက ရေနွေးကြမ်း ပန်းကန်လုံးထဲက လက် ကျန်ရေနွေးကြမ်းကို မော့သောက်၍အပြီး....

'ဟုတ်တယ် မင်းမင်းထွန်းရဲ့၊ တို့တွေက ဘစ်မျိုးလေး၊ တို့ အဘိုးပဲပြောရမှာပေါ့၊ သူတို့ကမန္တလေးနန်းတွင်းက အမှုတော် ထမ်းအဆက်အနွယ်တွေလေ...

'သီပေါမင်းပါတော်မူပြီးတဲ့နောက် ဗြိတိသျှတွေကို မုန်းတီး လွန်းလို့ သူတို့ပေးတဲ့ရိက္ခာတော်ကိုတောင် မယူဘဲ ရမည်းသင်း ဘက်မှာ ယာမန်လူတွေလို ဇာတ်မြှုပ်နေလာခဲ့ကြတာ၊ အဲဒါ တောင်တို့တွေဟာ ထတီနားမပေရတဲ့ မိန်မရှိန်းစ်ယော နဲ့မှ လမ်းလျှောက်ခဲ့တာ'

'အဲဒီလိုဆိုတော့ တို့လိုသားသမီး မြေးမြစ်တွေအထိ နန်း တွင်းပညာတွေကို မသင်မနေရ သင်ပေးခဲ့တာ၊ သဘင်၊ ဂီတ၊ စာပေနဲ့သိုင်းပညာတွေဟာ အဓိကအကျဆုံးသင်ပေးခဲ့တဲ့ ပညာ ရပ်တွေပေါ့'

'အမျိုးမတိမ်ကောဖို့နဲ့ အမျိုးသားရေးအတွက် ရည်ရွယ်သင် ပေးခဲ့တာပါ၊ တို့မျှားအရွယ်ရောက်တဲ့အချိန်ကျတော့ တစ်ဖက် ကလောကဓာတ်ပညာရပ်တွေကို လင်ကြားလာကြရလို့ ကိုယ့် အမျိုးသားရေးမှာ ဆားနည်းရတာပေါ့ကွယ်'

ဦးလေးမောင်စိုးက အတိတ်ကိုဆောင်၍ရှင်းလင်းပြောပြ၏။

မင်းမင်းထွန်းက...

'ဘာပဲပြောပြော ရှိုးရာပညာရပ်တွေ မတိမ်ကောသင့်တာ တော့ အမှန်ပါပဲ၊ ကျွန်တော်အားတဲ့အချိန် ဦးလေး လေ လန်ဘားဆီမှာ ရိုးရာသိုင်းပညာ သင်ယူရဦးမယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ဆက်လက်၍...

'မနေ့ကပြဿနာမျိုးမှာ ဦးလေး လေလန်ဘားသာအချိန် မီရောက်မလာရင် ကျွန်တော် အခုလိုစကားပြောနိုင်မှာ မဟုတ် ဘူး၊ ဦးလေး လေလန်ဘားကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ဟု ပြောလေရာ....

ဦးလေးမောင်စိုးက....

'မင်းက ဘာဖြစ်လို့ကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ကွက်ပြီး ကျေးဇူးတင်နေရတာလဲ'

ဟု ဟောလိုက်သည်။

'ဪ...ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လောသွားလို့ပါ၊ ဦးလေး လေလန်ဘားရော ဦးလေးမောင်စိုးရော နှစ်ယောက်စလုံးကို ကျေးဇူးတင်တာပါ'

သည်တွင် ဖခင်ဦးမင်းဟန်က....

တစ်ယောက်တည်းကျေးဇူးတင်ပြီးမှ နှစ်ယောက် ဆိုတော့ သူတို့တွေ ကျေးဇူး အရနည်းမသွားဘူးလား'

ဟုပင် နောက်လိုက်ပြီး အားလုံး ရယ်မောလိုက်ကြလေ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့သော ရယ်ပွဲ ဖွဲ့သံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် သတိလစ်နေသော မိန်းကလေးမှာ သတိပြန်လည်လာလေသည်၊

သူမကား အခြားသူ မဟုတ်၊ ယမင်းနိုင်မင်ဖြစ်သည်၊

သတိရရချင်းမျက်လုံးအစုံကိုဖွင့်၍ကြည့်လိုက်လေရာအပေါ် မျက်နှာကြက်တွင် တစီစီ လည်ပတ်လျက်ရှိနေသော ပန်ကာကို အရင်ဆုံး တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်၊

နောက်...ဘေးဘီဝဲယာကို စောင်းလှည့်ကြည့်ပြန်ရာ ဓာတ်ဘူး ခြွက်ရည်သုတ်၊ ဆေးဘူး၊ ဆေးပုလင်းတို့ တင်ထားသော စားပွဲငယ်တစ်လုံးကို လည်းကောင်း....

မိမိလဲလျောင်းအိပ်နေသော ခုတင်ကိုလည်းကောင်း ယမင်းနိုင် သတိပြုလိုက်မိသောအခါ...

'ငါ ဆေးရုံကိုများ ရောက်နေပါလား'

ဟု အတွေးရောက်လိုက်မိသည်၊

သို့သော်...

မိမိ ရောက်ရှိနေသောနေရာမှာ ဆေးရုံ မဟုတ်မှန်း သူမ သိ ရန်ကုန်မှာ ကြီးပြင်းပြီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ယောက်အဖို့ ချက်ချင်းသိလိုက်သည်၊

ဘယ်လိုနေရာ ဘယ်လိုအဆိုက်အခန်းသို့ ဘယ်လိုနည်းနှင့် ရောက်လာသည်ကိုသာ မှတ်တရက် တွေး၍မရသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်၊

သူမ ထင့်ခနဲ စိုးရိမ်သွားမိသည်ကတော့ တောထဲ မျက်စိလည် လမ်းမှားသည်ဆို ဘယ်လောက် သွားသွား သည်နေရာ

ပြန်လည်ရောက်နေသော ဝဲလည်တတ်သည့်အဖြစ်မျိုးဖြစ်နေမည့် အရေးပါပေ၊

ယမင်းနိုင်သည် မျက်စိအစုံကို ပြန်မှိတ်ထားကာ သတိလစ် နေဟန်ပင်နေပြီး မိမိသတိမလစ်မီက အဖြစ်အပျက်အစဉ်ကိုပြန် တွေးကြည့်သည်၊

လက်မှယ်သည်...၊

အိပ်ပျော်သွားမည်စိုးသောကြောင့် ခုတင်ပေါ်ထိုင်နေသည့် အဖြစ်ကို အရင်ဆုံး သတိရလာသည်၊

ထို့နောက်...

လူနီကြီး၊ လူသန်ကြီး၊

တစ္ဆေသရဲ နာနာဘာဝလော၊ လူလော၊

လူနီ လူသန်ကြီးက မိမိအား အခန်းထဲမှာ ချောင်ပိတ်၍ နေသ သေအောင် ရိုက်သတ်နေမှန်းသိလာသည်၊

ကျောချမှ စားပြမှန်း သိရသည်၊

လူနီလူသန်ကြီးသည် နာနာဘာဝ တစ္ဆေသရဲတစ်ယောက် မဟုတ်၊ လူသားစစ်စစ်ဖြစ်သည်၊

ဖေါ်ပန်းမြိုင်လား၊

ဦးတာတ်ကြီးလား၊

ဟင်မောင်လတ်လား၊

အက်စ်တာဝင်နီလား၊

သူတို့ မဟုတ်ပါကလည်း သူတို့ အစေအပါးလား၊ သူတို့ ခေါ်ကျွယ်ကပဲလား၊

လေနှိုကြမ်းလေ့လာမသိ၊

www.burmeseclassic.com

လေတွေထဲ တဝေါဝေါ၊ တဟူးဟူး တိုက်ခိုက်လျက်....

သစ်ရွက်ခြောက်တွေ၊ အမှိုက်သရိုက်တွေ၊ ဖုံမှုန့်တွေ။

လေတိုက်သံက ဟိုအဝေးမှာ။

လေတိုးသံတွေက အနီးမှာ။

ကြည့်စမ်း....

ကောလိယအိမ်ကြီး၏ လျှို့ဝှက်တံခါးတွေ၊ ခြံအပြင်သို့ထွက်နိုင်သော မလွယ်ပေါက်တွေကို ယမင်းခိုင် သိထား၍သာ၊

သို့မဟုတ်လျှင်....

ကောလိယအိမ်ကြီးတွင် ဦးလေးသိန်းနောက် သေစာရင်းသွင်းရမည့်သူမှာ ယမင်းခိုင်ပင် မဟုတ်ပါလား။

လမ်းသွယ်ကို ရောက်လာသည်အထိ ယမင်းခိုင် နောက်တွင် လူဆန်ကြီး အရိပ်လိုကပ်ပါလာခဲ့သည်။

'ဝူး....ဝေါ'

'ကျွ ဲ'

ကားတစ်စီး ထိုးရပ်သည်လား၊ ဆက်မောင်း လေသလားမသိ....။

ထိုကားနှင့် မိမိခန္ဓာ အနည်းငယ် ဆောင့်မိပြီး ကားဘေးရှေ့ဘီးဘေးမှာ ပုံလျက်သား လဲကျသွားသော အဖြစ်ကိုသာ ယမင်းခိုင် သိလိုက်ရသည်။

တင်မောင်လတ် ကားလား။

အခြားလူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ကားပဲလား၊

ယခုထိ ခွဲခြား မရသေးပေ။

ထိုစဉ်....

'ရှပ်....ရှပ်'

'ရှပ်'

ခြေသံတစ်သံကို ယမင်းခိုင် ကြားလာရသည်။

အသာ ငြိမ်နေလိုက်တည်း။

ခြေသံသည် ယမင်းခိုင် ဘေးသို့ အရောက်တွင် ရပ်သွားလေသည်။

'ဩော်...မိန်းကလေး သတိမရသေးပါလား၊ သူ့ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကြည့်ရတာကတော့၊ အမျိုးကောင်း သားသမီး တစ်ယောက်ပါပဲ'

စကားသံ တိုတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်၊

သူ့စကား ပြောသံမှာ ကြည်လင်ပြတ်သားသည်၊

ဂရုဏာတရားရှိသူမျိုးဟု ယမင်းခိုင် တွေးထင်နေမိသည်။

ထို့နောက်....

'ချစ်စရာလေး ပါပဲကလား၊ ''ညီမလေး တယ်လို အန္တရာယ်တွေနဲ့ တွေ့လာလို့လဲကွယ်'

သည်စကားသံက ယမင်းခိုင်၏ ရင်ထဲ အသည်းထဲ စီးဝင်သွား၊ လေသည်ထင်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၇)

နာါးမကာလေး မစပယ်

ခေါင်းရှင်ကို ယမင်းခိုင် မျက်စိဖွင့်၍ မကြည့်ဘဲမနေနိုင်တော့ပြီ။

သတိရနေပြီဖြစ်ပါလျက် သတိလစ် ဟန်ဆောင်နေရသည်ကိုလည်း သူမ မလိုလားတော့။

နောက်မှ နောင်ခါလာ နောင်ခါချေး မီးစင်ကြည့်ကမည် စိတ်ကူးရှိသည်။

'အင်း...'

တစ်ချက်ကော့ပြီး ညည်းညူဟန်ပြုလိုက်သည်။

'ဟော...သတိရလာပြီထင်တယ်၊

မင်းမင်းထွန်းက ပြောလိုက်သည်အတိုက်၊ ယမင်းခိုင်သည် မျက်လုံးအစုံကို အခုမှဖွင့်ကြည့်လေဟန်ဖြင့် ဖွင့်ကြည့်သည်။

'ဟင်...'

ယမင်းခိုင်သည် မင်းမင်းထွန်းကို ခပ်ကြောင်ကြောင်ကြည့်ပြီး ပက်လက်အိပ်နေရာမှ ရုတ်ခြည်းထထိုင်လိုက်သည်။

'ဖြည်းဖြည်းထ ညီမလေး'

မင်းမင်းထွန်းက ကြင်နာစွာ သတိပေးစကားကို ဆိုလေသည်။

ယမင်းခိုင်သည် ပတ်ပန်းကျင်ကို လှမ်းကြည့်ရှုပြီး၊

'ကျွန်မ ဘယ်ကိုရောက်နေတာလဲရှင်'

ထိုအခါ...

မင်းမင်းထွန်းက ရောက်ရှိနေသောနေရာ တွေ့ရှိနေရသော လူတွေ၊

ပြီးတော့...

မိမိတို့ မည်သို့မည်ပုံ တွေ့ဆုံလာကြရသည့် အကြောင်းများကို ယမင်းခိုင်အား လိပ်ပတ်လည်အောင် ရှင်းလင်းပြသည်။

သည်တော့သည်း မင်းမင်းထွန်းတို့ အိမ်သားတွေအားလုံး ဝိုင်းလာသည်။

ထို့နောက် မင်းမင်းထွန်းက...

'ကဲ...ဒီကသိမ ဘာတွေ ဘယ်လို ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာကို ပြောပြပါလား၊ ဒါမှ ညီမကိုကျွန်တော်တို့က အကူအညီပေး ပေးနိုင်တာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မင်းမင်းထွန်းစကားမှာ ယမင်းခိုင်ကို သက်ဆိုင်သူ မိဘဆွေမျိုးများထံ ပြန်ပို့ပေးမည်ဆိုသောအဓိပ္ပာယ်ကိုဆောင်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယမင်းနိုင်သည် အတန်ကြာ ငိုင်၍နေလေသည်။

ထိုအခါ အိမ်သားများ သဘောပေါက်သွားသည်။

အခန်းထဲတွင် မင်းမင်းထွန်းကိုသာထားပြီး အလျို အလျို အခန်းအပြင်ဘက် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

ယမင်းခိုင်သည် မင်းမင်းထွန်းကိုကြည့်ကာ—

'ကျွန်မ ဒေါက်တာကို အစ်ကိုအစ္စယ်ဖြစ်နေလို့ အစ်ကိုလို့ ခေါ်ရင် ဒေါက်တာ ကျွန်မကို ခွင့်ပြုမှာလားရှင်'

မင်းမင်းထွန်းက....

'ရပါတယ်'

ဟု ဖြေသည်။

'ကျေးဇူးပါပဲ၊ ကျွန်မကိုတော့ အစ်ကိုခေါ်ချင်တဲ့ နာမည် ခေါ်ပါအစ်ကို'

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ မင်းမင်းထွန်းသည် ယမင်းခိုင်ကို အသေအချာ ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'ပိတ်မှုအကြောင်းသေးရှိလှာ၊'

ဟုပင် သူတွေးလိုက်မိလေသည်။

သူ့မျက်လုံး သူ့အကြည့် သူ့စကားတွေကမူ စိတ်ဖောက် ပြန်သူဘို့၏ မျက်လုံးအကြည့်နှင့် စကားတွေမဟုတ်ပေ။

'ဘယ်လိုလဲညီမရယ်၊ ဘာပြုလို့ ညီမနာမည်ကို လျှို့ဝှက် ထားချင်ရတာလဲ'

'အကြောင်းရှိလို့ပါ၊ ပြီးတော့ ကျွန်မအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ အစ်ကိုတို့နဲ့ မပတ်သက်စေချင်လို့ပါ'

သည်တော့လည်း....

မင်းမင်းထွန်းသည် ယမင်းခိုင်ဆိုလိုသော သဘောအဓိပ္ပာယ် ကို နားလည်သဘောပေါက်လိုက်သည်နှင့်၊

'ကောင်းပြီလေ၊ မင်းပြောတာကို နားလည်သွားပါပြီ'

'ဒီလိုဆို အစ်ကိုကျွန်မကို ဘယ်လိုခေါ်မှာလဲ'

'ညီမလေးပဲပေါ့'

'ဒါပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ လူနာမည်ပြောတာပါ'

'ညီမက အသားဖြူတယ် ဒီတော့'

'ဖြူဖြူလား အစ်ကို'

'စပယ်ပါ'

ဤသို့ဖြင့်....

ယမင်းခိုင်သည် မင်းမင်းထွန်း၏ဘဝထဲသို့ စပယ်အဖြစ်ဖြင့် ဝင်ရောက်လာခဲ့လေသည်။

အခုတော့လည်း သူမကိုယ်သူမ စပယ်ဟုပင် မှတ်ယူလိုက် သည်။ ထိုရက်အတောအတွင်း စပယ်သည် ကောလိယအိမ်ကြီး ဆီမှ မည်သို့သို့သော ထူးခြားချက်မျိုး ကြားရလေမလဲ စုံစမ်း နေသည်။

သူစုံစမ်းသည်မှာ အပြင်ထွက်၍စုံစမ်းခြင်းမျိုးမဟုတ်။

မင်းမင်းထွန်းတို့အိမ်က ဈေးသွားသူ အဝယ်တော် မငွေး အား....

'ဒီနေ့ဈေးမှာ ဘာသတင်းထူးကြားသေးလဲ'

ဟု နေ့စဉ်လိုလို မေးမြန်းနေခဲ့ခြင်းပင်။

'ဘာမှမထူးပါဘူး မစပယ်ရယ်၊ ကြော်...ကြော် သတင်း တစ်ခုကတော့ အထူးသားဟဲ့၊ နဂါးရုံဘုရားကားမှာ မောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖုန်းတင့်ဆိုတဲ့ လူရွယ်ကလေးတစ်ယောက် နဂါးမကလေးတစ်ယောက်နဲ့တွေ့လို့ သတိလစ်ပြီး မေ့မြောသွားတာ သုံးရက်ကြာတယ်တဲ့၊ သတိရလို့ မောင်ဖုန်းတင့်က ပြန်ပြောတော့ သူ့ကို အဲဒီနဂါးမလေးက သူတို့နဂါးပြည်ကို ခေါ်သွားတာတဲ့၊ အခု မောင်ဖုန်းတင့်ဟာ နဂါးမလေးကို စွဲလမ်းတဲ့စိတ်နဲ့ တမှိုင်မှိုင် တတွေတွေ ဖြစ်နေတယ်လို့ ပြောနေကြတယ်'

သည်တော့သည်း....

စပယ်သည် ဈေးအဝယ်တော် မငွေး ဈေးထဲမှာ တကယ် သူကြားလာသော အကြောင်းအရာကို ပြန်လည်ဖောက်သည် ချသည်ပဲလား။

သို့မဟုတ်....

မင်းမင်းထွန်းနှင့် မိမိတို့ကို အာ ခ်ပ္ပာယ် တစ်မျိုး ဆောင် ၍ ပြောလာလေသလား... စဉ်းစားစရာ ဖြစ်၍လာသည်။

သည်နေ့ကတော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မင်း မင်း ထွန်း က စပယ့်ကို နဂါးရုံဘုရားဖူး လိုက်ပို့ဖြစ်သည်။

နဂါးရုံဘုရားသည်လည်း တောင်ငူမြို့၏ အထင်ကရ ဘုန်းနိုးကြီးဘုရားများတွင် ပါဝင်လေသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ဘုရားပုရဗုဏ်တစ်ခုလုံး နဂါးရုပ်ထု ရုပ်လုံးများကို နေရာအနှံ့ တွေ့ရသည်။

နဂါးမိုးသောဘုရားရုပ်ပွားတော်၊ နဂါးရစ်ခွေထားသော ဘုရားရုပ်ပွားတော်၊ နဂါးများရံထားသော စကြာနေရာတိုင်း ဘုရားရုပ်ပွားတော်တိုင်း နဂါးရုပ်တုများနှင့် ဆက်စပ်၍နေလေသည်။

သည်ဘုရားကအထွက် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် နားခိုစဉ် စပယ်က....

'တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဒီနေ့ မငွေးပြောတဲ့အကြောင်း အစ်ကို့ကို ပြောပြဦးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့်....

'မငွေးက အဲဒီလိုပဲ ရှာရှာကြံကြံသတင်းမျိုး ပြောလာတတ်တယ်၊ ဈေးထဲက ဘာသတင်း ရလာပြန်လို့လဲ ပြောစမ်းပါဦး'

မင်းမင်းထွန်းက လိုလိုလားလား မေးလာသောအခါ...

မစပယ်က မငွေးပြောပြသော မောင်ဖုန်းတင့်နှင့် နဂါးရုံဘုရားတွင် တွေ့ခဲ့သော နဂါးမကလေးတို့ အမှတ်မထင် ဆုံဆည်းခဲ့ကြပုံ အကြောင်းကို ပြန်လည်ဖောက်သယ်ချလိုက်လေသည်။

မင်းမင်းထွန်းသည် မစပယ်၏ မျက်နှာကလေးကို မြဲမြံ နိုးနိုး စိုက်၍ကြည့်လိုက်လေသည်။

ပြီးတော့မှ မင်းမင်းထွန်းက....

'မငွေးကြားလာတာ ဟုတ်မှာပါ၊ ဒီ လို အ ဖြစ် အ ပျက် အကြောင်းအရာမျိုးဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ ဟိုတုန်းက လက်မခံဘူး၊ တစ်ယောက်ယောက် အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် လုပ်ကြံဖန်တီးဆိုတ်တာပဲလို့ သတ်မှတ်ထားလိုက်ပါတယ်'

စပယ်သည် တအံ့တသြအကြည့်ဖြင့် မင်းမင်းထွန်းအား...

'ဟိုတုန်းကတော့ ဒါမျိုးကို အစ်ကိုလက်မခံဘူး ဆိုရင် အခုတော့ ဒီအဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာကို အစ်ကိုယုံတယ်လို့ ပြောချင်တာလား'

www.burmeseclassic.com

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ အစ်ကို'

မင်းမင်းထွန်းသည် စပယ်၏လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကို အုပ်၍ ကိုင်လိုက်ကာ....

'မောင်ဖုန်းတင့်ဟာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေပြီ၊ နဂါးမှကလေး ကတော့ စပယ်ဖြစ်နေလို့ပဲပေါ့'

'အို....အစ်ကိုကလဲ

'ကျွန်တော်တကယ်ပြောနေတာပါ၊ ကျွန်တော်ပြောတာကို ယုံပေးပါလား စပယ်ရယ်'

စပယ်သည် မင်းမင်းထွန်း၏ မျက်လုံးများတွင် သူတွေ့လို သော တစ်စုံတစ်ရာကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်နှင့် သူမ၏ခေါင်းကို အသာအသာ ညိတ်၍ပြလိုက်ပါလေတော့၏။

အခန်း (၂၉)

ယမင်းခိုင်နှင့် စပယ်

မင်းမင်းထွန်းနှင့် စပယ်တို့သည် စားသောက်ဆိုင်ရှေ့သို့ ...န်းကားအပြာတစ်စီး ထိုးရပ်လိုက်သည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

ထို့နောက် ထိုစလွန်းကားပေါ်မှ လူသုံးယောက် ဆင်း ...ကြလေသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်၍ ဆင်းလာသူမှာကား တခြားသူ ...တ်၊ တင်မောင်လတ်ပင်ဖြစ်သည်။

တင်မောင်လတ်နောက်တွင် ကပ်၍ထက်ကြပ်မကွာလိုက်လာ ...စ်ယောက်မှာ ပါးမြိုင်းမွေးတွေ နှုတ်ခမ်းမွေးတွေ မပါဘဲ ...တ် လူမိုက်များရုပ် ပေါ်၍နေသည်။

တင်မောင်လတ်သည် ကားပေါ်ကဆင်းလာစဉ် ခေါင်း ...နှင့်ပင်၊ သို့သော် မင်းမင်းထွန်းနှင့် စပယ်တို့ရှေ့သို့ရောက် ...င် သူ၏မျက်နှာမှာ အပြုံးရိပ်သမ်း၍ သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

'ယမင်းခိုင်၊ မင်းကို တို့လိုက်ရှာနေတာ ဘာဖြစ်လို့ကော ယ အိမ်ကြီးကထွက်သွားရတာလဲ၊ အန်ကယ်တိုးလဲ မင်းအတွက် အပေါ် စိုးရိမ်နေဘယ်'

ဟု ချေချောင်ငံပင် ပြောလိုက်သည်၊

မင်းမင်းထွန်းသည် တင်မောင်လတ်ကိုကြည့်လိုက် စပယ် ပြန်၍ကြည့်လိုက်ရှိသည်၊

သည်ကိစ္စကို လေခါလာဆယ် သူ နားမလည်သည်မှာအမှန် ပါပေ၊

သို့သော်....

သူက သည်ကိစ္စကို စပယ် မည်သို့ဆုံးဖြတ်မည်ကို အရင်ဆုံး သိချင်နေသည်၊

စပယ်တုံ့ပြန်သည့်အတိုင်း မိမိအနေဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးပေးသွား ရမည်ဟု တွက်ထားလိုက်ဖြီး ဖြစ်သည်၊

စပယ်သည် တွေ့တွေ့ချင်း စကားခေတ္တ အများကြီးပြောထား သော တင်မောင်လတ်ကို ခပ်ကြောင်ကြောင် အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်ကာ....

'ဒီက အစ်ကိုကြီး၊ စိတ်ဘောမရှိပါနဲ့နော်၊ ရှင် လူမှားနေတာ ပါ၊ ကျွန်မနာမည်က စပယ်ပါ၊ ပြီးတော့ ဒါ ကျွန်မခင်ပွန်းပါ ဒီမြို့ကလည်း မဟုတ်ပါဘူး ရန်ကုန်ကပါ'

ဟုပြောလိုက်သည်၊

စပယ့်စကားတွင် အစူးရှဆုံးသော စကားမှာကာ မင်းမင်း ထွန်းအား ကျွန်မခင်ပွန်းဟု ပြောလိုက်သော စကားပင်ဖြစ်နေ ပါတော့၏၊

ဘိုကားလုံးမှာ တင်မောင်လတ်ကိုရှုးကြောင်သွားစေသလို မင်းမင်းထွန်းကိုလည်း မိမိတို့အချင်းချင်း မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဝံ့ လောက်သည်အထိ ပူထူရှိန်းဖိန်း၍ သွားစေသည် ထင်၏၊

သည်တော့မှ....

တင်မောင်လတ်သည် စပယ့်ကို အသေအချာ ပြန်ကြည့်၏၊ တင်မောင်လတ်သည် သူမကို တွေ့ရသည့်အချိန်မှာ မကြာသေး ၍ ယခု သူမ တစ်ဖြစ်လည်း စပယ်ကို တကယ်ပဲ လူမှားသွားပြီ ဟု တွေးထင်လိုက်လေသည်၊

ထိုအခိုက်....

စပယ်သည် မင်းမင်းထွန်း၏ လက်တစ်ဖက်ကိုကိုင်ထားလိုက် ပြန်ရာ...

တင်မောင်လတ်မှာ အားတုံ့အားနာ ဖြစ်သွားသည်၊

မင်းမင်းထွန်းသည် စပယ်၏ အလိုကိုဖြည့်ဆည်း ပေးမည် ဟု တွက်ထားသည့် အတိုင်း—

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီကဆရာသာ လူမှားနေတာပါ၊ ကျွန်တော့် နာမည်လဲ ပြောပါရစေ၊ ကျွန်တော်က ခေါ်တာ မင်းမင်း ထွန်းပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်၊

တင်မောင်လတ်သည် တကယ်ပင် လူမှားသွားသည်ဟု တွေး ဆင်သွားပြီး မင်းမင်းထွန်းနှင့် စပယ်တို့ကို တောင်းပန်သည့် အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်ကာ...

'ကျွန်တော် ခုလို မဆင်မခြင် ပြောလိုက်မိတဲ့အတွက် တောင်း ပန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောလိုက်သည်။

သူ့လူနှစ်ယောက်ဘက်လှည့်၍ မေးတစ်ချက် ဆတ်ပြကာ ကားပေါ် ပြန်တက်၍ သွားလေတော့သည်။

မင်းမင်းထွန်းနှင့် စမယ်တို့မှာ တင်မောင်လတ်တို့ သွားလျှင် သွားချင်း လန်ချားတစ်စီးဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

လန်ချားပေါ်တွင် နှစ်ယောက်ယှဉ်တွဲ၍ ထိုင်လိုက်လာသော်လည်း ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ငြိမ်၍လိုက်ပါလာခဲ့ကြလေသည်။

လန်ချားဆွဲသော ဂေါရင်ဂျီကုလားကြီးမှာကား လန်ချားကို ခပ်မှန်မှန် ပြေးဆွဲ၍နေလေသည်။

အိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသောအခါ အိမ်အတွင်းသို့ တန်းမဝင်ဘဲ အိမ်ရှေ့ပန်းခြံ အတွင်းရှိ ခုံတန်းလျားဘက်သို့ စမယ်က ဦးဆောင်၍ လျှောက်လာ၏။

မင်းမင်းထွန်းသည်လည်း စမယ်နောက်သို့ လိုက်လာခဲ့သေးသည်။ စမယ်သည် ခုံတန်းလျားသို့ရောက်လျှင် ထိုင်ခုံ တန်းလျားပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်သည်။

မင်းမင်းထွန်းက စမယ် အနီးတွင် ရပ်နေသည်။

ပန်းခြံမှာ သစ်ပင်ကြီးများ အုပ်မိုး၍နေသဖြင့် ကျေးငှက်သာရကာသံများ စည်ပင်၍ နေလေသည်။

နေ့ခင်းဖြစ်လင့်ကစား လေပြည်လေညင်းသည် တချက်မတိုက်တစ်ချက် တိုက်တစ်ချက်။

သူသည် စမယ့်ထံမှ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောလေမလား အသာဖြင့် မျှော်လင့်နေသော်လည်း ဘာမျှပြောမလာ၍ သူကပဲ စော၍ ပြောလိုက်သည်။

'စောစောက လူနဲ့ ပတ်သက်လို့ စမယ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်လိုက်မိပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

စမယ်က တစ်နေရာသို့ ငေးစိုက်၍ ကြည့်နေရာမှ....

'ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကို၊ အခြေအနေအရ ကျွန်မ ပြောမိပြောရာ ပြောလိုက်မိတဲ့ အတွက်လဲ ကျွန်မ အစ်ကို့ကို တောင်းပန်ပါတယ်'

ဟုပြောလေသည်။

'ကျွန်တော် သဘော ပေါက်ပါတယ်၊ စမယ် ကိုယ်တိုင်က စမယ့် အခြေအနေမျိုးတွေကြားက ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို စမယ်က မပြောပါရစေနဲ့ဦး ဆိုသို့ ကျွန်တော် စမယ့်ဆန္ဒအတိုင်း နေခဲ့ပါတယ်....

'စမယ်ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုတောင် ကျွန်တော် ပေးထားတဲ့ နာမည်ပဲ မဟုတ်လား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ စမယ့်ကို ကျွန်တော်စပြီး တွေ့လိုက်ရကတည်းက မရိုးသားမှုတွေ စမယ့်မှာ မရှိဘူးလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပြီး သားပါ'

သူသည် ရှည်ဝေးစွာ ပြောလိုက်ပြီး စမယ့်ကို တစ်ချက် ကြည့်၍ အကဲခတ်လိုက်သည်။

စမယ်သည် တစ်နေရာသို့ အတန်ကြာ ငေးစိုက်ပြီးကြည့်နေရာမှ သူ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး—

'အချိန်မတန်သေးတာနဲ့ ကျွန်မဘဝနဲ့ပတ်သက်လို့ အစ်ကို့ကို မပြောပြသေးတာဘဲ ရှိပါတယ်၊ ကျွန်မဘဝကိုကျွန်မ မရိုးသားစိတ်နဲ့ ဖုံးကွယ်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် စပယ်၊ အခုလဲ ကျွန်တော်က စပယ့်ကို စပယ်ဘဝမှန် ထုတ်ပြောရကောင်းခဲ့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဒါပေမယ့် ကျွန်မဘဝမှန်ကို ထုတ်မပြောလို့ မဖြစ်တော့တဲ့ အချိန်ရောက်နေပါပြီအစ်ကို၊ အစ်ကိုအချိန်ပေးပြီး ခဏလောက်တော့ နားထောင်ပေးပါ'

ဟု ပြောကာ စပယ်သည် ယမင်းခိုင်နှင့် ကောလိယ အိမ်ကြီးအကြောင်းကို စ-လယ်-ဆုံး အလုံးစုံကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်ပါလေတော့၏။

မင်းမင်းထွန်းသည် စပယ် ပြောသမျှ နားထောင်၍အပြီး...

'ကျွန်တော် စပယ့်ကို ယမင်းခိုင်မှန်း သိပေမယ့်၊ စပယ်လို့ပဲ ဆက်ပြီး ခေါ်ပါရစေနော်'

ဟု အရင်ဆုံးပြောလိုက်လေသည်။

'ကြွေ...အစ်ကိုရယ်'

ထို့နောက်...

ပန်းခြံအတွင်း၌ မင်းမင်းထွန်းနှင့်စပယ်တို့ အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေရာမှ....

'ဒီအတိုင်းဆိုရင် စပယ်ဟာ ဒီမြို့မှာ ဆက်နေဖို့မသင့်တော့ဘူး၊ သူတို့က စပယ်ပါလို့ ပြောလိုက်ပေမယ့်၊ ဒီကောင်မှာ တာရှည်ခံမယ့် စကားမဖြစ်နိုင်ဘူး စပယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

စပယ်က....

'အခြေအနေတစ်ခုအတွက် ကာကွယ်လိုက်ရတဲ့ စကားဟာ အယ်လိုနည်းနဲ့တာရှည်ခံမှာလဲ အစ်ကိုရယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပြီးတော့....

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မိမိတို့ ခွဲခွာရတော့မည် ဆိုသော အသိမျိုးဖြင့် ရိဝေစွာကြည့်၍ နေလေသည်။

ထိုစဉ်....

မင်းမင်းထွန်းက စပယ်၏ လက်တစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင် လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၀)

ဦးလေးသိန်း၏ ဝိညာဉ်လေလွင့်

တင်မောင်လတ်နှင့်တွေ့ပြီး နောက်တစ်နေ့ စပယ်က ကင်းဆိပ်ရွာသို့သွားပြီး ဖခင်ကြီး ဦးကျော်ခိုင် အရေးပေါ် အသုံး သော ကျောက်စိမ်း သုံးလုံးကို အဘဦးထွန်းသာထံမှ ယူထား ချင်သည်။

မင်းမင်းထွန်းကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုအကြောင်း အကျဉ်း ဝင်နီနှင့် တင်မောင်လတ်တို့သိမသွားခင် မိမိတို့က လက်ဦးထား သင့်သည်ဟုလည်း အကြံပေးလေသည်။

ကျောက်စိမ်း သုံးလုံးအကြောင်းကို စပယ်က မင်းမင်းထွန်း တစ်ယောက်ထံပဲ ထုတ်ပြောထားသည်။

မင်းမင်းထွန်းက....

'စပယ် စိတ်ချပါ၊ ဒီအကြောင်း ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမပေးပါဘူး'

ဟု ကတိပေးထားသည်။

စပယ်သည် မင်းမင်းထွန်းနှင့် တွေ့ရသည်အတွက် တစ်အား တက်ကြွပြင် လာခဲ့သည်။

ကောလိယအိမ်ကြီးထဲက ထွက်လာကတည်းက စိတ်ခေါတ် ကျချင်ချင် ဖြစ်နေပေမယ့်....

မင်းမင်းထွန်းနှင့် တွေ့လာရသောအခါ သူ၏ အားပေးကူ ညီမှုများရရှိလာသည့်အလျောက် အထူးပင်အားတက်၍ လာ ခဲ့သည်။

ဖခင်ကြီးကိုလည်း ပြန်လည်တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက် ထားလိုက်သည်။

ကင်းဆိပ်ရွာသို့ မသွားမီညတွင်ထား စပယ်သည် ထူးခြား သောအိပ်မက်ကို မြင်မက်၏။

အိပ်မက်ထဲတွင် စပယ်သည် ခရီးတစ်ခုခုကို သွားနေလေ သည်။

စပယ်နှင့်အတူ လူတစ်ယောက် လိုက်ပါလာသည်ကို စပယ် သိနေသည်။

မင်းမင်းထွန်းဟုလည်း အတိအကျ မပြောမရပေ။

ခရီးမှာ အလွန်ကြမ်းတမ်းသော ခရီးတစ်ခု ဖြစ်လေတော့ သည်။

ခလုတ်ကန်သင်းတွေ၊ ဆူးတွေ၊ ချောက်ကမ်းပါးတွေ၊

ပြီးတော့....

အဆိပ်ရှိသည့် ပိုးမွှားတွေ၊

အသားစား သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီး လေတွေကတိုက်၍ ထိုနေ့လတွင် မိုးသီးမိုးပေါက်တွေ ရောပါလာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကြီးတစ်ခုလုံး မှိုင်းသံ၊ လေသံတွေ မွှန်နေသည်။

သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်များမှာ လေဖြင့်ဆောက်တည်ရာမရ လှုပ်ခတ်နေသည်မှာ နတ်ဝင်သည် မကပါပေ၊

ထိုအခိုက်....

မခိုင်...

မခိုင်လေး၊

ဟု တစ်နေရာရာမှ တစ်စုံတစ်ယောက် အဆက်မပြတ် အော်ဟစ်ခေါ်နေသည်၊

ထိုအသံကို မစပယ်ကြားရသည်နှင့် နားစွင့်၍ အသေအချာ ဂရုပြုလိုက်သောအခါ....

ဦးလေးသိန်း၏အသံ ဖြစ်နေမှန်း စပယ်သိလိုက်ရလေတော့သည်၊ စပယ်သည် ဦးလေးသိန်း၏အသံမှန်း သိလိုက်ရလျှင်....

'ဦးလေးသိန်း....ကျွန်မဆီကို လာခဲ့ပါ'

ဟု ပြန်၍အော်ပြောလိုက်သည်၊

ဦးလေးသိန်းကိုကား စပယ်သည် မတွေ့ရ၊ ဦးလေးသိန်း၏ အသံကိုသာ ကြားနေရသည်၊

ဦးလေးသိန်းက....

'ငါ နင့်ဆီကို လာချင်ပါတယ်၊ လာလို့မရဘူး၊ ငါ့ကိုသူတို့ ကမလွှတ်ဘူး၊ ငါအခု ကောလိယအိမ်ကြီး မြောက်ဘက်က လက်ခုပ်ပင်ကြီးမှာ ရောက်နေတယ်၊ အစ်မသော်သာကြူကို နင်ပဲပြောပေးပါ....

'အခုငါ နင့်ကို ပြောချင်တာကတော့ အနောက်ဘက်ကို လုံးဝမသွားနဲ့၊ တောင်ဘက်ကိုပဲသွားပါ၊ အနောက်ဘက်သွားရင် နင့်မှာအန္တရာယ်ကင်းပါတယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုအခါ....

စပယ်သည် ဦးလေးသိန်းအား....

'အို...ဦးလေးသိန်းကလဲဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်မ မှာသာ အနောက်ဘက်သွားတာ ဘာဖြစ်မှာလဲ'

ဟု မြွေပြီး အနောက်ဘက်သို့ ဆက်လျှောက်သည်၊ လေတွေ မိုးတွေကြားက ချောက်ကမ်းပါးကြီးတစ်ခု၏ ထိပ်ဖျားသို့ ရောက်ရှိလာသည်၊

ထိုအချိန် အရိပ်မည်းကြီးများ မစပယ်တို့ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ဝိုင်းအုံ၍လာသည်၊

ထိုအရိပ်မည်းကြီးများသည် စပယ်နှင့်အတူလိုက်လာသော လူအား ဖမ်းဆီးလိုက်ပြီး...

ထိုလူ၏ခေါင်းက လိမ်၍ဖြတ်ထုတ်လိုက်သည်၊

ထို့နောက် ထိုခေါင်းဖြတ်ကို ချောက်ကမ်းပါး အောက်ဘက်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

'ဦး'

'ဝှစ်'

'ဟူး'

တစ်ဖန် ထိုခေါင်းဖြတ် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှ လက်တင်အောက်ချောင်းတရက်ဆောင့်၍ ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး ပြွတ်ပြွတ်သွက်သွားသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွေးသံရဲရဲလက်ပြတ်ကြီးကို ချောက်ကမ်းပါးအောက် လွှဲ၍ ပစ်ချလိုက်ပြန်၏။

'ဝှီး'

'ဝှစ်'

'ဟူး'

ဤသို့ဖြင့် ထိုလူ၏ခေါင်း၊ လက်နှင့်ခြေတို့အားလုံး မရှိတော့ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တည်းသာ သွေးသံရဲရဲဖြင့် ကျန်ရစ်သည်။

'မိန်းကလေး ပြေးပြေး'

'မိန်းကလေးမပြေးရင် ငါ့လိုဖြစ်မှာအမှန်ပဲ'

'ဘာဖြစ်လို့ စဉ်းစားနေတာလဲ၊ ပြေးတော့လေ'

ဟု အော်ပြောလေရာ စပယ်မှာ....

ဟု အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

'အမယ်လေး'ဟု အသံကုန်အသံမြဲ မစပယ် အော်ဟစ်လိုက်သည်မှာ တကယ်တော့ အိပ်မက်၌သာ။

ဖျတ်ခနဲနိုးလာသောအခါ စပယ်သည် အိပ်မက်ထဲ၌သာ ရှိသည်။

'ခေါက် ခေါက်'

'ခေါက် ခေါက်'

စပယ်အခန်းတံခါးကိုလာခေါက်သူမှာကား ဒေါ်ဒေါ်တင် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ဒေါ်တင်သည် ဦးမင်းဟန်၏အစ်မအရင်းဖြစ်သည်။

အပျိုကြီး အထီးကျန်ဘဝဖြင့် နေလာပြီး၊ အခုတော့လည်း မင်းမင်းထွန်းတို့လို တူတွေ၊ တူမတွေက နေရာတကာ ပါပြီး၊

အစဉ်သဖြင့် ဖြစ်တောက်ဖြစ်တောက်ပြောတတ်သောမိန်းမကြီး တစ်ယောက်ဟု သတ်မှတ်ထားကြလေသည်။

စပယ် နှာထွင့်နေလိုက်စဉ်....

'ဟဲ့...ဟိုကလေးမလေး၊ ငါပါဟဲ့၊ ဒေါ်ဒေါ်တင်ပါ'

ဟု အသံပေးတော့မှ စပယ်က အိပ်ခန်းတံခါးကို ထ၍ ဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒေါ်ဒေါ်တင်'

'သမီးလေးအခန်းထဲက ဝူးဝူးဝါးဝါးအော်သံ ကြားလိုက်မိသလားလို့'

ဟု မေးလေသည်။

စပယ်က....

'ဟုတ်ဘယ် ဒေါ်ဒေါ်တင်၊ ကျွန်မ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်လို့ အမယ်လေးလို့ အော်လိုက်တာ ပါးစပ်က ထွက်လာတော့ အဲဒီလို ဝူးဝူးဝါးဝါးအသံ ထွက်လာတာထင်တယ်'

ဟု ဖြေလိုက်သည်။

မနက် လင်းလင်းချင်း စပယ်က မင်းမင်းထွန်းကို ပြောပြချင်သော်လည်း နံနက်မိုးသောက် မင်္ဂလာယူချိန်ဖြစ်၍ ထိုအိပ်မက်ဆိုးအကြောင်း မပြောဘဲ နေလိုက်သည်။

နေ့လယ်တွင်မူ....

မင်းမင်းထွန်းသည် စပယ်အား....

'ကဲ...ပြင်ဆင်တော့လေ'

ဟု စကားကို အခြား အိမ်သားများကိုလည်း ကြားသိစေသော သဘောဖြင့် ကျယ်ကျယ်ဝှက်ဝှက်ပြောလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းမင်းထွန်း တက်ကြွသော်လည်း စပယ်ကာ မတက်ကြွတော့ပေ။

စပယ်သည် အေးပါအေးစက်။

'ဘယ်လိုလ စပယ်'

ဟု မင်းမင်းထွန်းက ထပ်မေးလိုက်တော့မှ...

စပယ်က...

'မသွားတော့ဘူး အစ်ကို'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

'ဟင်း ...မနေ့ညကပဲ အစီအစဉ်တွေချပြီး အခုမနက် ဘယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲ'

ဟု မင်းမင်းထွန်း မေးလိုက်သောအခါ စပယ်က ညက အိပ်မက်ဆိုးအကြောင်းကို မင်းမင်းထွန်းအား အသေအချာ ပြောပြလိုက်လေသည်။

သို့သော်...

မင်းမင်းထွန်းက စပယ်ကို ကြည့်၍ ပြုံးရယ်ကာ—

'စပယ်ကလဲ အစွဲအလမ်းကြီးတာကွဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေရာ—

'အဲဒါ အစ်ကို့ အတွက်ပါ'

ဟု စပယ်က ခပ်ရှက်ရှက်နှင့် ပြောလိုက်ရလေတော့သည်။

အခန်း (၃၁)

ရောက်ရှိလာသော အန္တရာယ်

ကင်းဆိပ်ရွာသို့ မင်းမင်းထွန်းနှင့် စပယ်တို့ မသွားဖြစ်သော်လည်း ရန်ကုန်သို့ ပြန်ဖြစ်သည်မဟုတ်။

အကြောင်းမူကား

သည့်ရက်အတောအတွင်း မင်းမင်းထွန်း ရန်ကုန်သို့ သွားရန် အစီအစဉ်တစ်ခုရှိလေရာ ထိုအစီအစဉ်ဖြင့်သွားမှပဲ စပယ်လည်း သည်မြို့မှ ထွက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ် ထားလိုက် သေသည်။

သည့်ရက်အတွင်း ပြဿနာတစ်ခုကို အစဖော်သူမှာ အဝယ်တော် မငွေးပင် ဖြစ်လာပါတော့သည်။

သူ့ဈာတေ့ ထုံးစံအတိုင်း ဈေးဝယ်တာ အိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဟင်းသီး ဟင်းရွက်နှင့် ဟင်းလျာများပြည့်လျှံနေသော ကြိမ်လက်ဆွဲခြင်းကို စားပွဲပေါ်တင်၍—

www.burmeseclassic.com

ယို ဆွဲခြင်းတောင်းရောက်လာသော ကြောင်စေါမကြီးကို မဒွေး က တွန်းဖယ်ထုတ်လိုက်ကာ....

'ဝါကြီးကတော့ ရှုပ်ပြီ၊ ဖယ်စမ်းပါဦး'

ဟု ပြော၍ သောက်ရေတစ်ခွက် အရင်ဆုံးသောက်သည်။

ပြီးတော့....

ထမင်းချက် ဒေါ်ညိုနှင့် အနီး ရောက်လာသော စပယ်တို့ အား....

'ဒီနေ့ ဈေးသွားတုန်း ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်ကို ပြောပြရဦး မယ်....'

ဟု ပြောရင်း ဈေးခြင်းထဲက သူမ ဝယ်ယူလာသမျှ ထုတ် နေသည်။

ဒါတွေကိုနောက်မှ သူမနှင့် ဒေါ်ညို ပါသွားသော ဈေး ဖိုးငွေနှင့် ကိုက်ညီမှု ရှိ၊ မရှိ အကြမ်းစစ်ဆေးတတ်ကြသည်။

စာရင်း မှားသည်ကတော့ မကြာခဏပင်။

သို့သော်....

ထိုသို့ စာရင်းမှားလာသည့်အတွက် သူတို့ဘာမျှဘတ်နိုင်ကြ သည် မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်ညိုက ဟင်းချက်စရာများတို့ကို ရွေးထုတ်ရင်း....

'ခုနက ပြောရဦးမယ်ဆိုတာ ဘာလဲမဒွေး ပြောရင်လဲ အတို ချုပ် ပြောချိန်မရှိဘူး'

ဟုပြောလိုက်သောအခါ....

မဒွေးသည် သူ့စကား ပလ္လင်ခံထားသည်ကို သတိရလိုက် ကာ....

'ဪ....ဟုတ်သားပဲ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

သူမ ဘယ်နေရာက စပြောရမည်ကိုလည်း ချိန်ဆလိုက်လေ သည်။

ထို့နောက်....

မဒွေးက....

'ဒီနေ့မနက် ကျွန်မနောက်ကို လူသုံးယောက် လိုက်လာ တယ်၊ လူတစ်ယောက်က ဘိုကပြားလိုလိုပဲ၊ ကျန်တဲ့ နှစ်ယောက် ကတော့ လူမိုက်လူဆိုး ရုပ်တွေပဲ'

ဟု ပြောရုံရှိသေးသည် စပယ် ရှေ့သို့တိုး၍နားထောင်ရသည့် အခြေအနေ ဖြစ်လာသည်။

မဒွေးက ပြောလက်စ စကားကို ပြန်ဆက်သည်။

'သူတို့က နောက်ကလိုက်၊ ကျွန်မက ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက် လိုက်ပေါ့၊ ဈေးနှစ်းလဲရောက်ရော သူတို့ထဲက ဘိုကပြားလိုလူက ခ်ိတ်မမှည်ဘူးနဲ့ တူပါတယ်၊ ကျွန်မနောက် ပြေးလိုက်လာတယ်'

'ဒီမှာ....ဒီမှာ လို့လဲခေါ်လိုက်ရော ကျွန်မလဲ ခေါင်းနပမ်း ကြီးသွားရတော့တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့က ကျွန်မ ထင်သလို မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ အိမ်မှာ ယမင်းခိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရှိလားတဲ့၊ စပယ်လားလို့ မေးတော့ သူတို့က မဟုတ် ပါဘူး၊ ယမင်းခိုင်ပါတဲ့'

'ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ မင်းတို့ပြောတဲ့ ယမင်းခိုင်တော့ မရှိပါဘူး တယ်၊ တို့အိမ်မှာရောက်နေတဲ့ ညီညီသည်က စပယ် လို့ ပြောလိုက် တယ်'

www.burmeseclassic.com

'ဒါနဲ့ သူတို့ဟာ ကျွန်မကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောပြီး လှည့်ပြန်သွားတယ်၊ အဲဒါ ပြောရဦးမယ် ဒေါ်စိမ်းဟန်းထဲဝင်တော့ အဲဒီလူနဲ့ ပြန်တွေ့တယ်၊ သူက လိုက်တွေ့တာပါ၊ လူတွေကြားမှာ ဘာမေးတယ် ထင်သလဲ၊ အဲဒီ စပယ်ရဲ့ ယောကျ်ားဟာ ဒေါက်တာ မင်းမင်းထွန်းလားတဲ့'

ထိုနေရာသို့ ရောက်လျှင် တစ်ချိန်လုံး ရင်ဘထိတ်ထိတ်ဖြင့် နားထောင်နေခဲ့သော စပယ်သည် ဆက်လက်၍ ငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘဲ မငွေးအား....

'မငွေးက ဘာပြန်ဖြေလိုက်သလဲ'

ဟု လှုတ်ခနဲ မေးလိုက်မိသည်။

မငွေးက....

'ဘယ်ကလာ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ဘယ်သူကမပြောတာလဲ မဟုတ်ပါဘူးပေါ့ နှစ်ယောက်လုံး လွတ်လပ်တဲ့ လူတွေပေါ့ စပယ်ဟာ ရန်ကုန်က ဧည့်သည်ပဲပေါ့'

ဟု တက်တက်ကြွကြွကြီး ပြောချလိုက်ပါလေတော့၏

စပယ်မှာကား မျက်လုံးပြူးပြူး မျက်ဆံပြူး ဖြစ်၍သွားလေသည်။

ပြီးတော့ စပယ်က....

'ဟာ...သွားပြီ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မငွေးနှင့် ဒေါ်ညိုတို့ကတော့ နောက်ခံ အကြောင်းအရာများ သိထားကြသူများ မဟုတ်၍....

စပယ့် အဖြစ်ကိုကြည့်ကာ အဖြေရှာမရ ဖြစ်၍နေ၏။

ထိုစဉ်....

နောက်ပေါ် မီးဖိုချောင်တံခါးမှ လူနှစ်ယောက် ဝင်လာခဲ့လေသည်။

'ရှပ်'

'ရှပ်'

'ရှုပ်'

ခြေသံကြား၍ အသံကြားရာသို့ မငွေး၊ ဒေါ်ညိုနှင့် စပယ်တို့ ရုတ်ခနဲလှည့်၍ ကြည့်လိုက်ကြသည်။

မငွေးမှာကား လက်ညှိုးထိုး၍ ပါးစပ်မှ....

'ရှင်....ရှင်တို့'

ဟု ပြောခွင်း ထိုင်ရာမှ ထနေသည်။

မတ်မတ် မရပ်မိသေး၊ ကုန်းကုန်းကွကွကြီး ဖြစ်နေသည်။

'ရှင်တို့ မနက်က ကျွန်မကို လိုက်အနှောင့်အယှက် ပေးလဲလူတွေပဲ၊ အခု ဒီကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ဘာဝင်လုပ်တာလဲ၊ ရှင်တို့ အိမ်ရှင်က ခွင့်မပြုဘဲ ခိုးချောင်ခိုးဝှက် ဝင်လာကြတာ မဟုတ်လား။

ဟုမေးလိုက်သည်။

လူမိုက်နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က ဆံပင် ကောက်ကောက်၊ ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ မျက်နှာမှာ သိဟိုသရေတ်စေ သို့ ခပ်ခွက်ခွက်။

သူတို့သည် လူမိုက်ပီသသည်ဟု ဆိုရမည်ထင်၏။

သူတို့ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် လူမိုက်မှန်း ရှုသူမှန်း သိသာလှန်း၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆံပင်ကောက်ကောက်နှင့်လူက ဓားမြှောင်ကိုခါးမှ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်၊ စောစောက ဘလေဇာကုတ် ဝတ်ထား၍ ဓားမြှောင်ကိုမတွေ့ မမြင်ရခြင်းပင်၊

ခုတော့ သူ့လက်ထဲရှိ ခြောက်လက်မ ဓား မြှောင် သည် အရောင်တလက်လက်၊

ထိုဓားမြှောင်ကို မငွေးအား ထိုး၍ချိန်ကာ....

'စကားမများနဲ့ ပါးစပ်တွေကို ခဏပိတ်ထားလိုက်၊ ပြောတာကို မလုပ်လို့ကတော့ ဒီဓားဖျားမှာ အသက်ပျောက်သွားမယ်'

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်လေသည်၊

လူမိုက် နှစ်ယောက်ဘို့သည် အိမ်သားတွေ အပြင်သွားနေသည့် အချိန်ကို ရွေး၍ဝင်လာကြဟန်တူသည်၊

အိမ်ရှေ့တွင် လူသံမကြားရ တိတ်ဆိတ်နေသည်၊

ဆံပင်ကောက်ကောက်နှင့် လူမိုက်က သီဟိုဠ်ရက်သီးအစေ့ပုံ မျက်ခွက်နှင့်လူအား....

'မဲကြီး ဘာကြည့်နေတာလဲ လုပ်လေ အချိန်မရှိဘူး'

ဟုပြောလိုက်သည်၊

မဲကြီးဆိုသူ သီဟိုဠ်ရက်သီးအစေ့ပုံ မျက်နှာနှင့်လူက....

'ပစ္စည်းက ငါ့ဆီမှာမဟုတ်ဘူး စံနက်ကျော်၊ မင်းဆီမှာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်၊

ထိုအခါ စံနက်ကျော်သည် တစ်ချက် တွေသွားသည်၊

'ဩော်...အေးဟုတ်တယ်၊ ရော့ ဒီဓားကို မင်း ကိုင်ထား၊ လှုပ်တဲ့လူကို အပြတ်သာရှင်းပစ်'

ဟု ခပ်ကြမ်း ကြမ်း ပြောလိုက်ပြီး ဓားမြှောင်ကို မဲကြီးလက်ထဲ ပစ်ထည့်ပေးလိုက်၏၊

'ဝှစ်'

'ဖလပ်'

မဲ့ကြီးက ဓားမြှောင်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ဖမ်းယူဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး မငွေး၊ ဒေါ်ညိုနှင့် စပယ်တို့ကို သိုးချိန်ထားပြန်သည်၊

မငွေးမှာ အခုမှ မျက်စိမျက်နှာပျက်၍နေသည်၊

စံနက်ကျော်သည် လူမိုက်ရည်လည်သည်၊

သူဘာလုပ်ရမည်ကို သူမဲသိသည်၊

မငွေး၊ ဒေါ်ညိုနှင့် စပယ်တို့အားလုံး မသိကြပေ၊

စပယ်ကမူ အခြေအနေသာလျှင် အိမ်ရှေ့ဘက်ပြေးထွက်မည့်ဟန် ပြင်နေသည်၊

စပယ်အရိပ်အခြည်ကို စံနက်ကျော်ကြိုတင်၍ သိလိုက်လေသည်၊ အိမ်ရှေ့သွားရာလမ်းဘက်က ပိတ်ရပ်၍ စပယ်အနီးသို့ လျှောက်သွားနေသည်၊

စပယ်အနီးသို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း သူ၏ဖလေဇာကုတ်အတွင်းအိတ်ထဲမှာ အမိုးနီးယားဓာတုဆေးရည်များဆွတ်ထားသောပဝါကိုထုတ်၍ စပယ်၏မျက်နှာကို ပိ၍ အုပ်ထားလိုက်လေ၏၊

'အမယ်လေး'

စပယ်သည် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရင်းပင် ပျော့ခွေသွားပါလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၂)

ထွက်ပေါက်

မလှမ်းမကမ်းတွင် ကားတစ်စီးရပ်ထားသည်။ တင်မောင်လတ်စီးနေကျကားပင် ဖြစ်သည်၊

တင်မောင်လတ်တော့ မဟုတ်၊ ထိုကားပေါ်တွင် လူတစ်ယောက် စီယာရင်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်လျက်....

ကားစက်ကိုလည်း အသင့်စက်နှိုးထားသည်၊ စက်ရှိန်ကိုမူ လျှော့ထားသည်၊

ထို့ကြောင့် ကားသည် စက်ရှိန်ဖြင့် တဆတ်ဆတ် လှုပ်ခါနေသည်၊

ဒရိုင်ဘာသည်လည်း လေးထောင့်ကွက်စိပ် ဘလေဇာကုတ်ကို ဝတ်ထားသည်၊

ထက္ကလတ်ဦးထုပ်ပျော့ကို ရှေ့ဘက်လျှောဆွဲချ၍ခပ်ငိုက်ငိုက်ဆောင်းထားသည်၊

မဲကြီးနှင့်စိန်ကျော်တို့သည် စပယ်ကိုခေါ်လာ၏၊ စပယ်ကိုခေါ်လာရာတွင် တစ်ယောက်ယောက်က ပွေ့ချီ၍ခေါ်လာခြင်းမဟုတ်၊

နှစ်ယောက်စလုံးကစပယ်၏လက်တစ်ဖက်စီကို သူတို့ပခုံးပေါ်တင်၍ ခေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်စုံတစ်ယောက် မြင်တွေ့သွားလျှင် မိန်းကလေးတစ်ဦး ဆွံ့နေ၍ ဆေးခန်းပို့မည့်ပုံမျိုးဖြစ်သည်၊

စပယ်မှာ သတိလစ်နေသူ တစ်ဦးဖြစ်၍ ခြေထောက်တွင် ဖိနပ်များကျွတ်ကျန်ခဲ့ပြီး မြေကြီးတွင် တရွတ်တိုက်ပါလာခဲ့တော့သည်၊

ခြေထောက်များ ပွန်းပဲ့၍ သွေးများစွန်းထင်းလျက်မဲကြီးနှင့်စိန်ကျော်တို့ နှစ်ယောက်သည်....

'တံခါးဖွင့်...တံခါးဖွင့်'

ဟု ဒရိုင်ဘာကို ပြောလိုက်သည်။

ဒရိုင်ဘာကား ကားတံခါးကို တွန်းဖွင့်ပေးလိုက်၏၊

မဲကြီးနှင့်စိန်ကျော်တို့ နှစ်ယောက်သည် စပယ့်ကို ဘယ်ပင်ကာန်း သယ်ပိုးလာရသဖြင့်မောပန်း၍နေသည်၊

လူတစ်ယောက်၊ သတိလစ်နေလျှင် သူ့ကိုချီမ ရသည်မှာ သာ၍လူတစ်ယောက် သတိရှိ လှုပ်ရှားနေသည့်အချိန်ထက် ပို၍ လေးလံလှသည် မဟုတ်ပါလား၊

သူတို့နှစ်ယောက်သည်...

စပယ်ကို ကားနောက်ခန်း ဆိုဖာပေါ်သို့ ထိုးသွင်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

ကားတံခါးကို ဆောင့်ပိတ်လိုက်သည်

သူတို့သည် ဒရိုင်ဘာဘေးမှ ထိုင်လိုက်ရန်ရှေ့ဘက်တံခါးကို ဆွဲဖွင့်၏၊

သို့သော်....

တံခါးကိုဖွင့်၍မရ။ တံခါးဖွင့်နေသူမှာ မဲကြီးဖြစ်သည်၊ သူက ဒေါသအလွန်ကြီးသူဖြစ်၍ ဒရိုင်ဘာကို ငုံ့၍ကြည့်လိုက်လေသည်၊

'ဟင်'

အာမှန်မှာ ကားတွင် လိုက်ပါမောင်းနှင်ပေးသူမှာ သူတို့အဖွဲ့ထဲကလူမိုက်ဒိုးလုံးဆိုသူ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မဲကြီးက ကားပြတင်းပေါက်မှငုံ့၍...

'ဟေ့ ...ဒိုးလုံး'

ဟု ခေါ်လိုက်စဉ်မှာပဲ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်၊

အကြောင်းမှုကား မဲကြီးတွေ့လိုက်ရသူသည် ဒိုးလုံးမဟုတ်ပေ....။

မင်းမင်းထွန်း ဖြစ်နေသည်။

သူသည် မဲကြီးကိုလက်ပြ၍....

'.... ....'

တေဟု ပြောပြီး ကားကိုဝေါခနဲ မောင်းထွက် သွားပါတော့သည်။

သည်တော့မှ မဲကြီးသည်....

လူမ(ါ)၊ ပုလင်းကွဲရှသည့်အဖြစ်မျိုးမှန်းသိလိုက်ပြီး....

'မဟုတ်ကောင်း...စိန်ကျော်၊ ကားမောင်းပြေးတာ ဒိုးလုံးမဟုတ်ဘူး၊ ဟိုဒေါက်တာကွ'

ဟု ပြောဆိုအသိပေးလိုက်သည်၊

'ဟေ...ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုလိုက်လေကွာ'

'မင်းကြီးဒေါ်ကားနဲ့ မောင်းပြေးတဲ့လူကိုမီအောင် ဘယ်လိုပြေးလိုက်မှာလဲ'

ဟု မဲကြီးက ပြောနေစဉ်...

လမ်းဘေးသစ်ပင်နှစ်ပင်နောက်၌ အကာအကွယ်ယူ၍ ချုပ်နေသောလူနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်ရိပ်ပြပြီး ရှေ့ဘက်သတ်ကွင်းသို့ ခြေတစ်လှမ်းချင်းလှမ်း၍ ထွက်လာပါလေတော့သည်။

'ရှပ်'

'ရှပ်'

သစ်ရွက်ခြောက်များက သူတို့ကိုဖြတ်ကျော်၍ ရှပ်တိုက်ပြေးသွားကြလေသည်း

ထိုလူကြီး နှစ်ယောက်တို့မှာ အခြားသူများ မဟုတ်၊

မင်းမင်းထွန်း၏ ဦးလေး လေလန်ဘားနှင့် ဦးလေး မောင်စိုးတို့ပင် ဖြစ်သည်၊

အမှန်တော့....

မငွေး ဈေးအသွား သူတို့တွေ မငွေးနောက် လိုက်ချောင်းနေတာတည်းက ဦးလေး လန်ဘားက တွေ့ထားပြီးသား၊

သည်တော့ သူတို့ စပယ်ကို ဒုက္ခပေးကြတော့မယ်ဆိုတာ ဦးလေး လေလန်ဘား ကြိုတွက်ပြီးသား။

www.burmeseclassic.com

အခုလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် အကောင်အထည် ဖော်လိမ့်မည်တော့မထင်။

သို့သော်...

ဦးလေး လေလန်ဘားက ဝီရိယ ဆိုသည်မှာ ဗိုသည်မရှိ၍ ဦးလေး မောင်စိုးကိုခေါ်၍ အခုလို အစီစဉ်တွေ လုပ်ကြရခြင်းပင်...။

ကားဒရိုင်ဘာထာဝန်ယူထားသော ဒိုးလုံးကိုကား ဦးလေးလေလန်ဘားက—

'ဒီမှာ ငါ့တူ၊ ဦးတို့က ပုလိပ်အဖွဲ့က ပုလိပ် အရာရှိတွေပဲ ဒီနားမှာ ရာဇဝတ်မှု ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိတယ်ဆိုတဲ့သတင်း ရလို့လာတာ...'

ဟု ပြောလိုက်ရုံနှင့် ဒိုးလုံးသည် မျက်သလဲဆံပြာ ဖြစ်ကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြေးပါတော့သည်။

လူဆိုးလူမိုက် ဆိုသူများ၏ပျော့ကွက်မှာ လူမိုက်လူမိုက်ချင်း မှတဲ့ဝင်၊ လက်နက်လည်း မဟုတ်၊ ပုလိပ်အဖွဲ့မင်ဖြစ်သည်။

'ရှပ် ရှပ်'

'ရှပ်'

'ရှပ်'

ဦးလေး လန်ဘားနှင့် ဦးလေးမောင်စိုးတို့နှစ်ယောက်ကို... မဲကြီးနှင့် စံနက်ကျော် တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားကြသည်။

ဦးလေး လန်ဘားမှာရော ဦးလေးမောင်စိုးမှာပါမည်သည့် လက်နက်ကိုမျှ ကိုင်ဆောင်ထားခြင်း မရှိပေ။

'မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ'

ဟု ဦးလေးလန်ဘားကို မေးလိုက်သည်။

မဲကြီးက လူကြီးတွေကို မယီလေးစားကြည့်ကာ—

'ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

ဟုပြန်ပက်လိုက်သည်။

စံနက်ကျော်က စော်စော်ကား ဓားမြှောင်ကို ပြန်ထုတ်ကိုင်လိုက်သည်။

ပြီး ထိုဓားမြှောင်ကို လက်ထဲတွင် ဆရှိနေသည်။

ဦးလေးမောင်စိုးက...

'ကောင်းပြီ၊ မင်းတို့ ဘယ်သူတွေပါလို့ ထုတ်မပြောချင်ပင်းဘိုကို ဘယ်သူက လွှတ်လိုက်တာလဲ'

ဟုမေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့က လူကြီးလား၊ အရုပ်လူကြီးလား'

စံနက်ကျော်က ဓားကိုထစ်ခနဆာလှည့်၍ မေးလိုက်လေ၏။

ဦးလေးလန်ဘားက ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်း တိုးလိုက်ကာ...

'ဝှစ်'

'ဝှစ်'

'ဖုသတ်'

လက်တစ်ဖက် လွှဲပ်ရှားလိုက်သည်။

ခုက်ချင်းပင် စံနက်ကျော်ကို လက်လိမ်ချိုးမည့်အနေအထားကိုင်ပြီးသား ဖြစ်၍သွားသည်။

သူ၏ လက်ထဲမှ ဓားမြှောင်မှာ မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စံနက်ကျော်မှာ လုံးဝလှုပ်မရ ဖြစ်နေသည်။

မဲ့ကြီးသည် အခြေအနေ မကောင်းမှန်းသိ၍ နောက်ဘက် ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်၍ သွား၏။

ဦးခလေးလန်ဘားက စံနက်ကျော်အား....

'ဒီမှာ ငါတို့က သူကြီးမဟုတ်ဘူး၊ အရပ်လူကြီးလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခုလို မင်းတို့သောင်းကျန်းသလို သောင်းကျန်းလာတာမျိုးကိုတော့ ကိုယ်ကိစ္စဖြစ်ဖြစ် သူများကိစ္စပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကာကွယ်ပေးရမှာပဲ၊ ကဲ...ပြော ဘယ်သူက ခိုင်းလိုက်တာလဲ'

ဟု ပြောဆို၍ မေးသော်လည်းမရပေ၊ စံနက်ကျော်တင်း၍ နေသည်။

'မေးနေတာ မကြားဘူးလား'

စံနက်ကျော် ငေး၍ခံနေသည်။

'အား'

'မင်း လက်အကျိုးခံမလား'

ထိုအခိုက် နောက်ဘက် တစ်နေရာမှ စကားသံ တစ်သံ ပေါ် ထွက်၍ လာပြန်သည်။

'ကျုပ်လူနှစ်ယောက်ကို မလွှတ်ဘူးဆိုရင် ကျည်နှစ်တောင့် ကို အသုံးပြုရလိမ့်မယ်နော်'

ဟု အော်ပြောလိုက်သော အသံပင်ဖြစ်သည်။

မဲ့ကြီးနှင့် စံနက်ကျော် ကံကောင်းသွားသည်ဟုပင် ဆိုရမည်လား မသိပါပေ။

အခန်း(၃၃)

အိုင်အိုနန်းထိုက်၏ခြေလှမ်းအစ

'အဖြစ်အပျက်ကတော့ ဒါပါပဲ အိုင်အို၊ ကျန်တဲ့ အပိုင်းတွေလဲ ရှိချင်ရှိမှာပါ၊ လိုအပ်မယ်ဆိုရင် ပြန်ပြောရမှာပေါ့'

ဟု မင်းမင်းထွန်း ပြောပြလိုက်သောအခါ အိုင်အိုနန်းထိုက် သည် လက်ထဲရှိ စတိုင်လီစီးကရက်တိုကို ချိုက်ဖွာရမှန်း သိလိုက် သည်၊ စီးကရက်မီးခိုးငွေ့များ အနီးမှ ဝေ ဝဲထွက်သွား၏။

'ဆရာဂန်တစ်ယောက်ရှေ့မှာ စီးကရက်သောက်မှုတာ အား တော့ နာပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်'

'ကြော်...ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီလိုပါပဲ အိုင်အို၊ အကျင့် တစ်ခုဟာ ကောင်းတဲ့အကျင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မကောင်းတဲ့အကျင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ခွဲ၍ နေတတ်တာပါပဲ'

'နိုကိုတင်းအဆိပ်ကို ရှူရှိုက်ရတဲ့ အကျင့်ကတော့ ဆရာတို့ ဆေးပညာရှင် အမြင်နဲ့ကြည့်ရင် မကောင်းတဲ့ အကျင့်ပေါ့နော်'

www.burmeseclassic.com

'ဘန်ဆေး လွန်ခဲ့ဘူးဆိုတဲ့ စကားရှိသားပဲ အိုင်အိုရယ်'

ဆို၍ နောက်....

နှစ်ယောက်သား ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

ပြီးတော့မှ....

'ကဲ....ကျွန်တော်တို့ အလုပ်စကားကနေ အပြင်ထွက်သွားရတယ်၊ အလုပ်စကားကိုပဲ ပြန်ဆက်လိုက်ရအောင်'

ဟု အိုင်အိုနန်းထိုက်က ပြောလိုက်ရာ....

'ဒီအတိုင်းဆိုရင် အဲဒီအက်စ်တာနဲ့ တင်မောင်လတ်တို့ဟာ အဓိကလူတွေဖြစ်နေပြီ၊ နောက်ပြီးသာမန်မဟုတ်တဲ့ အုံနဲ့ကျင်းနဲ့ လှုပ်ရှားနေတဲ့ အနေအထားမှာရှိတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရန်ကုန်ကိုရောက်တဲ့အထိ သူတို့ခဲ့နဲ့လိုက်နေတာ ကြည့်တော့ အိုင်အို၊ ဒါကြောင့်လဲ ဒီအမှုကို ကျွန်တော်အိုင်အိုကို အပ်ရတာပါ'

'စပယ်၊ အဲ့လေ....ယမင်းခိုင် မဟုတ်လား၊ သူကအခု ဘယ်မှာလဲ....'

'သူ့အဖေ ဝေါလေးကြူအိမ်ကိုပို့ပြီးမှ စိတ်မချသို့ ကျွန်တော် ဆရာ ဆရာဝန်ကြီးအိမ်ကို ခဏတွာခဏ ပို့ထားပါတယ် အိုင်အို'

'ကောင်းတယ်၊ သူတို့က ယမင်းခိုင်ကို အလိုရှိနေပုံရတယ် ဒါထက် ယမင်းခိုင်နဲ့ကျွန်တော် တွေ့ဦးမှဖြစ်မယ် ကိုမင်းခန့်ထွန်း....'

'ကျွန်တော်လဲ့ အဲဒီအစီအစဉ်ရှိပါတယ်'

ထို့နောက်—

မိမိတို့ကားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်လာကြပြီး လမ်းခွဲခဲ့ကြလေသည်။

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် မင်းမင်းထွန်းနှင့်ပြန်လည်ဆက်သွယ်ရန်ကိုကား အချိန်းအချက် လုပ်လိုက်သည်။

သည်ကြားအတောအတွင်း အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် သူနှင့်တတွဲတွဲ ရှိနေသည်။

ယမင်းခိုင်နှင့်လည်း အိုင်အိုနန်းထိုက်လျှို့ဝှက်စွာလှုပ်ရှားနေသည်။

ဝေါလေးကြူကမူ ဦးလေးသိန်း မမျှော်လင့်ဘဲ ကွယ်လွန်သွားရသည့်အတွက် ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေသည်။

ဦးလေးသိန်းအတွက် မြေချဆွမ်း၊ ရက်လည်ဆွမ်းများကို သူကရည်မှန်းရှုပ်ရှုလုပ်ပေးသည်။

ယမင်းခိုင်ကိုကား ပျောက်နေဟန်ထားလိုက်သည်။

ဤသည်မှာ နောက်ပိုင်း အိုင်အိုနန်းထိုက် ဝင်လာသည့်အပိုင်းတွင် အိုင်အိုနန်းထိုက်၏ အစီအစဉ်များဖြစ်သည်။

ယမင်းခိုင် ပျောက်နေသည်ဟု သတင်းလွှင့်ထားမှသာ ရန်သူက ယမင်းခိုင်အပေါ် အာရုံကျရောက် မှုလျော့နည်းသွားမည်ဖြစ်သည်။

သည်ရက်အတွင်း အိုင်အိုနန်းထိုက်စုံစမ်းမှုအရ အက်စ်တာဝင်နီ၏လှုပ်ရှားမှုကို သိလာရသည်။

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ၃၇ လမ်းတွင် နေထိုင်သော ဦးမြမင်းထံသို့ လှည့်ဝင်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမြမင်းမှာ ကျောက်ကုန်သည် တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ပြီးတော့ ဦးမြမင်းကို အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်တွေ့လိုက်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကို စုံစမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ....

'အဲဒီအမျိုးသမီးကတော့ ချောသလား၊လှသလား မပြောနဲ့၊မိန်းမချင်းတောင် မနာလိုလောက်အောင်ချောတာ၊ လှတာကပြောမဟုတ်လား၊ ကပြားချော ချောတော ထူးခြားနေတာပေါ့ဗျာ'

ဟု ပြောသူက ပြောသည်။

'သူ့နာမည်က အက်စ်တာဝင်နီတဲ့၊ အခုဘလောကိုမြမင်းနဲ့အတူတွဲ လုပ်နေတာထောက်ရင် ကျောက်အရောင်းအဝယ်ဖြစ်နေသလားမသိဘူး'

'ကိုမြမင်းက လူတစ်မျိုးပါလေ၊ သူ့ကိုယ်ကျိုးမရှိတဲ့ တွဲမှာမထူတ်ဘူး၊ သူ့ကိုယ်ကျိုးရှိလို့သာ အခုလိုတွဲနေတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

ဟူသော ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်တွေကို အိုင်အိုနန်းထိုက်ကြားလိုက်ရသောကြောင့်ပင်။

'ဒေါက်'

'ဒေါက်'

'ဒေါက်'

တိုက်ခန်းမှာ သုံးထပ်တိုက်အပေါ်ဆုံးအခန်း ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။၁၉၃၀-ခုနှစ်ဝန်းကျင်အချိန်က ရန်ကုန်မြို့လယ်ခေါင် တိုက်များမှာ သုံးထပ် တိုက်များသည် အမြင့်ဆုံးတိုက်များဖြစ်ပါသည်။

အောဝမ်းရုပ်ရှင်မှ နာမည်ကျော် စတန့်မင်းသား ရဲခေါင်၊ ချစ်ဆွေသည် ၁၇-လမ်း၊ သုံးထပ်တိုက် အပေါ်ဆုံး အခန်း တစ်ခန်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၊

အိုင်အိုနန်းထိုက် တိုက်ခန်း တံခါးကို ခေါက်လိုက်သောအခါ....

ဦးမြမင်းသည် ချောင်းကြည့်ပေါက်မှ ဧည့်သည်ကို အရင်ကြည့်သည်။

ပြီးတော့မှ တံခါးကို ဖွင့်ပေးလေသည်။

'ဘယ်သူများလဲလို့ အိုင်အို ဖြစ်နေတယ်၊ အကူအညီ လိုပြန်ထင်တယ်၊ လာဗျာ....ထိုင်'

ဦးမြမင်းသည် ပြောပြောဆိုဆို တိုက်ခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်လေသည်။

ဦးမြမင်း၏ တိုက်ခန်းထဲတွင် ဘဲဥပုံ ဓာတ်ပုံကြီးများကိုနံရံ၌ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ထစ်နေရာတွင် တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ရှိသည်။ ခုံတင်ဘေးပေါ်တွင် ကန့်စွန်းပွင့်အသံအော်လန်တပ် ဂရမ်မိုဖုန်းဓာတ်စက်တစ်လုံးရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓာတ်ပြား အထပ်နှင့် ဓာတ်စက် အပ်ဘူးများ ဓာတ်စေ ဆောင်တွင် ရှိသည်။

'အိမ်သားတွေ မတွေ့ပါလား။

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ညှော်နံ့ကိုရောက်ဖူးပြီး ဖြစ်ပါသော်လည်း ထူးခြားမှုရှိလေမလား အတွေးနှင့် ဟိုသည် ကြည့်ရင်း မေးလိုက်လေသည်။

'မော်လမြိုင် သွားကြတယ်၊ သူ့အမေ မကျန်းမမာလို့ သွားကြတာပါ'

ထို့နောက်...

ဦးမြမင်းသည် ဂိုးဒင်းဘတ် ဘီစကစ်ဘူးကို အရင်ချ၍အဖြိုကော်ဖီခွက်ဖျော်၍ ယူလာချပေးသည်။

'အိုင်ဆေး... ဦးမြမင်းလည်း ကျွန်တော် လာသည်တာနဲ့ အလုပ်ကို ရှုပ်သွားတော့ တာပဲလား'

'ဒီလိုပဲပေါ့ဗျာ၊ ကဲ...ပြော ကျွန်တော် ဘာအကူအညီပေးရမလဲ'

ဦးမြမင်းသည် အိုင်အိုနန်းထိုက်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင်မေးလိုက်သည်။

သည်တော့လည်း အိုင်အိုနန်းထိုက်က...

'သိချင်တာ တစ်ခု ရှိနေလို့ပါ'

'ကျွန်တော်က ပြောနိုင်မယ့် အကြောင်းအရာမို့လား'

'ဦးမြမင်း ပြောနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်တာပဲ'

ဟု ပြောပြီးနောက် အိုင်အိုနန်းထိုက်က ဦးမြမင်းကို ထင်ချက်အကဲခတ်လိုက်လေသည်။

မီမိမေးမည့်အကြောင်းအရာကို ဦးမြမင်း ကြိုတင်သိမှာမဟုတ်သော်လည်း

'ဒီလိုဗျာ... အက်စ်ဘာဝင်နီနဲ့ ဦးမြမင်း အတော် ရင်းနှီးသလားလို့ပါ'

အက်စ်ဘာဝင်နီ၏ အမည်ကို အိုင်အိုနန်းထိုက် ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်သောအခါ...

ဦးမြမင်း ခပ်တွေတွေဖြစ်၍သွားသည်။

'သူနဲ့ကျွန်တော် အရင်က မရင်းနှီးပါဘူး။ အခုလဲ မရင်းနှီးပါဘူး အိုင်အိုရယ်'

'အခုတလောမှာတော့ ဦးမြမင်းနဲ့ အတော်တွဲသလိုပဲနော်'

'အဲဒါက ရှေးဟောင်းကျောက်စိမ်း အရောင်းအဝယ်လုပ်ချင်လို့ပါ။ ဒီမိန်းမက ရုပ်ချောသလောက် အတော်ကို ယည်တာ...'

'ဪ... ဒီလိုလား၊ ဒါထက် သူက အိမ်ထောင်ရှိလား'

'မပြောတတ်ပါဘူး၊ သူ့ကိုယ်သူတော့ အပျိုတစ်ယောက်လို့ ပြောနေတာပဲ၊ ကျွန်တော်ယတော့ မယုံပါဘူး'

အိုင်အိုနန်းထိုက် ကျေနပ်သွားလေပြီ။

သူ သိသိုသော အချက်ကို သိသိုက်ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၄)

ဓားဘကျော်

တိုက်ခန်းတစ်ခန်းအတွင်းရှိ ဆက်တီဆိုဖာများတွင် အမျိုးသား နှစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်၍ စကားလက်ဆုံကျလျက်ရှိ၏။

သူတို့ကား....

အိုင်ကိုနန်းထိုက်၊ မင်းမင်းထွန်းနှင့် ယမင်းခိုင်တို့ သုံးဦးပင်ဖြစ်ကြသည်။

ယမင်းခိုင်က....

'ဒီလိုဆိုရင် ဒီမိန်းမဟာ ဖေဖေ့မှာ ရှိနေတဲ့ ကျောက်စိမ်းသုံးလုံး မရလို့ ဖေဖေ့ကိုရော၊ ကျွန်မတို့ကိုရော ဒုက္ခ ပေးနေတာပဲပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အိုင်အိုနန်းထိုက်က....

'သိပ်ကိုမှန်တာပေါ့ညီမရယ်၊ သူတို့ ကောလိယအိမ်ကြီးကို ရောက်လာတဲ့ အဓိက ပစ်မှတ်ဟာ ဒီကျောက်စိမ်းတွေပဲ ဖြစ်မယ်....'

'ကြည့်ရတာကတော့ အက်စ်တာဝင်နီဟာ မနိုင်တို့ အဖေ ဦးကျော်ခိုင်နဲ့ တွေ့ကြရာက ကောလိယအိမ်ကြီးကိုရောက်လာပြီး ဦးကျော်ခိုင်ရဲ့ ဘဝထဲကို အပိုင်ဝင်ဖို့၊ ဦးကျော်ခိုင်နဲ့ တရားဝင်လက်ထပ်ပြလိုက်တာ ဖြစ်မယ်'

ထိုအခါ မင်းမင်းထွန်းက....

အိုင်အို ပြောတာ နီးစပ်ပါတယ်၊ အဲ့ဒီမှာ တင်မောင်လတ်ကို သူ့မောင်ပါဆိုပြီး ခေါ်ယူလိုက်တာကလဲ စဉ်းစားစရာပဲ'

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

'ဒါက ရှင်းပါတယ်၊ ဦးကျော်ခိုင်ကို အပိုင်ကိုင်တဲ့နေရာမှာ သူတာ သူ့တစ်ယောက်တည်း အားနဲ့ မလုံလောက်လို့ပဲပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ်လဲ အစကတည်းက အက်စ်တာဝင်နီဟာ တင်မောင်လတ်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ဖြစ်နေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့'

သည့်တွင် ယမင်းခိုင်က....

'ဖေဖေ့ဆီမှာ ရှေးဟောင်း ကျောက်စိမ်း သုံးလုံး ရှိနေတယ် ဆိုတာကို သူတို့ဘယ်လိုသိသွားသလဲမသိဘူး၊ ဒီပစ္စည်းက ဘိုးဘွားပိုင် ပစ္စည်းပါ'

ဟု ပြောရာ အိုင်အိုနန်းထိုက်က....

'အက်စ်တာဝင်နီဟာ ဦးကျော်ခိုင်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို သိသွားလို့ပဲပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ မင်းမင်းထွန်းက....

'ကျွန်တော် စုံစမ်းလို့ ရလာတဲ့ အကြောင်းကို မခိုင်ကိုမေသာ့ ပြောပြပြီးပါပြီ၊ အိုင်အိုနန်းထိုက်ကို ပြောပြရဦးမယ်၊ အက်စ်တာဝင်နီနဲ့ တင်မောင်လတ်တို့ ကိစ္စပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေရာ အိုင်အိုနန်းထိုက်က ခေါင်းထောင်၍ ကြည့်လိုက်လေသည်၊

ယခုနေအိမ်မှာ မင်းမင်းထွန်း၏ဆရာ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦး ပိုင်ဆိုင်သော ခြံကျယ်ကြီးတစ်ခြံအတွင်း ရှိဘစ်ထပ်တိုက် သုံးလုံး အနက်မှ တိုက်တစ်လုံးဖြစ်သည်၊

ရွှေတောင်ကြားလမ်း၏ တစ်ခုသော ခြံကျယ်ကြီးတစ်ခြံဖြစ် လေရကား သက်ရင့်သစ်ပင်ကြီးများ အုပ်မိုးလျက် အေးချမ်း ရိပ်မြာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်၍နေလေသည်။

ဤသည်လိုအရပ်မျိုးတွင် တစ်ခါတစ်ခါ ဖြတ်သွားမောင်းနှင် သွားတတ်သော ကားသံနှင့် ကျေးငှက်တို့၏ အော်မြည်သံတို့ သည် ရှိနေတတ်၏။

အိုင်အိုနန်းထိုက်က မင်းမင်းထွန်းဘက် ပြန်လှည့်ကာ....

'ကဲ ...အက်စ်တာဝင်နီနဲ့ တင်မောင်လတ်တို့အကြောင်းပြော ပြစမ်းပါဦး'

ဟု လောဆော်လိုက်လေသည်။

မင်းမင်းထွန်းကထိုင်ရာမှထ၍ အိုင်အိုနန်းထိုက်ဘက်လျှောက် လာရင်း...

'မေးပါမွှေးခတာ့ကော...ရဲ ဆိုတာ အတော်မှန်တာပဲ အိုင် အို၊ ကျွန်တော်လဲ အက်စ်တာဝင်နီ အကြောင်း ဟိုလူ မေး၊

ဒီလူ မေးနဲ့၊ မနေ့ကတော့ ကျွန်တော့် ထူးငယ်ချင်း အင်ဂျင်နီ ယာ ကျော်မိုးနဲ့မှ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တိုးတော့တာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်၊

'ဆက်စမ်းပါဦး'

'ကျော်မိုးနဲ့ အက်စ်တာဝင်နီတို့က သမီးရည်းစားတွေ ဖြစ်ခဲ့ ဖူးတယ်၊ အက်စ်တာဝင်နီက ခရစ္စယာန်၊ ကျော်မိုးက ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်နေတော့ သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် သဘောမတူကြဘူးပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကျော်မိုးက အက်စ်တာဝင်နီကို ခိုးပြေးဖူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့က တစ်လလောက်ပဲ ပေါင်းသင်းပြီး ပိုခန့်မြဲ ကွာနေမြဲပြန်ဖြစ်ခဲ့တယ်....

'အက်စ်တာဝင်နီနဲ့ တစ်လလောက် အတူ နေလိုက်မှတော့မှ ကျော်မိုးဟာ အက်စ်တာဝင်နီရဲ့ အကျင့် စရိုက်ကို ကောင်း ကောင်း သိလိုက်ရလို့၊ အက်စ်တာဝင်နီက သူ့ခါးကို ဆွဲဖက် ထားရင်းတောင် ကျော်မိုးကတော့ မပေါင်းတော့ဘူးလို့ပြော ခဲ့တယ်....

'တကယ်တော့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် လှတယ် ဆိုတာ သူ့ဘဝအတွက်ရော၊ သူ့ဘဝပတ်ဝန်းကျင်အတွက်ပါ နတ်ဆိုး တစ်ပါး မွေးထုတ်လိုက်ဘာပါတဲ့....

'ကျော်မိုးနဲ့ တစ်လလောက်ညားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ကုလား သူဌေး တစ်ယောက်ရဲ့ အငယ် အနှောင်း ဖြစ်ခဲ့တယ်ကွဲ၊ အဲဒီ ကုလားသူဌေး အိန္ဒိယ ပြန်သွားတဲ့နောက် ဂျူးတပ်ခင်လေးနဲ့ တွဲခဲ့သေးတယ်တဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အိုင်ဆေး....ကိုမင်းမင်းထွန်း၊ ဒီ မိန်းမ အကြောင်း ဆက် မပြောနဲ့တော့၊ ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွားပါပြီ'

အိုင်အိုနန်းထိုက်သည် ရယ်မော၍ ပြောလိုက်သည်။

အမှန်လည်း သူသည် မင်းမင်းထွန်းပြောပြနေသော အက်စ်တာဝင်နီ၏ စရိုက်ကောက်ကြောင်းကို ကောင်းစွာ နားလည် သဘောပေါက်သွားပြီဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် မင်းမင်းထွန်းက...

'နေပါဦး အိုင်အို...၊ တကယ် အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်း ကျန်ပါသေးတယ်'

ထိုအခါ ယမင်းနိုင်က....

'ဟုတ်တယ် အိုင်အို၊ အဲဒီ မိန်းမအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ တကယ် အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်း ကျန်ပါသေးတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ပြီး သူမသည် မင်းမင်းထွန်းဘက်လှည့်ကာ...

'အစ်ကိုကလဲ လိုရင်းကို မရောက်တော့ဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သည်တော့ မင်းမင်းထွန်းက ရယ်မော၍....

'မခိုင်ရယ်၊ ဒီကိစ္စမှာ အိုင်အို သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်လေ၊ အဲဒါကြောင့် သူဟာ ဘယ်လို မိန်းမလဲဆိုတာ အိုင်အို သိသွားအောင်လို့ ပြောနေရတာပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

'ကဲ...အက်စ်တာဝင်နီရဲ့ အကြောင်း ဆက်စမ်း ပါဦး....၊ အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်း'

ဟု အိုင်အိုနန်းထိုက်က မေးလိုက်သောအခါတွင်ကား မင်းမင်းထွန်းသည် အက်စ်တာဝင်နီနှင့်တင်မောင်လတ်တို့ မကောင်းမှုများ၌ အကျိုးတူ ပူးပေါင်း၍ လုပ်ကိုင်နေသည်တို့ကို ပြောပြပါလေတော့သည်။

တင်မောင်လတ်သည် အရပ်ဒေသတစ်ခုတွင် နာမည်တစ်မျိုးဖြင့် လှုပ်ရှားနေသူ ဒုစရိုက်လောကသားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သူ၏ နာမည်ရင်းမှာ ခါးဘာကျော်ဟု ဆိုသည်။

ထိမ်ပျံမိုးဟုလည်း နာမည်ကြီးခဲ့ဖူး သည်။

ကျောက်ချစ်ဖူးဟုလည်း ကျောက်လောကတွင် လှုပ်ရှားခဲ့ဖူးပါသေးသည်။

တင်မောင်လတ်ကား ဒုစရိုက်လောကသားဖြစ်သည်နှင့်အညီ ထောင်မှာ သူ၏ဘဝတစ်ဝက်ဟုမှင် ဆိုနိုင်သည်။

သည်တော့မှ အိုင်အိုနန်းထိုက်က...

'တင်မောင်လတ် ဆိုတာ လက်စသတ်တော့ ခါးဘာကျော်ကိုး၊ သူနဲ့ ကျွန်တော် ကြုံခဲ့ဖူးတယ်၊ ဟုတ်တယ် အတော်ရှုပ်တဲ့ လူ၊ တွေ့ရသေးတာပေါ့ ခါးဘာကျော်ရယ်'

အိုင်အိုနန်းထိုက် ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၅)

လျှို့ဝှက်တံခါး ဖွင့်နိုင်သူ

သံတောင် ကော်ဖီခြံများရှိရာ ယာခင်းများကိုကျော်ဖြတ်၍ လေးဖာလုံ အကွာလောက်တွင် အခဆောက်အအုံ တစ်ခုရှိသည်။ ဦးကျော်ခိုင် အမဲပစ်ထွက်သည့် အချိန်မျိုးတွင် ခေတ္တခဏ တည်းခိုနိုင်ရန် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အခဆောက်အအုံ ဖြစ်သည်။

အခုတော့....

တင်မောင်လတ်၏ အစီအမံဖြင့် မဲ့ကြီးတို့ လူစုက အနီးပတ်ဝန်းကျင်က လူများကို ဒေါ်အိုဇာ သရဲမကြီးက ထိုအခဆောက်အအုံတွင် နေလို့ကြောင်း ပိုင်ရှင် ဦးကျော်ခိုင်ထံ အိပ်မက်ပေး၍ နေထိုင်ခွင့်တောင်းကြောင်း....

ဦးကျော်ခိုင်ကလည်း အိပ်မက်ထဲတွင် သူ့ အခဆောက်အအုံတွင် ဒေါ်အိုဇာ သရဲမကြီးကို နေခွင့်ပြုလိုက်မိကြောင်း....

ထို့ကြောင့်....

ညဘက်တွင် ဒေါ်အိုဇာ သရဲမကြီးသည် ထဘီရင်လျားဆံပင်ကို ဖားလျားချပြီး အခေါင်းတစ်လုံးကိုထမ်း၍သွားသွားနေတတ်ကြောင်း....

သတင်းလွှင့်ထားရုံမက အနီးအပါး ရွာများမှလူများ မြင်သာရုံ ဒေါ်အိုဇာ သရဲမကြီး ညဘက် ခေါင်းထမ်း၍ သွား နေပုံ လုပ်ပြထားသဖြင့်....

ထိုအခဆောက်အအုံ အနီး ညဘက် မပြောနှင့် နေ့ဘက်၌ပင် ဖြတ်သန်း သွားလာသူ မရှိ ဖြစ်ရှိနေသည်။

မဲကြီး စိန်ကျော်နှင့် ဗိုးလုံးတို့သည်ပင်လျှင်ဒေါ်အိုဇာ သရဲမကြီး တကယ်ရှိနေသလား တွေးထင်ပြီး ပြန်ကြောက်နေကြရသည်ဟူ၏။ အခုတော့ တင်မောင်လတ်သဖို့ သူ၏ဒုစရိုက်မှုအတွက် အထူး မန်တီးရေးမလိုတော့ပြီ။

တင်မောင်လတ်သည် ဦးကျော်ခိုင်ထံတွင် အလွန်ပင်တန်ဖိုးကြီးသော ရွှေအောင်း ကျောက်မိမ်းသုံးလုံး ရှိနေသည့်အကြောင်း အကစ်ဟာဝင်နီ သိရှိလိုက်သည့်နောက် ...

လျှို့ဝှက်စွာ ရှာဖွေ၍မရသည့်အဆုံး ဦးကျော်ခိုင်အား အမဲပစ်ထွက်ရင်း မပျောက်ဆုံးသွားပြီဟု သတင်းလွှင့်ပြီး ဦးကျော်ခိုင် အမဲပစ်ထွက်စဉ် နားခိုသည့် အဆောက်အအုံ၌ပင် ဖမ်းချုပ်ထားခဲ့သည်။

ဦးကျော်ခိုင် ထွက်မပြေးရန် အရေးပေါ် အချုပ်ခန်းတစ်ခန်းပြုလုပ်ပြီး ထိုအချုပ်ခန်းထဲ ဦးကျော်ခိုင်ကို ထည့်ထားလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဲကြီးတို့လူစုက အလှည့်ကျ တာဝန်ယူ စောင့်နေကြရလေသည်၊

ဦးကျော်ခိုင်မှာရက်ကြာလာပြီဖြစ်၍ ကျန်းမာရေးမကောင်းတော့ပေ၊ အစားအသောက်ပင် မဝင်ဘဲ အားအင် ချည့်နဲ့ကာ ပိန်ချုန်းရှုလာသည်၊

ထို့ကြောင့်....

ဦးကျော်ခိုင်သည် မဲကြီးကျွေးသော ပဲဟင်းရည် ဆမ်းထားသည့် သံပန်းကန်ထဲက ထမင်းဟင်းကိုစိုက်၍ကြည့်ကာ ငြိမ်နေလေရာ....

မဲ့ကြီးက လှည့်ကြည့်ပြီး....

'ခင်ဗျားကြီးလဲ တစ်ခုကွဲပဲ၊ ဒီလောက်ဒုက္ခခံလို့ဗျာ၊ပစ္စည်းသခ်ါ၊ လျှယ်ခဲ့ပဲဟာ၊ အာစရိကဝယ်ပါ့မယ်၊တန်ရာတန်ဖိုးပေးပါ့မယ်ဆိုတဲ့ ကျောက်စိမ်းသုံးလုံးကို ထုတ်ရောင်းလိုက်ရင်ပြီးရော'

ဟု ပြောလိုက်သည်၊

ဦးကျော်ခိုင်မှာ ဘာမျှမပြော၊ ငြိမ်၍သာနေသည်၊

'ရှားတယ်၊ ခင်ဗျားလိုလူမျိုးကတော့ အတော့်ကို ရှားတယ်၊ အာစရိက ခင်ဗျားပစ္စည်းကို လုယူနေတာကျနေတာပဲ၊ အေးလေ....အားလုံးက ခင်ဗျားအမဲလိုက်ရင်း ကျားဆွဲသွားပြီလို့ထင်တာ....

'ခင်ဗျားဘက်က မလျှော့ဘူးဆိုလို့ကတော့ဒီမှာပဲ မာလကာကြွပေတော့၊ ဒီအနီးအနား ကြိုက်တဲ့နေရာမြှုပ်ဖို့ ပြောချင်ပြောထားဦး'

မဲ့ကြီးသည် သူ့စကားကိုသဘောကျပြီး ရယ်မောလိုက်ခဲ့စံနက်ကျော် အရက်ခွက်ကိုင်၍ ရောက်လာကာ မဲကြီးအား....

'ဘာတွေ သဘောကျနေတာလဲကွ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

'ဩော်...ဒီလူကြီးသေရင် ဘယ်နေရာ မြှုပ်ချင်သလဲလို့သူ့ကိုမေးနေတာပါ'

'ဘာလဲ...မင်းက မြှုပ်ပေးဦးမလို့လား၊ လုပ်မနေပါနဲ့ကွာ၊ ချောက်ထဲသာ ဆွဲချလိုက်စမ်းပါ'

ထိုအချိန်....

မြင်းခွာသံများ ပေါ်ထွက်လာသည်၊

'ခွပ် ခွပ်'

'ခွပ် ခွပ်'

မဲကြီးက....

'အာစရိ...လာပြီ'

ဟု ပြောလိုက်သည်၊

မှန်သည်။

တင်မောင်လတ်၊ ဖိုးလုံးနှင့်ဦးဘကိုးတို့ကို မဲကြီးတို့တွေ့လိုက်ရသဖြင့်....

မဲကြီးက

'ဟာ...ဦးဘကိုးကို အာစရိ ဘာသဘောနဲ့ ဒီခေါ်လာသလဲ မသိဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်၊

စံနက်ကျော်က....

www.burmeseclassic.com

‘အကြောင်းရှိလို့ နေမှာပေါ့ကွာ’

ဟု ပိတ်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

မဲ့ကြီးနှင့် စံနက်ကျော်တို့ နှစ်ယောက် တင်မောင်လတ်တို့ကို ထွက်ကြိုသည်။

ပြီး မြင်းများကို ချက်ချင်းအနောက်ဘက် လျှိုထဲသွားပြီး ဝှက်ထားလိုက်သည်။

ဦးဘတိုးသည် သူ၏သူဌေး ဦးကျော်ခိုင်၏အဖြစ်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ အလွန်ဝမ်းနည်းမှုကျုံးမရ ခံစားလိုက်ရပါလေတော့သည်။

စိတ်ထဲမှ....

‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ဆရာကြီးရယ်’

ဟုသာ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

‘နေကောင်းရဲ့လား ဆရာကြီး’

ဟု ဦးဘတိုးက နှုတ်ဆက်ရင်း မျက်စိတစ်ဖက်ကို မှိတ်၍ ပြထားလိုက်သည်။

မိမိ ဘာတွေပဲပြောပြော ဦးကျော်ခိုင် နားလည်ပေးထားပါဟု ပြောလိုက်သည့် သဘောပင်။

ဒါကို ဦးကျော်ခိုင် သဘောပေါက်ဟန်တူသည်။

‘အင်း’

ဟု အသံပြုပြီး....

‘မကျန်းမာဘူး၊ ဝမ်းတွေပျက်နေတယ်၊ သွေးဝမ်းလဲသွားတယ်’

ဟု ပြောနေသည်။

ပြီးတော့...

‘မင်း ဘာလာလုပ်တာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

တင်မောင်လတ်က ကြားဝင်၍...

‘ဦးဘတိုးလိုက်လာတာက ခင်ဗျားမသေသေးတဲ့အကြောင်း ကျုပ်တို့ဘက်က သက်သေပြလိုက်တာပဲ’

ဟုပြောလိုက်သည်။

သည်တွင် ဦးကျော်ခိုင်က....

‘ကျုပ်ကိုတော့ မလွှတ်တော့ဘူးလား’

ဟုမေးသည်။

တင်မောင်လတ်က ရှေ့တိုး၍လာကာ...

‘လွှတ်မှာပါ၊ အခု ဦးဘတိုးက ကျုပ်တို့ကို ကျောက်စိမ်းသုံးလုံး ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာကို ပြောပြပြီးပြီ၊ ကောလိယအိမ်ကြီးထဲမှာပဲတဲ့၊ လျှို့ဝှက်အခန်းကို ဖွင့်ပေးနိုင်တာက ဦးကျော်ခိုင်လို့ ပြောတယ်’

ဟုပြောလိုက်ရာ...

ဦးကျော်ခိုင်က ဦးဘတိုးဘက်လှည့်ကာ....

‘ဘတိုး မင်းက ငါ့ကို သစ္စာဖောက်လိုက်တာပဲ၊ ငါ့ အသက်သေရင် သေပါစေဆိုပြီး မပြောဘဲ ထားတာ [illegible] ဘာဖြစ်လို့ ပြောလိုက်ရတာလဲ’

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဦးဘတိုးသည် ဦးကျော်ခိုင်အား စိုက်၍ကြည့်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူ့အကြည့်တွင် အနက်အဓိပ္ပာယ်တွေ ဆောင်နေကြောင်း ဦးကျော်ခိုင် မသိမဟုတ် သိသည်။

ထိုအခိုက်....

တင်မောင်လတ်က....

'ကဲ...ဦးကျော်ခိုင် အခုမှ ဘာမှပြောမနေနဲ့တော့ အပိုပဲ၊ ဒီတော့ ကျုပ် ခင်ဗျားကို ကောလိယအိမ်ကြီးကို ပြန်ခေါ်သွားမယ်၊ တောထဲမှာ ရှာလို့တွေ့လာတယ်ပေါ့'

'ကောလိယအိမ်ကြီးမှာ မမလေး အက်စ်တာလဲ ရန်ကုန်က ပြန်ရောက်နေပြီ၊ ဦးကျော်ခိုင်၊ လမ်းမှာ ပြေးမယ်မကြံနဲ့၊ ဘာဘာ ညာညာလဲ မတွေးနဲ့'

'မဲ့ကြီးက ကြားဝင်၍—

'ရှုပ်မှါတယ် အာစရိရယ် အိပ်ဆေး တိုက်ထားပြီးခေါ်သွားတာပေါ့'

ဟု အကြံပေးလိုက်သည်။

'ဒီလိုကျတော့လဲ မဲကြီးက ဦးနှောက်ပြေးသားပဲ'

ဟု တင်မောင်လတ်ကပြောပြီး လှည့်သွားလေသည်။

အခန်း (၃၆)

ကောလိယတွင် ဆုံကြပြီ

အက်စ်တာ ဝင်နီက ဆံပင်ကို ဖားလျားချထားပြီး ပိုးမျှော့အဖြူထက်အောက် တွညီဝတ်ဆင်လျက် ချန်၍ အောက်၌ အနည်းငယ်မျှသာ တိပြတ်ထားသောတောက်မျိုး တပ်ဆင်ထားသည့် ကြိုးသိုင်းထောက်ဖိနပ်ကို စီးထားသည်။

ခန္ဓာကိုယ်သည် ဘောင်ပျံ၍ နေပါလေတော့၏။

ရင်မှာ လည်မှာ လက်မှာ ဆင်ထားသော စိန်များကတဖျပ်ဖျပ် တလျှပ်လျှပ်။

အလင်းတန်းတွေ ပြေးဝင်လာလေတိုင်း အလင်းတန်းများပြန်ကာ လင်းလက်နေ၏။

သူမသည် ကပ္ပိတိန်စီးကရက် သံဘူးထဲမှ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်လိုက်စဉ်....

'ဝေါက်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ရှိ....'

ဦးဘရုတ်ကြီးက မီးခြစ်ပြီးသားဖြစ်နေသည်။

အက်စ်တာဝင်နီက စီးကရက်ကို အကျကိုင်၍ အလှရှိုက်ဖွာလိုက်သည်။

'ဦးတရုတ်ကြီး၊ မောင်လတ်တို့ ကြာလှချည်လား'

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဦးတရုတ်ကြီးသည် ပြတင်းပေါက်မှ အောက်ဘက်သို့ တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

'လာကြတော့မှာပါ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

သူတို့ ယခုရှိနေသောနေရာမှာ ကောလိယအိမ်ကြီး၏ အနောက်ဘက် မျက်နှာစာအခန်း ဖြစ်သည်။

ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် အဝင်ဝတံခါးမှဆင်ဝင်အောက် သွယ်တန်းသောလမ်း ဝိုက်ဝိုက်ကို အထင်းသားတွေ့နိုင်သည်။ ထိုမြင်ကွင်းကို မျှော်ကြည့်ရသည်မှာ သူမ ငြီးငွေ့သွားဟန်တူသည်။

တစ်ဖက်သို့ ပြန်လျှောက်လာကာ မဟော်ဂနီရောင် စန္ဒရားကြီးရှေ့သွင်ရပ်၍ စီးကရက်ကို နင်းချေလိုက်၏။ ပြီးတော့..

သိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်ကာ စန္ဒရားအဖုံးကို နူးရွလှသောလက်ချောင်းသွယ်လေးများဖြင့် အသာလှန်ဖွင့်လိုက်၏။

ဆင်စွယ်ရောင် စန္ဒရားခလုတ်များနှင့် မဟူရာရောင် စန္ဒရားခလုတ်များအပေါ် သူမ၏ လက်သွယ်ချောင်း ဆယ်ချောင်းကို ဖြန့်တင်လိုက်သည်။

သံစဉ်လှိုင်းများ တငြိမ့်ငြိမ့် ပေါ်ထွက်လာစဉ်—

သူမက အင်္ဂလိပ်သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို တိုးတိုးတိတ်ညင်သာငြိမ့်ညောင်းသံပမာ သီဆိုလေသည်။

ချစ်သူရေ... ငါသည် မင်းအတွက် အမှန်မြတ်ဆုံးသော
အချစ်ကေရာဇ် ဖြစ်လိုပါသည်၊
အဲဒီအတွက်....
ချစ်သူရေ... မင်းသေသွားခဲ့ရင်.... ငါသည်.... မင်းရဲ့
အသည်းနှလုံးကို ငါ့အသည်းနှလုံး ဆောင်ကြာခန်းမှာ
အချစ်ဆေးရည် စိမ်ထားပါမယ်။
အချစ်ရေ့....မင်းမရှိတော့တဲ့နောက်မှာ ငါသည့်မင်းရှိရာ
နောင်ဘဝကို လိုက်လာပြီး မင်းကိုတွေ့အောင် ရှာပါ
မယ်....။

အမှန်တော့ ပြင်းထန်သော အချစ်ခံစားချက် တေးတစ်ပုဒ်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

သီချင်းသံပင် အချိုးပိုဒ်မဆုံးတတ်သေးပေ ကောလိယခြံကြီးအတွင်းသို့ ကားတစ်စီး မောင်းဝင်လာသည်။

ထိုကားသံကိုကြား၍ အက်စ်တာဝင်နီ စန္ဒရားသိုင်ခုံမှ ထ၍လျှောက်လာစဉ်....

ဦးတရုတ်ကြီး၏....

'သူတို့လာကြပြီ မမလေး'

ဟုအသိပေးလိုက်သည်။

ထိုစဉ်.... နောက်ထပ်ဝင်လာသော ကားတစ်စီး၏ အသံကို ကြားလာရပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးတရုတ်ကြီးက ပြတင်းပေါက်မှ အောက်ဖက်လှမ်းကြည့်ကာ....

'မဲကြီးတို့လဲ ပြန်လိုက်လာကြတယ် မမလေး'

ဟု အသိပေးပြန်သည်။

အက်စ်တာဝင်နီက....

'မောင်လတ်ကလဲ၊ လူတွေအများကြီးဘာလုပ်မှာလဲ၊ဒီကိစ္စတာ လူနည်းနိုင်လေ ကောင်းလေပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဆက်လက်၍....

'ဟို့...ဆရာဝန်နဲ့မိခိုင်တို့က စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး၊ အခု အိုင်အိုနန်းထိုက်နဲ့ ဆက်သွယ်လုပ်ရှားနေကြတယ် ကြားယားတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည်။

ဦးတရုတ်ကြီးက—

'ဒီတစ်ခါ ကျုပ်ထာဝန်ထားစမ်းပါ'

ဟု ပြော၍—

အက်စ်တာဝင်နီက....

'ဦးတရုတ်ကြီးလဲ အရင်တုန်းကလို မသွက်တော့ပါဘူး၊ ဒီကောင်မလေး ကိုယ့်လက်ခုပ်ထဲက လွတ်ထွက်သွားတာကိုက ဦးတရုတ်ကြီးညံ့တာ'

ဟု ပြောဆိုမှတ်ချက်ချလိုက်သော အခါတွင်ကား ဦးတရုတ်ကြီးငြိမ်သွားလေသည်။

မကြာမီ—

ကောလိယအိမ်ကြီး၏ အခန်းတစ်ခန်းတွင် ဦးကျော်ခိုင်၊ ဦးဘတိုးနှင့် အက်စ်တာဝင်နီ၊ တင်မောင်လတ်တို့လေးဦးဆုံကြလေသည်။

သို့သော်....

ပြဿနာတစ်ခု ကြုံလာရလေသည်။

အကြောင်းမှာကား ဦးကျော်ခိုင် အိပ်ဆေးလွန်နေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

အက်စ်တာဝင်နီသည် တင်မောင်လတ်ဘက် လှည့်ကာ....

'အခုလိုဖြစ်အောင် မင်းကဘယ်လိုစိတ်ကူးနဲ့ လုပ်လိုက်ရတာလဲ၊ အိပ်ဆေးတိုက်လာရတယ်လို့၊ တိုက်တော့လဲ အိပ်ဆေးတွေအတိုင်းအဆမရှိ တိုက်ခဲ့ပုံရတယ်၊ ခုတော့အချိန်တွေ နှောင်နှေးကုန်ပြီ'

ဟု ပြောလေရာ...

တင်မောင်လတ်က....

'မဲကြီး အကြံပေးလို့ လုပ်လိုက်မိတာ၊ လမ်းမှာဦးကျော်ခိုင် ထွက်ပြေးသွားရင် ကျွန်တော်တို့အစီအစဉ်တွေ တာလွဲတာချော် ဖြစ်ကုန်မှာစိုးလို့ပါ မမလေးရယ်၊ ကျွန်တော့်အပြစ်တွေပဲ မှတ်လိုက်ပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဦးဘတိုးကတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ အခုလို ဖြစ်လာသည့်အတွက် သဘောကျနေသည်။

အချိန်ကြန့်ကြာသလေ မိမိတို့အတွက် အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်း ရနိုင်လေလေ မဟုတ်ပါလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်...

ဦးဘတိုးမှာ လောလောဆယ်ယမင်းခိုင်နှင့် ဆက်သွယ်မရသေး၍ တစ်ကိုယ်တော်လှုပ်ရှားနေရခြင်းဖြင်း

အက်စ်တာဝင်နီသည် တင်မောင်လတ်ကိုပြောပြီး ဦးဘတိုးဘက်လှည့်ကာ....

'ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဦးဘတိုးသည် ထိုင်ခုံပေါ်တွင် စက်စောင်းလျက် တခေါခေါ်အိပ်ပျော်နေသော ဦးကျော်နိုင်ကို ကြည့်ကာ....

'အိပ်ဆေးပြေတဲ့ဆေး ထိုးမယ်ဆိုရင်ရော'

ဟု အကြံပေးလိုက်သည်။

သည်လိုဆိုလျှင် ဆရာဝန် တစ်ယောက်ယောက်နှင့် ဆက်သွယ်သာနိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

'ဖြစ်ဘူးမဟုတ်လား၊ ကောလိယအိမ်ကြီးထဲကို လူစိမ်းဝင်လာလို့ မဖြစ်တော့ဘူး'

တင်မောင်လတ်က အကွက်မြင်သည်။

အက်စ်တာဝင်နီက....

'ဟုတ်တယ်၊ ကောလိယအိမ်ကြီးထဲကို လူစိမ်းဝင်ခွင့် မပြုနိုင်ဘူး'

ဟု စကားကိုအစ်လုံးချ်း ပြောလိုက်သည်။

ဆက်လက်၍ သူမက...

'ဒီသို့ဆိုရင် ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုဆက်လုပ်မလဲ၊ ရက်ကြာလို့မဖြစ်ဘူး၊ ဦးမြမောင်နဲ့ သုံးရက်ပဲခွာပြီးချိန်းထားတာ'

ဟု မပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

တင်မောင်လတ်ကပင်....

'ပန်ချာပီ ဆရာဝန် တစ်ယောက်ကို ခေါ်ကြည့်မလား၊ ဒီမြို့မှာ ပန်ချာပီဆရာဝန် ဆေးခန်းတစ်ခု တွေ့မိတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေရာ....

အက်စ်တာဝင်နီက....

'ကောင်းသားပဲ၊ သူ့ကို တိုက်ရိုက်စစ်ပြီးမှ ပြန်လွှတ်လိုက်တာပေါ့'

ဟု ဖြည့်စွက်ပြောလေသည်။

ဦးဘတိုးကား သူတို့ပြောဆိုနေသည်ကို မကြားယောင်ပြုနေလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၇)

ပန်ချာပီ ဆရာဝန် ချားလ်ဝီလျှံ

ကောလိယ အိမ်ကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက်တွင် အော်စတင်ကားတစ်စီး ထိုးရပ်လိုက်လေသည်၊

ကားမောင်းလာသူမှာ ဒိုးလုံးဖြစ်သည်၊

ကားနောက်ခန်းတွင် ပန်ချာပီ ဆရာဝန် တစ်ဦး လိုက်ပါလာသည်၊

ပန်ချာပီ ဆရာဝန်သည် မြန်မာစကားမပြောတတ်သေးပေ၊ ပန်ချာပီ စကားကိုသာ ပြောသည်၊

ဒိုးလုံးက ကားတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်လျှင် ထိုပန်ချာပီ ဆရာဝန်သည် ကားပေါ်မှ ဆေးသေတ္တာဆွဲလျက် ဆင်းလာသည်၊

တင်မောင်လတ်က....

'ဒေါက်တာ'

ဟု နှုတ်ဆက်ပြီး ဆေးသေတ္တာကို လှမ်းကိုင်လိုက်သည်၊

ပန်ချာပီ ဆရာဝန်က ခေါင်းညွှတ်ကာ....

'.... ....'

ဟု ပန်ချာပီသံ ဝဲဝဲဖြင့် ပြန်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်၊

ထို့နောက်....

ဧည့်ခန်းအတွင်းသို့ ရောက်လာကြသည်၊

အိမ်ကြီး၏ နံရံပေါ်ရှိ ရေးပန်းချီ လက်ရာများကို ပန်ချာပီ ဆရာဝန်က မော့၍ကြည့်ကာ....

'အလွန်ရှေးကျတဲ့ မြန်မာ့ရှေးဟောင်းပန်းချီလက်ရာတွေပဲ၊ ကျုပ်ဖြင့် ဒီပန်းချီကားမျိုးတွေ အခုမှ မြင်ဖူးတယ်'

ဟု ပန်ချာပီ လူမျိုးစကားဖြင့် တစ်ကိုယ်တည်း ပြော၍ နေလေရာ သာမန် ကုလားစကား တတ်သော တင်မောင်လတ်မှာ ပန်ချာပီ ဆရာဝန် ပြောနေသော ပန်ချာပီလူမျိုး စကားကိုမူ အသေအချာ နားမလည်ပေ၊

ထို့ကြောင့်....

သူက စကားဖြတ်၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့်....

လူနာနင်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အိပ်ဆေးသောက်တာ များသွားလို့ ဒီအိပ်ဆေး ဖြေသွားစေလို့ပါ'

ဟု ပြောလေသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပန်ချာပီဆရာဝန်ကမူ၊ ပန်ချာပီ စကား တစ်ဝက်၊ အင်္ဂလိပ်စကား၊ တစ်ဝက်ဖြင့် ပြန်ပြောလေသည်။

အစ်ပွာယ်ကမူ....

'ဆေးသောက် မှားသွားတယ်ပေါ့၊ ဒီလိုဖြစ်တာဟာ ပိုပြီး စိုးရိမ်စရာ ကောင်းတယ်၊ အခုလို အမြန်ကုတာ သိပ်ကောင်းပါတယ်၊ စိတ်ချပါ....ကျွန်တော် ဒီလို ဖြစ်တာမျိုးကို ကုသဖူးပါတယ်....'

ဟု ပြော၍....

'လူနာက ဘယ်မှာလဲ၊ အမြန်ကုတာ ကောင်းမယ်၊ အိပ်ဆေး လွန်သွားရင် တခြား ရောဂါဝေဒနာတွေ ဝင်လာတတ်ပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည်။

ထိုခဏ....

အက်စ်တာဝင်နီနှင့် ဦးဘတိုး ရောက်လာလေရာ ပန်ချာပီဆရာဝန်သည် အက်စ်တာဝင်နီ၏ အလှ၌ တစ်ချက်တွေ၍သွားပြီးလေရာ....

တင်မောင်လတ်က....

'ဒေါက်တာ'

ဟု အသံကို မြှင့်၍ ခေါ်လိုလေသည်၊

အမှန်ဘော့...

ပန်ချာပီဆရာဝန်သည် ကျွမ်းကျင်သော ပန်ချာပီဆရာဝန်ကြီး[illegible] ပန်ချီ၊ မဟုတ်၊

မင်းမင်းတွန်း တဖြစ်လဲ ပန်ချာပီဆရာဝန် ချားလ်[illegible] ပင်တည်း။

အိုင်အိုနန်းထိုက်၊ မင်းမင်းထွန်းနှင့် ယမင်းခိုင်တို့ [illegible] အိမ်ကြီးဆီသို့ ပြန်လည်လာကြပြီး တစ်ညတွင် [illegible] သည် ကောလိယအိမ်ကြီး အတွင်းသို့ တစ်ကိုယ်တော် [illegible] ဝင်ခဲ့သည်၊

ကံအားလျော်စွာ အက်စ်တာဝင်နီတို့လူစု ဦး[illegible] ဆေးပြုယ်ရန် ဆရာဝန်ခေါ်ရန်အတွက် တိုင်ပင်[illegible] သိခဲ့ရသည်။

အိုင်အိုနန်းထိုက်က ပြန်လာပြီး မင်းမင်းထွန်းကို [illegible] သောအခါ....

သူက အိန္ဒိယပြည် ဘုံဘေးဆေးကောလိပ်တွင် [illegible] ယူပြီး ကာလကတ္တား ဆေးရုံကြီးတွင် တာဝန် [illegible] ကြောင်း....

ပန်ချာပီ ဆရာဝန်ယောင်ဦးနှင့်အတူ နေခဲ့ဖူး[illegible] ဆရာဝန် 'ချားလ်ပန်ချီး'ထံသို့သွား၍ အခုလို ဆရာဝန်[illegible] ဝိသီလျှံ ဖန်တီးလိုက်ခြင်းပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဝန် ချားလီပန်ချီးကလည်း မင်းမင်းထွန်းမှာ တကယ် ဆရာဝန်မှန်း ယခင်ကပင်သိရှိ ခင်မင်နေ၍ ခေါင်းပေါင်းကို အသေအချာ ပေါင်းပေးလိုက်၏။

အိန္ဒိယပြည်မှပေါက် တစ်ယောက်နှင့် မခြား ဖြစ်နေသော မင်းမင်းထွန်းကို အက်စ်တာဝင်နီတို့က မည်သို့လျှင် အကဲခတ် နိုင်ပါမည်နည်း။

မင်းမင်းထွန်းက အက်စ်တာဝင်နီ၏အခြေအနေကို အကဲခတ် နေသည်မှာ မှန်ပါလျက်....

အက်စ်တာဝင်နီကိုယ်၌က ပန်ချာပီဆရာဝန် မိမိအလှမှာ ယစ်မူးလျော့ပြီဟု ထင်ကာ အလှတွေ စာန်းပြနေသည်။

ဒါကို တင်မောင်သတ်က သဝန်တိုချင်ချင်

ယည်တော့သည်း မင်းမင်းထွန်းက စိတ်ထဲကကြိတ်၍....

'အိုင်အိုနန်းထိုက်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အိုင်အိုနန်းထိုက် ကျေးဇူးကြောင့် အခုလို အံ့ဝင်ခွင်ကျလုပ်နိုင်ခဲ့တာပဲ'

ဟုတွေးလိုက်မိလေသည်။

သူတို့အားလုံး ဦးကျော်ခိုင် ထားရှိရာ အတွင်းခန်းသို့ခေါ် လာခဲ့လေသည်။

ကောလိယအိမ်ကြီးမှာကား အခန်းတွေ များလှသည်။

သော့ခတ်ထားသော အခန်းတွေရှိသည်။

သော့မခတ်ထားသော အခန်းတွေရှိသည်။

အချို့အခန်းများတွင် သားကောင်ဦးချိုများ၊ အရွက်များ နှင့် ကျားအရေခွံများကို တွေ့နိုင်သည်။

သည်ပစ္စည်းများမှာ ဦးကျော်ခိုင် တောပစ်၍ ရရှိခဲ့သော ပစ္စည်းများဟု မင်းမင်းထွန်း တွေးထင်လိုက်သည်။

အလေးစား ဘော်ဖီအမှုန့်ကြိတ်စက် သုံးလေးလုံးနှင့် ဖျော် နံ့ရေတာအင်ဂျင်စက် တစ်လုံးကိုလည်း တွေ့သည်။

ထို့နောက် ကော်ဖီမျိုးစေ့များ ဓာတုပစ္စည်းများကိုတွေ့ ရသည်။

နောက်ဘက် အခန်းများတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းတွေ တွေ့ရ ဦးမည်မသိ၊ အခန်းတစ်ခန်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

အခန်းဝတွင် ဓေါ်ပန်းမြိုင်သည် ရပ်လျက် အခန်းအတွင်း ဦးကျော်ခိုင် အိပ်ပျော်နေသော သံခုတင်ဘေးတွင် တုတ်တုတ် ခိုင်ခိုင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနှင့် ပါးစပ်တစ်ခြမ်း ယောဖြတ်၍ မဲ့နေ သော ဦးတမျက်ကြီး ရပ်စောင့်နေသည်ကို မင်းမင်းထွန်း တွေ့ ရသည်။

တင်မောင်လွတ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် ဦးဘရွတ်ကြီး ခန်း မှ ထွက်သွားသည်။

ဦးဘတိုးမှာ သံပတ်ပေးထားသဖြင့် လှုပ်ရှားနေသောအရုပ် တစ်ရုပ်နှင့် တူ၏။

'ဒီလူနာပဲဒေါက်တာ၊ လိုအပ်သလိုသာ စမ်းသပ်ကုသပေး ပါ၊ အမြန်ဆုံး ပုံမှန်အခြေအနေဖြစ်အောင် ကုသပေးပါ'

www.burmeseclassic.com

ဟု တင်မောင်လတ်က ပြောလိုက်သည်။

အင်္ဂလိပ်လိုပြောရာတွင် တင်မောင်လတ် အလွန်ကျွမ်းကျင်သည်။

မင်းမင်းထွန်းက ဘာမျှမပြောဘဲ တင်မောင်လတ်ပြောသမျှ ခေါင်းသာ ညှိတ်ပြပြီး သူလုပ်ရမည့် အလုပ်များကို ဆက်လုပ်နေသည်။

ဦးကျော်ခိုင်၏ မျက်လုံးများကိုဖြကြည့်သည်။

ရင်ဘတ်ကို နားကြပ်ဖြင့် ထောက်စမ်း နားထောင်သည်။

သွေးပေါင်ချိန် တိုင်းသည်။

'အခြေအနေ ကောင်းပါတယ်'

ဟု ပန်ချာပီစကားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

အက်စ်တာဝင်နီသည် ပန်ချာပီဆရာဝန်ကို အသေအချာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဒါကို မင်းမင်းထွန်း သတိပြုလိုက်မိ၍ စိုးရိမ်သွားမိ၏။

သူ ဘာကြောင့် မိမိအား စိုက်ကြည့်နေပါလိမ့်ဟု တွေးရင်းကပဲ စိတ်ကိုတည်ငြိမ်အောင်ထိန်းကာ ဦးကျော်ခိုင်အား ဆေးသေးနှင့် အားဆေးတို့ကို တွဲ၍ထိုးပေးလိုက်သည်။

'အိုကေသွားပါပြီ၊ နောက် တစ်နာရီ အတောအတွင်း သူ အိပ်ရာက နိုးလာမယ်၊ အဲဒီအချိန် နောက်ထပ် ဆေးတစ်လုံး ထိုးလိုက်ရင် သူလန်းဆန်းပြီး ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာမှာပါ'

သည်တစ်ခါတော့ မင်းမင်းထွန်းက အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ပြောလေသည်၊

အက်စ်တာဝင်နီမှာ ပန်ချာပီ ဆရာဝန်အပေါ်တွင်အထော်စိတ်ဝင်စား၍နေ၏။

'ဒေါက်တာ ညနေခန်းမှာ စောင့်ပါဦးနော်'

ဟုပြောလိုက်သည်။

မင်းမင်းထွန်းကား....

'အို....ရက်စ်....ရက်စ်'

ဟုပြောလိုက်ပါလေတော့၏။

❖

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၃၈)

ကျောက်စိမ်းအတုနှင့် အစစ်

ကောလိယအိမ်ကြီးအောက်ထပ်တွင် လှုပ်ရှားမှု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေချေပြီ။

အကြောင်းမူကား ဦးကျော်ခိုင် ပြန်လည်လှန်းဆန်း၍ ပုံမှန်အနေအထား ဖြစ်နေသောကြောင့်ပါပေ။

ဦးကျော်ခိုင်သည် အက်စ်တာဝင်နီ၊ တင်မောင်အောင်နှင့် ဦးဘတိုးတို့ကို ဦးဆောင်၍ ခေါ်လာခဲ့လေသည်။

မြေညီထပ် အမဲပစ်စဉ်ရရှိလာသော တိရစ္ဆာန်ခေါင်း အရေခွံနှင့် သားရေခွံများ ထားရှိရာ အခန်းထဲသို့ အရင်ဝင်ခဲ့ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက်…

ကျွန်းဘီရိုကြီးတစ်လုံးကို အားလုံးတွန်းဖယ်လိုက်၏။

နံရံပေါ်က မဆေးတော့ကို သံပြားတစ်ခုနှင့် ခြစ်ချလိုက်သောအခါ တစ်ထွာသာသာလေး လေးဒေါင့်ကွက်အရာ ပေါ်လာသည်။

ထိုအရာကို အက်၍ ဖိချလိုက်လေရာ…

ထို့နောက်…

လက်နှိုက်နိုင်သော အပေါက်တစ်ပေါက် ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

ထိုအပေါက်ထဲ ဦးကျော်ခိုင်က လက်နှိုက်၍ တစ်စုံတစ်ခုသော ခလုတ်ကို လှည့်သည်။

ဘယ်နှယ်ပတ် လှည့်လိုက်သည် မသိ၊ ကျောက်နံရံသည် ကျောက်တံခါးအဖြစ် ပွင့်အန်ထွက်လာ၏။

'ကျွီ'

'တစ် တစ် တာ'

ဝင်နိုင် ထွက်နိုင်သော တံခါးပေါက်တစ်ပေါက် ဖြစ်၍သွားလေသည်။

ထိုတံခါးပေါက်မှ ဝင်လာသောအခါ အတွင်းဘက်သို့ လိုက်ခေါင်းသဖွယ် ရှိသောလမ်းကို ရောက်လာ၏။

ဆက်လျှောက်လျှင် မြေအောက်ခန်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

အသင့် ယူဆောင်၍လာသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများကို အရေးလေ့ပတ်ဟင်၍ လေးဖက်လေးတန် ထိုးလျှောက် ရှာသွားလိုက်သည်။

ထိုနေရာတွင် မြေကြွက်များ ဖြတ်ပြန်းသွားလာလှုပ်ရှားလေသည်။

သူတို့သည် အလင်းရောင်ရှိသော နေရာကိုကား မလာကြပေ…။

ဦးကျော်ခိုင်သည် သူဆက်လက်လုပ်ရမည့် အလုပ်များကို ဆက်မလုပ်တော့ဘဲ အက်စ်တာဝင်နီတို့ ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ကာ…

'ဒီနေရာဟာ မင်းတို့သိချင်နေတဲ့ ကျောက်စိမ်းတွေထားခဲ့တဲ့နေရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ထုတ်ပေးမှ မင်းတို့ရမှာပါ'

အက်စ်တာက…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အစ်အကြီးက ကျောက်စိမ်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ထုတ်မပေးတာလဲ'

ဦးကျော်ခိုင်က....

'အက်စ်တာ၊ မင်းကျုပ်ကို အစ်ကိုကြီးလို့ ခေါ်စရာမလိုတော့ပါဘူး၊ မင်းနဲ့ကျုပ် တရားဝင်လက်ထပ် ထားတယ်လို့သာ လူကြားအောင် ပြောထားတာပဲ၊

ဟု ပြောလိုက်လေသည်၊

အက်စ်တာဝင်နီက တစ်ချက်မဲ့ပြုံးပြုံးကာ....

'အစ်ကိုကြီးလို့ပဲ ဆက်ပြီးခေါ်ပါရစေ၊ နှလုံးလှည့်စားခဲ့ရတာကိုတော့ ကျွန်မ အစ်ကိုကြီးကို တောင်းပန်ပါတယ်'

ဦးကျော်ခိုင်က....

'ကျုပ်ဟာ မင်းကို တကယ်ချစ်လို့ သားမှတ်မှတ်၊ မယားမှတ်မှတ် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းမလို့ပါ၊ ဒါပေမယ့် မင်းနဲ့တင်မောင်လတ်ဟာ လင်မယားတွေမှန်း ကျုပ်သိရတာနဲ့ မင်းလို အတော်မကြောက်စရာ ကောင်းပါလားလို့ သိလိုက်ရတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်၊

'ဒီမှာ—အစ်ကိုကြီး၊ ပြီးခဲ့တာတွေကို ထားလိုက်ပါ၊ မပြီးသေးတာကိုဘဲ ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်၊ ဦးကျော်ခိုင်၊ ကျွန်တော်တို့မှာ အချိန်သိပ်မရှိဘူး'

တင်မောင်လတ်က ဝင်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်၊

'ဖြည်းဖြည်းပေါ့၊ ကျုပ်က ဒီကျောက်စိမ်းတွေအပေါ်မှာ ကျုပ်အသက်လောက် တန်ဖိုးမထားပါဘူး၊ ဒါကြောင့်သဲ ဒီကျောက်စိမ်းတွေကို ထုတ်ပေးပြီးရင် မင်းတို့ ကျေနပ်ပါ၊ ကျုပ်အသက်ကို ရန်မရှာပါနဲ့'

'ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်'

ဦးကျော်ခိုင်သည် သူရုပ်နေသော ကြမ်းပြင်အံဝှက်ကို ဖွင့်၍ ကျောက်စိမ်းသုံးလုံးကိုယူ၍ အက်စ်တာ၏လက်ထဲသို့ ပေးအပ်လိုက်လေသည်၊

ကျောက်စိမ်းသုံးလုံးမှာ အနီရောင်ကတ္တီပါဖြင့် ထုပ်ပိုး ယွန်းအစ်ထဲ ထည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်၊

အက်စ်တာဝင်နီနှင့် တင်မောင်လတ်တို့သည် ကျောက်စိမ်းတုံးသုံးလုံးကို ထုတ်ကြည့်၍ စစ်ဆေးပြီးနောက်....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တင်မောင်လတ်က ဦးကျော်ခိုင်နှင့် ဦးဘတိုးတို့နှစ်ယောက်ကို ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် ချိန်ကာ...

'ကတီးတစ်လုံး ဖျက်ရဖို့ဆိုတာ ကျုပ်ဘဝမှာ အလွယ်ဆုံး ဖြစ်နေပါတယ်'

အက်စ်တာဝင်နီက...

'မောင်လတ်...မင်း သူတို့ကို မသတ်ပါနဲ့၊ မမလေးအစီစဉ် မပါဘူး'

ဟု ပြော၍ တင်မောင်လတ်သက်ထဲက ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို လှမ်းဆွဲထားလိုက်လေသည်။

တင်မောင်လတ်သည် အက်စ်တာဝင်နီကို တွန်းထုတ်လိုက်ရင်း...

'မမလေးအစီအစဉ်မှာ မပါလဲ ကျွန်တော့်အစီအစဉ်ထဲမှာ ပါတယ်၊ ဖယ်ပါ မမလေး'

ဦးကျော်ခိုင်နှင့် ဦးဘတိုးတို့မှာကား အခြေအနေကို စောင့်၍ကြည့်လျက်

ဦးကျော်ခိုင်မှာ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်ဟန် မရှိသော်လည်း ဦးဘတိုးမှာကား အလွန်ပင်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေဟန် ရှိလေသည်။

ဦးကျော်ခိုင်က ဦးဘတိုး၏လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

အက်စ်တာဝင်နီက...

'ဒါကတော့ မင်းဟာ အလွန်ယုတ်မာတဲ့အပိုင်းကို ရောက်သွားပြီ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

'မမလေး ဘာနားလည်လို့လဲ၊ ကျွန်တော်က ဒီလိုအလုပ်မျိုးတွေ အများကြီး လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ မမလေးက အခုမှ စလုပ်တာ အလကား၊ ဒီလိုလူမျိုးတွေပဲ နောက်ပိုင်း ကျုပ်တို့ လည်ပင်းကြိုးစွပ်သတ်ကြတာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့ဆီက ရစရာရှိတာကို အရယူမယ်၊ ရရင်ပြီးရော အပြတ်ရှင်းပစ်ရုံပဲ'

'မောင်လေး မင်း သူတို့ကို မသတ်ရဘူး'

ဦးဘတိုးက ကြားဝင်၍...

'မင်း တို့ကိုသတ်လိုက်လဲ မင်းအပြစ် မင်းခံရရုံပဲ၊ အနူမင်းဆက်ထဲက ကျောက်စိမ်းသုံးလုံးဟာ အစစ်မဟုတ်ဘူး၊ အတုတွေ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဦးကျော်ခိုင်က...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟုတ်တယ်၊ ကျောက်စိမ်းတွေကို အက်စ်တာ တွေ့သွားကတည်းက ကျောက်စိမ်း အစစ်နဲ့ အတု လဲပြီးထားခဲ့တာ'

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

'ဟင်...ဒါ အတုတွေ ဟုတ်လား'

တင်မောင်လတ်သည် အက်စ်တာဝင်နီ၏ လက်ထဲရှိနေသော ယွန်းအစ်ကိုယူ၍ ဖွင့်လိုက်သည်။

ကတ္တီပါကျောက်စိမ်းထုပ်ကို ဖြေကြည့်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ အတုတွေ'

အက်စ်တာဝင်နီက ဦးဘတိုးဘက်လှည့်ကာ...

'ဒါ ရှင့်ဥာဏ်တွေ မဟုတ်လား'

ဟုပြောလိုက်သည်။

'ဒါမှ မင်းတို့က ဆရာကြီးကို ထုတ်ပေးမှာ မဟုတ်လား၊ ဒီလိုပဲလေ မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကြံရတာပဲပေါ့'

တင်မောင်လတ်က ကျောက်စိမ်း အတုများကို ပစ်ချလိုက်သည်။

'ဟား ဟား ဟား...မမလေး အက်စ်တာကိုသာ ခင်ဗျားတို့ လှည့်စားလို့ရမယ်၊ တင်မောင်လတ်ကိုတော့ လှည့်စားလို့ မရဘူး'

'ဘယ်မှာလဲ ကျောက်စိမ်းအစစ်တွေ'

ဟုမေးလိုက်သည်။

'ကျောက်စိမ်းအစစ်တွေက ဒီမှာလေ၊ ဒီမှာ'

ပန်းချာပီဆရာဝန် ချားလ်ဝီလျံသည် ကျောက်စိမ်း အစစ်သုံးလုံးကို ကိုင်မြှောက်ပြ၍ဝင်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၉)

အလင်းရောင်သန်းလာသော ကောလိယ

အက်စ်တာဝင်နီနှင့် တင်မောင်လတ်တို့သည် ပန်ချာပီဆရာဝန် ချားလ်ဝီလျှံ၏ ဆက်ထဲရှိ ကတ္တီပါအနီစ အထုပ်ကိုကြည့်ပြီးနောက်....

ကြမ်းပြင်ပေါ် ကျရောက်ပြန့်ကျဲလျက်ရှိသော ကျောက်စိမ်း သုံးလုံးကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။

တစ်ဖန်....

ပန်ချာပီဆရာဝန် ချားလ်ဝီလျှံဆိုသူကို ကြည့်နေကြလေသည်။

ဦးကျော်နိုင်နှင့် ဦးဘတိုးတို့ နှစ်ယောက်သည်လည်း မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်ကိုကြည့်ပြီး အဖြေထုတ်၍ မရလောက်အောင် စဉ်းစားရ ခက်နေ၏။

အက်စ်တာဝင်နီသည် ပန်ချာပီဆရာဝန် ချားလ်ဝီလျှံအား လက်ညှိုးထိုး၍...

'ရှင်...ရှင် ဘယ်သူလဲ'

ဟုမေးလိုက်သည်။

ပန်ချာပီဆရာဝန် ချားလ်ဝီလျှံက မြန်မာဘာသာ စကားဖြင့်....

'ကျုပ်...ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိချင်တယ် ဟုတ်လား၊ ကဲ...ကြည့်....ကြည့်'

ဟုပြောကာ အရင်ဆုံး ပန်ချာပီခေါင်းပေါင်း ရစ်ထုပ်ကြီးကို ဖြေချလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်မွေးအတု၊ နှုတ်ခမ်းမွေး အတုများကို ဆွဲဖြုတ်ချလိုက်ပြန်သည်။

မင်းမင်းထွန်း၏ ရုပ်သွင် ပေါ်ပေါက်၍ လာပါလေတော့သည်။

အက်စ်တာဝင်နီသည် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ဆရာဝန် မင်းမင်းထွန်းဆိုတာ ရှင်လား'

ဟုမေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်....ကျုပ်ပဲ'

ဟုပြောပြီး ကျောက်စိမ်းများကို ပိုင်ရှင်ဦးကျော်နိုင်လက်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။

'ဦးအပ်ထားတဲ့ ဦးထွန်းဖြူဆီကပြန်ယူလာတာပေါ့။ [illegible] စိတ်ကိုတော့ ဦးသမီးမနိုင် ရှင်းပြပါလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်အထိ အကြံထုတ်နေသော တင်မောင်လတ်အား ဦးကျော်ခိုင်နောက်သို့ လွှားခနဲခုန်ဝင်ကာ ခြောက်လုံးပြူး ပြောင်းဝဖြင့် ဦးကျော်ခိုင်၏ နောက်ကျောကို တေ့ကာ....

'ဦးကျော်ခိုင် သဘောပေါက်လောက်ပါပြီ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီး သူသည် ဦးကျော်ခိုင် လက်ထဲမှ ကျောက်စိမ်းထုပ်ကို ဆွဲယူလိုက်၏။

အက်စ်တာဝင်နီက....

'မောင်လတ် မလုပ်နဲ့လေ၊ မရမှန်းသိနေတဲ့အလုပ်ကို မင်း ဘာကြောင့် ဆက်လုပ်ချင်ရတာလဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

'ဒီမှာ မမလေး..ကျုပ်ဟာ မမလေးကို အမြဲပြောခဲ့တယ်၊ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် မလုပ်ပါနဲ့လို့ ဘာကြောက်စရာ လိုသလဲ၊ အားလုံးပြီးဆုံးတော့မယ့် အချိန်မျိုးမှာ ဘာကြောင့် နောက်လှည့်ပြန်ချင်ရတာလဲ'

'မဟုတ်သေးဘူး မောင်လတ်'

'ထိုအချိန်တွင်'

မင်းမင်းထွန်းက....

'ဟုတ်တယ်...ကိုတင်မောင်လတ်၊ ခင်ဗျားတို့ တစ်ကွက်မှား ခဲ့တဲ့အမှားကို ပြန်ပြင်ဖို့ လွယ်တော့တာမှ မဟုတ်တာဘဲ'

'ဟေ့...ဆရာဝန်၊ ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားလိုက်ပါ၊ ငါ့ကျည် တောင့်က ဒီအချိန်မှာ လူမရွေးဘူး'

'မောင်လတ်'

BURMESE CLASSIC

'မမလေး...ကျုပ်ကို မတားနဲ့၊ ဒီအချိန်ဟာ တားသင့်တဲ့ အချိန်လဲ မဟုတ်တော့ဘူး'

အက်စ်တာဝင်နီမှာ ရုတ်တရက် ဘာဆက်လုပ်ရမည် မသိ ဖြစ်နေသည်။

တင်မောင်လတ်က....

'မမလေး....ရော့...မမလေးပစ္စတို၊ သူတို့ကို ချိန်ပေးပါ၊ ဒါမှကျွန်တော်တို့ အပြင်ကိုထွက်လို့ရမယ်'

ဟု ပြော၍ ပစ္စတိုတစ်လက်ကို အက်စ်တာဝင်နီထံ ပစ်ပေး လိုက်သည်။

သူမပစ္စတိုကိုဖမ်းယူလိုက်ပြီး ဦးဘတိုးနှင့်မင်းမင်းထွန်းတို့ကို ထိုးချိန်လိုက်လေသည်။

'ရှင်တို့အားလုံး လက်မြှောက်လိုက်ပါ'

အက်စ်တာဝင်နီသည် မတတ်သာသည့်အဆုံး တင်မောင် လတ်ဘက်မှာပဲ ရပ်တည်လိုက်သည်။

ပြီး တင်မောင်လတ်နှင့် အက်စ်တာဝင်နီတို့နှစ်ယောက်သည် သူတို့ထွက်ပေါက်အတွက် နေရာယူလိုက်သည်၊

သို့သော်လည်း ထိုအချိန်တွင် ဝင်ပေါက်ဘက်မှ....

'ခါးဘကျော် လက်နက်ချလိုက်ပါ၊ မင်းအပြင်ကိုထွက်သွား နိုင်မယ်ဆိုရင်လဲ ပုလိပ်အဖွဲ့က မင်းတို့ကိုဖမ်းဖို့အသင့်ပဲ၊ မင်းလူ တွေအားလုံးကိုလဲ ပုလိပ်အဖွဲ့က ဖမ်းထားလိုက်ပြီ...

'ကဲ...ခါးဘကျော်...မင်းကိုယ်မင်း တင်မောင်လတ်အဖြစ် ဒီအမှုကိုကျူးလွန်ဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် အခုမရတော့ဘူး၊ ဘာဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့လဲသိလစေ၊ ဒီအမှုကို ကျုပ်အိုင်အိုနန်းထိုက်ကိုယ်တိုင် ကိုင်တွယ်လိုက်လို့ပဲ ဆိုပါတော့'

ဟုပြောကာ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို ချိန် ရွယ် လျက် မြေအောက်တိုက်ခန်းအတွင်းသို့ ဆင်း၍လာလေသည်၊

အိုင်အိုနန်းထိုက်ကို မြင်လိုက်သည့်နောက် အက်စ်တာဝင်နီ သည် အရင်ဆုံး သူ့လက်မှ ပစ္စတိုသေနတ်ကို ကျမ်းပြင်ပေါ် လွှတ်ချလိုက်လေသည်၊

တင်မောင်လတ်အမည်ခံ ခါးဘကျော်သည်လည်း အား မတန် မာန်လျှော့ကာ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို အောက်ပစ် ချလိုက်၏၊

'ဒေါက်'

လက်ထဲရှိ ကတ္တီပါအနီစ ကျောက်စိမ်းသုံးလုံး၊ အထုပ်ကို ဦးကျော်ခိုင်ထံ ပြန်ပေးလိုက်လေ၏၊

အပြင်၌အသင့်ရှိနေသော ပုလိပ်အရာရှိနှင့် ပုလိပ်သားများ ဝင်ရောက်လာကာ လက်နက်နှစ်ခုကို အရင်ကောက်ပြီး အက်စ် တာဝင်နီနှင့် တင်မောင်လတ်တို့နှစ်ယောက်အားလက်ထိတ်ခတ် ၍ ဖမ်းဆီးလိုက်ပါလေတော့၏၊

အက်စ်တာဝင်နီက...

'အိုင်အိုနန်းထိုက်သာ ဒီအမှုကို မကိုင်တွယ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ကျုန် မတို့ရဲ့ သွားရာလမ်းဟာ အခုလိုမဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ ကျုန်မထင်ပါ တယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်၊

အိုင်အိုနန်းထိုက်ကမူ...

'ဒီအမှုကို ကျုပ်ကိုင်မှုမဟုတ်ပါဘူး၊ ဘယ်သူပဲကိုင်ကိုင် ခင် ဗျားတို့ မကောင်းမှုတွေရဲ့ အပြစ်ဟာတော့ အခု နှေး နှေး အမြန်ပဲ ကျမှာပါ၊ ခံရောက်တော့ ခံရမှာပါပဲဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

တင်မောင်လတ်ခေါ် ခါးဘကျော်ကမူ...

'ကျုပ်တို့အခုလို အိုင်အိုနန်းထိုက်နဲ့ တွေ့ကြုံရတာ ကျုပ် တို့ ကံဆိုးတယ်လို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့ဗျာ [illegible] ကံဆိုးခဲ့ပါတယ်'

ဟု ပြောပြီးနောက် ပုလိပ်အရာရှိနှင့် ပုလိပ်သားများခေါ် ဆောင်ရာနောက်သို့ ရာဇဝတ်သားများအဖြစ် လိုက်ပါသွားရ ပါလေတော့၏။

သည်သို့ဆိုတော့လည်း အိုင်အိုနန်းထိုက် စိတ်မကောင်းဖြစ် ရပြန်၏။

အပြင်ဘက်သို့ရောက်သောအခါ ယမင်းခိုင်သည် ဖခင်ကြီး အား...

'ဖေဖေ'

ဟု ခေါ်ကာ ပြေးဖက်လိုက်ပါလေတော့၏။

'သမီး...သမီးလေးဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်'

'သမီးက ဖေဖေ့ကို မေးရပါမှာပါ၊ ဖေဖေဘာဖြစ်သွား သေးလဲဟင်'

'ဘုရားရဲ့ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ အိုင်အိုနန်းထိုက်နဲ့ တောင်ကြီးသား လူတွေအားလုံးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ဖေဖေ ဘေးမသီ ရန်မခခဲ့ ပါဘူး သမီးရယ်'

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့သော ဓါတ်လှိုက်အရှုပ်တော်ပုံကြီး ရှင်းလင်း၍ပြီး ပြတ်သွားပြီးနောက်...

တစ်နှစ်ကြာလာသော စက်တင်ဘာလ၏ နောက်ဆုံး သီတင်းပတ်တွင်ကား...

အိုင်အိုနန်းထိုက်၏အိမ်သို့ လက်ထပ်မင်္ဂလာဆောင်ခဲ့ပွဲ ဖိတ်စာ တစ်စောင် ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူ လက်ထပ်မင်္ဂလာဆောင်ခဲ့ပွဲ ဖိတ်စာပေါ်က သတို့သား သတို့သမီး အမည်များကို ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတွေ့လိုက်ရသည်မှာ...

ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်း နှင့် ယမင်းခိုင် ဟူ၍ပင်တည်း။

ပြီးပါပြီ

သုရိန်ဆွေ

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com